

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

КНИГА ЗА СЪДБАТА

Варна, 2013 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

I. Съдбата и Истината..... 17

1. Твоята съдба се определя от отношението ти към Истината 17

Кармата е отклонение от Истината. Ти си осъден от собствените си лъжи. Поставете себе си на съд пред Истината и не се щадете. Истината ще ви изведе от вътрешния ад.

2. В света на Истината се сформира човешката карма 24

Защо хората не могат да възприемат Истината? Който избере пътя на Истината, възстановява Свободата си. Слаби са само хипнотизираниите от лъжата. Истината се изявява в закона на Абсолютната Справедливост.

3. Съдбата идва, за да те направи безупречен 31

Бог вижда всичко и въздава всекиму. Погрешките се изправят само чрез страдания. Когато човек съгреша, той затваря своя път. Очисти образа на Бога в себе си.

4. Съдбата е изключителен преследвач на твоите погрешки 38

Извинение за погрешките няма. Погрешките се заличават само когато се поправят. Гордостта не ти позволява да признаеш своите погрешки. Злото не е в погрешките, а в отлагането на работата върху себе си.

Новият човек изправя не само своите погрешки, но и погрешките на другите.

5. Наследствеността е закон на кармата 48

Страхът на съвременните хора е остатък от греховете на хиляди същества, живели преди. Със страха почва човешкото съзнание, съвестта. Не се спъвай в живота на своите деди и прадеди. Истината изисква Ново съзнание. Истината изгаря всичко нечисто.

6. Всеки неосъзнат, неизповядан грях се превръща в съдба 55

В Божествения свят няма съдба. Съдбата управлява само нисшата природа на човека. Каква съдба ви свързва с вашите синове и дъщери. Изповедта е метод за ликвидиране на кармата. Живей по закона на Свободата, а не на насилието.

7. Съдбата се заражда постоянно чрез мисли, чувства и дела.....69

Сегашният живот е израз на минали мисли, чувства и постъпки. Плодовете от сегашния живот ще дойдат в бъдеще. Кармата е просто слуга — донася последиците. Внимавай днес, докато имаш избор.

8. Законът на кармата преследва човека най-малко до четири поколения.....75

Човек с живота си определя своята съдба. Когато човек промени себе си, Бог променя Своите решения за него. Каквито мисли подхранвате, с такива духове се свързвате. 10 години чист и свят живот могат да изплатят 1000 години карма.

9. Болестите са признак на назряла карма...82

Злото е проникнало в миналото ти поради неспазване на Божия закон и днес то се явява като болест. Винаги

има един изходен път — да работиш върху себе си и възстановиш връзката си с Бога. Само Бог е лечителят, само Бог изцелява.

**10. Кармата е събирач на дълговете
ти към Бога..... 92**

Тежката карма препятства на закона на изобилието. Мъчнотиите произтичат от недоизплатени дългове. Богатството на Земята ще остане за праведните. Всички хора са стари длъжници на Бога. Човек може да ликвидира със своята карма само като служи на Бога.

11. Смъртта не те освобождава от съдбата .. 107

Има договор и докато не го изживееш, не можеш да се освободиш. Кармата пише безпощадно своите показания върху човешкото тяло. Всяка кост е свидетелство за или против нас. Условиата сега са изработени в миналото.

**12. Като се роди Истината в теб,
ще излезеш от съдбата 115**

Докато съзнанието не се пробуди, кармата не може да се заличи. Има седем мистични фази в човешкото пробуждане, които се делят на 49 други стъпки. Само Истината отваря царските врати на Рая. Бог е възлюбил Истината в човека.

II. Съдбата и Мъдростта 129

**1. Съдбата е част от могъществото
на Божията Воля..... 129**

Има първичен план, предвиден от Бога, за всяка душа. Ако всеки върви по своя определен път, ще изпълни Божията Воля и пътят му ще се отвори. Винаги се дават най-добрите възможни условия за развитие — съдба-

та не е нещо фатално. Великият и скрит Бог създава събитията в твоя живот. Животът и смъртта трябва да се разбират.

2. Съдбата ти влияе, защото нямаш

Истински знания..... 137

Докато се противиш на Божията Воля, все ще бъдеш затворен на Земята. Хората се съдят на Земята, а не на Небето. Съдба има, защото Бог не е заживял в теб. Освободението идва от вътре навън. Истинските знания не се поверяват на непросветени и неподготвени. Който престъпва Божиите закони, ще изпие кармичната чаша до дъно.

3. Съдбата е сянка, съществува само Бог 146

Реалността няма отношение нито към миналото, нито към бъдещето. Бог в нас трябва да изтласка всяка друга реалност. Всеки трябва да изтръгне кармичния нокът от себе си — да се преобрази. Сега са настанали най-благоприятни времена за духовни постижения. Настоящият ден е Божествен.

4. Който не властва над самия себе си,

остава в съдбата..... 157

Знанията се опитват на Земята, а не се придобиват. Със злото разполага само Бог. Да бъдеш мъдър, е една необходимост. Ти си творецът на собствения си ад. Като сме се учили при дявола, станали сме глупави. Бог ще хване всички незвани учители.

5. Разумният е извън съдбата 170

Божествената наука може да предсказва всичко. Разумният всичко предвижда, другите се управляват от случая. Разумът вижда през процепа на Волята. Ако се свържете с Разумните Същества, вие ще подобрите съдбата си. Всичко може да преодолеете с Божествено-

то в себе си. На всяка стъпка има Промисъл, но хората не виждат. Благодатта са добрите условия, които помагат на хората да се освободят от кармата. Само обикновеният човек има съдба, за Разумния има Промисъл.

6. Съдбата е неразбраната Любов..... 183

Без Мъдростта Любовта винаги ще остане неразбрана. Гневът Божи изпъква като резултат от противодействието срещу Любовта. Грешните не са възприемчиви към Любовта и към благата, които идат от Бога. За да не греши, човек трябва да разбира живота тъй, както е направен. Неразбирането пречи, а не кармата. Грехопадението е резултат на една много Велика Божия Любов. Строгостта на съдбата е Милостта Божия. Съдбата е един от най-строгите, най-мощните Ангели, но Мъдрецът знае как да посрещне съдбата.

7. Грехопадението на човечеството..... 195

Грехът се явява за пръв път в лемурийската раса. Когато човешкият ум се изопачил, тогава са се явили ношта и тъмнината. Когато съзнанието ви не е будно, вие попадате под черно влияние. Съдбата е болест на съзнанието. Вслушвайте се в съветите на Възвишените Същества, за да не бъдете играчка в ръцете на съдбата. Свършва се тъмната епоха, Земята излиза от тринадесетата сфера. Досега Ангелите и Архангелите управляваха света, но сега Господ е турил в действие Своя Велик Дух.

8. Иде съдбата на света — Денят Господен.. 203

Идва страшен изпит за всички, идва огнено пречистване. Забравата на Бога е най-големият човешки грях, а не грехопадението. Сега се съдят праведните, а за грешниците наказанието ще е голямо. Закъснелите в еволюцията ще бъдат лишени от развитие. Второто Пришествие на Христа е започнало вече. Всеки човек,

всеки народ, който не изпълнява Волята Божия, ще бъде пометен. Всякога, когато хората не приемат един Божествен Принцип, идва голяма реакция.

9. Съдбата на света започва от

Дома Господен..... 218

Тъмните сили ще бъдат изгонени от физическия свят. Ще ловят антихриста, Божественият план е турен в действие. От Невидимия свят слиза комисия, която ще прегледа всички книги на човешкия живот. Нищо старо няма да влезе в Новия свят, създава се Ново човечество. За всеки народ има план за повдигане. Съдбата на България зависи от духовното повдигане на народа. Учениците са сърцето и душата на един народ. Вие даже не подозирате какво е Учителят.

10. Съдбата на света преминава през

Великия Учител на Вселената..... 235

Вие сте непослушните синове, които искам да въведа в Рая. Аз ако ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. Сега приготвявам учениците. Щом човек стане ученик, то той може да разреши всички други въпроси, тъй като повечето от тях са последствия. За всеки един от вас е платена от мене преголяма цена. От Земята няма да излезете, докато всеки един от вас не си свърши работата. В мен е ключът.

III. Съдбата и Любовта 253

1. Обикновената човешка любов

е кармична..... 253

Слуги и господари, ученици и учители, братя и сестри, майки и бащи — това са все кармически отношения. Кармата е резултат на нехармоничната проява на Любовта. Имай пълно доверие в Божественото нача-

ло в човека, за да се освободиш от всяко съмнение и подозрение. Отношенията на хората едни към други говорят за вътрешните отношения, които съществуват между тях и Бога. Когато обичате някого, вие ще бъдете изпитани него ли обичате, или Бога в него. Кармата не е дълг към определен човек, а дълг към Бога.

2. Всеки човек сам се е вързал кармично... 267

Каквото е твоето отношение към Бога, такова ще бъде отношението на хората към теб. Свържеш ли се с лошата черта на човек, ти го настройваш против себе си и го правиш свой неприятел. Примири се с Бога, Който живее в твой неприятел. Всяка вражда се явява отново, за да бъде разрешена. Нито една от двете страни не е права, Любовта не взема никаква страна. В Милосърдието се крие изкуството да помирява хората.

3. Съдбата се смекчава много, когато човек е милосърден..... 279

Само Милосърдието е в състояние да смекчи Истината. В Божия закон няма изключения, но в Божията Милост има правила, които могат да смекчат закона. Прощката е силата на Милосърдието. Щом прощаваш, кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават. Прощаването става само по закона на Любовта.

4. Кармата се разрешава само чрез Любовта..... 293

Приложи Любовта в живота си. Щом си правил много грехове, ще правиш и много добрини. Има добро като дълг, но има и Добро от Любов. Бог те учи на Истинското Добро. Изучавай Доброто и злото като сили, които работят в теб. За всяко Добро Разумният свят възнагражда. Със съдбата заедно вървят много

Възвишени Същества, които пазят човека от нейните тежки удари.

5. Кармата е отклонение от Правия път 305

Хората сами създадоха своята карма и ако вървят в Правия път, кармата им сама по себе си ще се махне. Страданията ни връщат в Правия път, но Божията Любов седи над всички страдания и нещастия. Най-мъчното Учение е хората да повярват, че всичко, което става, е за добро. Божията Любов е неизменна, противоречията съществуват в нас. Разрешаването им е задача на сегашния век.

6. Любовта е изпълнение на Волята Божия 321

Кармическият закон започва с раздвояването на човешкото съзнание и явяването на желанието за господство. В противовес на това законът на Любовта изисква от човека да се отрече от себе си, да стане слуга. Ако не слугуваш на Бога, съдбата ще ти заповядва. Човек сега няма напълно свободна воля. Когато Господ се прояви в човека, тогава той ще бъде със свободна воля. Свързвай се с Бога, а не с хората. Кармичните нишки се късат само когато човек изпълнява Божията Воля. Вратата на живота е Любовта.

7. Единствено Божията Любов може да оправи света 335

Сега Любовта ще започне да функционира като Принцип и това ще обнови нас и света. Само Любовта може да издържи всички безконечни грехове на хората и да ги повдигне. Като намериш Божественото в човека, ти си намерил същинския човек, другото е сянка. Ако имяхме Любов към себе си, не щяхме да грешим. Който е изпълнен с Любов, не създава карма. Чрез Христа дойде Любовта на Земята. Христос изплати голяма

част от общочовешката карма. Само Божията Любов
знае да плаща.

8. Човек може да измени съдбата си..... 351

Всеки сам твори съдбата си и сам я предизвиква. Кармата на човека не би се явила, ако в най-близкия момент на настоящето не се създаде за това някаква причина. Съдбата може да се видоизмени с много усърдна молитва. Само Бог в теб знае как да се справи със съдбата ти. Опитай Божията Благост. Човек е по-силен от съдбата и условията и ако е по-смел, ще надделее. Бог се явява в мъчнотиите, смирено уповавайте на Него. Достатъчно е да имате най-малкото съприкосновение с Бога и кармата ви ще се смекчи.

9. Съдбата е огледало на отношението ти към Бога 368

За да измени съдбата си, човек трябва да измени отношението си към Бога. Най-важно е човек да има свещено чувство към Бога. Не съди — не си давай мнението за Божиите работи. Имай право понятие за Бога и себе си. Работи върху себе си, за да се справиш със съдбата. Бог помага на онези, които работят. В много малки мигове се решава съдбата на живота. Всеки стои или пада според поведението, което има към Бога. Но Бог всякога е готов да ти помогне, всякога те обича, понеже се оглежда в теб.

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

AUM

КНИГА ЗА
СЪДБАТА

КНИГА ЗА СЪДБАТА

Из Словото на
Учителя Петър Дънов

Няма лоша съдба, няма хубава съдба. Всичко идва за възход. Всичко е път.

Чистото съзнание царува даже и при тежка карма.

Пробуденият човек открива в своята съдба Божествената Любов – не вижда възмездие и наказание.

Вървете в пътя на Любовта, Мъдростта и Истината и кармата ви сама по себе си ще се разреши.

Елеазар Хараи

Цена: 16 лв.

www.svetanaknigite.com

ПРЕДГОВОР

Съдбата е част от реда на Вселената.

Рамакришна

Съдба има, защото редът е нещо много важно във Вселената.

Рамакришна

За да се образува един висш порядък, хората трябва да минат през съдбата.

Рамакришна

Всеки трябва лично да преживее своето отклонение от Бога и Неговия ред.

Рамакришна

Съдбата — това е просто пътят на една необходимост.

Рамакришна

По пътя на съдбата всеки ще разбере, че нищо не става случайно.

Рамакришна

Всичко, което човек сега прави, ще го преживява след време като необходимост.

Рамакришна

Когато егото на човека умре, ще умре и неговата карма.

Елеазар

Кармата се настанява там, където няма Истина.

Елеазар

Всяко наказание се определя лично от самия човек, а кармата е само служител и тя го изпълнява.

Елеазар

Колкото и тежка да е съдбата, ти избери Истинолюбието.

Елеазар

Щом твърдо изbereи Истината, Бог ще те забележи и тогава звездите и съдбата ще започнат да замлъкват.

Елеазар

Човек, който познава Бога, е изключително строг и внимателен към думите, към всяка дума, защото всяка дума се превръща в съдба.

Елеазар

*Твоите думи подреждат законите, по които
ще живееш впоследствие.*

Елеазар

*Всяка дума определя съдба. Всяка дума е семе,
посев, посяване.*

Елеазар

*Думите създават съдбите. Те са същества —
те дишат, облагородяват, одухотворяват,
обожествяват или провалят човека и отне-
мат пътя му.*

Елеазар

*Знаете ли, че думите са ръце — ръце на съ-
щества — и чрез думите тези същества ни
улавят.*

Елеазар

*Всеки Го търси, за да бъде докоснат, и който
бъде докоснат, той вече няма съдба, но само
Вечност, Покой и Безкрайност.*

Елеазар

АУМ

Елеазар Хараш
Варна, октомври 2013 г.

I. СЪДБАТА И ИСТИНАТА

Твоята съдба се определя от отношението ти към Истината

Кармата се е зародила в момента, когато ние сами сме се отказали да говорим Истината. Първият момент, първото отклонение, когато човек се е отказал да говори Истината, е създал сегашната карма, която е родила хиляди злини; и за да се освободим от нея, ние трябва да говорим Истината и да започнем да я прилагаме в живота си. (13/стр. 119)

Истината е независима от вашите и моите схващания: дали ще мислите по един, или друг начин; дали се приближавате, или отдалечавате от нея — вие няма да измените нейните отношения. Тя винаги ще съществува, каквато си е. (17/стр. 474)

И в края на краищата всеки от вас в края на своята еволюция ще бъде заставен да изкаже Абсолютната Истина, тъй както си е. И сегашната карма не е нищо друго освен едно отклонение от Истината, тъй както си е. (13/стр. 119)

В Духовния свят нашите лъжи са като камъни, които спъват пътя на Духовете, и затова ни съдят за лъжата. За да има човек Божието благословение, не трябва да лъже. Като излъже, оттегля се Божието благословение, подкрепата от Небето, от Светлите Същества... Лъжата е смъртният грях! (7/стр. 286)

Всичко може да се извини, но лъжата — никога! Щом дойде до лъжата, пазете се от нея като от огън. Тя е принцип, който може да заведе човека в противоположностите на живота, от които мъчно може да се избави. (12/стр. 100-101)

Ще говорите чистата, бялата, светлата Истина. За нас и бялата, и черната лъжа е все лъжа... В нас абсолютно никаква лъжа не съществува, ни помен от нея: никакво извъртане на фактите, никакво извъртане на чувствата, никакво извъртане на помислите, никакво извъртане на действията. (13/стр. 119)

Няма за нищо да изкривяваш душата си, защото вътре в Истината Бог живее. Да се изопачи Божията Истина и да се оскверни Божието Име — няма нищо по-лошо от този грях. Вие мислите, че ако не говорите Истината, ще спасите семейството си, ще подобрите положението му. Не, вие носите проклятие за вашето семейство. Ако спестявате Истината заради вашата жена, вие я погубвате. Ако жената спестява Истината заради своя мъж, тя го погубва. (13/стр. 269)

Някои мислят, че ще се избавят чрез някоя лъжа, обаче ще ги хванат. Ако днес и утре не ги хванат, един ден ще е. (7/стр. 216)

Лъжата може да царува най-много сто години, след това тя се хваща и от нея нищо не остава. (18/стр. 304)

Когато трябва да кажете Правдата, Истината, кажете я, макар и Земята да се обърне с главата надолу, дори когато това ви коства и живота... Но какво ще каже светът? Каквото и да каже светът, не мислете за последствията, защото вие страдате от това, че все искате да угаждате на хората, на света. Кажете: „От сега нататък искам да угодя на Бога“. (6/стр. 104)

Всеки от нас е нужен, много нужен на Господа. Може за света вие да не представлявате нищо, да сте една нула, обаче за Бога сте важна единица. Само Господ, Който ви е пратил на Земята, оценява вашите страдания и следователно не трябва да се безпокоите какво светът мисли за вас... За вас е важно да имате одобрението на Бога. (17/стр. 11)

Лъжа да нямаш в себе си! Не е въпросът да убедиш света, че не лъжеш, защото целият свят е в лъжа, но трябва праведните да убедиш, че не лъжеш!... Моралът е, като направиш една постъпка,

тя да не те осъжда. Ние не гледаме на външното на нещата, а на онова, което е скрито вътре в душата.
(13/стр. 523,525)

Може да се случи и на вас — един път да кажете Истината и да ви накажат. Това наказание е наложено от Невидимия свят. Той не наказва за това, че сте казали Истината, но за това, че досега не сте говорили Истината... И обратното се случва: ако всякога сте говорили Истината, а един път само сте казали лъжа, ще ви възнаградят; но не за лъжата, а за Истината, на която до това време сте служили. (12/стр. 182)

Не се лъжете от външните прояви на човека. Някой път човек може да направи някои грешки, но не се самоизмамвайте, вие не знаете защо той прави това. Вие не знаете състоянието му в даден момент, не знаете какви са неговите отношения към Бога. Вие това не знаете. Ние трябва с благоговение да се спрем и да чакаме да видим какво Бог работи. Нашето произнасяне за едно, за друго трябва да бъде правдиво, с Любов, защото в бързината Истината не говори. (6/стр. 434)

Има зло в света, което само по себе си не е зло. Представете си, че аз съм слуга при един господар, който има много хубави чинии от най-чист, най-фин фарфор (порцелан). Аз един ден нося тия чинии и изпусна една от тях, счупя я. Има ли някак-

во морално престъпление в това — няма. Чиниите са човешки изобретения. Но ето отгде ще дойде грехът. Ако аз се уплаша, ще прибягна до лъжата и ще кажа: „Аз не счупих чинията“. Грехът идва с лъжата... Няма случай, когато някой да е казвал една малка лъжа и да не е изгубил после много.

(13/стр. 464,523)

Ще си признаете погрешката и нито ще я преувеличавате, нито ще я омаловажавате. В Школата не се допуска лъжа. Преувеличаваш ли — лъжа е, омаловажаваш ли — пак е лъжа... По този начин вие, като ученици, ще можете да изправите живота си, за да ходите свежо и бодро, да имате правилен възглед за нещата, защото няма по-лошо нещо от самоосъждането. (13/стр. 359-360)

Самооправданието и самоосъждането са грях пред Бога. Ти ще признаеш самата Истина, така както е — нито повече, нито по-малко. И никога не прави опит да излъжеш себе си или окръжаващите. А когато направиш една погрешка, ще влезеш дълбоко в душата си и ще я изправиш чисто и искрено. И когато осъзнаеш грешката си, ще я изкорениш с дълбок плач — не такъв обикновен плач, но дълбок, искрен. Само тогава ще има растене. (13/стр. 320-321)

От ученика се изисква голяма искреност. Той трябва да бъде искрен спрямо себе си — никога да не прикрива погрешките си, нито пък да ги преу-

величава или намалява. Че направил някаква погрешка, той може да си прости за това, но да не се извинява. (12/стр. 184)

Един човек, който слугува на Бога, трябва да пусне Истината в себе си, да постави себе си на съд и да не се щади. (14/стр. 231)

Някой, за да покаже, че е много скромен, си приписва грехове, които няма; друг отрича грехове, които има. И двата метода са погрешни. В Христовото учение всичко трябва да бъде точно предадено... Говорете Истината тъй, както си е. (3/стр. 176)

Когато ме търсите, не ме търсете в своите погрешки и в своето оправдание. (14/стр. 64)

Като говоря, аз трябва да изнасям нещата такива, каквито са — нито да ги увеличавам, нито да ги намалявам. (5/стр. 189)

Истината трябва да изпъкне: ни повече, ни по-малко. Тази Истина не искам да ви я представя тъй бляскава, за да ви ослепи — прекарвам я през много облаци, за да я направя поносима за вашите очи. И с това искам да ви избавя от илюзии, които създават всеки ден нещастия, защото тези илюзии ви отдалечават от Бога. (3/стр. 88)

Бог не съди никого, защото знае условията, при които хората живеят. Някой път ние се страхува-

ме от Бога, имаме понятие за Него както за човека. Бог е велик в Своите схващания. Но когато Господ намери, че разбираш нещата, но обичаш да лъжеш, тогава Той постъпва другояче. (5/стр. 189-190)

Да лъже човек — това е една вътрешна слабост, не отсега придобита... Лъжата е започнала от Ангелите, които са паднали. (13/стр. 523,524)

Преди вас са минали много същества през този материален свят и като са завършили своята еволюция, оставили са след себе си всичките свои добри, но същевременно и всичките свои лоши мисли и желания; та сега вие преработвате едновременно добрите и лошите мисли и желания, които те са оставили... Тъй щото вие не трябва да се самоосъждате за тези неща, а ваша длъжност е да преработвате всичко, което дойде до вас. (6/стр. 44-45)

И тъй, във вашето съзнание трябва да израсте тази велика мисъл: да бъдете смирени и решителни, да няма абсолютно никакво лицемерие, никаква лъжа, никаква измама, никакъв гняв, никаква омраза. Тия неща може да дойдат. Всичко старо ще заличите — нека седи в архива на вашето минало. (13/стр. 194-195)

Истината е метод в Божествената икономия, чрез който се изправят всичките грешки на миналото... Ако искате да разрешите въпроса, кои са

причините за вашето страдание — то призовете Истината, която ще ви разправи подробно и обстоятелствено. (14/стр. 229,230)

Само Истината е, която внася в душата мир и спокойствие — когато човек знае причините, от които известни последствия са произлезли, той не се безпокои... И адът не е нищо друго освен липса на Истина. Гдето няма Истина, там е ад — вечното безпокойство, вечната тъмнина. (14/стр. 229)

Всеки е опитал този ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този вътрешният е страшен. (3/стр. 139)

Когато вие схванете Истината, тя ще даде на душата онази вътрешна Пълнота, от която сега имате нужда... Защото само Истината е единствената сила, която въздига, усъвършенства и развива човешките души. (14/стр. 229)

В света на Истината се сформира човешката карма

Истината съставя светлината и топлината на човешката душа и затова я наричат „Свят на душата“. Само в света на Истината може да се намери цената на всички неща. Там се оценява, там се сформира човешката карма. В този свят се намират

везните, чрез които се определят какъв ще е бъдещият човешки живот. (6/стр. 106)

Истината ще ви каже какво ще бъде вашето бъдеще. Ами че вие сте написана книга и като прочетете това, което е написано у вас, ще си напомните вашето минало и вашето бъдеще. (14/стр. 230)

Истината разкрива произхода на човека. Един ден, когато влезете в Духовния свят, вашите мисли и чувства ще станат обективни и като ги видите, ще се засрамите от себе си. Ще разберете, че не сте готови за този свят, и ще пожелаете по-скоро да слезете на Земята, за да работите. (18/стр. 249)

Сегашният живот определя всичките възможности за в бъдеще — това, което може да се реализира, и всички минали грешки, които могат да се изправят... Ще вложите в себе си Любовта и Истината, няма да има никаква лъжа и по Божественому ще ликвидирате сметките си. (13/стр. 522)

Добре е всеки от вас да има едно тефтерче, в което да си записва, в продължение на един час, колко от неговите мисли, чувства и постъпки отговарят на Истината. Ако не се вглежда в своя вътрешен живот, той е осъден на деградиране.

(22/стр. 267-268)

Съвременните хора не могат да служат на Божията Истина, понеже са останали назад в разви-

тието си. За това е много спомогнала Черната ложа, която с ред религиозни системи е успяла да спре развитието на човешките души. Обаче според мен по-лесно е да се живее за Истината, отколкото за света; по-лесно е да се служи на Бога, отколкото на света. (12/стр. 53)

Всеки, на когото се е давала власт на Земята, е обещавал, че ще има към човека такова отношение, каквото Абсолютният има. Никой не е устоявал на обещанието си... Само Бог е верен и истинен. Той винаги устоява и всякога изпълнява, когато обещава, а хората все се съмняват в Него. Впоследствие управляващите все ги лъжат, а хората все им вярват. Ето къде е безумието на човеците. (23/стр. 303)

Някои дохождат при мене, искат да им кажа Истината... Само на онзи човек може да се каже Истината, който е свързан с Божествения свят, който познава Бога. Съвременните хора не могат да възприемат Истината, понеже съзнанието им е обременено. (1/стр. 16)

Защо идват лошите условия? От неразбиране. Неразбирането пък е присъщо за онзи, който няма в себе си развити органи за възприемане на Истината. (1/стр. 199)

Когато не възприемате Истината всецяло, няма да ви върви нито духовно, нито материално. Виж-

дате, аз свързвам и материалното благословение с възприемането на Истината. (14/стр. 231)

Истината е реална, тя е същинският живот, да не мислите, че е нещо въображаемо. Тя е свят, ... който е съществувал и ще съществува винаги. Христос казва: „Който разбира този свят, тия закони и сили, той ще бъде свободен“. (17/стр. 473)

Няма нищо непредвидено, случайно. Вашият живот, вашите страдания, мъки, изтезания — всичко туй е предвидено... Ние на Земята имаме тъкмо ония отношения, които Бог е поставил и за които Неговите закони свидетелстват. И когато ги прилагаме според Истината, резултат техен ще бъде Свободата. (17/стр. 473,476)

Свободата е едно качество на душата, което тя търси. Тя е една първоначална сила, от която душата се е развързала и изгубила нишката. И вследствие на тази загуба тя е потънала в материалния свят, което е синоним на страдание и изпитание. (14/стр. 228)

Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта като обвивка на Божествената Истина. А съвременните хора обвиват скръбта в радост и следователно отвън те я подслаждат... Хората днес са толкова хитри, че всички неща в живота ги покриват с една сладка корица. Божественият

начин на лекуване е обратен: хапчетата отвън са горчиви, а отвътре — сладки. (3/стр. 89,179)

Когато у вас се зароди страдание, Любовта може да ви утешава, но само Истината може да ви направи свободни, да ви преведе при Бога, като оправи вашето бъдеще. Истината — това е Любовта, която се проявява в Духовния свят. Истината — това е Бог, Който се проявява между Духовете. Това не е много трудно да се разбере. (14/стр. 230)

Истината е една, но тя трябва да се приеме с Любов. Не се ли приеме с Любов, Истината причинява смъдене, болка в човека... Възприемайте Истината правилно, за да не стават обратни реакции във вас. (18/стр. 77-78)

Бъдете напълно добродетелни, напълно справедливи, тъй истинни и тъй мъдри, както е сам Господ. В нашия живот трябва да постъпваме тъй, както Господ постъпва спрямо нас — често ние сме недоволни, но Той веднага изпраща Своего благословение. И винаги самите ние ставаме причина за своето нещастие. (18/стр. 148)

Някой казва, че еди-кой си е виновен за неговите нещастия, той не говори Истината. Човек сам кове съдбата си... Всеки трябва да съзнае, че сам той е виновен за своите неуспехи и страдания и

сам той трябва да се обърне към Бога. Щом е така, той никого не трябва да обвинява, в никого да не се съмнява, на никого да не завижда и да знае, че в него са вложени велики блага, велики способности. (19/стр. 45)

Човек знае Истината, а сам допуска съмнението в себе си. Никой никого не може да излъже, а себе си — още по-малко. (18/стр. 499)

Няма слаби хора в света, всички хора са силни. Слабите аз ги наричам хора на лъжата — това са хората, които са сгрешили, но не искат да изправят погрешките си. И най-слабият е толкова силен, колкото и Учителят. И най-слабият е в състояние да запуши своите шишета, да не влизат в тях никакви ферменти (паразити). (27/стр. 757)

Крадецът е свързан с нашия ум, нашето сърце, нашите чувства, той има достъпи там... Като допуснете една грешка, вие сте допуснали тоя крадец, а влезе ли — „той ще открадне, заколи и погуби“. Например започнете някоя работа в света и допуснете една лъжа. Впоследствие тази лъжа ще разруши цялата ви работа. (4/стр. 135)

Като говори за крадеца, Христос иска да предупреди човечеството от него — всеки да се вгледа в себе си; да разбере, че злото е в самия него... Крадецът

се крие във вас някъде и ако го намерите, работете върху него, за да го възпитате. (18/стр. 448-449,441)

Изучавайте себе си, своите състояния и ги възпитавайте. Говорете им като на разумни същества — да разберат, че има един, който стои по-високо от тях... Докато постъпвате справедливо, съществата във вас ще ви слушат, но измените ли на Справедливостта, никакви методи не могат да им въздействат. (21/стр. 84-85)

В света съществува един вътрешен закон, който води човека към усъвършенстване. Той е закон на Абсолютната Справедливост. Съзнателният живот може да се разбере само по закона на Справедливостта, а не по закона на Любовта. Любовта е закон на живота. Когато животът влезе в човека, той ще дойде до Любовта. А докато се усъвършенства, той ще се намира под закона на Правдата. Сега хората се намират под закона на вечната Правда, която е безпощадна, строга, но не и жестока. В Правдата няма лицеприятие. (24/стр. 150-151)

Схващайте Правдата като наука за чистене в живота... И тази наука да не ви се вижда тежка, защото без наука ще има само невежество. И да ви не смущават погрешките, които правите. Човек, който се смущава и плаче за погрешките, които прави, спира се в живота. (4/стр. 166)

Когато се натъкнете на Правдата, тя няма да ви пита защо сте намерили да я изправите, но ще ви пита какъв начин сте намерили да я изправите и дали изобщо сте готови да я изправите. В този смисъл погрешките не са нищо друго освен възможности за човека да прояви своята разумност.

(24/стр. 151)

Божествената Правда е много красива, но строга, не прощава погрешките. Но ще ѝ кажете: „Аз съм слаб“. Слаб или силен, ти не трябва да пресъпваш заповедта на твоя Баща!... В закона на Божествената Правда всеки ще пожъне, каквото сее.

(18/стр. 261,228)

Съдбата идва, за да те направи безупречен

Бог наблюдава всичко. Има едно око в света, което не спи. То наблюдава даже и това, което се върши в тъмните нощи. Има едно страшно око в света, което вижда всичко и въздава всекиму. Къде ще се скрием от това око? (15/стр. 291)

Господ за всичко държи сметка: нищо и никого не забравя, нищо не пропуска, никога не заспива. Той само привидно никога не те забелязва и дори когато те гледа, показва, че не те вижда. Той запазва абсолютно мълчание; мълчи и когато те наблюдава, а ти мислиш, че не те е видял, и се успокояваш. Не, видял те е Той. (13/стр. 305)

Бог по някой път мълчи, по някой път говори. Бог мълчи, когато е зает с някоя велика Своя мисъл за сътворяването на нов свят. Именно в тези творчески актове на Бога на Земята стават най-големите престъпления, защото Той не може да се занимава с глупостите на хората. Вие казвате: „Докато Господ мълчи, да свършим тази работа, сега му е времето!“. Но след като свърши работата Си, Господ се обръща и разчита всичко. (13/стр. 305)

Всичко в света е явно, нищо не може да се скрие пред Окоето на Господа. И това не ви говоря, за да ви плаща. Не, Бог в Своето битие е Дух, Който иска всякога да поучава и поправя, а не да наказва и отмъщава. Туй, което забелязваме в света като страдание и наказание, то е само по отношение на формата. И ако в това отношение често ни наказва Бог, то е, за да ни освободи от робството — ако речете да освободите една овца от устата на вълка, няма ли тя да пострада, докато я извадите? (17/стр. 452)

Бог никога не обича външно. Например човек иска богатство, обаче Бог не му дава, понеже това ще му повреди. Когато човек не прониква в далечния добър замисъл на Бога, той не разбира нещата. Ако Бог не ти причини страдание, няма да можеш да се изцелиш. (7/стр. 16)

Страданията са език на Бога. Господ ти говори да се поправиш. Убил си някого, окрал си някого

и всички те плачат към Бога, и ти усещаш тежките последствия на своите грешки. Поправяш се и ставаш радостен, пред Бога се реабилитираш.

(7/стр. 467)

Страданията се дават в пътя на човека за изправление. Ако искате те да се отстранят, трябва да премахнете погрешките. Иначе, който наруши нещо и не може да се изправи, турят го в затвора — един вид в ограничение, в страдание, за да се повдигне. (7/стр. 467)

Неразумният живот води към страдание... Умният човек не трябва да страда, но при сегашните условия страданията са неизбежни. (7/стр. 475)

Някой път грехът се преплита със страданието, но тези две неща не бива да се свързват. Страданието е един велик закон. Няма човек, който да не е страдал и да не страда. Дори Бог страда заедно с нас, никой не страда повече от Него. (18/стр. 255)

Хората не знаят, че съдбините не седят в техни ръце, само Бог може да оправи света. Страданията, които идат, ще оправят света. Бог ще оправи света, но чрез нас. (9/стр. 62)

Когато човек се реши да служи на Бога, по закона на растенията, понеже съзнанието му не е будно още, ще направи една погрешка — у него ще се

зароди желание да слезе надолу и като вижда, че няма да постигне нищо, той пак се връща нагоре. Слизането надолу вие го наричате падане и страдание. Та опитността, мъчнотиите, страданията, които сега изпитвате — това са страданията на растенията. Вие изпитвате вашия растителен живот на миналите векове. (8/стр. 186)

Човек сега е дошъл да изправи свои грешки от най-далечното минало, от всичките царства, като е бил в тях. В един живот може да се изправят всичките грешки на животинското ни състояние.
(13/стр. 524)

Един ме попита защо страда. Казах му, че в миналото е бил вълк и е разкъсал 10 000 овце.
(7/стр. 475)

Която душа е била в големи страдания, тя се пречиства... Бог е пратил Своите синове на училище на Земята и понеже не се учат, бягат от училището, затова иде пръчката, затова са страданията сега. (3/стр. 72,77)

Сега Бог върти Своята пръчица, бие света на общо основание и казва: „Ще ходите на училище, за да се учите и да добиете опитност“. Всяко отстъпление от Неговите заповеди, всяка погрешка има своите наказателни последици. (11/стр. 215)

Наказанията не са нищо друго освен изплащане... Всичко може да се избегне, но да се избегне от Божието наказание, не може. (4/стр. 157)

Ако хората знаеха законите, другояче биха живели. Всяка погрешка носи ужасни последствия. Човек има свобода да направи Добро и да направи престъпление. Но след като направи престъплението, изгубва Свободата си. (7/стр. 215)

Скръбта винаги иде в резултат на допуснато престъпление. Щом дойде страданието, трябва да знаеш, че си в пещта и се печеш. Опечеш ли се, изваждат те. Като направиш погрешка, пак те турят в пещта и те пекат. Душата в човека схваща това, но човекът на плътта дига шум. (9/стр. 233)

Коя е причината за съществуването на греха? Вътрешната сиромашия в човека. Когато обеднее вътрешно, човек започва да греши. Колкото повече греши, толкова повече губи надежда да изправи живота си. Когато човек се види в невъзможност да изправи живота си, Бог слиза от Небето и го оправя. (18/стр. 422)

Бог разтваря книгата на живота пред всеки човек и го заставя да чете — сам да види своите погрешки... Като види и съзнае погрешките си, човек ще каже като блудния син: „Прости ме, Отче!“.

(18/стр. 250)

Когато много страдания се натрупат, когато станат прекомерно много, Господ слиза от Небето и взема всичките страдания. Само Той е всемъдър, всесилен. Той взема тежестите на хората и с това се обогатява... Защото нашите грехове и нашите страдания са гориво за Божията Любов. (15/стр. 316)

Така казва и Писанието: „Дай си греховете на Господа“. (11/стр. 104)

Понеже човешката душа от векове още носи в себе си наслоявания, тя не може да разбере Волята Божия. Ето защо човек трябва да се моли на Бога, Той да го очисти, да го освободи от този товар – (за) да познае себе си, да познае ближния си, да познае и Бога. (1/стр. 72)

Сега у всички ви липсва силата на добрата воля, лошата воля е по-силно развита... У нас има нещо нечисто, което пречатства на нашата добра воля, и ние трябва да направим големи усилия, за да изхвърлим тези нечистотии навън. (4/стр. 49)

Днес малко хора изпълняват Божията Воля. Защо? Защото нямат нужната Чистота. Само чистият може да види Бога и да Му служи... Всеки може да види Бога поне три пъти през живота си, но при условие да живее в Чистота. (18/стр. 421-422)

Трябва да знаете, че в собственото Си съзнание Бог е толкова чист, толкова свят, че всички ония грехове, които правим, са крайно отвратителни пред душата. Следователно, когато човек съгреша, той затваря своя път. (13/стр. 324-325)

Сега разтворете хубаво вашето съзнание. Вие сами от себе си доволни ли сте? Знаете ли колко грехове имате пред себе си? Колко грехове имате, затворени пред Господа? Колко скрити стаички имате непречистени? (13/стр. 325)

Ако не си чист, ако си грешен, по никой начин не можеш да влезеш в Царството Божие... Бог казва: „Трябва да се изчистиш“. Грехът лесно се прави, но мъчно се изтрива. (7/стр. 445)

Днес Христос обръща внимание на всички хора, за да съзнаят, че в тях е образът на Бога, и да се заемат да Го очистят, за да възстановят първоначалното съчетание в себе си, с което са родени. (18/стр. 466)

В дълбочината на всяка душа е скрит Господ... Бог е, Който страда вътре в човека. Божественият Дух е, Който се моли в човека и страда. Човек прави грехове и Божественият Дух вътре страда и се моли. (7/стр. 442)

Когато сърцата на хората се пречистят, те ще усетят присъствието на Бога в себе си. (1/стр. 204)

Защо Бог допусна греха? За да прекара човека през страдания, да отнеме каменното му сърце и да го замени с ново. (26/стр. 323)

Сърцата на всички хора трябва да бъдат ранени. Защо? Защото грехът е в сърцата. Ако не дойде някой да мушне сърцето на човека, злото няма да излезе навън. През раната на сърцето ще излезе злото и човек ще се освободи от него. (2/стр. 74)

Бог казва на Израил: „Търсете Ме, докато съм близо“. Това значи: търсете Бога, докато още не е закоравяло сърцето ви, докато съзнанието ви не се е помрачило. Стане ли това, ще дойдат катаклизми и катастрофи в света. (21/стр. 219)

Съдбата е изключителен преследвач на твоите погрешки

Грехът, грешките не са нищо друго освен неизпълняване на онова, което трябва да бъде. Щом има грях, това показва, че има закон, който държи човека отговорен за всичко, което върши. (2/стр. 250)

Вие сте абсолютно отговорни за вашите постъпки. (16/стр. 248)

Само ако малко кръшнеш настрани, Природата, която е толкова разумна, ще те държи отговорна

и тогава за всички блага, с които те е дарявала, ще ти иска сметка; и трябва да платиш. Щом се провиниш, затварят кредита. Има горе Същества, които разбират твоите замисли — какво ще направиш. Щом постъпваш невярно, ще вдигнат доверието си от теб. (7/стр. 216)

Понеже Бог е милостив, с всеобемяюща Любов, трябва ли да злоупотребим с Него? Какво ще добием от всичко това? Ние вредим сами на себе си... Тази Велика Истина е строга. (13/стр. 188)

Абсолютна благонамереност се изисква от ученика, никога да не злоупотребява с онова, което му е дадено. Защото, щом злоупотребите, ония, които контролират — има Същества, които контролират — Господ няма да забави да ги изпрати... Всичко се следи! Те ще те накажат, а после Господ ще те прости. Прощение има на погрешките, но извинение на погрешките няма. Погрешките в класа трябва да се изправят. (16/стр. 201)

Учителят може да те обича, но като правиш грешки, той ще ти отбелязва. Ученикът в такива случаи апелира към Любовта: „Господин Учителю, ние нали се обичаме“. „Да, обичаме се, но си направил грешки на няколко места и трябва да ги поправиш. В правилното решение на тази задача почива животът на мнозина, неправилното ѝ решение компрометира и мене.“ (3/стр. 185-186)

Законът е такъв, че за погрешките, които правите, на вас ако ударят по една, на мен стоварват по три плесници. (14/стр. 157)

Много християни и до днес още мислят, че могат да живеят, както разбират: да правят погрешки, без да си дават отчет за тях, без да носят последствията им; те мислят, че като се разкаят и обърнат към Бога, веднага греховете им ще се заличат. Погрешките се заличават само когато се изправят. (18/стр. 233)

Не трябва да се самоосъждате, но да сте готови всеки момент да изправяте живота си. Всеки ще изправи живота си дотолкова, доколкото в даден момент може да направи. (2/стр. 251)

Избягвайте самоизяждането. Схванете ли, че има една грешка у вас, поправете я; не се осъждайте, но я изправете... Гледайте от всички неща да добиете една приятност, едно детинско разположение, а не да мислите, че много сте живели, много сте страдали. (3/стр. 104)

Погрешките не трябва да седят дълго време във вас. Всяка погрешка моментално трябва да я поправите. Всяка една негативна мисъл, негативно чувство или постъпка непременно веднага носят със себе си лоши последствия. (25/стр. 77)

Бог не съди хората защо съгрешиха, а защо не изправиха погрешките си. (9/стр. 185)

Защо трябва да се изправят погрешките? Защото при всяка погрешка човек губи нещо от себе си. Дали съзнаваш това, или не, ти си изгубил половината от силата си. Кармата идва с цел да изправим погрешките си от миналото и да придобием двойно по-голяма сила. (22/стр. 217)

Разкривай всяка погрешка, която правиш. Тогава, ако си остарял, ще се подмладиш. Няма да се критикуваш, само ще констатираш погрешката и ще се поправиш. (7/стр. 361)

Да започнете да се извинявате, че условията били такива, че кармата ви била такава — това не е позволено. Грешката е грешка, няма какво да се извинява. Тя трябва да се констатира като факт и да се търси начин за изправянето ѝ. (12/стр. 184)

Гордостта не ви позволява да признаете вашите погрешки. (5/стр. 387)

Решили сте една задача криво, ще започнете отново да я решавате. Ще кажете: „Аз грешки не правя“. Правят се, правят се грешки, и учените хора ги правят. Като се върнеш да поправиш задачата, ще намериш какво си пропуснал. Целият ваш живот не е лош, но погрешки имате. (3/стр. 174)

Даже и най-съвършените Същества в света грешат. Докато материята се възпита, Духът трябва да дойде във Висше съзнание, да употреби всички сили, за да я регулира. Това хората наричат грях и казват: „Аз съм грешен“. Не, но в съзнанието на тво-
ята материя и твой Дух има дисхармония.

(6/стр. 301)

Не хулете Господа в себе си и не казвайте, че Той ви е създал грешници... Грехът, погрешките са случайни, вметнати неща в живота. (18/стр. 10,233)

И кой от вас не е правил погрешки? Само че някои погрешки са видими, а някои — невидими. Кой от вас не се е гневил, не е казвал: „Аз ще му направя това и това.“? Кой от вас не се е съблазнявал? Светът не е такъв, какъвто трябва. Бог всичко заличава и казва: „Напред вървете.“. (25/стр. 233)

Погрешките са тор за Божествената нива... От тези ваши утайки — грехове, недоразумения — ще излезе най-добър хляб и вие ще кажете след време: „Слава Богу, много хубаво е било всичко това“. (18/стр. 302,257)

Когато някой сгреши, знаете ли какво донасят Ангелите за него пред Бога?... Те казват: „Това е нещо особено, то заслужава да се изучава; особен спесимен е това, прекрасно нещо за нашите изследвания“. (6/стр. 310)

Та греховете, които имате, са въглени, които трябва да превърнете в диаманти. Това е наука. Задача ви дава Господ. Не съжалявай за погрешките, за да можеш да ги поправиш. Съжаляваш ли, губиш време. (7/стр. 361)

Ако Господ е допуснал греха, това си има причини. Злото не е зло, а е една необходимост за живота. (13/стр. 359)

Злото не е в погрешките. Злото е в отлагането, когато хората казват: „Ние не искаме да живеем, не искаме да работим и да се учим, животът няма смисъл“. (10/стр. 22)

Няма защо да се осъждате. Колкото и да мислите за миналите си грехове, за миналите си прегрешения, това няма да ви спаси. В момента, когато насочите своята мисъл към Бога и почнете да мислите за Него, само Нему да се уповавате, идва вашето спасение, идва и подобрението на вашия живот. Вие се покварявате по причина на това, че мислите за злото. (15/стр. 199-200)

Ако сте невежи, не мислете за невежеството си; ако сте грешни, не мислете за греховете си! Каквото лошо имате в себе си, престанете да мислите за него. Когато Любовта слезе на Земята, тя ще заличи греховете ви, няма да ги споменава. Тя ще се справи като животворящ Дух. (1/стр. 233)

Имайте предвид следното нещо: Грешките на хората не са създадени сега. Причините на грешките са отдавна създадени, в друго някое съществуване, а сега идват последствията от тези грешки. От последствията, които виждате, ще се изправят причините на тези грешки. (15/стр. 219)

Това, което хората преживяват сега, е последствие на минали причини... Ако всички неща в живота се създаваха сега, щеше да има възможност да се изменят; но понеже те са създадени вече, сега не остава нищо друго, освен да се използват по разумен начин. (1/стр. 194)

Ако искат да не грешат, хората трябва да се освободят от греха още докато е в зародиш.
(1/стр. 13)

Всяка външна погрешка е преди всичко погрешка в съзнанието на човека. Който разбира законите, той ще изправи погрешките си чрез трансформиране на съзнанието. Този е един от най-мъчните методи за приложение. Всичко се крие в съзнанието на човека. (12/стр. 138)

Като видите, че някой греша, вие сте готови да го осъдите. Не, когато виждате чуждите погрешки, считайте, че вие грешите. Научете се в лицето на всички да виждате себе си... Докато виждате пог-

решките на другите хора, трябва да знаете, че и вие имате същите погрешки. (2/стр. 39)

Според закона на кармата, каквато погрешка видите в близките си, вие сами трябва да се заемете да я изправите. (12/стр. 103)

Всички, които искат да поправят другите хора, аз ги наричам, че те са непоправими. (4/стр. 171)

Мисли за това, което се иска от теб, а не от другите. Тогава и грешник да си, аз ще те приема. (18/стр. 23)

Аз обичам грешните хора — слепите, хромите, недъгавите, на тях може да се покаже как трябва да живеят, на тях може да се помага. Ако си грешен, не се страхувай — това е изпит, на който си пропаднал. Днес имаш слаба бележка, но утре, като научиш урока си, ще имаш шесторка. (18/стр. 18-19)

Всеки човек си има известни слабости, които не произтичат от неговата зла воля, а са кармически. (4/стр. 46)

Всеки човек има слаби страни — в това няма нищо лошо. Аз считам гениален човек онзи, който изправя една своя слаба страна. Талантливите, гениалните хора идат в света, за да изправят своите погрешки, както и погрешките на другите хора. (19/стр. 161)

Ние носим греховете на цялото човечество. Не мислете, че ние, които сме далеч от Африка, не носим греховете на африканците. Да, носим ги. Има една вътрешна сила, която свързва хората и преплита живота им. (6/стр. 291)

Един брат попита: „По какво ще позная дали изплащам своите погрешки, или погрешките на другите?“. Щом бързате, вашите погрешки изплащате; а щом не бързате, чужди погрешки изплащате. (7/стр. 362)

Когато страдаш и роптаеш, това показва, че тези страдания си ги заслужил, те са плод на твоите минали погрешки. А когато ги посрещаш с благодарност, това показва, че ти страдаш за другите като жертва. (7/стр. 473)

Не можеш да избавиш човека от една погрешка, ако ти я имаш; инак ще я развиеш у него повече. Ако я нямаш — можеш. Ако сам ядеш месо, не можеш да учиш хората на вегетарианство; същият закон е в сила и за Милосърдието, Справедливостта и прочее — ако ги нямаш, не можеш да учиш и другите. (7/стр. 363)

Не трябва да се говори на човека за погрешките му. (9/стр. 240)

В човека има низши, животински инстинкти... Кажеш му: „Не кради, не лъжи!“, а той се сеца: „Аз

бях забравил, чакай да го опитам!“. Кажеш му: „Не бъди груб!“, а той: „Чакай да го опитам!“. (8/стр. 315)

Физически един човек не можеш да го поправиш, така нищо не се постига; той трябва да се обърне към Бога — това е единственото средство. Щом си съгрешил, иди при Бога, нищо повече!
(7/стр. 364)

Ще държиш лицето си към Бога. Появи се една мъчнотия за някого и той престане да мисли за Бога — че тогава той вече е обърнал гърба си към Господа. Това е причината на греха. (7/стр. 87)

Когато човек престане да гледа Бога в себе си и да се възхищава от Неговата Любов, а започне да се възхищава от външния свят, той е върху пътя на престъпленията, извършил е всичките престъпления. (13/стр. 308)

Но има велики души в света! Ако един човек съзнава своя грях и се моли на Бога, в моите очи този човек е велик. Онзи човек, който извинява своя грях и не се обръща към Бога, в моите очи той е лош човек, няма никакво величие в себе си. (15/стр. 304)

Грехът в човека е неподчинение на Разумното и Божественото, а подчинение на един низш живот. (7/стр. 343)

Но някои слабости не са грехове, а изпитания, т.е. душата има изпитания, за да се види как ще се справи. Тя се възпитава, за да не я засяга грехът. Ръководи я един Висш Дух. И към тази душа, макар и наглед грешна, Бог гледа благосклонно. (9/стр. 240)

Има и друг род изпитания, причината за които са някои ваши грехове, те са кармични последствия на ваши грехове. Затова трябва да отворите очите си и да кажете: „Направихме грехове, ще си носим последствията“. И тогава пак бъдете мъжествени. (6/стр. 416)

Днес ние трябва да имаме доблестта да изправим нашите грешки от миналото, трябва да ги поправим по който и да е начин. Ние трябва да подадем ръката си на нашите сестри и братя, които са паднали. (6/стр. 289)

Та казвам: Нека се яви у вас Любов към Правдата, но не от страх, а от дълбок вътрешен стремеж. (15/стр. 291)

Наследствеността е закон на кармата

Законите, които сега съществуват, не са в съгласие с Божествените закони и най-първо хората вършат своята дейност от страх, и това е погрешно. (7/стр. 290)

На хората от съвременния свят даже и гащите им треперят от страх, въпреки че пред вас се представят, че са смели. За уверение на това вземете им парите и ще видите що за хора са; ще видите, че са влечуги. Та затова не се бойте от света, защото той е много страхлив. (14/стр. 246)

Ако сте страхливи, знайте, че страхът е чуждо състояние... Страхът, който се е наслоил в човешкия мозък, е остатък от греховете на хиляди същества, живели преди него. Когато влезе в областта на страха, и най-безстрашният човек изпитва страх. (24/стр. 153-154)

Хората се страхуват да срещнат Бога. Понеже Бог е светлина, те се боят Той да не ги види такива, каквито са в действителност. Ако сърцата на хората бяха чисти и възвишени, те нямаше да се страхуват да срещнат Бога. (1/стр. 69)

Като се увеличават греховете на хората, те стават страхливи. На смелия Бог помага. Страхът трябва само да е една предпазителна мярка — със страха почва човешкото съзнание, съвестта. (7/стр. 458)

Човек като развие съвестта, тя взема излишната енергия на страха и я превръща в Справедливост. (8/стр. 147)

Няма същество в света, което, като греши, да не усеща гризане на съвестта и да не страда. Страданията, които имате, са зов на Божественото, което не одобрява вашите постъпки. В даден случай страданията изразяват негативния Божествен език, който казва: „Тази постъпка не е права; има нещо право в нея, но има и нещо криво, изправи го“. (1/стр. 26)

Човек, който върви по Божествения път, немислимо е някой да го спъне. Но докато се убеди, докато добие една разумна опитност, той сам се спъва. (7/стр. 252)

Когато човек не туря ума си да мисли правилно, сърцето си да чувства правилно и волята си да постъпва правилно, тогава той е в противоречие с Битието. (7/стр. 363)

Ние трябва да се справяме с всяка наша мисъл и действие... „Ти си жесток“ — това не е твое, то е един фалшив капитал, може би в наследство останен на теб от някого. (17/стр. 365)

Това не са качества на душата. Имате раница на гърба си... Не мислете, че сте се родили с раница. (3/стр. 137-138)

Законът на наследствеността не е Божествен закон. Той е закон на кармата. (29/стр. 242)

От хиляди години насам, със своя лош живот, със своите лоши мисли и чувства, човек е натрупал в организма си известни утайки, които днес създават неговото нещастие и несполуки. Тежко на онзи, който попадне в тия утайки! Съвременните хора наричат това наследственост. Например някой е наследил лоши навици от баща си или от майка си като кражба, лъжа, подлост, пиянство и т.н. Това са утайки от лошите мисли не само на едно поколение, но на хиляди поколения преди него.

(19/стр. 231)

Ние не говорим за греха в отделния човек, по-неже грехът, пороците са колективни. Ако в сърцето на някой човек има завист, злоба, омраза, тя не е само негова — той сам не я е родил. (1/стр. 23)

Крадците не са се родили крадци — тях ги е създавало погрешното разбиране на живота. Убийците — това са чеда на една стара култура. Това са лошите идеи, които, като влезнат в човека, може да убият каквато и да е натура. (6/стр. 24)

Грехът е духовна проказа и всички трябва да се освободите от известни присадки, предадени ви от деди и прадеди. (7/стр. 362)

Христос слезе в ада да извади всички Свои братя. Стоя три дена в ада и им проповядва, за да ги обърне и ги изведе при Бога. И вие ще слезете при

вашите прадеди долу, ще им проповядвате и тогава ще излезете при Бога. Във вашия ад ще слезете. (3/стр. 78)

Трябва да минем през огъня и да не изгорим, да минем покрай греха и да не се окаляме. Използвайте условията, които Бог ви е дал. От добродетелите, които имате, и от погрешките, които имате, се учете. (7/стр. 367)

Всички желания у нас, които разрушават Божественото, трябва да ги отмахнем, защото те собствено не са наши, а остатъци от една много стара култура, за която аз сега няма да говоря. Колкото по-рано се освободим от тях, толкова по-добре ще бъде за нас, защото ще придобием онова вътрешно състояние, което дава мир, спокойствие. (6/стр. 54)

Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно — да не се размътват, защото това показва, че те са плитки, дълбочината им е само 10 см... Питам: Какъв е църът за такава локва, в която водата е застояла? Ще внесете струя нова вода в тази локва. Ще прекарате вадичка, за да може прясната вода да измие всичките останки на миналото. Христовото учение е една Нова струя, която трябва да влезе в сърцата ви и да ги измие. И като ги изчисти, ще остави утайките на нивите ви, за да се наторят. (3/стр. 86,87)

С кармата се ликвидира, като се отстранят всички утайки в съзнанието и остане там само чистото Учение. (9/стр. 197)

Сега се пробужда съзнанието и ...най-първо почва да се пречиства умственият свят. В ума има паразити и в Духовния свят — също, и той се пречиства. И във физическия свят ще стане пречистване. В трите свята става ликвидирането. (7/стр. 43)

Доколкото се пробужда съзнанието на човека, дотолкова той влиза във връзка с по-светлите съзнания. Трябва да се разбира психологическият закон: страданията, които имате, са приготвени преди хиляди години. Така че животът е израз на миналото и няма какво да се сърдим. (8/стр. 104-105)

Бъдете уверени, че няма да ви се случи нищо повече от това, което е определено. Вашата карма е стимулирана, тя вече е назряла и вие трябва да платите и изплатите. Не може да се отлага. Защото, ако се отложи, ще се спънете. (14/стр. 245-246)

Време нямате!... Кармата ви е назряла вече и ако не ликвидирате правилно сега, ще останете за две хиляди години назад. (4/стр. 121)

И ако Христос още замедлява (забавя) да дойде, то причината е, право да ви кажа, че вие още не сте готови. С това далеч нямам намерение да ви

правя упрек, но просто ви подсещам да се пригответе, та да можете да бъдете в центъра на вашето развитие. Защото, като дойде Христовото учение, много и много хора просто ще полудеят и също както старите мехове, ще се изпопукат. (14/стр. 376)

Висшата енергия ще произведе цяла пертурбация. И ако не сте във връзка с великия Божествен закон да ви помага, тя би ви стопила. (12/стр. 136)

Не може да се внася Нова Истина, Ново учение в стари форми... Старите мехове е Черното братство. Новите мехове е Бялото Братство. Христос казва, че не може да се налива виното на Бялото Братство в меховете на Старото братство.

(14/стр. 441)

„Не влагайте новото вино в себе си, ако не сте готови“ — затова Христос казва: „Очистете се понапред“. Всяко учение и всяка философия може да ни ползва, когато сме чисти. Пластичност в прогреса, подем духовен — това разбира Новото учение.

(17/стр. 438)

Човек трябва да бъде гъвкав, подвижен, навсякъде да се върти и обръща, но никога назад. Той трябва да минава през всички пътища, без да причинява пакости. Това значи разумен човек. (1/стр. 94)

Някой казва: „Не искам да се приспособя към условията, не искам да бъда еластичен“. Ще се прис-

пособиш! Дъждът няма да се съобразява дали си облечен, или не... Трябва ти да се приспособиш към всички промени, да си готов да ги понесеш.

(17/стр. 441)

Земята има вече възходящо движение — по-рано е слизала, а сега се качва. Именно затова нашето собствено движение на развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчини на този закон, ще изгуби всичките си условия. (9/стр. 72)

Ако хората със стари идеи и мисли искат да живеят при Новите условия — горко се лъжат. Такава е съдбата, такъв е Божественият закон: ...за Божествените идеи, които се влагат в този свят, потребни са нови мехове, по-еластични, да издържат напора на ферментацията, т.е. хора, които имат ум и сърце, възприемчиви за Новата Истина. (17/стр. 441,432)

Всеки неосъзнат, неизповядан грях се превръща в съдба

Ако искам да ви обясня живота с всекидневните му произшествия, аз мога да го разгледам от гледището на индуите, от гледището на окултите или от християнско гледище, но Истината ще си остане една и съща. Например срещне те някой човек и те убие. При този случай ние, съвременните

християни, казваме: „Тъй е писал Господ“. Аз казвам: Господ никога не е казал, не е писал да убия някого и това аз го направих, а Господ само го допусна. Индуският закон пък обяснява това така: ти си убил преди няколко прераждания и следователно днес, в този твой живот, същият, когото си убил, те убива. И тъй, вие може да приемете едното или другото обяснение. (6/стр. 177)

Сега, като извършим едно престъпление, казваме: „Аз имам право“. Да, всички имаме право, ...всички имаме свобода, но трябва да знаем, че всеки ще отговаря за делата си. (6/стр. 183)

Всеки извършен грях е извършен против Бога, нищо повече. Като убият един човек, вече извършват едно престъпление, с което нарушават Божия закон. Съдбата ги хваща... Де ще се избавят — извършили са убийство, крият се в горите, но умират и в Невидимия свят ги чакат. (7/стр. 304)

Ако някой цар или министър избие хиляди хора, то те в Невидимия свят ще се явят пред него, ще го наобиколят и ще плачат. Тогава какво ще бъде? (9/стр. 234)

За всяко насилие се плаща, идат последствията. Тези, които са извършили насилие, са неспокойни. Като отидат в другия свят, и там ще бъдат неспо-

койни — резултатите на греха ги намират и не могат да се избавят. Само когато дойде съзнанието, тогава ще им се прости. (7/стр. 304)

Човек постоянно трябва да държи в ума си, че живее пред куп свидетели. Той трябва да държи живо идеята, че около него има съзнания, които са будни. (7/стр. 409)

Това, което наричаме „съвест“, то са тия Ангели, които живеят в нас и които отбелязват всяка наша постъпка, добра или лоша, и които казват: „Ти направи добре“ или „Ти направи зло“. (17/стр. 129)

Христос казва тъй, аз вземам думите на Писанието: „Отец не съди никого, а е дал съдбата на другите“. (5/стр. 249-250)

Отец е дал съдбата на Сина Человечески, а Синът Человечески представлява това Бяло Братство, на което е дадено право да съди света. Като изучите окултната наука, ще узнаете за тази Велика Йерархия, която има власт да съди по-малките братя. (4/стр. 120)

Първо на Земята ще те съдят, сетне в астралния свят за твоите пожелания, сетне в умственото поле — и там. И най-сетне в Причинния свят ще се ликвидира. (4/стр. 120)

Там, дето ви съдят, вие сте в един съд на съдба. То не е Божествен свят. Там, дето има съдба, то е свят на чистене, а пък в Божествения свят Отец не съди никого. (5/стр. 469)

Псалмопевецът казва: „Нито хвали Господ хората, нито кори. Той само гледа кой какво прави и мълчи, и никому нищо не казва“. Онези, които те осъждат, то не е Господ. (5/стр. 249)

Някой извършил престъпление, ...оглежда се, страхува се. Защо? Съвестта ще го гризе, ще го преследва. А какво е съвест? Тези 144 000 души, членове на Бялото Братство, казват: „Господине, ние видяхме престъплението, което извърши, и според нашия закон, който никога не се изменя, ние те осъждаме и ти ще си понесеш последствията от своите дела“. Тогава този господин, за да облекчи съвестта си, уединява се някъде, прекарва 10–15 дни в пост и след това отива при някой свещеник да го успокои. Но свещеникът трябва да постъпи според закона на Новото човечество и да каже: „Братко, ти ще се изповядаш пред Бога, а тъй — да постиш 10–15 дни и с това да изкупиш своето престъпление — туй не минава пред Бога“. (6/стр. 177-178)

Аз ще ви кажа как трябва да се изповядате пред Бога. Например ти си запалил къщата на своя ближен: ще поправиш грешката си; като отидеш при

него, ще му се извиниш, ще му купиш нова къща, нови мебели и ще му изплатиш дълговете. Ако не постъпиш така, за теб няма никаква прошка.

(6/стр. 178)

Някой път Бог прощава условно. Прощава ти един грях, но щом направиш втори, Бог изважда и първия ти грях. (7/стр. 215)

„Изобщо всичко ли се изплаща, или има малка отмяна?“ „Господ изисква в края на краищата да поправите всичко, което сте развалили; ще съградите къщата тъй, както си е била, и тогава ще имате извинение, прошка — всичко ще се ликвидира.“

(6/стр. 199)

Туй, което може да измени вашия живот, то е разбирането на Божествения закон и приложението му в живота. Ще правите много грешки, може да правите с хиляди: за тях Господ няма да ви съди, Той ще ви прости — уверявам ви, че ще ви прости — само ако научите Божествения закон и работите. Но ако след сто грешки не сте научили никакъв урок, Господ няма да ви ги прости. (17/стр. 346)

Колко от вас са се занимавали с черна магия! Сега сте се разкаjali, понеже вече го съзнавате. Не че сте го желали, но сте влезли необмислено в кривия път. Апостол Павел — и той е бил в черната магия. „Едно време бях гонител — казва той,

значи е бил в черната магия. — А сега се изповядвам.“ И вие трябва да имате същата доблест да се изповядате. (6/стр. 36)

Преди всичко трябва да се изповядате пред Бога и ако Той ви каже, да се изповядате и на своите братя... Ще намерите най-напред душите, които живеят в Небето — т.е. когато намерите Бога, ще отидете при Духовете и там ще изповядате своите грехове. И тогава техните Ангели ще ви дадат да се изповядате, ако е потребно, и пред хората на физическия свят. (11/стр. 61)

Когато по този начин се съединим с Бога и бъдем в съгласие с всички праведни души, в нашите действия няма да има препятствия... Никой не може да придобие богатство, същински знания и същинска добродетел, ако не е изповядал своите грехове чрез молитва. (11/стр. 61)

Щом човек се разкае, грехът му се стопява и той се пречиства... Щом вярваш в Бога, всичко е възможно за теб, никакъв грях няма да остане, всичко може да се поправи. (9/стр. 240,241)

Единственият метод, когато синът ви краде, обира, продава, създава ви главоболия или когато дъщеря ви води безпътен живот, е следният: поровете се във вашия минал живот, вижте какво сте

съгрешили пред Бога; изповядайте се пред Него така, че да не остане никаква скрита мисъл във вас. Щом синът ви краде или пакости, ще обещаете, че ще изплатите всички материални щети, които той ще направи, като помогнете на бедните. Това може да ви струва двадесет-тридесет хиляди лева, но обещавайте да ги дадете; инак и парите ще похарчите, и пакостта ще претърпите, а синът ви в бъдеще пак ще краде и ще краде повече. (6/стр. 99-100)

Вие трябва да знаете, че ако се ражда такъв син, който изяжда всичкото богатство на баща си, причината за това е, че у бащата има някакъв дефект. (15/стр. 300)

От глупави родители глупави деца излизат, от неразумна майка — вагабонтин син. Това е закон. (3/стр. 72)

Ако баща е живял 30—40 години разпуснат живот, той не може да очаква да има добри синове. И ако майка е живяла разпуснат живот, не може да очаква свестни дъщери. Нейният живот ще се отрази върху тях. (25/стр. 263)

Когато децата се вземат, те се вземат по майчина или бащина погрешка. Майката или бащата стават някой път недоволни от сина или от дъщерята и Господ прибира децата. (7/стр. 223)

Ако син ви умре, то е затова, защото не сте чисти, защото сте омърсени; омърсили сте Божия закон и вие плащате за това. Днес говоря една Истина и ако ме послушате, добре ще сторите; а ако ли не послушате, ще видите, ще си научите урока.

(3/стр. 72)

Един брат попита: „За колко време ще мога да изправа своите задължения?“. Един охлюв за колко време ще мине сто километра — за сто години; а един автомобил — за един-два часа. Ако си разумен, този път ще го изминеш за една година, ако не си — за сто и повече години. (7/стр. 216)

„Духове дойдат в някоя къща и постоянно безпокоят обитателите ѝ, какво трябва да се направи?“ „Напуснете къщата — тя е тяхна.“ „А ако и в другата къща дойде някой от тях?“ „Като върви все по дирите ви, това показва, че има кармична причина. Може да е някой дух, който иска да се прероди чрез вас, а вие не му давате възможност. Той ще ви преследва по целия свят и през целия ви живот, докато си изплатите кармата.“ (6/стр. 94)

От гледище на окултната наука, всички хора, на които човек е правил добро в минали съществувания, ще го намерят и ще му направят услуга; и от друга страна, човек ще отиде при онези, на които дължи от миналото, за да ги повдигне. Ако в мина-

лото си подтикнал някои хора в крив път, сега, за да си поправиш погрешката, трябва да им покажеш Правия път. (9/стр. 139-140)

Господ казва: „Ако си обезчестил някоя жена, в следващото си прераждане ще я вземеш за своя жена или тя ще ти стане дете, което ще отгледаш, и така ще си изплатиш греха“. А днешните младежи казват: „Какво от това, че съм обезчестил някоя мома?“. (6/стр. 178)

В Америка един млад момък, син на богат търговец, обезчестява една мома, изоставя я, след което тя става блудница и умира. Момъкът завършва богословие и става знаменит проповедник. Всички го смятат за почтен, благочестив и добър човек. Оженва се, ражда му се син, който на шестнадесетгодишна възраст става голям вагабонтин. Хората се чудели, че от такъв благочестив баща излязъл такъв лош син. Казвам: Този син е неговата блудна мисъл. Бащата ходи вечер да го търси, да го прибира у дома му, но едва след десетки години успява да го поправи. Така той изплатил дълга си. (6/стр. 178)

Майката казва, че тя е отгледала детето си, но аз не съм видял нито една майка да е сторила това... Това, което застава майката да отглежда детето си, е Господ, Който е в нея. Един баща казал за сина си: „Ако не ми беше син, досега щях да го изпъдя“.

Истината е, че Бог обича децата и Той заставя родителите им да ги гледат. (11/стр. 111)

Ето защо у майката се развива такава силна любов към детето — тя го обича по силата на този Божествен закон, че трябва да го обича. Обича го ей тъй, по един вътрешен огън, защото Господ инкогнито е влязъл в него. (17/стр. 127)

Майката и бащата са едно от смекчаващите положения на кармата. (12/стр. 101)

Казвате, че бащата и майката създават синовете и дъщерите си. Това е вярно по отношение на Бога, но не и по отношение на хората. Бащата и майката не създават синовете и дъщерите си, но те представят само условия за тяхното проявяване. (1/стр. 197)

Децата унаследяват само физическите си черти от родителите, получават в наследство от тях физическо и етерно тяло; а характер, умствени и чувствени черти носят от миналото си прераждане.

(9/стр. 281)

Веднъж една сестра от чужбина ме попита кога влиза душата на детето в тялото. Тя бе правила шест пъти аборт и това все от незнание и вътрешен мрак, а сега вече искаше да изкупи този грях. Отговорих ѝ, че душата на детето влиза в тялото при раждането, когато поеме въздух... Обърнах ѝ внимание още,

че изкупването от този грях може да стане, като се обръщат души към Бога — така ние ги раждаме духовно. Както е казал и апостол Павел: „Аз ви родих“. Това е най-бързият начин за ликвидиране на тази карма... Разбира се, Бог е, Който обръща, а човек е само проводник на Бога. (9/стр. 139)

Под раждане на духовни деца се разбират две неща: първо, ще пращате по света добри мисли, хубави чувства и ще постъпвате според Високия идеал — това са вашите деца, това е дело на Любавта; второ, тези хора, които ще събудиш за Божественото, те са пак твои духовни деца, ти си ги родил. (7/стр. 156)

И убийството кармически се ликвидира с обръщане на души към Бога. Убитият трябва да ти стане дете — да го родиш и отгледаш; а с духовно родените деца се ликвидира по друг начин с убийството. (9/стр. 139)

Когато човек извърши убийство, той сто години се спира в своето развитие и работи за онзи, когото е убил. Онзи се ражда у него. Когато един човек отклони някого от Бога, страда хиляди години и в това време се спира неговото развитие. (7/стр. 215)

Когато някой убие някого, то убитият върви с него и го измъчва. А убиецът, ако разбира закона, ще се моли за убития и тогава той ще му прости.

После по закона на прераждането убитият ще се роди като негово дете в следващото прераждане и той ще го възпитава, за да изглади кармата.

(9/стр. 194)

Старите евреи, като не знаеха закона, избиваха езичниците и последните се прераждаха у тях, и положението на евреите се влоши. (7/стр. 305)

Една власт, ако убива своите противници, ще си пригответи тежка съдба — онези заминалите ще отмъстят. Опасността за една власт е избиването на много хора. (8/стр. 109)

Ако човек се убеди, че неговият враг ще стане по-силен след смъртта, няма да го убива. Някой казва: „За Бога може убийство“. Не, не може! Никой народ не е прокопсал с убиване. Такъв е Божият закон. (7/стр. 305)

Никой народ не трябва да господства. Някога Вавилон, Асирия, Римската империя господстваха върху другите народи, владееха ги, но сега къде остана тяхното господство? И днешните държави, които господстват, ще имат същата съдба. Всички народи трябва да имат добри условия, никой народ не трябва да потиска друг и силните народи трябва да помагат на слабите. (7/стр. 307)

В семейството най-първо бащата и майката са диктатори и употребяват наказание — пръчката, но като пораснат децата, бащата вече не ще може да употребява диктатура, ще стане демократ. Също така, когато народите се събудят и възмъжеят, диктатурата в управлението престава и се превръща в демокрация. Синархията е най-високата форма на управление, но съвременното човечество не е още готово да я възприеме. (7/стр. 307)

Много време се изисква още, докато хората дадат място на Божественото, на Великото в себе си. Докато дойде това време, хората трябва да работят върху себе си, да създават правилни, чисти връзки помежду си, които да почиват на закона на Свободата, а не на насилието. (12/стр. 135)

Сега се ражда Шестата раса и народите са възпитателни учреждения за човешките души... Всички днешни мистични братства са центрове на Шестата раса, които остават в неизвестност — работят тайно и управляват целия свят, пръснати навсякъде по всички народи. На когото сърцето е милостиво, той е кандидат за новата раса. Мекотата на сърцето е един от признаците. (9/стр. 62,86)

Досегашните култури на бялата раса са култури на насилието... Всички народи, които употребяват

тия методи на насилието, физически се изтощават и изхабяват, а морално се смаляват и обезобразяват... И цели раси са били изтребени. Много раси има, които са изчезнали поради неспазването на тези закони в Природата. (23/стр. 323,324)

И днешните страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят народите за Новия живот, който иде на Земята. При тези страдания ще се отличи духовният човек, който е с отворена душа, има открито лице и излъчва нещо от себе си. (9/стр. 88)

Братята и сестрите — за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията — трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! (9/стр. 69)

Всички хора живеят вече в скончанието на века. Скончанието на века подразбира край на старите възгледи на човечеството и начало на Нова ера на Светлина и Любов, край на насилието и начало на Новия свят. (10/стр. 50)

Новото ще дойде по един много естествен начин. Като дойде пролетта, и всички цветя веднага излизат над земята. Като дойде духовното, и ще изникне хубавото у хората, ще се реализира Божественото. Това е неизбежно! (9/стр. 217)

Съдбата се заражда постоянно чрез мисли, чувства и дела

Всяка енергия пак се връща в своя източник — кармата се основава на това... Трябва да бъдем внимателни, като знаем, че всяко нещо ще се върне при нас. (7/стр. 214)

Каквито мисли и чувства сте създали и изпратили в пространството, един ден ще ги изпитате. Те ще се върнат пак към вас и ще проверите техните добри и лоши резултати. (12/стр. 131)

„Какво ще бъде моето бъдеще?“ Някой път казвам: Не мога да ви кажа нищо. Защо?... Казваш: „Аз ще го смажа него“. За в бъдеще ще те смажат тебе! (3/стр. 101,105)

Може би някоя ваша сегашна мисъл да определи бъдещия ви живот след хиляди години. Затова имайте предвид, че което вършите сега, вършите го за себе си. (4/стр. 23)

Кармата може да започне даже и от една горчива дума, казана на някой човек при неблагоприятно съчетание на условията. Тази дума може да е казана привидно, деликатно, с усмивка на лице, но щом е горчива, тя произвежда вече своя ефект. Както и да

е казана горчивата дума, тя носи със себе си хиляди злини. (12/стр. 102)

Колкото и да са малки лошите думи, изказани ли са веднъж, колкото по-дълго време минава, толкова повече се увеличава тяхната разрушителна сила. Задръжте за себе си всяка лоша дума, която искате да кажете някому! (15/стр. 149)

Кажете ли една лоша дума някому, няма да се минат 5—10—15 минути и тази дума от противоположния полюс ще се върне към вас. Като разбирате този закон, преди да заговорите, спрете се, помислете какво ще кажете. (15/стр. 149)

Някой ти казва лоши думи — след като го нагостиш, можеш да му дадеш един приятелски съвет: „Каквото казваш на мен, на други да не го казваш, защото ще бъдеш нещастен. На другите ще говориш сладко“. (7/стр. 215)

Всяка груба интонация на ума и душата ти ще предизвика всички противодействащи сили и ти ще се спънеш в пътя си. (4/стр. 24)

Всяка мисъл и всяко чувство, които човек е създал, след като извършат един кръг, непременно ще се върнат при него. Където и да ги изпрати той, дори в безпределното пространство на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е законът. Стра-

данията и радостите, които е причинил на другите хора, непременно ще се върнат при него. (7/стр. 214)

Нека жената не се запитва защо мъжът ѝ се отнася лошо с нея — някога, в миналото, тя се е отнасяла лошо с него. И слугинята нека не се запитва защо господарката ѝ се отнася толкова жестоко с нея — в миналото тя е постъпвала зле със своята господарка. Такъв е законът на кармата. (18/стр. 364)

Сега, в този живот, ще жънете това, което в друг живот сте сели. (8/стр. 140)

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото сееш, това ще никне, това и ще жънеш... Следователно сега трябва да сеем само добри семена в мисли, желания и дела. (4/стр. 179)

Вие прилагате това Божествено учение, но нямате резултат, защото отпосле ще дойде. Вие искате бързи резултати. Един ми каза: „Като влязох в Новия път, всичко ми тръгна назад“. Там, дето ти върви сега назад, то е от стария живот, а плодовете от сегашния живот ще дойдат после. (7/стр. 214)

Казвам: Сегашният живот на хората е израз на тяхното минало. Ето защо всеки трябва да се справи с миналото си. (1/стр. 201)

Някои, които са били много горделиви в миналото, сега заемат ниско положение в живота, за да се освободят от гордостта. Някой сега обиди друго, накърни му честолюбието и последният чувства това, зъби се; но после му идва съзнанието, че един ден така е живял, и си казва: „Защо ще се сърдя? Аз едно време бях такъв и те ще бъдат на мое място“. (8/стр. 108)

Който не е смирен, ще го смирят. Много е мъчно да живееш с едно криво разбиране. Гордостта ти в миналите ти съществування е била толкова голяма, че сега, като отидеш да се молиш някому, отказват ти, за да се смириш. Такива мерки ще употребяват, докато дойде едно разумно смирение. Някой защо е станал просяк? Понеже е бил честолюбив и сега го хокат — ще мине през унижения и ще приеме всичко това със смирение. (7/стр. 438)

Помогни на нуждаещите се и ще ти помогнат в бъдеще. А като не им помагаш, в бъдеще те ще те мъчат. От кражбата, която ще направиш, не можеш да се освободиш по никой начин. Когато един ден забогатееш, и с теб ще стане същото. Каквото правиш, ще ти го направят — и за злото, и за доброто законът е същият. (7/стр. 214-215)

Някой казва: „Никой не мисли за мен“. Но и ти за никого не си мислил. Ако човек хвърли парчета стъкло по двора и после ходи бос, ще се нарани.

Така се обяснява законът на кармата. Със своето скрито лошо ти предизвикваш лошото у другия. Със своето скрито добро ти предизвикваш доброто у другия. (7/стр. 215)

Значи, ако те ругаят, ти си създал това ругаене. Ние сме причина хората да ни хокат. Като дойде хокането, да кажеш: „Благодаря Ти, Господи, много малко си ми дал. Аз заслужавам повече“. Който иска да бъде свършен, така трябва да прави. (7/стр. 215)

Някой те е обидил — ти си му казал тази обидна дума в миналото и сега той ти казва същото.
(7/стр. 455)

Някои обиди в света произтичат, че и вие сте обидили. Аз на себе си тъй обяснявам: ...това, което ми казва сега, е отглас на онова, което е било. Трябва да си преглътна, да кажа: „Сега трябва да ликвидираме. Много добре ми каза този човек. Аз като него няма да правя“. Обидят те, кажи: „Аз като него няма да правя“. (5/стр. 446)

Когато те обиди някой, ти пак запази най-добри чувства към него. Ако те обиди намясто, ще кажеш, че има право. А ако не те обиди намясто, ще си кажеш, че не разсъждаваш право. (9/стр. 240)

Обиди ви някой — представя ви се случай да отидете при Господа и да кажете: „Моля Ти се, Бо-

же, превърни това докачение, тази обида в Любов“. Някой път почувствате мир в душата си при нанесена обида и казвате: „Мене ме обидиха, но аз простих“. Неочаквано обаче след една или две години тази обида отново я почувствате. Ако три години след обидата не се разтревожите, значи треската е минала. (3/стр. 172)

Защо човек трябва да прощава? Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да минете. (20/стр. 76)

На Земята при човека идват всички тези лица, на които дължи по закона на кармата, и вземат от него някои неща. И ако знаеш закона, ще благодариш. Други пък лица ще дойдат и ще ти дадат. (7/стр. 216)

Някои ви са приятни, а други – неприятни. Ще кажете: „Това е кармично“. Да, но кармата още нищо не обяснява... Ако някой човек е неразположен спрямо вас, то е, защото има да взема нещо от вас. (3/стр. 189)

Казваш: „Изпразни се сърцето ми. Изпразниха ме хората!“. Не се изпразни сърцето ти, но стомната ти се изпразни. Хората взеха от тебе това, което ти си взел от тях... Ти даде това, което си взел някога. Кой от вас е дал нещо от себе си? (13/стр. 382)

Приятелите ви, мъжът ви — онези, които имат да вземат от вас, казват: „Чакай, къде отиваш? Плати! Имаш да плащаш!“ ... „Оставям ви вече, не мога да живея във вашите глупости; повече не мога да живея! Досега аз ви обичах, аз живях с вас. Сега вие, ако ме обичате, елате при мене!“ (13/стр. 193,194)

Христос казва: „Няма никой, който, като остави баща си, майка си, брата си или сестра си, да не придобие други братя и сестри и да не придобие стократно онова, което е изгубил“ ... Сега вие с едната ръка държите света, а с другата се държите за Бога, та като оставите света, да се захванете за Бога. Не, не, ще отпуснете ръката, с която държите света. Ще се хванете само за Бога. Туй е потребно за самите вас! (13/стр. 194)

Законът на кармата преследва човека най-малко до четири поколения

Всичко онова, което човек върши в света, добро или зло, то ще се върне върху човека — такъв е законът... Обясняват го с карма. Казват: „Така е писано“. Нищо не е писано. Не го е писал Господ, но ти сам! (25/стр. 263)

Кармата не е нищо друго освен хроникване, филмиране на човешкия живот. Той се филмира и като спиш, и като работиш, и денем, и нощем.

(22/стр. 268)

Човек е свързан с Разумния свят, със Същества от Висока култура — светии, Ангели, Архангели, които държат сметка за всяка негова постъпка, за всяка мисъл и чувство, които излизат от ума и сърцето му. Един ден човек ще отговаря за всичко, което е допуснал в себе си. (18/стр. 239-240)

Подир всеки ученик вървят детективи от Бялата и от Черната ложа, които всичко записват: първите хроникират добрите мисли, чувства и постъпки на ученика, а вторите — лошите. И едните, и другите ще използват намясто вашите постъпки. Като хроникират лошите ви постъпки, детективите на Черната ложа изучават характера ви, за да могат по най-лесен и незабелязан от вас път да ви привлекат на своя страна. И едната, и другата ложа имат желание да ви привлекат на своя страна. (12/стр. 187-188)

Всеки пада или става според онова, което мисли, чувства и действа. (13/стр. 503)

Всяко нещо, което човек веднъж е пипнал, остава следа от него. Всяка мисъл и чувство, които са минали през човека, са оставили следа, по която могат да го познаят. (1/стр. 91-92)

Във всяко едно движение се крие известна сила... Ще си образуваш лоша карма, ако не можеш да имаш една добра мисъл, добро желание или действие в тези движения. (4/стр. 57)

Внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може някога да се зароди желание да поправите някого. В Окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида. И онзи, който поправя, и този, когото поправят — вършат и двамата престъпление. (4/стр. 27)

Щом мислите лошо за някой човек, вие отправяте ваши корени към този лош човек — а там, в него, няма никаква храна за вас... Много жени се развалят не само от това, че имат лоши мъже, но мислят, че мъжете им са лоши; и започват от ден на ден да отпадат, да съхнат, докато един ден кажат: „Сбогом от този свят“. (4/стр. 13)

Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас. (3/стр. 114)

Всяка крива мисъл, всяко криво чувство или всяка крива постъпка е лош, грозен образ, който се отпечатва първо в съзнанието на онзи, от когото е излязъл, или от когото е направен. (12/стр. 187)

Ние сме отговорни за мислите, които изпращаме. Ще ни съдят, ако са лоши... Няма нищо скрито-покрито. Това, което мислиш, се хроникира. (7/стр. 197)

Щом една наша дисхармонична мисъл докосне Божественото Съзнание, Господ пише: „Този човек в бъдеще да понесе товара си, наказанието си“. Това е карма. Не мислете, че туй е нещо безразборно. Господ записва всяка наша мисъл много точно, не оставя нищо незаписано. (6/стр. 448)

Няма мисъл, чувство или постъпка, добри или лоши, които да не принесат своите плодове — това е закон, който всеки човек може да провери... Бог всичко отбелязва и всяко нещо възнаграждава или наказва. (18/стр. 355,356)

Ако вие искате с някои ваши мисли, с някои ваши желания или с някое ваше любопитство да проникнете някъде, и след десет прераждания няма да се освободите от тази си простъпка (провинение), няма да я изплатите. Всеки, който реши да шпионира, ще тегли през десет прераждания хомота си като вол на нива. (6/стр. 316)

Не мислете, че тези грешки, които имате, тъй в един ден магически ще изчезнат. Не мислете, че след като сте живели десет години добър живот, у вас ще настъпи голяма промяна. За да стане чувствителна промяна във вас, изисква се цял живот усилена работа. При тази карма, която имате, с един замах от десет години не може да се направи нищо. (6/стр. 199)

Например да кажем, че имате една карма от осем хиляди години; ако за всеки хиляда години изплащане на кармата ви са потребни по десет години добър живот, тогава ще са ви необходими осемдесет години добър живот, за да ликвидирате с тази карма. Ако кармата ви е от две хиляди години, трябва ви двадесет години усилена работа, за да ликвидирате с нея; ако кармата ви е от хиляда години, за десет години чист и свят живот ще ликвидирате с нея. Но онези, които регулират този закон, не оставят да се изплаща кармата наведнъж. (6/стр. 199)

За една лъжа Яков трябваше да слугува на Лаван двадесет и една години, а Мойсей за едно убийство трябваше да слугува на еврейския народ цели четиридесет години... Проследете историята на човечеството, на народите, на обществата, на семействата и ще видите, че кармическият закон действа навсякъде планомерно и безпощадно. (18/стр. 364)

Който мисли, че може да надхитри закона на кармата, той се лъже. За такива хора може да се употреби българската поговорка: „Хитрата лисица с двата крака влиза в капана“. С кармата игра не бива! (12/стр. 104)

Повече от десет пъти не можеш да грешиш. Като направиш едно престъпление десет пъти, след десетия път вече ще те хванат. (13/стр. 449)

Бог въздава за престъпленията до четвърти род — за сто години едно престъпление трябва да се ликвидира. Тези, които са изучавали закона, са забелязали следното нещо: ако някоя черна жена има сношение с бял мъж, в първото поколение може да се роди бяло дете и ако не във второто или третото, в четвъртото непременно ще се роди черно дете; ако се роди в началото, добре — ще свърши кармичността. (17/стр. 325)

Този закон работи и в нашите чувства и мисли: седите денем и ви се явява лоша мисъл — защо? Преди сто години вашата душа е имала сношение с черен мъж, този черен мъж ние наричаме дявол; едно лошо ваше желание — то е също ваше дете. Този закон на кармичността е строг: ние трябва да се пазим добре, защото не можем да избегнем последствията. Никога не трябва да даваме място в ума си на лоша мисъл, защото тя ще изработи своя форма и в бъдеще, когато и да е, ще ни спъне. (17/стр. 325-326)

Всяка изопачена, крива мисъл, родена от човека, ще го следва през целия му живот — и на Земята, и на Небето. (18/стр. 368)

От незапомнени времена още е казано: „Каквото човек мисли, това става“. Ако човек мисли по Божествено, и работите стават по Божествено; ако

мисли по човешки, и работите стават по човешки; ако мисли по животински, и работите стават по животински. Както мислиш, такъв ставаш. Това е един фатален закон в света! (1/стр. 196)

Всяка мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма ни, който резултат ще се прояви или сега, или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред. (3/стр. 137)

Както сте живели, както сте мислили в миналото, така се проявявате сега. (5/стр. 443)

Понякога сте черни като арапи, мине малко време — пак побелееете, пак се разхубавите. Това се дължи на редица ваши животи, които се въртят на това Божествено колело. (6/стр. 229)

Когато си омърлушен, отпаднал духом, когато се чувстваш в лошо състояние на Духа — това значи, че преживяваш за един час или за един ден цял един недобър минал живот. А когато се чувстваш бодър, радостен, весел — тогава изживяваш цял един хубав минал живот. (7/стр. 358)

Някой казва: „Ще се пръсна от мъка“. Тази мъка, както и всички страдания и нещастия на човека се дължат на неговия лош живот в миналото. Когато някой от миналите животи на човека преми-

не през съзнанието му, той се чувства недоволен, животът му се обезсмисля и потъмнява. Ето защо всички хора трябва да преминат тази тъмна зона на живота и да отидат на Светлата страна, в зоната на праведните хора — между хората на Шестата раса, които отпреди осем хиляди години и досега са живели и живеят чист и свят живот. По този начин именно те са създали Новата култура на Земята. И сега цялото съвременно човечество трябва да влезе в тази Нова култура, която му принадлежи.

(10/стр. 108-109)

Болестите са признак на назряла карма

Сегашните хора, млади и стари, вървят по един път, който не им е наложен от Природата, а от самите тях, от техните криви разбирания, поради което има толкова лоши последствия — това е пътят на болестта. (21/стр. 234)

Като не разбират законите на живота, хората ги нарушават и в края на краищата каквото зло или нещастие ги сполети, всичко отдават на Бога. Ако някой заболее, казват, че Бог е решил така... Човек сам е причина за болестите! (18/стр. 474)

Не вършите Правда, ще ви болят ръцете; не вършите Добродетел, ще ви болят краката, няма да сте здрави. Любов нямате, ще ви болят устата, зъбите.

Нямате Истина, ще ви боли главата. Не мислите добри мисли, ще станете глупави. Не сте мъдри, ще ви болят ушите. Понеже не сте в съгласие с Божия закон, винаги ще сте болни, неразположени.

(3/стр. 74)

Когато вие правите пакост на някое растение, на някое животно във физическия свят, правите пакост на растението или животното във вашата душа. Тогава се поражда болест. Ето как се пръкват болестите. Защото външният свят е едно отражение на вътрешния, който съществува в нас.

(14/стр. 329)

Има едно течение на живот от Невидимия свят към Земята и когато човек съгреша, то се прекратява и тогава той заболява. Съгреша ли човек, става невъзприемчив към това течение, явява се преграда помежду им — това е причината. Като че ли умът се обвива с материя и болният трябва да се обърне към Бога и да се моли. (8/стр. 249)

Когато си болен, ти имаш да плащаш на някое същество и сега, като боледуващ, му плащаш. Обаче, като се обърнеш към Бога, идва Бог и плаща за теб. И те освобождават — ти оздравяваш. (7/стр. 35)

Грехът в света е една болест, то е един по-нисш живот. (25/стр. 115)

Когато един низш организъм действа върху висш и взема надмощие, образува болест. А когато висш организъм, висш живот действа върху един низш, образува здраве. Затова, ако плътта има надмощие върху Духа, човек всякога ще боледува; ако Духът има надмощие върху плътта, човек ще бъде здрав. (14/стр. 26)

В един болен човек може справедливо да се предполага, че има лоши духове, които влизат в него, за да го разрушават. (14/стр. 172)

Човек трябва да воюва със злото в себе си, което се проявява във вид на слабости, недъзи, отрицателни чувства и мисли — ще се борите с тях да ги победите, без да ги унищожите. Ще воювате с отрицателните сили в себе си, докато ги превърнете в положителни: от низходяща посока ще ги насочите към възходяща. Това е задачата на сегашния ви живот. (21/стр. 235)

Който е дошъл на Земята, той е войник — доброволно или насила ще участва във войната. Веднъж си влязъл във войната, ще я свършиш и ще излезеш победител. (21/стр. 235)

В болния трябва да стане пълен вътрешен преврат, да стане друг човек, да тръгне по друго нап-

равление, да тръгне към Бога. Тогава може да се излекува. (8/стр. 279)

За да може да разрушите кармата си, трябва да се свържете с Небето и Духът като дойде, Той ще я разруши. По-висшата форма е в състояние да защити по-нисшата, а последната не може да защити първата. (14/стр. 132)

Да се добие Божественният Дух, е първото нещо; Доброто да се гради, иначе с лошите си мисли вие си създавате карма и болести. (3/стр. 84)

Умът греши, а сърцето страда — такъв е законът. Следователно грехът започва от ума. (11/стр. 150-151)

Всяко сърце поначало е добро, но става такова, каквото направление му дава умът. (3/стр. 185)

Започнал съм да фотографирам вашите мисли и един ден ще ви ги покажа. Псалом 51 казва: „И заличи, Господи, прегрешенията ми“ — да се запълнят плочиците в мозъка ви с по-висши неща. Да се облагородят умът ви, сърцето ви. Да имате здраве, абсолютно здраве. (3/стр. 84)

Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш ближен от вълн. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща

си и майка си. Всеки отделен член може да спаси целия дом. (3/стр. 141)

Болестта зависи от миналото, а здравето зависи от отношенията, които имаме с хората, от връзката ни с Бога. (6/стр. 63)

Казвате: „Остарях, не виждам, ...и краката ми почнаха да не държат. После кръстът ме боли. Някой път вечерно време не мога да спя“ — всичките тия неща са твоят минал живот. (5/стр. 207)

Всеки трябва да работи върху себе си — да се лекува, да трансформира състоянията си. Това се постига чрез опити и упражнения... Ще кажете, че не сте разположени да правите упражнения. Разположението или неразположението не трябва да пречат на работата ви, те са резултати на миналото. Дали се радвате, или скърбите, това са последствия от миналия ви живот. (21/стр. 180)

Срещате хора, които живеят добре, изправни са по отношение на своя организъм, но са неврасценици — те носят последствията от лошия живот на своите деди и прадеди. (18/стр. 402)

Тази болест е един стар твой дядо, живял преди четири поколения и сега е дошъл; и се загнездил в крака ти, взел собственост и ти казва: „Имаш да ми даваш. Не те пушам, докато не платиш“. На този

дядо ще му кажеш: „Колкото имам да ти давам, ще ти платя. Ела с мен, ела до банката“. Той иска от тебе или да му дадеш един хубав обяд, или пък особена дреха. Като му намериш цаката, ще му кажеш: „Напусни крака ми...“ — и той ще се освободи.
(25/стр. 254)

За да създадете нещо хубаво в себе си, трябва да работите при всички условия: при разположение или неразположение, при радост или скръб. Само по този начин ще влезете в красивия живот.
(21/стр. 180)

Ако отлагате и не работите доброволно, Природата ще ви застави насила — ще ви даде някаква болест, ще ви сложи на леглото, ще боледувате пет-шест месеца, докато платите задълженията си.
(21/стр. 180)

Когато Господ иска да застави някои да Го слушат, дава им неприятности, болести, глад. А когато Го разбират, говори им разумно. (4/стр. 81)

Един наш познат, богат търговец, казваше, че откак започнал търговията, работите му вървели добре: само печалби имал, не познавал какво значи да губи човек. Един ден се събудил от сън, но не могъл да стане от леглото си, едната половина на тялото му била парализирана... Полежал един-два месеца и като се усетил по-добре, започнал работата си,

но каквото предприемал, всичко губел — за една година изгубил десетки хиляди лева. Колкото повече губел в търговията, толкова по-добре се чувствал със здравето си; като престанал да губи, той бил вече съвършено здрав. Това показва, че трябвало да даде някъде тези пари — на бедни, на сирачета, за благотворителна цел и други. Понеже не направил това доброволно, Природата му дала една болест, чрез която да се изчисти от събралата се в организма нечиста материя. (18/стр. 425-426)

Не избягвайте болестите, не се страхувайте от тях. Те идват да възстановят нарушението, което някога сте причинили в Природата. Те идват да възстановят у нас нарушеното равновесие... Окултният ученик трябва да издържи болките докрай.
(20/стр. 152-153)

Ние се плашим от болестта, но 25 години приготвяме условията и тя, като дойде, намира всичко наготово. (9/стр. 239)

Страданията са неутрализация против отровата на греха. Онези хора, които постоянно са страдали, стават много еластични и устойчиви против всички болести; а онези, които не са, като ги хване някоя болест, заминават. (7/стр. 469)

Боледуванията са благословение. Човек трябва да боледува в годината поне един път: да полег-

не една седмица на кревата, да се свърже и прочее. Сега животът е интензивен — в една година се преминава онова, което трябва да се премине в сто години. (4/стр. 105)

Чист трябва да бъде човек по ум и по сърце! Освободете сърцата си от горчивините и умовете — от недоразуменията помежду си, защото са настанали усилни времена... Дошло е време да се въведе Божият ред и порядък в света. (21/стр. 220)

Ако Бог дойде на Земята, ето как ще съди света, ще бъде следующата съдба: всички ония, които мислят, че са праведни, че са светии, че са живели един добър живот — Господ ще каже, Той ще те прати при един болен човек само да минеш край него — ако оздравее този болен, ти си добър, ако не оздравее, ти си решил съдбата си. (25/стр. 110)

Човек не е роден да бъде болен, не е роден и да бъде здрав — това са възможности в живота; въпреки това той не може да избегне нито болестта, нито здравето. Човек се е родил, за да живее. Животът му се осмисля само когато цъфне и даде плод.
(21/стр. 237)

Когато Христовото учение се всели в душите ни, то непременно ще произведе у нас едно олекване, ще почувстваме една Чистота... Когато душата ви е чиста, когато в душата ви е Христовото учение,

тялото ви ще бъде здраво и всички неща лесно ще понасяте, и най-големите страдания ще понасяте с най-голяма радост. (3/стр. 166-167)

Който е работил и продължава да работи върху себе си, той е запазил своята Чистота като естествена дреха, дадена му от Бога. (18/стр. 465)

Много болни са се излекували по съветите на лекарите, но временно само, в края на краищата болестта им пак се е повтаряла. Също така и много грешници са се изправяли по съветите на проповедниците, но временно само, а не окончателно. Временната помощ е залъгване само. В такъв случай имайте предвид следното положение: хората, били те лекари, свещеници, учители, държавници, могат да дават само временна помощ или временни упътвания, но истинското възраждане на човешката душа може да даде само Бог. (1/стр. 149-150)

Над всеки хороскоп и над всяка астрология стои Бог. Бог е Този, Който ръкополага съдби на хора, народи и човечество. (23/стр. 83)

Казвате: „Изцели ни“. Ами че аз ви излекувам, а ето — вие пак грешите, грешите и тогава болестта дохожда наново в двоен размер. (14/стр. 398)

Учителят не е условие, а възможност за човека. (7/стр. 252)

Аз мога да ти помогна и да ти покажа един много тънък конец, по който трябва да минеш. Този конец само ти ще го знаеш и само ти ще го видиш. (23/стр. 83)

Няма болест, която да не мога да лекувам. Мога да издигна и мъртвите, но кои? Не всички, а тези, за които Бог ми каже. (7/стр. 326)

Някой идва при мен с някоя болест, но тя е повод, за да дойде този човек при мен. Невидимият свят му подготвил този повод, за да дойде и да му покаже каква промяна трябва да стане в неговата душа, за да се свърже с Бога. (7/стр. 253)

Душата е по-силна и от смъртта, а вярата твори чудеса. Там, гдето Духът действа, всичко се урежда. Лекар в света е само Господ и Природата е Негова сестра милосърдна, а земните лекари са нейни помощници там, гдето те добре разбират нейния език. (23/стр. 102)

Ако някой човек е в последния час на живота си, той може да се възвърне отново към живота, като повярва в Бога и се предаде в ръцете Му, Той да работи върху него. Остава ли се напълно в ръцете на Бога, без никакъв страх, без съмнение, без всякакви лекарства, но с Абсолютна вяра, той ще види силата на Бога. (1/стр. 97)

Кармата е събирач на дълговете ти към Бога

Трябва да знаете, че каквото трябва да получите, винаги от горе се нарежда... Вашето материално състояние е математически предвидено и определено от горе и не зависи всецяло от вас. Защото един търговец си е наредил много добре работите, но през годината настава криза и питам тогава: „Где отиде неговата сметка?“. (14/стр. 320)

За да действа законът Опуленс — законът на изобилието, човек трябва да е наближил ликвидирането на своята карма. Тежката карма препятства на този закон. (8/стр. 106)

„Какви методи има за освобождаване от лоша карма?“... Най-добри и най-бързи методи за ликвидирането на кармата са безкористието и самопожертването. По-бързи от тях няма. (6/стр. 93-94)

Безкористието живее всякога под закона на подобие. Жертва и себеотричане за другите — това е християнството... И когато Христос казва: „Трябва да се отречем от себе си“, разбира да излезем от тая мрачна стая на своя егоизъм и да влезем в закона на подобие, на Любовта. (17/стр. 267,277)

Индусите, които знаят тия два закона (на противоположностите и подобие), изясняват ги с думата карма — закон за причините и следствията. Но карма може да бъде карма в прилив и карма в отлив, сиреч карма добра и карма лоша. На търговски език то значи да даваш, да вземаш: даваш ли — това е отлив; вземаш ли — това е прилив. И онзи, комуто дължите, ще дойде при вас точно на падежа да ви покани да си платите дълга. Падеж — това значи закон, който регулира нещата. (17/стр. 264-265)

Когато Бог ни постави в света, Той постави известни условия — ние сме подписали задължително, че ще направим това или онова, но сега Му казваме: „Не Ти дължим нищо“. „Тъй ли, Аз ще приложа закона върху теб, ще приложа закона за противоположностите.“ Ти биеш някого, и той ще те бие; ти го обичаш, и той ще те обича — сиреч каквото правиш, такова и ще ти правят... Тия два закона на противоположностите и подобие регулират света. (17/стр. 265,274)

Ние трябва да се пазим да причиняваме вреда или страдание на който и да било човек; и всякой да си се върне и заживее, и примири с условията, които му са дадени. Ако например е определено да станеш богат, тогава ще те направят богат. А пък ако е определено да те прекарат през сиромашия и после да ти дадат богатство, тогава не можеш ни-

що да сториш. Малцина между вас имате нужда от много пари, а другите не сте готови за богатството. Защото човек, за да бъде богат, трябва да има гръбнак. (14/стр. 320)

Ако забогатееят някои преждевременно, те ще причинят големи пакости както на себе си, така и на своите ближни. (18/стр. 321)

Вие искате да бъдете господари, да имате милиони левове. О, тогава вие ще бъдете най-нещастните хора, ще бъдете затворници, оградени във вашите пари. (17/стр. 302)

Някой казва: „Аз станах роб на хората“. Да, щом караш хората да работят за тебе, ти сам се ограничаваш. (15/стр. 229)

Философията е в това: искайте да бъдете господари на себе си! Човек трябва да подчини низшето и оттам да вади енергии, както растението пуца корените си в почвата и вади сокове. Онази жена (жената на Пентефрия — главния началник на египетския фараон) искаше да изкуси Йосифа и ако той беше се оплел, щеше да се свърши с него. Но той устоя на този изпит — чрез затвор изплати своята карма и така се роди изново. (7/стр. 346)

Ти имаш да даваш — според кармическия закон, не можеш да се освободиш от този дълг. Трябва

да го платиш. Ако не можеш и този живот да го платиш, друг живот с лихви ще го платиш. Мнозина гледат така да мине. Нищо не може да мине така. (22/стр. 177)

Нещастията, които сега ни сполетяват, са нашето минало и с тях изплащаме нашите стари дългове. (3/стр. 152)

Когато ви дойдат някои малки нещастия, благодарете за тях, защото вие не знаете какви по-големи нещастия би могло да ви се случат. (10/стр. 17)

Един брат беше осъден от съда да плати порядъчна глоба — куп пари. Казах: Всичко е за добро! Ето как ще научи това, което другояче не може да научи. Той ще има една опитност, която по никой друг начин не може да придобие. А това е важно. Виждам, че това е краят на една карма, която се ликвидира. Невидимият свят ще превърне всичко това за добро. Ще се подобри положението му. (7/стр. 461)

Може да срещнеш мъчности, но ако вървиш против своето предназначение, ще срещнеш други мъчности. Първите затруднения ще преодолееш по-лесно и докато се подобри кармата ти, ще намериш добри приятели. (6/стр. 353)

Всичките мъчности в живота произтичат от това, че ние не сме си доизплатили дълговете. (4/стр. 145)

Имате някои задължения, чакате някои благоприятни условия да дойдат и да платите изведнъж. Не, не! По малко всяка година, по 200—300 лв. да отделяхте и щяхте да си платите задължението.
(5/стр. 392)

Кармата е кредитор. Тя не допуска никакво закъснение, нито с половин ден. Тя не прощава нищо — точно ще платите, даже с лихвите. Значи, тя и от лихвите не отстъпва. Строг е кармическият закон. Той отстъпва само след като всичко се изплати.
(12/стр. 105)

Онзи, който не следва закона на Любовта, върху него ще дойде законът на необходимостта. Ако един богат не е давал от Любов, ще дойде държавата и ще му вземе всичкото богатство. (9/стр. 237)

Всяко богатство, придобито по неправилен начин, не се благославя. Всеки човек и всеки народ, който придобива богатството си по неправилен начин, ще изчезне, помен няма да остане от него. Всеки, който носи с търпение своя кръст и не ламти за забогатяване, той се благославя. (18/стр. 382)

Християнството не проповядва сиромашия, но то проповядва да се избягват нечестните и неправилни забогатявания. Богатият е такъв, за да придобие знание, а бедният — за да придобие добродетелите. (4/стр. 156)

Работите на бедния не се оправят, когато не работи. А богатият може да изгуби богатството си, когато не постъпва право. Ако на всички работници богатият не плаща право, а ги подяжда, той сам си създава неприятели, които могат да го претупат някой ден и да му вземат богатството. (25/стр. 210)

Всички искате да бъдете богати и считате, че всеки, който е сиромах, е наказан. Имате възгледи, че това е едно наказание. Наполовина сте прави, но наполовина сте криви. Не всеки човек, който е сиромах, страда за греховете си и не всеки човек, който е богат, е богат заради Правдата си.

(25/стр. 204-205)

Особени са наказанията и възнагражденията, които Невидимият свят налага на хората. Например материалното забогатяване е особен род наказание от Невидимия свят. И наистина, като забогатее, човек постепенно започва да губи своя вътрешен мир, спокойствието си. Това не значи още, че не трябва да сте богати. Богат трябва да бъде човек, но същевременно той трябва да има силен и устойчив характер. (12/стр. 182-183)

Всички се лъжете, като казвате: „Виж, онзи не живее по Бога и много хубаво му вървят работите“. Не му вървят никак, той си е турил отдолу пиростия, огънят се вече разгаря и той ще почне да се пече. (7/стр. 84)

Законите на Бялото Братство са безпощадни. Престъпиш ли един, последствията са много жестоки. В света тези закони действат и отнемат всичко, спечелено незаконно. (6/стр. 67)

Тези, които крадат пари, не се тревожете, те ще оставят парите тук. Парите са змийски кокал. (14/стр. 92)

Само опитността, която можеш да добиеш на Земята — това ти остава. (7/стр. 177-178)

Бог като ни е дал живот, Той същевременно ни е осигурил. Той ни осигурява само за един ден, а не за повече. За другия ден пак ни осигурява. Обаче престъпим ли Неговите закони, Той нищо не ни дава. (10/стр. 191)

Ние сме осигурени само когато учим. (13/стр. 360)

Един баща, когато обича някой син повече, дава му всичко, защото в него ще се прероди — там е цялата погрешка. (7/стр. 212)

Съжалявам, че оставяте пари със завещание, без да сте направили приживе нещо. Каквото ще направите — направете го, докато живеете. Като умрете, онова, което остава, не е ваше и нямате никакво право да го завещавате. Като умрете, хората

ще правят с имота и парите, които сте оставили, каквото си искат. Ето с такива нелепи мисли живеете и умираете и отгоре на това се питате защо са всички тези нещастия. (6/стр. 29)

Ние призоваваме сега целия свят да се осигури само в банката на Любовта, Мъдростта и Истината, да си принесе всичкият капитал там. Ще извадите капиталите си от другите банки!... Всички останали банки до една ще фалират. Няма да остане система, която да не фалира. Няма да остане църква, на която външната форма да не фалира. Ще остане само един Велик Принцип, само един Божествен Дух. Ще остане само Любовта, Мъдростта и Истината. (13/стр. 273)

Наследството, богатството на Земята ще остане на праведните, един ден кротките ще я наследят; и всичко, каквото изработят грешните, ще остане на добрите. Който не разбира така нещата, казва, че на грешните им върви. Да, но им върви като риби в реките, които плават в една посока, но в края на краищата влизат в мрежата и оттам по-нататък не могат. И грешните хора вървят право към мрежата и по-нататък не могат. (7/стр. 394-395)

В края на века Христос ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение — ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно защото

не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат: работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере; той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам знаете ли как-ви — от черните. (4/стр. 5-6)

Казвам и на вас: Аз няма да ви съдя, други ще ви съдят. Когато ви съдят, аз даже няма да се явя там. (26/стр. 613)

Как ще съди Бог света, това не ме интересува. Аз имам предвид благата, които Бог е дал на човека. Те ще бъдат общи за всички, които са страдали. Бог ще даде даром на всички. Това е бъдещата съдба на човечеството. (22/стр. 184)

Безспирно трябва да се сее, а на много хора кармата не им позволява да работят за Бога — грижат се за ниви, къщи, имоти, за служби, жена, дъщери и синове, и прочее. (9/стр. 131)

Индийската карма казва: „Искаш, не искаш, трябва да работиш — а после иди, където искаш“. А това вече е неволя. (14/стр. 47)

Работата — това означава най-красивото състояние, което човек може да има. Когато работата не съответства на тази идея, ние я наричаме труд. Ти работиш по задължение, неприятно ти е; някъде ти е приятно, а някъде ти е неприятно — това

е труд. А пък има една друга работа, която наричаме мъчение — това е, когато работиш, искаш, не искаш. (25/стр. 203)

Когато се мъчиш, тогава няма избор. Това е законът на необходимостта. Да се трудиш, това е по закон. Каквото ти законът определи, това ще правиш. По закон никой не може да се спаси. Който живее по закона, за Земята живее. (25/стр. 266)

Когато Божият Промисъл ни дава, то е Божествен порядък, а когато се осигуряваме чрез заплати и прочее, то е човешки порядък... Онзи, който работи за Бога и от горе се уреждат неговите лични работи, той е ликвидирал със своята карма. (7/стр. 296)

Трябва да се работи, работи и работи. Казвам: Не да се трудите, а да работите. Мъчението и трудът остават за хората, защото светът се занимава с тях. Щом си скръбен, тъжен, кажи си: „Да взема работа“. (3/стр. 155)

Бъди герой да изучиш причината на твоята скръб... Тебе те заболи гръбнакът и хайде скоро при мене. Болките, скърбите, страданията са необходими и за тях не съжалявайте, но намерете начин, по който да ги използвате. (3/стр. 140)

Дава Бог здраве на човека, а него го мързи да работи — Бог му дава страдание. Като не иска страда-

ние, дава му се мъка. Като приеме мъката, научи се на страданията и като се примири със страданията, тогава Бог казва: „Той се научи да страда, отнемете ги и дайте му да работи“. (3/стр. 72)

Съвременните културни хора са станали много лениви... Вземат един лотариен билет, а след това седят по кафенетата и чакат, дано капне нещо от този билет, като дойде срокът за тегленето му. Няма! Купуват нов билет и хайде пак на църква да запалят свещ и да се помолят. Купуват акции тук-там, но някога акциите спадат и така изгубват. Такива хора са лениви. Не, ще работиш, ще обработваш всичко в себе си! (3/стр. 152)

Кармата аз считам като един търговски дълг. Вие може да имате една такава кооперация като нашата: ще вложат 10 000 лева или 20 000 лева, а имат един оборот за една година — един милион; всичкият капитал е 20 000 лева, а оборотът е един милион. Един милион по десет на сто колко прави — сто хиляди лева (печалба). И казвате: „Де са парите?“. Сметката е крива! Двадесетте хиляди лева са реалният капитал, другото (оборотът, печалбата) е лотария... И казват: „Защо не успяхме?“. Казвам: С 20 000 лева капитал хващат едно здание, за което плащат 18 000 лева годишен наем. Плащат на служителите по 3 500 лева на месец, за година те са 42 000 лева... Вие казвате: „Другите кооперации как

успяват?“. Другите кооперации имат по няколко милиона, вие сте с 20 000 лева... Една кооперация трябва да започне най-малко с 300 000 лева, нищо повече! ...Когато отиваш да работиш между хората, ти трябва да имаш един голям капитал.

(25/стр. 77-78)

Когато Господ поиска да поправи света, Той изпрати Христа – с голям кредит Го прати. И Христос казва: „Аз дойдох да ви дам Нов живот и с този капитал изплатете вашите стари дългове“. (16/стр. 132)

Ако Бог ви кредитира, Той ще ви направи велики. Но ако сами се правите велики, вие сте в положението на един лъжлив търговец, който говори, че има пари, а всъщност няма. (18/стр. 282)

Хиляди години хората са търгували със света и до днес още продължават да търгуват, вследствие на което са създали своята карма. Кармата не е нищо друго освен натрупани дългове, които трябва да се изплащат. Хората са се занимавали със своите дългове и длъжници, а за Бога не са помисляли.

(1/стр. 20)

Целият свят в лукаваго лежи. Какво очаквате в един свят, който е в лукаваго?... На света не може да се угоди. (4/стр. 80,112)

Сега донякъде парите проникват този свят, другите работи не проникват. Щом един човек има

пари, може да го оправдаят. Някой път хората, като са заинтересовани, никаква Правда не могат да дадат на човека. Сега не мислете, че в този свят съществува Божия Правда. Ако съществуваше Божия Правда в този смисъл, нямаше какво да очакваме Второто Пришествие. (5/стр. 466)

Сега всичко в света се върши все с плащане. Съдията съди, но му плащат. Проповедникът проповядва и му плащат. Адвокатът — също. Трябва да изменим своите възгледи, но сега вършим нещата по закона на принуждението. (7/стр. 295)

Вие често се питате как ще се прехраните, откъде ще ви дойдат парите, от които имате нужда, и прочее. И най-вече ви смущава това: когато дойде един дух и ви казва, че празна работа е човек да се ослания да живее с Вяра, а той ще ви научи как да живеете. Но лошите духове когато навлязат в душата, изхарчва се всичко, а те се пренасят на друго място и душата остава сама да изкупува своите грехове и своята карма. (14/стр. 55)

Понеже не служат на Бога, сегашните хора разрушават това, което са създали. Един ден те ще видят погрешките си. Сега няма защо да съжаляват: те вървят по закона на необходимостта. (18/стр. 161-162)

Човек може да ликвидира със своята карма само като служи на Бога. Когато се е решил да слу-

жи на Бога, тогава той ще бъде господар на онова, което Бог му е дал. Като се противиш, ще дойдат всички мъчности, товарът ще се увеличи. За да се гради върху съзнанието на един човек, той трябва да има беззаветно желание да служи на Бога и да не са материалните блага, които го интересуват.

(7/стр. 77)

Някой стане търговец, казва: „Искам да се осигуря!“. Господ го пратил на Земята, чака го, а той търговец станал, за осигуряване мисли. Търговията не е твоя работа. Теб Господ не те е пратил търговец да ставаш. Ти си пратен тук, на Земята, да служиш на Бога, Волята Му да извършиш. Търговията е нещо последно, нещо вметнато в живота ти. Най-първото нещо като съзнателен човек е, че трябва да служиш на една велика идея. Тогава Господ ще живее в теб. (15/стр. 37)

Направете следния опит: турете в ума си мисълта да работите изключително за Бога с Любов и ще видите, че в продължение на няколко години материалното ви положение ще се подобри. Ако опитът ви не даде резултат, елате при мен, аз ще изплатя всичките ви дългове — готов съм на всичко, само да докажа верността на тоя закон. (18/стр. 161)

Туй, което имате, вие сте кредитирани: и живота ви, и тялото ви, и ума ви, и сърцето ви, и всичко

Бог ви е дал. Вие сте взели всичко туй, което ви е дал, и сте почнали да живеете за себе си. (25/стр. 154)

Сега аз не искам да кажа, че вие не служите, но щом дойдете при мене, че сте болни, ще ви кажа: „Вие служите на себе си“. Щом в дома ви има хърмър, вие служите на себе си, за себе си живеете; щом в сърцето ви има мърморене, същото ще кажа. Пък и щом в мене има такова, и щом аз искам да оправя работите, тогава ще кажа: „Слушай, ти няма да живееш за себе си, а за Господа! Този свят не го създаде ти, нито ти го нареди. Ти ще го използваш, ти ще се учиш, както Господ нареди“.

(25/стр. 154-155)

В каквото положение да ви поставят, трябва да знаете, че това е вашата съдба — работете върху себе си, за да подобрите съдбата си. Това се постига само по един начин: като служите на Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и с всичката си сила. (18/стр. 249)

Лесно се служи на Бога, но само ако имаш дълбок вътрешен стремеж за това. (18/стр. 171)

На съвременните хора се проповядва, че трябва да изпълнят своите задължения към семейството си, към обществото, към отечеството и най-после към цялото човечество. Не, най-великият Идеал, най-великото задължение на човека е да служи на Бога.

(1/стр. 67)

Това значи съдбата — ...да намериш истинския път, по който, като човек в обществото, като народ в човечеството, да научиш задълженията си към Бога и да ги изпълниш. (18/стр. 253)

Смъртта не те освобождава от съдбата

Ако човек само сега се раждаше и умираше, ако съществуваше за първи път, той би бил жалко същество. Този човек, когото виждате пред вас, съществува от милиони години. Бог е работил милиони години върху неговата душа и върху неговия Дух. Душата — това е Неговата дъщеря. Духът — това е Неговият син. (6/стр. 30)

Смърт няма — човешката душа, човешкото съзнание не умира. Промяна на човешкото тяло става — формата се е променила, но това не е същественото. Човек сменя много тела, много органи, но той, като душа, като съзнание в Природата, не се губи. (6/стр. 290)

Хората сега са в едно сънно състояние и като умрат, се събуждат. За Небето едно наше прераждане е като един ден. Те казват: „Отиваме на една малка екскурзия“. (8/стр. 146)

Има три причини за прераждане: първата е, че има души, които са дошли за изкупление; втората е,

че има души, които са родени, за да се усъвършенстват; и третата е, че има души, дошли да помагат. Последните са свободни. (7/стр. 212)

Колкото по-грешен е човек, толкова по-бавно еволюира — той е изложен на големи страдания, за да се пробуди съзнанието му... Колкото по-тежки са страданията на едно същество, толкова повече има да плаща. (18/стр. 248)

Които имат по-тежка карма, те ще имат по-големи мъчности, по-големи спънки, вследствие на което по-бавно ще еволюират. Някой ден сте весел, доволен от себе си, че сте постигнали нещо, и току-виж — дошъл някой от кредиторите ви и ви ограбил. И след това отново трябва да събирате материали, инструменти, да работите, за да дойдете до същия резултат. (12/стр. 206)

Духовете, с които сме свързани, са в нашата материя по закона за кармата. И трябва прераждане, за да се избавим от тях. (3/стр. 54)

Прераждането е за избавление. Умира човек за някоя своя погрешка и ражда се, дава му се известен кредит, за да си довърши работата. (25/стр. 239)

Да се преродиш — то значи да почнеш отново работата, която си напуснал. (17/стр. 332)

Хората, макар и да идат на онзи свят, пак трябва да се върнат на Земята. Земята трябва да им даде диплом, за да ги освободи. Има договор и докато не го изживееш, не можеш да се освободиш. (9/стр. 208)

Преждевременната смърт не ще ни освободи от нашите задължения — ще страдаме после повече. Който ни е дал живот, Той може да го отнеме. (4/стр. 107)

Когато вие сте пратен на Земята и ...искате по лесен начин да избягате — тогава ще ви хванат, ще ви турят в затвора. И ако все бягате, няма да се свърши вашето затваряне во веки веков. (17/стр. 332)

Като умреш, временно се освобождаваш от кармическия закон, временно не искат от теб вземане и даване. Но в онзи свят те не се ликвидират и като дойдеш тук, пак ще искат да се изправиш. (7/стр. 217)

Докато не изкупят греховете си, хората няма да напуснат Земята. Те трябва да работят усилено върху себе си, да изправят погрешките си, да коригират формите си и тогава да очакват пробуждане на Божественото в себе си... Най-малкото отклоняване на човека от Правия път е в състояние да затвори пътя на Божественото в него. (2/стр. 312)

Като разберем колко е щедър Бог, ще влезем в Правия път. Ние нямаме за Бога едно право поня-

тие... Идването ви на Земята струва повече, отколкото всичко друго, което придобивате материално на нея. (7/стр. 176-177)

Човек дохожда на Земята, ражда се, яде, облича се, учи; изразходва се грамадно количество слънчева енергия, светлина и топлина, различни елементи: кислород, водород, азот, фосфор, желязо, сребро, злато и т.н. Всичко това струва милиони и милиарди... Направете сметка колко коства един човек, който е живял сто години на Земята, за да разберете има ли право той да злоупотребява с онова, което му е дадено. (18/стр. 240)

Хората не подозират даже великата цел, за която са дошли тук, на Земята. Сега се приготвя материал за тази велика цел. Мислите и чувствата са материалите, от които ще се създаде бъдещият човек. (1/стр. 197)

Не мислете, че мислите и желанията са неща фантастични. Те си имат свой образ и тяло и си живеят самостоятелно. От тези именно ваши мисли и желания ще бъдат изтъкани за в бъдеще вашият мозък, дробове, стомах. (3/стр. 181)

Във всеки един живот човек трябва да внесе нещо в Невидимия свят, за да му направят с този материал едно по-добро тяло. Със своите мисли, чувства и постъпки той внася горе капитал и от това

ще зависи бъдещото му тяло. Каквото изплете и изтъче, това ще носи. (7/стр. 267)

Някой ми казва: „Каж ми какъв е миналият ми живот“. Той е написан на теб... Който иска да знае какъв е бил миналият му живот, нека се вгледа в сегашния — там ще намери своето минало.

(18/стр. 350,499)

Където погледнете — на ръката, на лицето, на главата — навсякъде е писано как ще живеете и през какви мъчности и страдания ще минете... Четете това, което сте писали сами върху себе си, и бъдете внимателни в това, което пишете днес.

(21/стр. 181)

Всеки съвременен човек трябва да разглежда ръката си, да изучава главно линията на съдбата. По тази линия той ще прочете не само миналия си живот, но и бъдещия. Когато човек се научи да чете по тази линия, колкото пъти и да дохожда на Земята, той ще може да предскаже своето материално, сърдечно, умствено и обществено положение, до което най-много ще достигне... Всичко това е написано на линията на съдбата, но малко хиромантици могат да четат написаното по нея. (1/стр. 64-65)

Докато Христос беше на Земята, Той внесе едно малко подобрение в съдбата, в щастието, или в тъй наречената сатурнова линия. Мнозина запитват: „С

какво се занимаваше Христос на Земята цели 33 години?“. Той внесе корекция, подобрение в линията на съдбата. (1/стр. 51)

Когато поставиха Христа на кръста, Той каза: „Господи, в Твоите ръце предавам Духа Си. Прости на тия хора, защото са в невежество. Благодаря Ти за привилегията, с която си Ме удостоил!“. В този момент Христос написа на ръката Си линията на съдбата. Тя съществуваше до това време, но тогава Той я коригира. С това Христос показва на човечеството пътя към спасението. (1/стр. 66)

Сатурновата линия, линията на съдбата, е равнодействаща — тя показва каква работа са извършили умът, сърцето и волята. (7/стр. 278)

И без да бъде ясновидец, човек ще разбере — ...кармата налага своя печат било на лицето, било на очите или другаде някъде. Например, когато човек си служи много с лъжата, някои мускули на лицето се свиват, а лъчът, който излиза от очите му, пада надолу, към центъра на Земята. Ако се погледне в огледалото и види този лъч, насочен към Земята, човек сам няма да се хареса. (12/стр. 102-103)

Казвам: Един език има в света и едно писмо, по които се четат доброто — те са човешкото лице. На човешкото лице е написано и доброто, и лошото... Всичко се отпечатва върху човешкото лице! (10/стр. 28)

Великият закон на причините и следствията, на деянията и възмездията никога не казва лъжа... Той пише безпощадно своите показания за човешките постъпки: върху челото, върху носа, върху устата, върху лицето, върху главата, върху ръцете, върху пръстите и върху всички други части на човешкото тяло — всяка кост е свидетелство за или против нас. (17/стр. 184-185)

Тези закулчета, или стави на пръстите, показват колко милиона години е живял човекът, показват цялата история на човечеството; историята на човешкото развитие, състоянията, през които е минало човечеството. Ако аз бих ви казал, че човешкият пръст разказва цялата история на човека, ще кажете, че това е невъзможно. (6/стр. 291)

Когато слезе някой Ангел, той погледне ръката ти, погледне носа ти, погледне лицето ти, очите ти и вече знае какво е твоето положение на физическото поле. А знае ли какъв си на физическото поле, когато се върне в Невидимия свят, той започва своите изчисления и знае кои са дълбоките причини за всичко това. (6/стр. 322)

За да може човек да влезе в общение с тези Възвишени Същества и с Реалния свят, той трябва да е подготвен от миналото... Човек да не мисли, че ако само сега направи нещо, ще може — трябва да

е работил в миналото. Значи, да има условие и от миналото. (7/стр. 403)

Защо някои имат силна Вярa? Това се основава на техния опит от миналото и днес идват с готов капитал. (7/стр. 432)

Възвишеното убеждение, което има човек, му се дава от Божествения свят като подарък. И се дава на човека, в когото Бог има вече доверие. Дава му се едно убеждение, което не може да бъде съкрушено. (9/стр. 267)

Духовната придобивка, която имате, няма да се изгуби и когато дойдете втори път, ще започнете оттам, дето сте спрели — при такива условия ще ви поставят. (7/стр. 377)

Тази млада музикантка жъне сега плодовете на работата си от минали прераждания. Поради своята отлична работа в минал живот сега тя съкращава времето за изучаване на музиката и това, което добива за една година, друг трябва да го добие за тридесет години. (8/стр. 50)

Първоначално хората са излезли от Бога равни, но сега се раждат различни, понеже през вековете някои от тях са дрямали, а други са работили. Днес има някои надарени, а други не са, защото

последните не са разработвали талантите си в миналото. (8/стр. 131)

Като се роди Истината в теб, ще излезеш от съдбата

Човек, когато е все още млада душа, която първа добива опитност в живота, извървява външния кръг на Пентаграма. Символите от външния кръг на посвещение — сабя, чаша, книга, свещ и жезъл — са въвн от петолъчката. В началото на своето развитие човек почва с насилие; служи си със сила, правилно или неправилно, и това е „сабята“. Като действа с насилие и неправда, тогава по закона на кармата той минава и през страдания, т.е. ще отпие от горчивата чаша на страданието — именно затова „чашата“ е последствие на „сабята“. Страданията учат и човек дохожда до „книгата“; а щом се захване за нея, просвещава се, добива светлина и става по-разумен. Иде „свещта“, тя е запалена в него — той се учи. Като се осветли отвътре, тогава човек извървява пътя до „жезъла“, а именно добива известна власт над себе си и над някои сили и закони... С тези пет фази на външния кръг завършва външното учение на човека в живота, което става несъзнателно. (9/стр. 9-10)

Човек в известна фаза на своето развитие преживява дълбок преврат, вътрешна криза, една вът-

решна буря. Дотогава човек е живял несъзнателно, без да се запитва за целта и за смисъла на живота; но в известен момент той чувства пустота и съзнава, че досегашният му живот е без основа и без насока. Тогава минава през тъмен период на търсене, преживява голямо вътрешно страдание. И във време на най-големите вътрешни бури проблясва в него малка светлинка, която почва да расте и която го изпълва с неподозирани дотогава мир и радост. Тази светлинка е идеята за Бога, за Разумното начало, което работи в целия всемир и вътре в него. Това именно е първата степен на човешкото пробуждане. (7/стр. 248-249)

Казано е в Писанието, че Син Человечески ще дойде втори път на Земята. С какво ще се ознаменува идването на Христа? С пробуждане на човешкото съзнание. Когато човек осиромашее, когато изгуби всичкото си богатство и тръгне гладен, гол и бос по света, тогава ще съзнае, че е сгрешил, че е взел крив път... Това е процес, който се налага вече на хората. (18/стр. 236)

Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората и те започват да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и в миналия си живот, те се намират вече пред нова задача — да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки. Благодарете за Светлината, която ви е дадена, и бъдете готови като блудния син да се обърнете към

Бога с разкаяние и смирение... Помолете се на Бога да напише имената ви в книгата на живота. Откажете се от лъжата, на която сте служили с години, и приемерте Истината. (18/стр. 243)

Радвайте се, че вътрешните ви дрипели, т.е. вътрешните ви недостатъци, са излезли навън — сами да ги видите и изправите; радвайте се, че сте поумнели. Когато поумнее, човек е отвътре сит, облечен и обут, а отвън — гладен, окъсан и бос. Благодарете, че Разумността е влязла във вас и вие можете вече да се върнете при Баща си и да кажете: „Отче, прости ме, сгреших пред Теб, но научих великия закон, че на всеки се отдава заслуженото“. (18/стр. 236)

Защо Господ допусна греха в света? За будалите. „Буд-аллах“ значи: „Събуди Господа в себе си!“. Будала е този, който не е събудил Божественото в себе си. Понеже будалата не събужда Господа в себе си, ще му дойдат мъчнотиите. Щом Го събуди, той става „ил-аллах“. (15/стр. 106-107)

Когато дойде Духът, ти питаш защо са всички тези страдания. Той ти отговаря, че страданията са най-великите благословения, които Господ изпраща на грешните хора, за да се свестят. (13/стр. 369)

Докато не дойдат страданията, няма пробуждане... Бог е допуснал всички страдания, за да се пробудите. (7/стр. 380,460)

Каквито грижи и да полагате за грешника, няма да го изправите. Единствените неща, които могат да изправят грешника, това са гладът и страданието — когато дойде до крайния предел на страданието, той съзнава положението си, започва да се разкайва, да се моли и постепенно се изправя... Човек трябва много да страда, за да се смекчи характерът му, да се разкае и след това да започне смиряването му.

(18/стр. 318)

Човек трябва да се раздрусва много; голямо сътресение трябва да дойде, за да се събуди разкаянието, че не постъпва разумно. Тогава казва, че не прави добро и съзнава погрешките си... Страданията събуждат човека от дълбокия сън, защото без тях той е жито в житницата — ще стои в покой, но какво печели? (7/стр. 459)

Останем ли все такива, каквито сме били, то ще имаме такива велики страдания, такива катастрофи, че и вие ще се смаете... Страданията ще продължат дотогава, докато хората съзнаят своите погрешки и се обърнат към Господа. (4/стр. 172)

Пробуждане на съзнанието е нужно да стане! Всички катастрофи, които сега стават; всички смущения, които идват — всичко се извършва с цел да се пробуди човешкото съзнание. (10/стр. 21-22)

Трите велики стъпки в живота — Вяра, Надежда, Любов — съответстват в християнството на седем стъпки... Тези седем стъпки се делят на четиридесет и девет други стъпки, т.е. всяка една се разделя на седем стъпки ($7 \times 7 = 49$), по които трябва да се изкачите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9, които, събрани заедно, дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за тия четиридесет и девет стъпки трябва милиарди години, за да се пропътуват. В четири от горните седем стъпки на християнството човек еволюира, страда, а в другите три се възражда, т.е. в четирите човек страда, а в трите си почива. (14/стр. 225-226)

Първата фаза е Обръщане — дълбок вътрешен, мистичен процес. Това е озарение на човешката душа от един лъч, който иде от великото Разумно Начало. Ето защо Христос казва: „Никой не може да дойде при Мене, ако не го призове Отец Ми“.

(7/стр. 249)

Не избирате вие Господа, а Той избира вас.

(4/стр. 130)

Втората фаза е Покаяние. Това иде от човека. Човекът, който се е обърнал към Бога, прави равностметка на досегашния си живот с нов критерий, с нова мярка. У него е вече родено съзнанието за

един светъл, чист живот и дълбоко се разкайва за стореното в миналото. (7/стр. 249)

Третата фаза е Спасение. То е от Бога... А що значи „спасение“ на мистичен език? Трябва да се знае, че в днешната епоха на човешкото развитие иде една Духовна вълна и който я приеме, влиза в нови условия на живот, в една Нова култура — това именно наричаме Спасение. Спасение значи, че човек е записан между тези, които ще се повдигнат в Нова културна степен, при новите условия на живота. А които не приемат тази Духовна вълна, те остават в стария живот и ще чакат в бъдеще да ги подемe нова Духовна вълна. Значи, ще пропуснат днешната епоха. (7/стр. 249)

Ако не влезе Христос във вашия ум, няма спасение. Спасението е прерогатив само на Бога.
(11/стр. 165)

Христос сега отделя хората един от други, тъй както в химията едно съединение се разлага и един елемент се отделя от друг. Вие трябва да вземете или положението на Закхей, който е човекът на бъдещето, или положението на тълпата, която не принадлежи на бъдещето. Закхей е колективно същество: хората, които могат да се отрекат от себе си и да си подадат ръка един на друг — това е Закхей. (11/стр. 166)

Днес Христос гледа колко Закхей има по света. Днес се разиграва една велика драма, драма на страдания и сълзи. Защото, ако у евреите имаше десет Закхей, нямаше да ги сполетят тези нещастия. (11/стр. 172)

Човек се нуждае от истинско Спасение: да възстанови връзката си с Първата Причина на нещата. Докато не възстанови тази връзка, той не може да бъде спасен — вън от това никакво Спасение не съществува. (18/стр. 307)

Спасението е, че Бог ни избавя от лошите условия, при които нашата душа, ум и сърце не могат да се развиват, и ни поставя в други, в които това развитие е възможно... Но по-нататък спасеният сам трябва да се развива, да разработи, използвайки условията, знание, опитност. Иначе, макар и да има благоприятни условия, той може да не се развива, да не прогресира, въпреки факта, че е спасен. (3/стр. 4)

Четвъртата фаза е Възраждане. То е от човека — Божественото в него се проявява в по-голяма степен. При тази фаза съзнанието на човека се разширява повече, усилява се у него желанието да служи на Бога. (7/стр. 249)

В Новото раждане човек се освобождава от кармичния закон на причините и последствията — вие

сте тогава свободни граждани, господари, никой не може да властва над вас... Тогава ще бъдете ученик Христов, а то е високо нещо. (17/стр. 231)

Новораждането (петата фаза) е от Бога. Новораждането се предшества от голяма скръб, голямо страдание. Това се нарича ускорена ликвидация на кармата и са родилните мъки на Новия човек. Защото всеки, който иска да работи за едно велико дело, за Бога, трябва да е свободен от карма, а това се постига чрез ускорена ликвидация на кармата — чрез страдания. Това, което човек трябва да плати, останало от многото прераждания, в този случай се плаща в много по-скоро време, за да стане и по-скоро свободен гражданин на Новия живот. (7/стр. 250)

Когато ученикът влезе в Божествената школа, отначало животът му е лек, пълен само с радости и възторзи. Широко ли му е около врата — това показва, че той е още слушател, а не ученик и стои още в преддверието на Школата. А когато дойдат големите изпити (външни и вътрешни), скърби и страдания, това показва, че е приет за ученик, че е влязъл вече в Школата. И след като ги издържи, ученикът влиза в нова фаза — Новораждане. Той е свободен от кармичен закон. У него се пробужда Космическото съзнание, чувства единството на живота и има Любов към всичко. (7/стр. 250)

Животът, както и Любавта могат да се проявят напълно само когато човек започне да живее в Причинния свят, дето един живее за всички и всички живеят за един. В този свят благо на едного е благо за всички и благо на всички е благо на едного. Въз основа на този закон дейността, както и радостите и скърбите на едно същество, колкото и малко да е то, трябва да бъдат за вас свещени. Това същество може да бъде муха, но и на нея трябва да гледате като на човек. Само по този начин Бог може да се весели. Обаче само Бог може да спира погледа Си на дребните, на малките неща. (12/стр. 100)

Когато ние говорим за Новорождение, за Покаяние, подразбираме, че трябва да се образува една хармония между нас и Бога. Ако Господ не ви обича, кой може да ви обича?... Господ ви обича, научете се и вие да Го обичате! (17/стр. 350)

В процеса на пробуждането на човешкото съзнание човек едновременно вижда в миналото, в настоящето и в бъдещето. Той се намира в особена обстановка: всичко, скрито в неговото съзнание, подсъзнание и свръхсъзнание, се буди; животът му се разкрива пред него и той чете. (2/стр. 210)

Един американски писател описва деня, в който умът му се прояснил — голямо тържество било за него това прояснение. Това не е нищо друго освен

момент на Новораждане. Радостта на този човек е била толкова голяма, колкото радостта на майката, която е родила син или дъщеря. Както детето извиква, когато се роди, така всеки човек извиква, когато се пробудят умът и сърцето му. (18/стр. 365)

Всеки, който се е родил, ще умре; ще умре, но като умира, трябва да бъде готов да роди нещо в света. Ако ти си дошъл и не можеш да родиш нещо, тогаз страданията не са намясто... Христос умря, но детето Му остана. Христос роди нещо в света — Неговото Слово остана. (5/стр. 395,393)

Грешното човечество беше заченато в Христа... и Той носеше като бременна жена всичките страдания на човечеството, за да го очисти от греха. Тези страдания на Христа са страдания, за да може да се роди детето в човечеството. Защото, ако Христос беше дошъл и пострадал и не беше изкарал, трябваше да дойде и втори път, и трети път. (5/стр. 394)

Христос дойде и помогна на човечеството. Светът е сега най-малко четири-пет пъти по-оправен, отколкото беше във времето на Христа. И в края, като се завърши с тази епоха, ще бъде оправен. Сега светът не е оправен още, понеже вие не сте се родили. (5/стр. 395)

Сега не сте родени, а сте направени. Казано е: „И създаде Бог човека по образ и подобие“. Тъй е

писано. Ако това беше достатъчно, защо Писанието казва, че трябва да се родите отново? (5/стр. 395)

Не може да се повдигнеш, докато Божественият Дух не се роди в тебе... Щом се самородиш, в тебе почва правилният път. Тогава това терзание ще престане в тебе. Отвън ще имаш някои неприятности, но вътрешните страдания ще престанат в тебе. И в себе си ще имаш една особена музика, която никога не си чувал, и ще се роди в тебе една велика Любов, която никога не си имал. (5/стр. 394)

Колкото пъти искаш, можеш да се прераждаш на Земята, ...прераждането е само едно условие, то не дава смисъла на нещата. Но веднъж като се роди Истината в тебе, като излезе от твоята душа и върви пред тебе, ти ще влезеш в Рая. Сега казвам на всички от вас, като просветени: Само Истината ще отвори царските врати на Рая, за да влезете. И тази Истина трябва да се роди от вашата душа.

(5/стр. 396)

Какви сте били грешници в миналото, оставете този въпрос. Те са човешки мнения. Има във вас нещо Божествено, което Бог иска да събуди. И Писанието казва: „Възлюбил си Истината в човека“. Във вас има един Божествен зародиш, който от хиляди години седи и чака. (25/стр. 252)

Когато човешката душа дойде под туй съчетание, под Божествените лъчи на Любовта, разтваря се този цвят на душата, този лотос, както го наричат, и тогава човек има най-великите преживявания... Когато човек преживее един такъв момент, един ден на Любовта, туй в православната църква го наричат „спасение от греховете“. Тази Любов спасява, заличава всичко в неговото съзнание и човек се обновява, подмладява, а някои добиват още по-възвишено състояние и достигат до Нирвана. За тях Писанието казва, че те са родени от Дух и вода. (13/стр. 242)

Върнеш ли се в Дома си, със съзнанието си ще почувстваш единството, т.е. ще изпиташ Нирвана. Нирвана е мястото, дето се чувства единството на нещата. Отидеш ли в Нирвана, разбираш, че определени причини дават и определени последствия; тогава осъзнаваш, че този път, по който си минал, е най-добрият; сега никой не може да те убеди в това... Тук ти казваш, че може и по онзи път, обаче не знаеш какъв е той и не е важно само началото на пътя. Ако човек сега знае своето бъдеще, ще бъде страшно — никой не може да се освободи от ретортата. (9/стр. 235)

Шестата фаза на човешкото пробуждане е Посвещение. Когато наближи да дойде Посвещение, човек пак минава през ново изпитание, което е по-

голямо от онова, което предшества Новораждането. Защото, колкото човек е по-напреднал, през толкова по-трудни изпити минава. И след като ги издържи, той добива Посвещение... При Посвещението човек почва да общува с Напредналите Същества, влиза в тяхното общество, научава свещения език на Съвършените; получава велико знание за силите и законите на Природата, поверяват му се ключовете на тези закони и той знае методите да работи с тях. (7/стр. 250)

Седмата фаза е Възкресение. По едно време слънчевото небе се покрива с тъмни облаци и човек минава през голяма тъмнина, през върховния изпит, който предшества Възкресението. Този изпит е по-голям от изпитите, които предшават Новораждане и Посвещение. Човек се чувства сам, изоставен привидно и от Невидимия свят, и като че ли всяка надежда е изгубена. И ако той издържи в най-голямата тъмнина и остане верен на идеята за Бога; ако съзнава, че Бог не го е оставил и че всичко е за добро — тогава изпитът завършва и човек влиза във Великия живот на освобождението. (7/стр. 251)

При Възкресението човек завършва своята еволюция на Земята, у него се събужда Божественото в голяма пълнота. Той вече не е човек, но се е издигнал в по-горна степен; влиза в един живот, в който няма никакви страдания... Тогава и да търси

страдание, няма да има и ще отиде да показва на своите братя пътя към освобождението, пътя към Светлината, в която живее. (7/стр. 251)

II. СЪДБАТА И МЪДРОСТТА

Съдбата е част от могъществото на Божията Воля

Който се е родил от баща и майка, ще се ражда и преражда много пъти на Земята. Глупавият ще се ражда и преражда, докато стане умен. Обикновеният трябва да стане талантлив, гениален, светия. (18/стр. 466)

Светът е училище и щом сме родени, ние сме поканени в него. Радвай се, че си роден на Земята и се учиш. Господ, Който е направил света, е предвидил всички неща. (7/стр. 366)

Аз казвам: На човека, който е пратен на Земята, бъдещето му е точно определено. Онези Възвишени Същества, които са завършили своята еволюция, са предвидили кой какво трябва да свърши на Земята. Определено е бъдещето на всеки човек. Ако всеки върви по своя определен път, ще изпълни Божията Воля и пътят му ще се отвори. (15/стр. 218)

Божественият план си върви по точни математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате — а това, което Бог е определил, ще стане... Вие, като се противите, пак ще свършите работата си; и като не се противите, пак ще я свършите. (4/стр. 80)

Не мислете, че вие ще начертаете нов път на живота. Не, пътят на живота на всекиго едного е начертан и строго математически е определен. На всекиго е определено какво ще стане от него, как ще живее и как ще се развие животът му. Това е законът на постоянните причини и последствия.

(6/стр. 16)

Бог е начертал вече твоя път, затова, каквото и да се случи, не се съмнявай — върви в тоя път и вярвай, че Божественият план ще се приложи така, както е начертан. (18/стр. 35)

Христос казва: „Никой не е в състояние да измени нещо от първичния план, който Бог е предвидил за всяка душа“. Защо? Понеже няма по-могъщ и по-мъдър от Него. (10/стр. 78)

Съдбата, или Провидението, е определило през какви изпитни да мине човешкият живот. И тия изпитни са необходими. (17/стр. 97)

Вие трябва да знаете, че това, което е от Бога, е благословение за вас. Вие обаче, като не разбирате

това, натъквате се на ред трудности, които не крият нищо Божествено в себе си. Тези трудности не са определени за вас. (15/стр. 218-219)

Искаш да крадеш, Бог ще ти даде всичките условия да крадеш. Искаш да убиваш, Той ще ти даде всичките условия да убиеш. Но после ще създаде и затвори, бесилки — всичко туй ще създаде. Искаш да помагаш, Той ще създаде тия условия. Защото Господ ще каже така: „Така го ти намисли, затова така го Аз направих. Ти искаш според твоя път“. А пък когато ние действаме и всичко излиза добре — Бог мисли. Божиите мисли са другояче. Неговите планове са строго определени. В Него няма два плана, има само един план. В този план влиза само Абсолютното Добро в света... Там, дето Бог е мислил — вие не коригирайте Неговия план.

(16/стр. 207)

Ние страдаме, защото сме заети (заети) с много материални работи. Ако внимаваме на Божествената мисъл, то 75% от нещастията ни щяха да се премахнат и само 25% щяха да останат, понеже има неизбежни неща. (7/стр. 252)

Някои страдания могат да се предотвратят, но други не могат. Камъкът, който пада, ще падне. Вече двадесет години говоря на българите: Иде голямо зло. Идат големи нещастия. Приемете тези работи. (9/стр. 72)

Един камък, като се търкаля по склона, показва, че всеки, който се отдели от Голямата Канара, пада в бездната. Сега животът е такъв, защото хората са се отделили от Канарата. (7/стр. 394)

Ставайте всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете вътре в Божествената мисъл — защото някои опитности, които ви идат, са кармически, неизбежни. (4/стр. 77)

На когото запалят къщата, трябвало е да я запалят; на когото отсекат крака, трябвало е да го отсекат. Има статистика, която доказва голямата закономерност в събитията; има закони, регулиращи явленията в живота... Сега човек трябва да се научи да мисли философски, да гледа на всичко като на нещо неизбежно, необходимо, а не като на проста случайност. (11/стр. 88,98)

Ние сме 50% фактори на нашата съдба, а има и други 50% фактори, които регулират живота ни. Аз казвам: Върху нашия живот съдбата, природата оказва влияние 50%, 25% — ние сами, а останалите 25% е влияние на обществото. (6/стр. 287)

Някой пита дали нещо е предопределено. Да, когато отидеш в кръчмата, предопределено е да платиш. А когато не отиваш в кръчмата, не е предопределено да платиш. (7/стр. 216)

Свободата стои в разумното и позволеното. В човека има атавистични (наследствени) черти. Малките погрешки трябва да се изправят, понеже в противен случай стават големи. Повидимому човек може да мисли, че нещата стават произволно, но те не стават произволно. (7/стр. 216)

Предопределението никак не ограничава нашата воля. Само когато човек направи зло, сам се ограничава и чувства, че е направил нещо, което не е в съгласие със законите на Природата. И после трябва да дойде до голямо страдание, за да се отучи от един свой вече архаичен навик. (7/стр. 97)

Със страданията се изплаща кармата. Бог е в началото и в края, а средата е изкуплението на кармата. Значи, човек почва отначало с Доброто, после средата е лоша и накрая пак свършва с Доброто. Значи, страданието е едно, радостите са две. (7/стр. 216-217)

Това, що ви давам, е за поправка, а не за наказание, защото наказанието не всякога поправя. (6/стр. 116)

Защо слизат духовете? Защото само физическият свят може да кали човешката воля. За да се изпита един дух, за да може да се провери къде са неговите погрешки, необходимо е възплъщение и слизване на Земята. (7/стр. 213)

За това, което можеш да направиш на Земята за 50 години, в другия свят се изискват 250 години... И най-възвишените Същества слизат долу, в материята, защото само при тези условия могат да се развият известни качества. (7/стр. 220,386)

Щом живееш на Земята, не се плаши, защото, ако няма условия на Земята за тебе да живееш и да прогресиращ, ще те задигнат в другия свят, дето да има условия. А щом останеш да живееш, значи има условия за един добър живот тук. (25/стр. 233-234)

Защо човек го е страх от смъртта? Защото не я разбира. Туй, което не разбираме, всякога създава в нас един вътрешен страх. (5/стр. 376)

Когато душата слиза от Невидимия свят, тя си има програма, дадена от тези, които я ръководят. Ако човек умре преждевременно, през останалите години остава на Земята да работи невидимо и след това се качва горе. Има някои, които умират млади, но не умират преждевременно, защото такъв е техният план. Старите хора след заминаването си се прераждат след около 45 години. По-рано този период е бил по-голям. Децата се прераждат скоро — след 1—2—5 години. Младите след заминаването си се връщат след 3—5—10 години. (7/стр. 212)

Определено е от Бога кой колко да живее, но понеже хората не изпълняват, не вървят по Божия

път, то малко хора остават да живеят колкото им е определено. По някой път Бог допуска да те дигнат от Земята, за да не правиш повече прегрешения.

(7/стр. 222)

Господ прави операция — вижда, че вие ще изгубите много, съкратява процеса на вашия живот: „За да не направи повече дългове, вземете му капитала, който съм му дал. Времената не са сега благоприятни, оставете го за друго време, доведете го при Мен“. (17/стр. 11)

Човек, който греша, винаги умира. Умираме, защото нашите деди и прадеди са грешили; ние постоянно грешим, защото носим резултатите на своите минали прегрешения, което източните народи наричат карма, или закон за причини и последиствия. (6/стр. 13)

Когато на човек е определено да умре, той ще умре където и да е. Например един богат французин искал да освободи сина си от фронта и с много пари успял да го настани в тилвата част. Но и там, макар запазен от куршумите, синът му бил убит от граната, която паднала наблизо. (11/стр. 103)

Човек е странник на Земята — все ще го повикат един ден, но кога и как, не се знае. Ще го повикат, когато не очаква, затова трябва да е готов. (7/стр. 358)

Смъртта е Ангел с две лица: едното е страшно, а другото лице е толкова красиво, че по-красиво от него няма. (7/стр. 219)

Не мислете, че като заминавате за онзи свят, Духът ще ви посрещне. Не, първо ще минете през ножовете на смъртта... При последния нож, при последното дупчене Ангелът на смъртта ще ти каже: „Помни, че преди три хиляди години Господ ти даде последните условия за изправяне, но ти не ги използваш. Ако желаеш, и сега можеш да се изправиш“... Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че Ангелът на смъртта иде вече! Голямо дупчене предстои... Едно може да ви спаси — да произнесете Името Божие. Само при това положение смъртта ще покаже светлото си лице. (1/стр. 17)

Страшно е да видите човек, надупчен от ножовете на смъртта!... Дупчи този Ангел и припомня на човека всичките грехове и престъпления на миналото му... Тогава ти започваш да плачеш и да се молиш, да се разкайваш за греховете си. Молитвата не спасява, но помага за пречиштането на човека... Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. (1/стр. 17)

Няма престъпление, което човек е направил — малко или голямо, колкото и да е микроскопичес-

ко — когато той умира, всичко това отрицателно ще излезе пред него, всичко от косъм до косъм. И Писанието казва: „За всяка празна дума ще давате ответ“. Съдбата ще бъде толкова строга. (5/стр. 392)

За всяка казана от вас дума ще ви съди Господ... Всеки ще се яви и ще покаже какво е работил за толкова хиляди години. Може в живота си да сте направили само едно Добро, но то е в качеството, а не в количеството. (11/стр. 203)

Когато дойде време да те съдят, няма да те пита Господ защо съгреши, а защо не изправи живота си при толкова условия, които ти се създадоха.
(4/стр. 132)

Съдбата ти влияе, защото нямаш Истински знания

Засега целият свят има астрологически много лош аспект, при който Земята има напълно затворнически характер. А може ли да се живее добре в ограничения? Тепърва ще се поправи положението.
(9/стр. 79)

Днес се съдят всички хора, но не на Небето, както те очакват, а на Земята... Няма защо човек да излиза от гроба, дето е затворен, и да отива при Бога на съд, когато той е затворен в тялото си. Още на Земята човек е в затвор и тук ще бъде съден. (18/стр. 447)

Не мислете, че съдбата ще стане на Небето. Не, хората ще бъдат съдени на Земята. Когато се свърши съдбата, тогава ще дойде Новият живот.

(1/стр. 233)

Евангелистите казват: „Съдбата иде след смъртта“. Не, съдията ще дойде при тебе още докато си жив и ще ти каже: „Дай парите на онзи човек там! (...) Ще донесеш туй, което от толкова години не си върнал“. Туй е съдбата на света. (15/стр. 188)

Бог слиза на Земята да съди хората и да отдаде на всеки заслуженото... Ако обикновеният съдия съди и отдава на всеки заслуженото, колко по-справедлива и разумна ще бъде съдбата, която Бог отдава на човека. Бог ще задоволи всички и ще им даде условия да се развиват правилно по ум, по сърце и по душа. Стремете се към този Бог! (18/стр. 451)

Да съдиш човека, това се счита за голямо негово нещастие. Съдбата обаче има и друго предназначение — тя решава и благото на човека. Когато някой беден човек е онеправдан, съдбата именно решава да му се даде правото. (10/стр. 5)

Някои мислят, че съдбата ще дойде да накаже хората. Не, съдбата няма да дойде да наказва хората, но ще дойде, за да се възстанови всяка Божия Правда... Съдбата ще дойде, за да се възстанови ред и порядък, радост и веселие в живота на хората.

Като дойде съдбата, ще те повика и ще ти каже: „Я донеси онова, което си взел от брата си без право!“. Ти ще почнеш да трепериш. Тя ще ти каже: „Върни на брата си всичко, каквото си взел!“. А на този твой брат ще каже: „Ти иди да целунеш брата си, прости му всичко“. (15/стр. 188)

Пред лицето ми стоят множество нещастни ваши братя и сестри, изнасилени и ограбени от самите вас. Идете при тях и им изповядайте прегрешенията си, и направете мир всякой с ближния си. Този ден, който иде, да ви се открия в моята пълна слава, искам да е ден на радост, а не на скръб.
(23/стр. 320)

Които идат при мен, след като са убили, ограбили или окрали някого, аз им казвам: Идете, върнете всичко на тия, които сте оцетили, и тогава елате при мене. (4/стр. 149)

Сега е времето, когато хората ще се обръщат от стари материалисти в добри хора. Ще се върне от пътя си човек, за да поиска извинение от другаря си, когото е обидил... Не може да се живее вече със старото! (4/стр. 97)

Животът, Великото в света сега започва. Колко безполезни живота са минали: градиш — рухне, градиш — рухне и най-после се намериш в голя-

мо противоречие... Сега ще се насърчавате — това, което ви казвам, не е само за утешение. (8/стр. 103)

Трябва радост да пълни сърцата ви, защото този свят е създаден за вас с всички условия за развитието ви. „Ама война, нещастия“ — нищо, както казват русите. „Ама се губи свят“ — нищо, нищо не се губи... Мислете по пет минути на ден за Вечния живот, за Бога, за добрите хора, за добрите майки и бащи, за добрите приятели, мислете за нещо благородно и то ще ви повдигне. (17/стр. 442)

Това, което страда, което въздиша у вас, това е душата, която е затворена. Често ние искаме да премахнем страданията. Страданията не трябва да се премахнат, но да се превърнат в радост. (3/стр. 182)

Свободата е нещо вътрешно... Свободата идва от вътре навън. (7/стр. 287,288)

Ако един затворник вътрешно се поправи, скоро ще се освободи. (7/стр. 215)

Казвате си: „Като умрем, ние ще видим Христа“. Че вие може и сега да умрете и пак да продължавате да живеете. Смърт е да умрем за злобата, а не да се освободим от физическото си тяло. Някои казват: „Смъртта е затвор“. Не, затвор са вашите недостатъци. (3/стр. 170-171)

Добрите хора очакват Господ да дойде отвън, там е всичкото им заблуждение. Сега трябва да приемем вътрешното освобождение. (9/стр. 66)

Хващат някого, турят го в затвор, бият го, изтезават го, а той плаче, моли се на Бога да го освободи. Ако този човек е праведен, той трябва да се справи лесно с това положение. (1/стр. 94)

При каквито и условия да си, знаеш ли законите, ти си свободен. Представете си един човек, който има знания за природните сили и закони. Гонят го и той веднага ще произведе голяма буря с бързина 200 км/ч. Кой ще го преследва в тази буря? Или ще стане невидим — променя си формата, никой не може да му навреди. (7/стр. 288-289)

Казваме: „Христос ни избави“, нещо повече — Той ни изкупи. Ала изкуплението има и своята лоша страна, защото лош човек, когато иска да използва облагите, които му са дадени, всякога може да изкара криво заключение за нещата. Знанията не трябва да се поверяват в невежи ръце. (17/стр. 306)

Ако обикновеният човек работи с Великите закони на Битието, в един ден ще разруши света. (18/стр. 319)

Казвате, че лошият човек може да се покае. Знаете ли колко хиляди години се изискват за това? (17/стр. 302)

Трябва знание, знание! Хиляди години трябва да се учиш, че като се научиш малко, другояче ще ти тръгне. (25/стр. 155)

За обикновените хора нещата стават бавно, а за мъдреците — изведнъж. Мъдреците знаят законите и не злоупотребяват с тях. (18/стр. 319)

Ако ме видите, че минавам по една сламка, то не трябва да правите същия опит. Защото аз зная законите... Дето минавам аз, вие не минавайте. (5/стр. 388-389)

Ако при сегашните знания ви дам някои окултни закони или правила, вие едва ли бихте издържали на тях. Ще кажете, че се наемате да ги приложите, че ще бъдете изправни към тях. Не! (12/стр. 136)

Когато ви дойде една Божествена мисъл в ума, вие не може да я задържите във вашите стари форми — Господ ще ги разруши във вас. Когато един човек е лек и води порочен живот, и е забогатял неправилно, ако възприеме Христовото учение, ще почне да губи — то е факт. (14/стр. 441)

Новите знания изискват нови мехове, иначе много от вашите мехове ще се пропукат тук-там; и едни ще започнат да се оплакват от главоболие, други — от стомах, трети — от корем... Истинското

знание е сила, която може да разруши организма на онзи, който не е подготвен за нея. (12/стр. 136)

Хората трябва да изправят ред погрешки, докато дойдат до Истинското знание. Иначе, ако днес при слабостите и погрешките, които имат, придобият Истинско, положително знание, те ще злоупотребят с него. (19/стр. 161)

Без Чистота не можете да впрегнете никоя природна сила да работи за вас. Вие може да я впрегнете, но тази сила ще произведе обратни кармически резултати, които с векове трябва да изкупвате. И затуй от всички ученици на Бялото Братство се изисква Абсолютна Чистота, за да могат силите в Природата да работят за тяхното издигане. Това е абсолютно правило, то е необходимо при закона на Свободата. Не спазите ли туй правило, ще останете в левия път. (13/стр. 62)

Ако някой е оглупял, то е, защото той е употребил своето знание за развратяването на хората. Такъв човек в следующото прераждане ще бъде изпратен като един първокласен глупак, със свързан ум и ограничени, свързани дарби. (14/стр. 401)

Затова именно окултният ученик трябва да бъде високо просветен — да не злоупотребява със силите, които е могъл да развие в себе си. (12/стр. 99)

Законите са абсолютно неизменяеми, никому не се прощава. Този, който ги престъпи, ще изпие кармичната чаша до дъно и ще му се прости чак тогава, когато научи урока си. Казвам ви това, за да ви предпазя! (6/стр. 384)

Никой ученик на Бялото Братство не трябва да дава своята воля някому за извършване на престъпление. Който я даде, изкуплението за този грях е голямо. После в Бялото Братство не е позволено никому да дава ума си под наем, ...да дава сърцето си под наем. (6/стр. 384)

Вие навлизате в една свещена област, където умът ви трябва да бъде свещен, сърцето ви трябва да бъде свещено, волята ви трябва да бъде свещена, душата ви трябва да бъде свещена. И Духът ви трябва да бъде жертва на Живия Бог. (6/стр. 384)

Духът е много деликатно същество. Да не мислите, че ще дойде да чука силно на вашата врата. Не, Той ще потропа тихичко... А ако не му отворите, вие ще разберете скоро какво нещо сте изгубили. (17/стр. 52)

Когато срещнете един идиот, да знаете, че в миналото, когато Духът е потропал на неговата врата, той не Му е отворил. Казвате за някого, че е глупав — защо? Защото, когато Духът е потропал някога на вратата на неговия ум, той Го е отхвърлил. Който

е жесток, да знаете, че когато Духът е потропал на неговото сърце, той също не Го е приел. (17/стр. 52)

Ако в един живот Бог те свързва със злото, благодари Му. Не се утеснявай... Това ти се дава, за да се научиш да познаваш дълбоките работи на живота на Духа. (17/стр. 61)

Днес искам да скъсам всички вериги, в които сте оковани, и да ги захвърля. Искам да превърна всички затвори в храмове, в които да слезе Божественият Дух — Господ на всичката Пълнота. (11/стр. 240)

Някои казват: „Знаеш ли кой говори там, в този салон?“. „Дяволът говори там!“ — казват те. Аз се радвам, че тук говори дяволът, а във всички други църкви говори Христос! Да, и като проговори този Христос, 25 милиона хора измряха на бойното поле. Като говори този Христос, навсякъде в света стават кражби, убийства, насилия, па и букаи (окови) носят хората! Това може да е религия на един народ, това може да е негов стремеж, но не се лъжете, това не е Божествено учение. (30/л. 25: стр. 28-29)

Има три положения — категоричен съм! — първо, ако не искате да вървите по Учението, което проповядвам, аз казвам: много добре, свободни сте; второ, готови ли сте да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието, но изпълнете го във

всичката му пълнота; трето, готови ли сте да изпълните Мойсеевото учение във всичката му пълнота. Или Мойсея, или Христа, или мен. Ние сме едно. То е проявление на Бога. Това Учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено, Христовото учение е Божествено и сегашното Учение е Божествено — то е един и същ източник, само формите са различни. Духът е един и същ. (4/стр. 119)

Съдбата е сянка, съществува само Бог

Този живот, който сега имате, той е най-ценният, най-важният! Сегашното съществуване на човека важи повече, отколкото всичкото негово минало съществуване. (4/стр. 168)

Пита някой: „Какво ли съм бил в миналото?“. Аз сега, от моето гледище, искам да зная в настоящия момент какво съм. Е, представете си, че в миналото е минал един голям порой и онази мътната вода... долу, в Земята, се е филтрирала, и сега е станала чиста. Та благодарете на това, че този наш живот се е филтрирал в миналото. Та и кал е имало в миналото. И сега още имаме доста кал. (5/стр. 264)

От осем хиляди години насам всички хора са живели неправилно, водили са изопачен, лош живот. Казвам: Оставете миналия си живот, не се занимавайте с него! Прескочете този живот, оставете го

на Бога! Нека Той се занимава с него. Бог ще заличи всичко непотребно от него и ще извади само най-необходимото. Миналият ви живот е мрак, тъмнина за съзнанието ви и се явява като спънка за сегашния ви живот. (10/стр. 108)

Ако има нещо хубаво в миналото на хората — нека се изнесе. Но ако няма такова нещо, нека се остави настрана, нека се забрави. (19/стр. 66)

Една сестра попита: „Ще ни гонят ли?“. Не може да се повтори това, което сте минали. Във времето на Богомилството вие сте били доста гонени, пръжени и стъргани. Сега само малко е останало. Злото трябва да назрее до своето пълно развитие, че тогава да се излекува. Днешния ден преживейте хубаво и за утрешния не мислете. Вие носите страх от миналото, но вече няма да ви горят. (8/стр. 88)

Старото, през което си минал, го знаеш; но Новото, което иде за теб, не го знаеш. И понеже не го знаеш, то трябва да те интересува. Това, което те безпокои, е миналото, а не бъдещето, понеже бъдещето е светло. (7/стр. 457)

Днес трябва да приемем Божествения подтик... Какво са мислили светиите в миналото — нашите почитания; но днес, като дойдат и светиите, и проците, трябва да се учат наново. (9/стр. 79)

Един брат попита дали сме били в друго пре-
раждане богомили. Да, разбира се, но по-важно е
какво трябва да правим днес. Защо да се занимава
човек със своето минало, когато по-добро от това
да се използва епохата, няма. (9/стр. 104)

Вие, като мислите за миналото, изгубвате насто-
ящото. Сега трябва да турите основа — вътрешният
ви живот е важен, там да бъдете изправни. Вътреш-
ният човек е от Бога. (7/стр. 356)

„Кои са сега тези, които са били ученици на
Христа?“ И да се знае това, по-добре е да се мълчи.
Хората да мислят, че ние живеем като тях, те да не
знаят за нашия вътрешен живот, да не ни разбират.
(7/стр. 22)

Във времето на Христа нали бе казано, че непри-
ятелите на човека ще бъдат домашните му. Отпър-
во хората, които живеят с вас, няма да ви разберат.
Те не трябва да знаят нищо за онзи процес, който
става във вас. (9/стр. 197-198)

Вие сте били и князе, и графове, и какви ли не
сте били — и сте стигнали до днешното положение.
Човек да не повтаря старото. Всичката погрешка
на хората е, дето не са изпълнили Волята Божия
и после се чудят как са дошли до това положение.
Трябва да се завърти колелото. (9/стр. 220)

Колко души бяха праведни в Содом и Гомор?... Единственият праведен човек беше само Лот. Жена му имаше любопитство, тя искаше да се обърне и да види какво ще стане. Ангелът каза: „Няма да се обръщате, няма да гледате назад“. По някой път вие искате да разглеждате вашето минало. Казвам: Не разглеждайте вашето минало, защото ще станете като Лотовата жена. На сол ще станете! (5/стр. 215)

Не се спирайте върху миналото. Не се спирайте върху живота на вашите деди и прадеди. Който иска да прогресира, той не трябва да се спира на миналото. Няма по-голяма опасност за ученика от тази, да се спира на своите погрешки от миналото. Оставете погрешките настрана и вървете напред. (2/стр. 176)

Дяволът, и той си има своя тактика, а именно — изцапа един човек и после, като започнеш да живееш за Господа, той казва: „Обръщай внимание на миналото“. (14/стр. 92)

Понякога трябва да се освобождавате от дявола. Знаете ли какво прави той? У него има една хитрост: дължите му, дойде при вас, изплатите му полицата, пък забравите да си вземете полицата; на другата година дойде пак при вас, казва: „Ти мислиш, че си платил. Не, плащай!“... От това става у вас терзание. Човек трябва да знае кои неща са прави

и кои криви... Да се освободи човек от старите терзания, за да останат само едни опитности.

(4/стр. 78)

За да станат хората щастливи, трябва да забравят своя стар живот, всякакъв спомен от миналото трябва да изчезне свършено от тяхното съзнание, а да останат само опитностите, придобити от редицата животи на миналото. (15/стр. 152)

Старият човек, който живее у вас, както и всички стари възгледи и разбирания за науката, за живота представляват голямо дърво, подобно на дъба. И ако вие не се отдалечите от корените на това дърво, каквато работа и да започвате, няма да успявате. Защо? Това дърво ще изсмуква сокове на вашия живот. (12/стр. 52)

Кармата е дърво, което има свои нужди и желания — да расте и да се развива. Това дърво, което представя миналия живот в човека, трябва да се изкорени, да се замести с ново. Който се е опитвал да изкорени това дърво, той е разбрал какво значи да изтръгва дяволски нокът от себе си. Рече ли да го изтръгне, вижда колко много боли. (12/стр. 52)

Казвам: Ако не можете да изкорените това дърво във вашия живот, поне отдалечете се от него. И тогава посадете Новия живот, Новите идеи, Новите мисли далеч от старите. Значи, без да искате,

едновременно ще водите и двата живота. При това положение забелязвате как в дни на добро разположение, при благородство на вашето сърце вие сте наклонен към проява на красивото, на великото в себе си, готови сте да говорите Истината; и обратно — в дни на неразположение и вие сами не усещате как езикът ви се подхлъзва и говорите или правите това, което не искате. И като останете сами, вие сте недоволни от себе си и се чудите как се поддадохте на известно изкушение... Туй се дължи на стария живот в хората. (12/стр. 52-53)

Казвате: „Как ще се справим със стария живот?“. Няма какво да се справяте със стария живот. Новият живот, който иде, сам ще се справи със стария живот. Няма какво да се чудите. Всеки стар лист на дървото ще се премахне от новия. Новото ще замести старото. Старите листа ще изгният, ще се всмукнат от корените и отново ще се превърнат в своето първично състояние. (29/стр. 243)

Оставете старото учение да функционира в корените, а Новото учение — в клонищата. Старото учение ще послужи за тор на дървото, което ще расте и ще се развива; ще даде плодовете, от които ще изникне ново дърво — Новото учение. (12/стр. 105)

Като ви говоря за Новите възгледи на живота, ни най-малко нямам предвид моментално да лик-

видирате със старото, т.е. да го разрушите. Старото ще остане за тор, върху който ще садите Новото... Ако речете изведнъж да разрушите старото, вие ще спънете своята еволюция. (12/стр. 134)

Повдигането и усъвършенстването на човека става чрез малки подтици, които периодически идват от Духа. Той отвътре ще ти прати един малък подтик, който ще те повдигне стъпка напред и ще внесе нещо Ново в теб... Сега е време постоянно да поддържахме връзка с Духа! (7/стр. 375)

Не се занимавайте с вашата лоша съдба, от която днес никой не се интересува! (10/стр. 108)

„Грешни сме“ — не мислете за греховете си, ние не се занимаваме с минали неща... Ако ми донесат една нечиста риза, аз не питам защо се е изцапала, на кого е, но я турям в коритото, заливам я с чиста вода и я пера, докато стане чиста. (18/стр. 369)

Каквото е станало в миналото — това са неща на миналото. И мене не ме интересува миналото! (5/стр. 215)

Искам да забравите вчерашния ден, мен там ме няма вече! (11/стр. 243)

Спасението е въпрос на настоящето. (1/стр. 29)

Настоящето е Божествено — уловете го! Оставяме миналото за света, бъдещето за религиозните, а ние се ползваме от Божественото настояще.

(13/стр. 371-372)

Казвам: Животът на всеки човек представя възел, в който се прекръстосват неговото минало, настояще и бъдеще. Следователно миналото определя настоящето, а настоящето ще определи бъдещето.

(1/стр. 194)

Хората се страхуват за бъдещето си и постоянно мислят какво ще стане с тях след 10–20 години, но това са идеи на вашите деди и прадеди. Няма защо да се страхувате за утрешния ден. Бъдещето ви зависи от вас! (21/стр. 181)

Бъдещият ви живот е вътре във вас и зависи от сегашния ви живот. (18/стр. 352)

Човек трябва да мисли за настоящия ден от сутринта до залеза. Всеки ден ще се погрижи за себе си. (9/стр. 236)

Настоящето е на Бога — това е Реалността... Това, което сега имаш, е Реално. Благото, колкото и малко да е, е Божествено. (13/стр. 371)

Сега сте при най-добрите условия. Нито една друга епоха не може да се сравни със сегашната,

дори епохата на Соломон. Едно време знанието е било достъпно за малцина, а сега е достъпно до известна степен и за обикновените хора. (8/стр. 140)

Блажени сте, че сте се родили на Земята в това време! (11/стр. 225)

Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години се ликвидира, днес може да се ликвидира само за десет, затова идат тези големи напрежения и противоречия... Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не можеше да се добие за сто и за хиляда години. (9/стр. 82)

Кое то в миналото е расло за хиляда години, сега става за десет години, което е расло за сто години, сега — за една година. (3/стр. 83)

Гледам, че някои от вас преждевременно сте остарели и казвате: „Свърши се вече“, а пък сега имате най-хубавите условия. Около вас са богатата, вие трябва да гледате оптимистично. Ще възстановите нещата, както са били първоначално. И не ще нарушавате Божествения ред, защото, като го нарушите, ще навредите на себе си. Сега на Земята сме спрени в еволюцията си от греха. И все пак някои от вас след десет години ще станат светии.

(7/стр. 385)

Може да каже някой, че това засега е трудно за изпълнение, че в бъдеще може да има по-благоприятни условия. Вие не знаете какво ще бъде бъдещето. Собствено бъдещето е сега, тъкмо сега имате всички условия да направите това. Духът иде периодически и не може за всяка отделна душа да идва, когато тя пожелае или проектира да работи.
(6/стр. 34)

Ако те настигне мисълта, че това, към което се стремиш, е невъзможно да се постигне, тогава изговори следните думи: „За мен е невъзможно, но за Бога в мен е възможно!“. Защо ще казваш, че ще оставиш за някое друго прераждане, не се знае дали тогава ще имаш такива благоприятни условия. Сега си свърши работата! (7/стр. 33)

Работете за Господа! В този живот можеш да се преродиш двадесет пъти, ако работиш. Всяка година се прераждаш по веднъж. Някой ще дойде да те пита дали има прераждане. Кажи му, че всяка година се прераждаш. Можеш да почнеш от тридесет и третата година. Можеш поне десет-петнадесет прераждания да прекараш, но трябва голяма, решителна ръка. (7/стр. 380)

Сега някои философи ни забавляват, като казват, че като умреш и се преродиш втори път, ще се поправиш. Ти сега не си я втасал, че втори път ще я втасаш. Там е кривото разбиране. (9/стр. 219)

Хубаво е всяка вечер, като седне човек, да си ликвидира сметките: да ликвидира всяка вечер с живота през деня и да си дава отчет какво е спечелил и какво е загубил през деня; да смята, като че ли това е последният му ден. И после, на другия ден, като че ли животът му почва отново. Вечерта е приготовления за другия ден: ще благодарим на Бога и ще почнем на другия ден друг живот. (8/стр. 140)

Настоящият ден е Божественият, той компенсира и заглажда всичко; той е последен ден за работата... Не казвайте: „Утре ще направя това, ще направя онова“. Не! Трябва да се мисли, че всяка вечер е последната в живота ви. (6/стр. 116)

В Духовния свят законът е такъв: Последният час от деня и последният ден от годината компенсират, поправят всичко и обратното. Те дават условия за ликвидиране на кармата. Впрочем този закон е верен и в живота. Вие може да сте изгубили 365 дни, а в последния да спечелите, той компенсира всички. И обратно: може да сте спечелили 365 дни, а в последния да изгубите. (6/стр. 116)

Можем в един миг да бъдем чисти. Според закона на прераждането пречистването може да стане за хиляди години, но може да стане и за един миг. Има случаи, когато човек моментално пада, но има и случаи, когато моментално се повдига — и едното, и другото е вярно. (11/стр. 249)

Може да си най-големият грешник, говоря по човешки, оцапан с най-черните грехове, но ако в твоята мощна душа се зароди онова свещено чувство на 35 милиарда Любов, веднага всичките ти грехове се заличават. И обратното е вярно — може да си един Ангел, но ако в душата ти някъде се зароди най-малкото користолюбиво чувство, моментално може да те смъкнат вътре в ада. (13/стр. 503)

Който не властва над самия себе си, остава в съдбата

Ще ви дам една схема, т.е. учението на старите. В тази схема имаме следните три начала: свободна воля, Провидение и неизбежност, т.е. съдба. Свободната воля е бъдещето на човека, Провидението е настоящето, а неизбежността е миналото на хората. Това са учили както в Египет, така и в Гърция, така ще учат и в бъдеще. Провидението е основната точка, от която произлиза неизбежността — съдбата. (11/стр. 180)

Защо ви преследва съдбата? Защото сте в несъгласие с Провидението... Влезте в съгласие с Провидението и вашите страдания ще се превърнат в удоволствие. (11/стр. 180,181)

Когато човек е в несъгласие с Провидението, той няма свободна воля; а ако е в съгласие с Бога и

с Неговите наредби, той има свободна воля... Щом имате свободна воля, у вас ще се явят най-благородните зачатъци, които от милиони години стоят в дремещо състояние. (11/стр. 180,181)

Всеки човек, като идва на Земята да се преражда, минава през едно място, дето го потопяват в една река, за да забрави всичко, защото, ако помни всичко, той няма да учи новото. И като се връща, пак го потопяват в тази река, за да си припомни всичко. (7/стр. 209)

От гледище на Любовта всички хора са учени, понеже Истинското знание е написано в самите тях. Достатъчно е човек да дигне завесата на забравата, за да си спомни това, което е учил в далечно минало. (7/стр. 210)

Онова знание, което е добито чрез великия опит на Любовта, никоя сила не може да заличи.
(6/стр. 348)

Когато човек започва да чисти, да облагородява своето съзнание, на всяко изчистено място изпъкват написаните от вековете още идеи и чувства... Всеки човек е работил някога, в своето минало, за придобиване на това знание, а днес трябва да работи за неговото освобождение. (10/стр. 111)

За всеки ще дойде определеното време да се запали. За тази цел той трябва да приготви в себе си

нужното количество огън. Този огън се подклажда от опитностите, които човек събира. Без тези опитности нищо не може да се постигне. (12/стр. 134-135)

Знанията се опитват на Земята, а не се придобиват. (4/стр. 181)

Не бързайте! Като се движи колелото, ще дойде ред и до вас. До това време обаче човек трябва да мине през големи изпитания и страдания. Кой министър в България или в друга някоя държава не е получил кръст вместо венец? В това отношение всеки човек го очаква затвор вътре или вън от него. (12/стр. 135)

Сегашният свят се управлява от Черната ложа... В сегашния строй не трябва даже ни министър да ставаш — ще те хвърлят в затвора; ни търговец — ще те хване чл.4 от закона. Никога не се е прилагал така силно кармическият закон, както сега.

(13/стр. 304,524)

„Искам да уча, да свърша университет.“ Не е за тебе, съвременната наука е повече материалистична, отколкото духовна и ако ти, с твоя неопределен още ум, влезеш в университета, ще се изопачиш в мисълта си. Затова по-добре остани прост човек на Земята. (10/стр. 113)

Вие не сте пратени на Земята, за да живеете; вие не сте пратени на Земята, за да станете тър-

говци; не сте пратени да станете учени хора, нито да станете музиканти, нито да станете певци, нито философи — пратени сте като слуги и да извършите Волята на Бога. Да извършите Волята Божия! Една много малка работа да извършите и да се върнете назад. (5/стр. 377)

Да не мислите, че бъдещето на света ще върви по същия начин, както досега? Кажете „сбогом“ на вашето минало! (6/стр. 29)

Занапред хората могат да бъдат само слуги. На никого не е позволено да бъде господар и скоро ще се признае само един господар — Богът. (9/стр. 82)

Няма друг изходен път — това е нашата съдба — ако искаме да се съединим с Бога, да живеем с Него, да придобием Вечен живот, непременно трябва да слугуваме Нему. Другояче пак ще се слугува, но на кого? На дяволите, на князете на този свят, които ще ни впрягат по три пъти на ден. Ще вземе дяволът камшик и ще каже: „Дий!“. Не искаш да работиш за Господа: „Пляс!“. Най-сетне кажеш: „Няма какво да се прави — ще се работи“. Разбира се, защото има тояга, бой; спреш ли се, хайде пак заплющи камшик. (17/стр. 154-155)

Казват: „Тоягата е излязла от Рая“. За Правдата и за правото ще мислиш като за една тояга, която

ви направлява. Грешната душа може да се оправи чрез тоягата. (3/стр. 97)

Да любиш, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш мъдър, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш истинолюбив, това не е една привилегия, това е една необходимост. Да бъдеш милостив, това не е една привилегия, това е една необходимост... Не се ли подчиниш на тази необходимост, очаква те смърт! (16/стр. 286)

Няма да кажете: „Може, но когато имаме разположение“. Не, ще любиш и нищо повече. Никакво разположение, но по заповед. Необходимо е и нищо повече! Ще се подчиниш! Откажеш ли, всичко е свършено. И сега, всичките страдания в света не са нищо друго освен това, че Невидимият свят иска да вразуми хората, че много неща са необходими. (16/стр. 287)

Няма да казваш: „Защо?“, но ще кажеш: „Аз трябва да любя, аз трябва да бъда умен, правдив, истинолюбив — това е необходимост, това е Божествено. Наложено ни е, няма изключения“. Тъй трябва да мислите... Волята Божия е такава! Разбирате ли какво е Волята Божия? Ако не ѝ се подчиниш, тя помита всичко; ако ѝ се подчиниш, спира. Бог няма да се подчини на едни детински своеволия,

няма да ти дава отговор за какво и защо — ни най-малко! Трябва да знаеш — необходимо е! (16/стр. 286)

Бог казва: „Аз съм, Който допускам бурите и земетресенията. Аз съм, Който допускам превратите в света“... Злото в света е условие за проявяване на Божията Любов, на Божията Мъдрост, на Божията Благост и Милост. (10/стр. 41,91)

Ако злото не бе вътре в Земята, тя не би се въртяла. Злото, силите на злото извършват трудовата работа — вулкани и други процеси. Това е най-трудната работа. (4/стр. 190)

Когато хората си служат със злото, те причиняват големи пакости, защото не знаят законите, на които злото се подчинява. Обаче, когато Бог си служи със злото, понеже знае законите, Той го употребява точно на своето време и място, вследствие на което никому не причинява пакост. (1/стр. 202-203)

Що е дяволът? То е изявление на гнева Божи.
(4/стр. 55)

Понякога се оплакваме от дявола, но той на нас не ни е крив — половината от нашите нещастия си причиняваме ние. Виновни сме ние, защото дяволът може да ти даде един проект, но ти си напълно свободен дали да го приемеш, или не. (14/стр. 391)

Всички злини на Земята са рожба на човека, на който дяволът е баща, а светът — майка. Значи, злото е дяволът. Колкото дяволът е отговорен, че е крал, толкова и човекът. (4/стр. 170)

Злото представя разумни същества, които живеят по закони, точно противоположни на Доброто. Тяхната задача е да вмъкнат цялото човечество в крив път. Щом намислите да направите едно Добро или да предприемете някаква работа за своето развитие, те веднага се противопоставят. (1/стр. 200-201)

Никога не кълнете духовете, а винаги казвайте: „Господи, този дух, който ме изкушава, впрегни го на работа или ми помогни аз да се отдалеча от него“. Да не забравяме, че много пъти ние сами си влизаме при дявола и думаме Господ да ни изведе от него и избави — като че ли Той ни е изпратил при него. (14/стр. 287-288)

Някой казва: „Да свършим, да пропъдим този дявол навънка“. С този дявол ти си ял и пил в миналото, той ти е приятел. Приятел ти е! Ще му кажеш: „Приятелю, едно време ядохме и пихме, но аз разбрах, че яденето и пиенето развалят живота. Аз съм тръгнал в друг път, а ти, като мой приятел, можеш ли да тръгнеш с мене в този нов път?“. „Не мога.“ „Тогава ти ще ме почакаш за един час навънка, после пак ще си поговорим.“ Той, като приятел, ще ви послуша. (16/стр. 74)

Дяволът е влязъл в нас, но ние няма да го изхвърлим навън, а ще го впрегнем на работа и ще му кажем: „Приятелю, ние 8000 години ти работихме, твой ред е и ти за нас толкова години да работиш“. Дяволът е интелигентно същество и затова трябва да го накараме на работа. (3/стр. 140)

Та сега в Новото учение искаме да кажем на дявола: „Ти си един слуга, а Господ е господар. И ти ще слугуваш като мене. Хайде на работа с мене!“. (6/стр. 326)

Аз виждам, че всички тъмни сили и лоши духове вече събират багажа и чуковете си и дирят по кой лесен път да се изкопчат. Но всички ще бъдат вързани. Ще им турим по един юлар да ни слугуват. Око за око, зъб за зъб — за тях е туй. За нас е друг закон — Любов за Любов. Кармата, техните действия, ще се върне върху тях и те трябва да си научат урока. (14/стр. 464)

Аз не хокам дявола, а се разговарям с него върху неговата деятелност, като как ходи между католици, православни, протестанти; после разправя ми как прави войните, как изкушава жените и мъжете и прочее, и прочее. И тогава аз се обръщам към него, поздравявам го с едно „браво“ и му кажа: „Ти си един добър ученик и ако изгубихте Небето, поне Земята ще имате“. Но ако се повърне, та поч-

не да иска да му се покланям, за да ми дава това или онова, аз му казвам: „Махни се от мен, защото ти си един бедняк!“. Тъй, това е то, което аз мога да струвам, а вие не можете да се разговаряте така с дявола. Затова аз съм турил една преграда между вас и него. (14/стр. 386)

За себе си казвам: Аз съм господар на дявола, приятел на Ангелите, а Бога признавам за свой Баща. (28/стр. 394)

Никога не се опитвайте да биете дявола — него само Господ може да бие. Ако речете вие да се биете сами с дявола — помнете, че горчиво ще се разкайвате и че захващате борба не по вашите сили. Борете се с него само когато Господ е с вас и във вас, и около вас, защото не така лесно се побеждава този Голиат. (14/стр. 210)

Вие желаете много работи да ви се дадат. Аз от много неща се отказвам. Знаете ли защо? Аз виждам някои неща, които, като се придобият, ще ми принесат много голямо нещастие. (25/стр. 117)

Човек, който желае много, прави грях. А който направи грях, страда. (18/стр. 275)

Лакомията е причина за греховете на хората. Те искат повече, отколкото им е определено. Някога дяволът е бил безгрешен, но щом пожелал да има

повече, отколкото му трябва, и той съгрешил. Грехът в света дойде от Ангелите. Първо те изгубиха своята Чистота, заради което ги вързаха. (2/стр. 298)

Съвременните хора прекарват големи изпитания, вследствие на което дохождат до отчаяние, до умопомрачаване и никой не може да им помогне. Някой се влюбил в парите си, но случва се, че ги изгубва, и той се отчае; друг някой заема видно обществено положение, но го обвиняват, че направил някакво злоупотребливание, а всъщност не го е направил. На тези хора може да се помогне само когато те сами дойдат до закона на Чистотата. (1/стр. 93)

Адът е една Божествена пещ, велика работилница, отгде хората като се върнат, поумняват и вече са много чисти. Който влезе веднъж в ада, излиза много чист. (14/стр. 291)

Знаете ли коя е правата молитва, как трябва да се молите? „Господи, просвети нашите умове, дай светлина, понеже невежеството е толкова голямо, че нищо не разбираме от Тебе и грехове сме натрупали до гушата. Молим Ти се, дай ни знание и Мъдрост да изпълним Твоята Воля“ — ето една молитва... А сега вие казвате: „Господи, прости нашите прегрешения“. Че вашите прегрешения и грехове са резултат на вашето невежество, на нямане на Мъдрост. (16/стр. 247)

Господ всички ни е направил умни, но после, като сме се учили при дявола, станали сме глупави.
(3/стр. 175)

Ти послушаш дявола, тръгнеш по света, натрупаш една карма и после казваш на Господа: „Господи, дяволът ме излъга!“. Знаете ли какво прави тогава Господ? Той ще ти се усмихне — човек никога не иска да си признае, че сам се е излъгал, а казва, че дяволът го бил излъгал. Господ казва: „Хубаво, ще се върнеш на Земята и ще изправиш този дявол!“. (6/стр. 326)

Всички сте даскали и учители — казвате: „Тъй трябва да постъпи г-н Дънов“. Кажете ми какво аз да направя и аз ще го изпълня точно. Но и аз ще ви кажа какво трябва вие да направите. Но трябва да го изпълните! (3/стр. 82)

Учителят, в пълния смисъл на думата, трябва да бъде чист като кристална вода, да е образец — в него не трябва да има нито сянка от колебание, двоумение и неверие. Христос, като дава това указание, иска да ни посочи голямата опасност, на която се излагаме, и голямата отговорност, която поемаме пред него за осакатяването на някои души.
(17/стр. 296)

Всички вие тук колко хора сте осакатили в този свят! На онзи свят те ще се явят: кой с куц крак,

кой с изкълчена ръка; ще се съберат всички ваши питомци и ще кажат на Господа какви учители сте били. Фактически така ще бъде и тогава Господ ще каже: „Глобявам този учител с десет хиляди таланта. Затворете го в тъмница, докато изплати глобата“... И като изплатите дълга си, като понесете всички страдания, след време ще станете много учени и добри учители. (17/стр. 302-303)

После ти си религиозен, но с глупави възгледи — не си научил себе си както трябва. И като научиш хората така, твоите глупави работи ще се върнат не само върху тебе, но и глупавите работи на тези, които си обърнал, и те ще се върнат отгоре ти.

(25/стр. 263)

Господ никога не се шегува — Той е благ, добър, справедлив, но и сериозно строг. Ще хване такива незвани учители. (17/стр. 303)

Всяка майка, всеки учител, които не знаят да възпитават, ще бъдат наказани. (17/стр. 296)

Понеже не знаем как да възпитаваме, ние стоварваме с нашия остен и нашата тояга четиридесет-петдесет удара върху животното, с което орем нивата, и с това мислим, че изпълняваме своя дълг. Господ казва: „Теб някой ден ще те науча как се управляват волове и как се оре нива“. (17/стр. 296)

Не си правете илюзии, не се залъгвайте да мислите, че можете да избегнете закона на кармата. В каквото положение и да сте, докъдето и да сте стигнали, ще ви върнат да изплатите дълговете си.
(12/стр. 131)

Християните казват: „Човек, който се е родил веднъж, остава си винаги като човек“. Да, но ако престъпи правилата на Майката (Природата), тя ще го върне назад и тогава той ще започне едно дълго правилно пътешествие от форма във форма. И ще минат милиони години, докато се пречисти.
(4/стр. 24)

Не мислете, че няма връщане, т.е. деградиране. Ако Ангелите, които бяха толкова по-високо от хората, при съгрешаването си паднаха и изгубиха светлината си, какво остава за хората? (12/стр. 131)

Ако Господ е превърнал някои Ангели на змии и на животни с рога, може да направи да ви израснат и копита. Той може да ви превърне и на Ангели, и на дяволи — може да измени и вашата форма.
(17/стр. 296-297)

Някои не вярват в прераждането, ама вие десет пъти на ден можете да се преродите... В един миг — в момента, когато се поколебая в Бога и мисля лошо за Него — съм в дъното на пъкъла. В момента, когато възлюбя Бога в душата си и кажа: „Прости ме,

Господи!“, аз съм при Него и Той простира Своята десница и ме прибира. (17/стр.274,276)

Сега спорят и казват: „Който вярва в прераждането, ще го изхвърлим от църквата“... Когато аз живея при Бога, когато никого не мразя на Земята и се старая да обичам всичко чистосърдечно, може ли някой да ме изхвърли? Може да ме изхвърли само един — Бог. Това е Учението, което ви проповядвам. И казвам ви, че само в деня, в който съгрешите, вие сте изпъдени от Божествената църква — Рая.

(17/стр. 275)

Разумният е извън съдбата

Дето има Разумност, там е Бог. Дето е Бог, там е вечното благо на живота. (10/стр. 30)

Божията съдба — Разумното, което иде в света — ще съсипе всички съвременни стари разбирания и схващания и в науката, и в обществения живот; и ще създаде Нова наука, Нови отношения, които ще почиват на здрава, положителна основа... Сегашната наука не знае какво има да се случи, тя не може да предсказва събитията с положителност. Божествената наука може да предсказва всичко.

(10/стр. 13,16)

Има една наука, според която нещата са точно определени, но тя не е фатална наука. Според тази

наука, при известни условия, някои страдания и злини могат да се отстранят или да се отложат, а могат и да се ускорят — това зависи от живота на хората. (10/стр. 16)

Ако Господ ни дава някои страдания в живота, знайте, че всички те, малки и големи, са математически определени и че това не е фаталност. Фаталността настава само ако не вървим по Божествения закон... Всички вие трябва да слушате и с острожно (будно) внимание да слушате, защото няма случай в живота, гдето за една лоша постъпка Господ най-малко поне три пъти да не ни предупреди. Той предупреждава всекиго три пъти за лошата му постъпка. И който се съобрази с това предупреждение, работите му тръгват на по-добре и се оправят.

(14/стр. 217)

Няма нещо, което да се случи на човека и за което да не го предупредят. За всичко го предупреждават. Вярa, Вярa трябва, както у децата. Казано е: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“. А хората искат да бъдат като старите. (7/стр. 253)

Вярата е едно самосъзнание на душата, че излиза като един лъч от Божественото и че е невъзможно да изгуби пътя си. (14/стр. 224)

И тъй, ако вървите по Божия път, ще видите, че във всички неща има велик Божи Промисъл.
(10/стр. 25)

Някой казва, че е индиферентен, че не иска да знае какво ще му се случи. Не, човек трябва да се интересува от това, което става вън и вътре в него; той даже трябва да знае, да предвижда какво може да му се случи... За пример, има кармически страдания, които идат като последствия на миналото. Обаче има страдания, които днес, по неподвиждане на известни положения, човек сам си създава.
(12/стр. 129)

Разумният човек, като предвижда страданията, може и да ги избягва. Обикновеният човек, като не може да ги предвижда, той трябва да изучава закона на отклонението. Щом знае този закон, като дойде страданието, той ще може чрез огъване да избегне най-големия му удар. (10/стр. 163)

Роденият от Бога не може да попадне в мрежата на разбойници. Той е свободен и от лошите условия. Защо? Защото всичко предвижда. Като минава през някоя гора, той знае предварително къде са се настанили разбойници и ги отбягва. Роденият от Бога има светъл ум, с който ясно вижда нещата. (2/стр. 52)

От две-три години насам аз постоянно говоря за земетресенията, за събитията, които предстоят

да дойдат. Аз имам точни данни за тия неща, които станаха, както и за тия, които ще станат за в бъдеще. (10/стр. 16)

Имах силно желание да избавя българите от страданията, които днес дойдоха, и земетресението спря до София. Обаче, ако българите не изменят поведението си спрямо Небето, ако не се решат да слушат Бога, страданията и изпитанията ще дойдат. (10/стр. 9)

Праведни хора се търсят днес, и то не десет, но стотици и хиляди. Праведните, Добрите и Разумните ще спасят света от ударите на земетресенията и от ударите на съдбата. (21/стр. 220)

Природните закони не са произволни. Те са разумни и строго определени. Има закони на необходимостта, но има закони и на Свободата. И едните, и другите са разумни, вследствие на което вие трябва да се съобразявате с тях. (20/стр. 109)

Под ред и законност в света ние имаме предвид Разумната Воля, т.е. Божията Воля, която прониква в съзнанието на индивидите, на обществата и народите поне дотолкова, доколкото те са в съгласие с нея. Аз не говоря за личната воля, защото Божията Воля е над всичко. (18/стр. 394)

Само Разумният може да изпълнява Волята на Бога. Във физическия свят Божията Воля се изра-

звява чрез закона на необходимостта, т.е. чрез механичните закони. Движенията на колелото във фабричните машини е механично, човек не може да му противодейства: ...достатъчно е да ви закачи с единия си зъбец, за да ви завърти около себе си и да ви смачка. Колелото се подчинява на механичен закон, т.е. на закона на необходимостта, в който няма Разумност. Ето защо всички хора, които служат на своята воля, гледат на света като на сбор от случайности. (18/стр. 393-394)

Като разглеждат проявите на своя живот, хората казват: „Това е култура“. Култура е, но култура на тъмнината, т.е. механична култура. Всяка механична култура е преходна, несъществува — тя взема повече, дава по-малко. В широк смисъл на думата, ние наричаме тази култура „култура на крадци“.

(18/стр. 434)

Думата „крадец“ е обикновена, общопозната, но и съдържателна. Коренът ѝ „cor“ се крие в санскритски език — той означава причини и последствия, тъмнина, дисхармония. И в турски език думата „крадец“ има същия корен — „карас“, който прилича на индуската дума карма — съдба.

(18/стр. 433)

Днес Христос се обръща към душите на хората и казва: „Изпълнете Божиата Воля, за да станете

господари на своя ум, на своето сърце и на своята душа“. Как ще постигнем това? Като обърнете буквата К нагоре с пръчиците ѝ — в това положение тя представлява лодката на човешкия живот. Пуснете лодката си по вълните на морето, вдигнете платната и пътувайте свободно. Вземете кормилото в ръцете си. (18/стр. 407)

Волята подразбира принцип, който свързва две противоположни сили — силите на ума и на сърцето, като ги застава да действат в една Разумна посока. Чрез силата на волята, подкрепена от ума и сърцето, човек проявява способността си да превръща низшето в себе си във висше, неблагородното — в благородно... Казвате: „Какво зависи от мен?“. Много нещо зависи... Отде знаете, може би вие сте последният човек, който със своето присъствие изменя движението на Божественото колело в една или в друга посока. (18/стр. 395,397)

Въпреки това всеки мисли, че Бог трябва да дойде на Земята, за да оправи света. Вярно е, че Бог ще оправи света, но чрез хората. Що се отнася до изправянето на света, човек е пряко заинтересуван, а Бог — косвено. Светът е създаден за човека да учи, да се възпитава и забавлява. Доколкото ние съзнателно учим и пазим Божиите закони, дотолкова и Бог се интересува от нас. В който ден развалим отношенията си с Бога, като Първа Причина на не-

щата, и Той престава да се интересува от нас. Човек е свободен да изпълни или да не изпълни Божиата Воля, но ще носи последствията на своята свободна и неразумна воля. (18/стр. 397)

Господ говори меко, нежно, кротко към Разумните, а упоритите кове чрез страданията, които им праща. (11/стр. 219)

Ако работите съзнателно върху себе си, вие ще разрешите въпросите на живота си прямо, без никакви заобикалки. При това разрешаване на въпросите вие ще придобиете Нова светлина, Нови разбирания за живота. (12/стр. 136)

Ако при усилията, които правите, можете да се свържете с Разумни Същества, вие ще подобрите съдбата си — това значи да вярва човек в Бога и да уповава на Него. Да се подобри съдбата на човека, това не значи да се освободи абсолютно от товара си, но да му се покаже как да го носи и по кой път да върви. (21/стр. 48)

Аз рядко произнасям Божието Име в душата си. Само когато имам голям товар, тогава го произнасям и целият товар ми се смъква надолу — за мен тази дума съдържа всичко. Аз заменям тази дума на български с думата „мога“... Каквито мъчнотии и препятствия да срещнете на пътя си, всякога казвайте в себе си: „Мога да бъда справедлив,

любещ, кротък, смирен, добър, ученолюбив! Всичко мога да преодолея и да постигна с Божественото в себе си!“. (18/стр. 265,302)

Всяка сутрин, когато ставате от сън, кажете си: „Аз съм добър и разумен човек, защото Бог ме създаде“. Ще кажете, че това не е вярно. Според мен всяко нещо, създадено от Бога, е добро и разумно... Всеки трябва да си каже: „Всичко мога да направя заедно с Бога, с Ангелите, със светиите и с добрите хора“. (18/стр. 484,486)

Сутрин, щом се събудите, влезте чрез размишление във връзка с онези, които ръководят съдбините — влезте във връзка с Агарта. Сега те са на място недостъпно, но тяхната наука ще се даде на избраните. (9/стр. 171)

Светлите Същества идват при човека, помагат му и след това си отиват. Има архив за всички същества. Ръководителите на кармата, като видят един човек, който ще се въплъщава на Земята, че има нужда от повече мекота, нареждат като дете да получава повече от майката, а ако му трябва повече твърдост — от бащата. (7/стр. 97)

Хубостта на живота е в това, да знае човек, че има някой, който мисли за него... От Господа всичко е предвидено. (7/стр. 253)

Ако се координираме да изпълним Волята Божия, тогава и Разумните сили, които имат отношение към нас, ще се координират да изпълнят нашата. Като работиш с Разумните Същества, то твоята работа ти върви. (7/стр. 84)

Където е Разумността, там са вашите приятели. Няма човек на Земята, който да е лишен от добри и разумни приятели — те му се притичват на помощ и подобряват неговата съдба. От правилната връзка с вашите приятели зависи вашето бъдеще, затова казваме, че човек е творец на своята съдба. (21/стр. 182)

В живота има много начини, чрез които човек може да подобри съдбата си. Представете си, че вашият приятел, който има лоша съдба, падне в дълбок кладенец. Трябва ли да се спуснете след него да му помогнете? Ще го оставите да чака известно време, докато намерите здраво въже, с което да го извадите от кладенеца. Дебелото въже е условието, с което подобрявате съдбата му — вие давате част от своите блага на приятеля си и му помагате да подобри живота си. (21/стр. 182)

Казвам: Даром сте взели, даром давайте. Който прави сметка какво е дал и какво трябва да получи, неизбежно изпада в противоречия. Законът на даването разрешава всички въпроси, недоразумения,

сиромашия, здраве, свобода — всичко се разрешава. С даването започва Разумният живот. (22/стр. 184)

Щом сте дошли на Земята, ще имате страдания, изпитания, нещастия, с които трябва да се справяте разумно. Не е въпрос да се обезсърчавате или отчайвате. Обезсърчението нищо не допринася.

(20/стр. 109)

Някой се обезсърчава, обезверява, животът му се обезсмисля и той не прави усилия да се освободи от тези състояния — с това мисли, че ще умилостиви Бога и Разумните Същества, които ще му се притекат на помощ. Не е позволено на човека сам да си пакости, той трябва да се примирява с условията, да трансформира състоянията си. (21/стр. 257-258)

Сегашното положение на човека е временно, преходно, но за да мине този период, той трябва да прави усилия, чрез които да трансформира силите на съзнанието си, да премине сегашните граници, сегашните ограничения. Ако без тези усилия мислите да оправите работите си, вие се лъжете. Временно може да ги оправите, но после ще ги объркате два пъти повече, отколкото по-рано. (12/стр. 136)

Мнозина се оплакват от неправдите в живота и отдават всичко на Бога — щом мислят така, неправдата е в тях. Ако е даден само един живот на човек, има право да се оплаква. Но какво ще кажете, като

знаете, че много пъти живеете на Земята — не мислите ли, че вие сами сте създали неправдата? Вие живеете по Божия Благодат, Бог е толкова снизходителен към вас и въпреки това вие пак роптаете.
(18/стр. 245)

Всеки човек може да бъде праведен, да се издигне над обикновените условия на живота, над дребнавостите. Как може да се постигне това? Като престанете да се оплаквате от своите болки и страдания. (1/стр. 95)

Грешните хора ние наричаме хора с пропукана аура... От хиляди години насам хората живеят в Благодатта Божия, а при това казват, че никой не ги разбира. Кой човек е дал на Бога онова, което Той изисква от него? След всичко това съвременните хора искат животът им да се изправи. (1/стр. 90)

Съвременните християни очакват да дойде спасението чрез благодат. Тази благодат е патологическо проявление. Защо? Защото те очакват тази благодат, след като се разболеят или след като сгрешат. Докато са здрави, докато не са сгрешили, те не мислят нито за благодатта, нито за спасението си.
(1/стр. 148)

Някой ще каже: „По благодат съм спасен“. Как? Като паднеш във водата и те извадя — да, по благо-

дат си спасен, но като те извадя, трябва да се научиш да работиш. (3/стр. 137)

Христос само те връща от една посока в друга, но не ти изплаща кармата: паднал си долу, хваща те и те избавя, изважда те от потъване; но с това изваждане ти не си станал изведнъж благороден, а си оставаш същият човек. За да станеш благороден, трябва да работиш върху себе си. Само чрез работа и страдания може да изплатиш кармата си. (6/стр. 94)

Ако станете много чувствителни, ще забележите каква тежка аура има у хората. Ще почувствате вибрациите на техните мисли, желания, ще усетите недоволство, неблагодарност. А всичко това трябва да се утаява и да кажете: „Заради Господа трябва да утая всичко долу“. (4/стр.82)

Когато се говори за покаяние, разбираме изпразване на човешкото съзнание от всичко онова, което му е причинило болки, страдания, разочарования. Пълнотата на съзнанието, с която човек е разполагал досега, е била бремене за него. Това бремене трябва да падне! Бременето на човешкото съзнание индусите наричат карма; освобождаването от това бремене те наричат Благодат. (1/стр. 102)

Кармата на човека представя сбор от сили на тъмнината, които вие трябва да разсеете. Когато се справи с кармата си, човек ще живее в закона

на Дихармата. Що е Дихарма? Дихармата е Благодатта Божия... Дихармата е сбор от светли сили.
(20/стр. 109)

Кармата се ликвидира с Разумността. Щом човек има Разумност, ликвидира с нея. (7/стр. 217)

Ако сте внимателни и разумни, добре ще ликвидирате с кармата си и ще влезете в Дихармата. Ако не сте внимателни и разумни, кармата ще ви завлече. (20/стр. 109-110)

Съдбата съществува за глупавите, за обикновените хора, а за Разумните, за великите хора съществува Божи Промисъл. (19/стр. 254)

Вие трябва да знаете, че има една Промисъл. Провидението може да се нарече още „Око на Любовта“. То бди над всяко същество, и върху най-дребните, и урежда живота им. Това е „Окото на Любовта“. Бъдете уверени, че има Провидение и затова трябва да имате мир и да бъдете доволни всички. (26/стр. 332)

Намерете най-малката добра черта в себе си и се спрете върху тази малка черта, и бъдете доволни.
(5/стр. 417)

Всяка Разумна душа има свое определено място в света. Бъди благодарен на това, което ти е дадено!
(2/стр. 10)

Смисълът на живота не се състои в многото, а в малкото, което Бог ни е дал, и в мястото, което Провидението ни е определило. (4/стр. 49)

Онази сила, която е създала цялата Вселена, не е оставила човечеството само. Има един закон, който работи, но не така, както ние мислим. На всяка стъпка има Промисъл, но хората не виждат. Не с човешките усилия стават нещата. (7/стр. 253)

Има кой да мисли и кой да се грижи за вас. Има кой да урежда живота ви. Не разваляйте това, което Бог нарежда! (10/стр. 155)

Бог е промислил, а ние търсим сега Той да промишлява. Трябва правилно разбиране... Хората не оставят на Божествения Промисъл да се проявява. (7/стр. 252,253)

Съдбата е неразбраната Любов

Сега светът претърпява едно вътрешно преобразование, едно коренно преустройство. Бог прави Нов свят сега и ние сме свидетели на този свят. По нов начин Той устройва този свят — чрез закона на Любовта. (15/стр. 16)

Има два начина за превъзпитание, които ще действат един след друг, и чрез тях ще се разреши съдбата на хората. Единият начин действа отвън:

първо, Мойсеевият закон трябва да превъзпита хората — чрез революции и прочее, а на втори план ще дойде Христовият закон. (7/стр. 303)

Най-първо се говори на човечеството, но като не слуша, излива се гневът Божий, докато то се разкае. След това пак се проявява Божията Благост, но като дойде, хората пак забравят и пак идва гневът Божий. И така, нещата се повтарят постоянно, докато човечеството добие опитност — да не се мени отвътре. Мъчно се поправя съществото човек, много мъчно. (9/стр. 288)

Хората не вървят по Божията Воля и Бог съжалява, че ще дойдат до едно страдание, понеже влизат в стълкновение с Него. И гневът Божи се открива върху синовете на непокорството. Значи, гневът Божи изпъква като резултат от противодействието срещу Любовта... Единствената сила, която не търпи никакво противодействие, е Любовта. (7/стр. 149)

Единственото, което прониква и владее всичко, това е Цялото, т.е. Съзнанието на Бога. Понякога човек усеща, че някаква сила го държи в ръцете си, и той иска да се освободи от нея. Хората, като не разбират закона, считат, че тази сила ги заробва, сковава. Това показва, че те вървят в разрез с тази сила. Дойдат ли в хармония с нея, никакво робство, никакво сковаване не биха изпитвали. (10/стр. 169)

Когато човек не може да разбере Божественото, тогава отрицателните сили в Природата го завладяват и той допуска грях. (7/стр. 87)

Грехът произлиза от факта, че Божествената Любов не се проявява както трябва, вследствие на което става подпушване на нейните сили. Това подпушване е причина за всички грехове и престъпления. (10/стр. 80)

Всичко е от Бога, но всичко не е такова, каквото е излязло от Него. Енергия излиза от Бога, но като мине през съществата, се изменя, добива примес и поради това идват противоречията и страданията. (7/стр. 475)

Любовта на Бога е неизменна и като казваме „гняв Божи“, ние разбираме нещо съвсем друго, а именно — с неспазването на Божествените закони човек става неспособен да възприеме Божиите блага и изпада в страдание. Или да си послужим с едно сравнение — грехът образува облаци около човека и той става неспособен да възприема слънчевите лъчи. (7/стр. 149)

Тежката карма на хората предизвиква и противоположни реакции... За здравите хора слънчевите лъчи са приятни, а болните получават удар от тях — противодействието на светлината произвежда слънчев удар. Онези хора, които не са готови за духовен

живот, се ожесточават, а започне ли човек да живее в сянка, става като молец, като бухал. (6/стр. 242-243)

Грешното е временно заблуждение на човешката душа, която се отклонява от пътя на Любовта. Ние мислим, че има и друг път, по който Любовта може да се прояви, но след като завършим еволюцията си, ще видим, че има само един път на Любовта, един начин за проявяването ѝ. (6/стр. 347)

Любовта едновременно причинява и страдание, и радост — то е нейното свойство. Тя е сила с две острила — тя милва всички, но и наказва всички. (17/стр. 80)

Не че Бог не обича грешните, но външно се показва, като че не ги обича. Помнете: Грешните не са възприемчиви към Любовта и към благата, които идат от Бога. (7/стр. 16)

Аз вземам греха... в смисъл на непослушание у човека. Човек предпочита своите желания — туря ги по-горе от Божията доброта и Божията заповед. (5/стр. 403)

В човека е вложена възможността да греши: ... човек има физическо тяло, тяло на желанията и умствено тяло; Ангелът обаче е лишен от тяло на желанията, поради което той няма възможност да греши. (18/стр. 159)

За да не греши, човек трябва да има знание, да разбира смисъла на нещата около него, да прави правилен избор. (3/стр. 86)

Днес, като наблюдавам живота на хората, навсякъде виждам дисхармония... Хората са дали първо място на своето тяло на желанията, а са изместили Бога от себе си. Днес никой не слуша Господа. (18/стр. 161)

Нашият умствен и материален застой се обуславя от непослушанието. (14/стр. 305-306)

„Всички тези престъпления и прочее как ги търпи Бог?“ Има една велика тайна: В ада не живеят така, както Бог иска, но светът е направен така, че както и да живеят, всичко се превръща на добро. (7/стр. 255)

И до днес вие съжалявате, че сте излезли от Рая. Нещастieto е, че сте излезли оттам, но богатата, които имате сега — благото на Божията Любов, която се проявява към вас, се дължи на онова нещастие, което ви сполетя в Рая. Но вие все още питате защо Господ допусна тези работи. Да, Господ не ги причини, но ги допусна, за да придобиете нещо. За ваше добро е! (7/стр. 256)

Бог е, Който разполага с нашите съдбини, и няма защо да се плашим. Ще дойдат глад, страда-

ния, болести — няма защо да се плашим. Каквото и да дойде, трябва да знаем, че е от Бога. Бог е Този, Който е създал тоя закон. Доброто, което Господ ни дава, ние го приемаме за страдание — но като го разберем, става ни приятно. (6/стр. 277)

Животът на всички хора може да стане приятен! Ще се стремим да поправим живота си тъй, както Бог го е наредил, и да го разбираме тъй, както е направен. (4/стр. 85)

Аз когато направя едно възражение, аз не разбирам смисъла на живота, който Бог ми е дал... Този закон е верен. Първите хора със своите неразбирания и ние със своите сегашни неразбирания създадохме своите нещастия. (27/стр. 365)

Аз искам, като служа на Бога, ...да имам абсолютно доверие в Него! Каквото и да направи Той, да кажа, че е добро. Той не може да създаде нищо лошо — аз не разбирам работите. Как Той ще направи нещо лошо? (25/стр. 95)

Това, което ние, съвременните хора, забелязваме като някаква дисхармония в света — всъщност това са най-хармонични действия. Аз не смея още да ви кажа, че Природата трябва да се изучава от опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Напри-

мер добрината на един човек зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. (4/стр. 22)

Когато допуснем, че нещата в света не вървят хармонично — това подразбира, че не разбираме нещата. (18/стр. 45)

За глупавия, за неразумния човек съществува карма, а за Разумния — Дихарма. Ето защо страданията и нещастията на съвременните хора трябва да се разглеждат като отклонения от Разумния живот. (19/стр. 254)

Има общ Промисъл за всички същества, но специалният Промисъл за някой праведен е Благодат. (7/стр. 254)

Днес Провидението поставя цялото човечество, цялата съвременна култура на изпити... И всеки, който има Любов в душата си, ще има мир в себе си — няма да се смущава от условията, но ще се намира под великия Божи Промисъл. (10/стр. 22-23)

Силата на Любовта е в самия човек. Сам за себе си човек е извор... Който люби, той е Разумен човек. (19/стр. 253)

Във физическия свят Любовта се показва като Разум, в Духовния — като Правда, а в Божествения свят се показва като Истина. (14/стр. 224)

Щом един човек има Любов, той има и Мъдрост, и Истина — тези три неща са неделими. (7/стр. 33)

„Какво отношение имат Любовта, Мъдростта и Истината към нас?“ За да ги разберете, трябва да се издигнете в по-висок свят. Ако живеете изключително на Земята, никога няма да ги разберете. От двадесет години ви говоря за Любовта, но и досега още не съм срещнал нито един човек, който да живее в Любовта както трябва. Дали вие ще срещнете такъв човек, не зная. (28/стр. 393)

Учението на Любовта е едно от най-опасните Учения. Няма по-опасно нещо от Учението на Любовта, от Учението на Мъдростта и от Учението на Истината. Любовта е опасна, защото в нея ти или ще живееш, или ще умреш. В знанието и в Мъдростта ти или Ангел ще станеш, или ще оглупееш. В Истината ти или свободен ще станеш, или роб ще станеш. (27/стр. 765)

Не ходете да се плашите, че това казал Учителят, онова казал Учителят. Аз намясто съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата. (3/стр. 145)

Аз говоря за оная Любов, която още не е проявена. Аз говоря за оная Любов, в която хората още не живеят... Аз говоря за Чистия живот. (27/стр. 760)

Казвате: „Да се обичаме“. Досега не съм забелязал между вас Любов. От толкова години работя

с вас и от вашата любов не съм могъл да направя едно въже, да извадя някого. (3/стр. 169)

Не говорете за Любовта, докато не е във вас, срамота е!... Любовта — то е едно от най-свещените Имена, с което светът се създаде. Защото произнесете ли това Име и не сте готови, ще си създадете във вашата карма много нещастия, ред поколения ще бъдат нещастни. (16/стр. 147)

Аз седя по някой път и казвам тъй на себе си: Направих една голяма грешка, че поверих на тия хора едно свещено правило, което опорочиха; опорочиха и Името на Бога и с това аз си навлякох една голяма карма... И някой път, като произнесете думата Любов, в мен като че някой тегли нож отгоре ми. (16/стр. 192)

Аз толкова години съм изучавал Любовта и едва съм във въведението на Любовта. За себе си казвам: Аз едва въведението съм набарал на тази Любов. А вий казвате, че знаете тая Любов. (16/стр. 196)

Името на Любовта напразно не трябва да се произнася. Туй е, което аз зная! (16/стр. 147)

И всеки, който опорочи Божията Любов, непременно ще приеме своята заплата — и ако той не разбере тази Любов, всичко в живота е свършено. (16/стр. 192)

Казват, че Бог се гневи. Не, гневът на Бога е усмивка, която Той отправя към онези, които роптаят против съдбата си... Хората криво разбират Божия гняв. (2/стр. 256)

Когато Бог се усмихва, Той ни призовава. А по-неже ние сме големи философи и сме слушали от хората за Бога, мислим си дали Той ще ни приеме, такива големи грешници сме. Но щом се доближим до Него, Той ни се усмихва и казва: „Не е тъй, както светът ви е научил. Не бойте се, елате при Мене. Моята Мъдрост не е така елементарна“. (6/стр. 309)

Знаете ли коя е Божията усмивка? Божията усмивка е Милосърдието. (6/стр. 309)

Господ ще ви каже кротко: „Много съжалявам, синко, че никак не си разбрал още Моето Милосърдие. Върни се сега пак на Земята, за да научиш Милосърдието. Върни се да покажеш на хората какъв съм Аз. Аз съм Бог на Милосърдието. Те мислят, че съм жесток, немилосърден, всички се оплакват от Мен и Ме компрометират, а това не е добро“. (11/стр. 93-94)

Кое у Великото разумно начало е най-силно? Това, което Го отличава — Милосърдието. При всичката си заетост, дето и да мине, каквото и да работи, види ли, че страдаш дълбоко, Той ще се спре да

ти послужи и ще си замине... Няма друг като Бога. Тази черта само Бог я има. (7/стр. 17)

Някой път Господ те оставя, но Той е пак при теб и като види, че падаш, ще те хване... Когато хората изоставят човека, тогава Бог работи за него. (7/стр. 253,254)

Когато човек е изоставен от всички, последният, който ще се намери до него, е Бог. Той е последното прибежище, последната инстанция, на която се спираме... Дръжте в ума си това велико качество на Бога — Милосърдието — и като дойдете до най-голямо отчаяние, кажете: „До дъното съм стигнал, но това дъно е Божествено!“. (7/стр. 17)

Няма по-красиво положение от това, да слушаш как съдбата се разговаря с Мъдреца, с Мага. Съдбата се отнася и с Мъдреца така, както и с обикновения човек. Когато лошата съдба дойде при Мъдреца, да му донесе най-големите страдания, той става на крака, усмихва се, посреща я любезно, учтиво и я пита: „Какво обичате?“. Тя е сериозна, обикаля около него, ходи натук-натам, дава му наставления, а той работи, рисува с четката си. (24/стр. 68-69)

Към глупавите съдбата е по-снизходителна, но дойде ли до Мъдреца, и за най-малката погрешка, и за най-малкия косъм на картината му, останал от

неговата четка, тя го държи отговорен. Мъдрецът ѝ казва: „Ще ме простиш, станала е някаква погрешка, ще я изправа“. И Мъдрецът прави погрешки, но лесно ги изправа. Щом изправа погрешките си, съдбата му отваря вратата за Царството Божие и казва: „Заповядай!“ . (24/стр. 69)

След лошата съдба при Мъдреца иде добрата съдба, която му носи благата на живота. Той пак става на крака, усмихва се и я поканва да седне. Тя започва да се разговаря с него любовно и му оставя благата, определени от Бога за него. Казвам: Ако и вие не сте готови, като Мъдреца, да слугувате на съдбата, ще треперите пред нея. И Мъдрецът се намира под ударите на съдбата, както и обикновеният човек. Съдбата е един от най-строгите, най-мощните Ангели, които седят при нозете на Бога. (24/стр. 69)

Строга и неумолима е съдбата! Като дойде до човека, тя прониква навсякъде в него, не оставя тайно място, което да не разгледа. Това е фигуративно предадено, но всеки сам ще опита какво нещо е съдбата. Като дойде при вас, ще запита: „Как върви работата?“. Вие ще можете само да се усмихнете, без да кажете нещо за нея. Защо? Има нещо, за които не може да се говори. Съдбата е едно от тия неща. (24/стр. 74)

Грехопадението на човечеството

Аз искам да събудя възпоменанията ви за вашето минало, които да свържете с настоящето си, за да имате възможност някога да проникнете във вашето бъдеще. (1/стр. 205)

Трябва да разберете какви роли сте играли в живота. Това е цяла история. Били сте в Египет, в Палестина, в Асирия, в Индия, в Атлантида, в лемурийската раса като черни. Това е история на далечното минало, една велика красива история, и всички връзки между хората не са образувани сега, те не са нови. (8/стр. 105)

Когато преди 18 милиона години е станало грехопадението, тогава се появила черната раса. Лемурийците са третата раса. Те, като са паднали, са почернели. Имали са висок ръст, корави мускули, а и са били много коравосърдечни. Трябва да се напише историята на първите хора. След потъването на континента Лемурия голяма част от черната раса загинала. (9/стр. 48)

Някога черната раса е била на върха на своето развитие, тогава черните хора са били интелигентни, а не както сега. Грехът се явява за пръв път в черната раса, от която и до днес са останали представители. (18/стр. 76)

Една част от днешната черна раса са потомци на лемурийци, а друга част са наследници от смесването на трета и четвърта раса... Някога човечеството много е страдало от черните, които са били много жестоки господари. (9/стр. 48,226)

Черната раса са били безчувствени, страдания не са имали. Те са започнали отскоро да се събуждат. Ако удариш желязо о ръката му, болки не е чувствал. (4/стр. 185)

Африка е била континент на черната култура, тя е част от друг един грамаден континент, който е потънал. Черната магия е култура на тая черна раса, която заради греховете си е потънала — това са лемурийците. (4/стр. 184)

„Те са черни духове.“ Лошото и опасното не е в черния цвят, но в тяхната мисъл. Лемурийците са стигнали до известно развитие, но сърцето им не е обработено. Така се е създал черният цвят у тях, причина за грехопадението. Когато човешкият ум се изопачил, тогава са се явили нощта и тъмнината, тогава се е създала черната раса, чрез която човечеството е дошло до най-голямото падение.

(28/стр. 170)

Атлантида е била раса на чувствата. Бялата раса е раса на интелекта... След прокопаването на Нил

в Египет се създава Египетската култура и черната култура в Африка се изолира. (4/стр. 184)

Атлантида е била няколко пъти преустройвана. Според съзнанието на хората се е преустройвала и Земята. Формите на хората са потънали в Атлантида, благонадеждните са се избавили. (8/стр. 104)

При четвъртата, или атлантската, раса има едно малко подобрение — търсят своята свобода отвън. Днешната жълта раса е част от атлантската. В бялата раса има вече изградено самосъзнание, в тях има прогрес — търсят да поправят нещата отвътре, изпитват съвест... Каквото и да се казва, бялата раса е доста прогресирала. Тя търси да поправи нещата, но няма как да внесе нещо Ново; докато Шестата раса, която иде, носи метода на свръхсъзнанието, а това е главното, което се очаква. (9/стр. 48)

Всички по-раншни раси са знаели за бялата раса и са я очаквали като един месия. Най-старата раса е бялата във физическия свят, всички други са по-стари в Духовния свят, а по-млади във физическия свят. След бялата раса иде Шестата раса, Светещата раса, наречени Синове Божии. За нея ще се изменят и природата, и климатическите условия.

(3/стр. 59)

Земята под Тихия океан е скрита, хората не я знаят. Тя ще излезе със своята девственост над во-

дата. Сега имаме пет континента, ще излезе и шестият над водата и ще е по-голям от сегашните... От Слънцето има грамадни магнетически течения, които вдигат континента и го зонират. (4/стр. 184)

Човешкият Дух трябва да се пригоди към Новите условия на живота. Магнитната вълна, която иде, може да изгори цялата земна кора, повърхността ѝ. Духовните хора ще се приспособят веднага към Новите условия, а хората на света не ще се приспособят и ще се лутат, ще бягат по Земята, покой за тях не ще има. (4/стр. 185)

Човек постепенно се повдига, но не се е освободил напълно от черния цвят. Някога казвах: „Имам черни мисли и черни чувства“. Те са остатък от лемурийската раса... Де е сега тази раса? Тя е потънала дълбоко във водите на моретата. Някои от тях са успели да се спасят и сега още живеят между хората, и продължават да им причиняват пакости. (28/стр. 170,172)

Казвах, че човек има пороци. Не, това е лошото влияние на лемурийците... Днес ви говоря за лемурийците като първа раса на човечеството, която, изостанала в развитието си, продължава и досега да прави пакости на хората. (28/стр. 170,171)

Лемурийците и досега още се проявяват. Цялото човечество е жертва на тези същества: всички

раздори, престъпления, убийства, пиянство се дължат на тази изостанала раса. (28/стр. 168)

Като убие някого, лемуриецът застава пред него тих и спокоен, гледа жертвата си и се радва, че е победил — в това отношение той прилича на тигър. Друг лемуриец отива на бойното поле, убива някого и след това го произвеждат герой. В лицето на този лемуриец не се чете нищо човешко. (28/стр. 171)

Лемуриецът не може да ти бъде майка, баща, брат, сестра или приятел: ако е един от тях, той ще ти одере кожата. Той може да ти бъде само неприятел: като такъв, той ще ти отнеме свободата и ще те изпрати на онзи свят. (28/стр. 170)

Всички хора са играчка на тези същества. Виждам, че салонът е пълен с лемурийци, които минават и заминават. След всичко това вие минавате за християни, за ученици, но вършите ред грешки и престъпления. Защо? Защото съзнанието ви не е будно, то не взема участие. Като свършат своята работа, лемурийците се отдалечават. Те не са отговорни за това, което става. (28/стр. 168)

„Как да се справим с лемурийците?“ От вас зависи. Ще живеете така, че да не ги привличате. С мисълта и чувствата си вие сами ги привличате, а после търсите някой отвън да ви освободи от

тях. Те се привличат от човека, както пчелите — от меда. (28/стр. 171)

Като вляза в един дом, виждам около домакинята десетина лемурийци... Те я обикалят, нашепват ѝ нещо; и като я надуят, тя чака само да дойде мъжът ѝ, да се кара с него... И него, като не разбира причината за това, нещо го надува отвътре и му казва: „Защо седиш и я слушаш, ти мъж ли си?“... Аз виждам: около мъжа седят пет лемурийци и му нашепват нещо; десет лемурийци около жената и пет около мъжа — и вие виждате само резултата от тяхното нашепване. След това и двамата дойдат при мене и започват да се разправят. (28/стр. 167)

Като дойде един лемуриец при тебе, не слушай какво ти говори, но пей и работи: вземи брадвата да насечеш дърва, после иди на лозето да го прекопаеш; като се върнеш, омеси прясна питка, опечи я и започни да ядеш. Лемуриецът ще ти говори, а ти ще пееш. Като дойде мъжът ти, ще му кажеш: „Днес десет лемурийци се опитваха да говорят против тебе...“. „А мене пет лемурийци ме настройваха против тебе.“ И двамата са издържали изпита си. Те казват: „Да благодарим на Бога, че ни даде светлина да се справим с тях. Ако бяхме се поддали на думите им, щяхме да направим много пакости“. (28/стр. 168)

В който дом влезете сега, все ще намерите по няколко лемурийци, които са в борба с хората. Ко-

гато борбата се усили, хората се обръщат към Бога. Той им изпраща в помощ един Светъл Дух. Лемуриецът излиза със своята черна шпага, а Светлият Дух — със своята светла шпага. Борбата започва, но в края на краищата Светлият Дух побеждава. От този момент в дома на човека не остава нито един лемуриец. Ако лемурийците не бяха от човешките домове, нищо не би останало от съвременната култура. (28/стр. 171-172)

Бог ще съди лемурийците: с други думи казано, на евангелски език, ще им се яви Архангел Михаил, който ще се бие със змията. Змейовете, това са лемурийците, пръснати по Земята. Да оставим настрана лемурийците. Ние минаваме от една реалност в друга, т.е. от черната раса към Светлата, която ръководи човечеството. Възвишените Същества идат да помагат на хората, да събудят в тях възвишени и благородни мисли и чувства. Вслушвайте се в техните съвети... — тогава няма да бъдете откъснат лист от дървото, нито играчка в ръцете на съдбата. (28/стр. 172)

Съвременната човешка раса е изпратена да бъде носителка на Истината. Но някои са се отказали от Истината, та затова са останали назад, вследствие на което и имаме разни народи и разни култури — последното обяснява първото. Мнозина от тях са потъвали в материята, забравяли са своето предназначение. (14/стр. 311)

Не сме били такива, каквито сме днес... Сега няма добър човек в света: и онзи, който плаче, и онзи, който се смее; и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо — всички са под еднакъв знаменател. (4/стр. 9-10)

Нашата Земя е тринадесетата сфера, а тя е равна на ада... Но като думам „ад“, то не е едно лошо място — то е място на изправление. (14/стр. 328)

Сега, в днешната епоха, се свършва тъмната епоха, Кали Юга е епохата на тъмнината. И почва Светлата епоха, Земята излиза от тринадесетата сфера. (23/стр. 311)

От сребърния период човечеството е минало в медения период, после иде железният, в който сме сега. Но и той вече изтича, и сега ще се върнем наново в пролетта... Казвам ви: Сега, в Новата епоха, не правете старите погрешки, защото, щом направите старите погрешки, непременно ще се намерите в числото 13. Наистина, сега сте в числото 14, но щом съгрешите, ще слезете в числото 13 и ще изпитате страданията, които изпитват всичките хора, които страдат по Земята. Сега именно живеем едно от най-неблагоприятните времена от чисто физическо гледище — всичките идилии рухват. (14/стр. 311,412)

Тук е тъкмо полезно да знаете, че от двадесет и пет хиляди години се състои един цикъл на завърт-

ване, а на две хиляди и сто години се явява по един Учител, за да помага на човечеството. (14/стр. 311)

Ако преди 2000 години бе дошъл Синът Божий, то днес е дошъл на Земята Бащата!... Това е най-голямата Истина, която може да се свали, да се предаде чрез човешкия език. (26/стр. 82)

Досега Божията Воля е била пасивна. Досега Ангелите и Архангелите управляваха света. Сега Господ е турил в действие Своя Велик Дух и е вложил Волята Си, и горко на оногова, който не слуша Неговата Воля... Бог първо е говорил чрез Духовете, после чрез Ангелите, след това чрез Сина Си, а най-после и Той сам. (23/стр. 310)

Иде съдбата на света — Денят Господен

През целия този XX век ще бъде съдба на света. През XXI век ще стане Връщането — при Баща си, както блудния син. (23/стр. 317)

Та казвам: При сегашните условия, тъй както сте поставени — понеже е краят, вие държете края на тази епоха... — кой каквото е учил, ще даде матура. (5/стр. 194)

Кои сте, какви сте, нито пет пари няма да давам. За мене сте хора, ако вършите Волята Божия, ако любите Бога. Има един закон, който приближава да

се приложи. Има един закон — той е един страшен изпит, какъвто вие никога не сте виждали. То ще бъде дим, то ще бъде грозно. Всичко това ще се разтопи. Няма да остане нищо от това, което виждате. (27/стр. 657)

Сега ще кажете — страшно съм заплашил учениците. Когато някой път искам да уплаша някого, нищо не му говоря. (27/стр. 663)

Казвам: Всички трябва да се готвите за този изпит, за идването на съдбата. (24/стр. 74)

Ние сме в последната фаза на тази култура. Всички народи, всички хора, у които съзнанието е пробудено, са поставени на един вътрешен духовен изпит. (10/стр. 22-23)

Вие сте дошли в течението и тези силни вълни вас засягат. Трябва да се разбере сегашният живот, понеже е плод на цялото минало. Трябва да се извлече добър урок, за да не се повтаря. (8/стр. 104)

В XIX век всички хора бяха пияни, а сега, в XX век, изтрезняха. Съвременните хора казват: „Големи нещастия има“. Но сега те са трезви и аз мога да им говоря. (3/стр. 79)

Денят Господен иде! Като ме слушате да говоря по този начин, казвате: „Дали няма някакъв заговор срещу нас?“. Има заговор, разбира се. Какъв по-го-

лям заговор може да има от този, човек да живее чист и свят живот и да се съедини с Господа.

(1/стр. 47-48)

Велико е бъдещето на човечеството поради Любовта, която ще се изяви. Вие живеете в един свят на щастие и сте нещастни поради вашето неразбиране. Любовта е един огън с 35 милиона градуса и когато този огън влезе, той внася живот. И тогава твоята душа ще трепне, както душата на един Ангел. Този огън всичко старо събаря. Този огън иде в света! (23/стр. 352)

Бог иде на Земята не да съди хората, но да пречисти света. Как ще го пречисти? Чрез огън.

(18/стр. 241)

Казано е: „Хората ще минат през огън“. Светът няма да се оправи иначе, ще дойде нещо и ще помете всичко... Нека разгледаме Христовата мисъл: „Няма да мине този род, додето не се сбъдне всичко това“. Там под „този род“ се подразбира бялата раса. (9/стр. 63)

Този свят ще си замине, поставен му е надгробен камък и надгробен надпис. Всичко ще бъде пометено. Този свят през огън ще мине, нищо няма да остане, а след този огън идва една Нова култура. Може да разбирате думата „огън“ по различен начин. Този огън ще прояде всичко и след него ще

дойде Новият свят, Новият живот. Този огън сега руши хората: всички тези болести, неврастения са все негово дело. (13/стр. 331)

Тук, на Земята, навсякъде са измрели милиарди същества и са оставили своите нечистотии. Земята е нечиста и затова ще мине огън, и всичко органическо трябва да изгори. С огън ще се изчисти тя. (8/стр. 141)

Реалният, или материалният, свят е свят без Любов. Той е съставен от трупове на милиарди възвишени навремето си същества, които са живели преди милиони години в безконечните Вселени. Този свят представлява мъртва материя — или материя на спящи същества, разхвърляни по цялата Вселена. (10/стр. 97)

Пространството, през което нашата Земя минава, е пълно с остатъци от развалени светове. Отпреди милиони години още Слънчевата система е попаднала в такова поле на развалини, вследствие на което и цялата Земя се е развалила... Новият живот, който сега иде на Земята, ще възпламени тази материя и ще я превърне в нова, по-фина. (1/стр. 23-24)

Понеже в началото Земята беше неустроена и пуста, т.е. слаба, като премина през тази област, тя пое в себе си ред нечистотии... В преминаването през тази зона хората са се самозаблудили и започ-

нали да мислят, че животът, който имат, е техен; вследствие на това те казват: „Ние можем да живеем както искаме“. (1/стр. 24,26)

Но ако човек мисли, че може да се ражда, да живее и да умира както иска, това е неразбиране на великия закон на Битието... По този начин ние туряме на заден план единственото реално нещо в света — Бога. Но като дойде онзи важен елемент, който ще изгори материята, ще видим, че от човека не е останало нищо освен прах от костите му.

(1/стр. 26-27)

Приготвява се едно пречистване, което иде за цялата Земя. И тогава добрите хора няма да изгорят, а ще се изчистят; а лошите ще си отидат. Земята в бъдеще ще мине в една по-висока еволюция.

(8/стр. 141)

Такива промени са ставали и друг път, но сега се усеща особена топлина, на която могат да издържат само праведните. При тази топлина човек минава особени състояния, през каквито болният минава... Праведните ще бъдат като болни, но ще се освободят от всички излишни вещества в организма си и щом оздравеят, ще бъдат леки, като че са облечени в тънка копринена материя. Те ще тежат едва десет грама, а някои от тях даже един грам. Този грам ще бъде техният актив. (1/стр. 27)

Човешката душа на повърхността си има много кал, събрана от миналото, затова хората трябва да минат през Божествения огън, всичко да се стопи, да се пречисти... Казвам: Божественият огън няма да продължава само един ден... За да се изчисти, Земята ще гори най-малко сто години и пак няма да изгори. (1/стр. 33,40)

Онзи, който не се покори на Божествения закон, ще бъде пропъден извън пределите на Земята. Запомнете това и го разкажете на всички — всичко това ще се сбъдне... Господ е казал това и Неговите думи са неизменяеми. (11/стр. 240-241)

Волята Божия е Великият Закон, който сега оперира на Земята. Бог е започнал вече преустройството на света... Под свършване, или изгаряне, на света се разбира ликвидиране на всички криви мисли, на всички измами и заблуждения. Ще остане само Реалното — Божественото. (23/стр. 310)

Занапред няма да се позволява на неготови хора да се прераждат, ще се забрани да идат на Земята престъпни духове. Ще се въплътят на друго място, а тук — само тези, които са добри и имат Любов... Тези, които са работили в миналото, ще влязат в Новото, а другите ще останат за друг път. Всички трябва да знаят, че за лошите хора в света настъпва черен период, т.е. катастрофа. (9/стр. 68)

Денят Господен ще лиши хората от последните средства за развитие. Кой хора? Онези, които са закъснели в своята еволюция. Той ще ги доведе до там, че няма да имат условия за развитие. (1/стр. 29)

Всеки човек, всеки народ, който не изпълнява Волята Божия, ще бъде пометен. Всичко, което не дава плод, което не твори, което не произвежда, ще бъде пометено — т.е. ще бъде оставено за друга епоха. (9/стр. 67)

Сега се съдят праведните хора. Делото е в касационния съд. А за грешните делото ще бъде голямо. То е отлагано много пъти досега. Сега ще бъде гледано във висшите инстанции и сега се предвиждат големи наказания. (23/стр. 314)

Христос казва, че на онези, които не приемат Словото Божие, наказанието ще бъде по-голямо от онова на Содом и Гомор... Значи, по-страшно наказание иде. (4/стр. 157)

Това, което се нарича „страшен съд“, е за тия, за които ще настане Божествена нощ за двадесет милиарда години, докато настане Божественият ден. Това е, от което една душа трябва да се бои... Чак в Божествения ден ще ѝ се дадат условия да почне да се развива и да еволюира. (14/стр. 108)

Времето е кратко, бъдете будни, бодри и смели... Работете, докато е ден. (26/стр. 322)

„Кога ще дойде Царството Божие на Земята?“ В Деня Господен. Този Ден е един от тъмните Божи дни... Сегашните дни са светли, хубави, но Денят Господен, който иде, ще бъде тъмен Ден, придружен с бури, ветрове. (2/стр. 260)

Огънят, който Господният Ден носи, е огън на Божествената Любов, която ще озари света... Ако след пет или десет години не дойде, след две хиляди години непременно ще дойде. (1/стр. 44)

За най-важните събития, които има да станат, не може да се говори с положителност, защото много работи се отсрочват. Понеже фактите не се подчиняват на пророчествата, а пророчествата се подчиняват на фактите. (14/стр. 126)

Тук, около вас, има духове шпиони... Чака да кажа нещо и мигом, по въздуха, да го занесат там, откъдето са пратени тук да шпионират. По този начин ще знаят развоя на събитията, ще се ожесточат още повече. (26/стр. 43)

Това, което се предсказва, се предсказва с цел, за да станат някои изменения. А това, което не се предсказва, ще стане така, както е определено. Предсказва се, за да се въздейства на хората. Двадесети век е век на пресяване. (9/стр. 61)

Двадесетият век е на съдби. Двадесета глава на Откровението се повтаря в двадесетия век. Ново

нещо няма. Всичко се повтаря. Всичко ново — това е станало в Духовния свят. Тук е само приложението на Земята. (4/стр. 184)

Христос слиза сега от Небето. Какво множество от Велики души идва с Него! „Елате да видите Божественото“, казват те на хората. Те носят Чистота, Мир, Божественост... Това е Второто Пришествие: няма да има свършек на света, но светът ще се очисти. (18/стр. 56)

Понеже Христос иде, то силата Му ще бъде седем пъти по-голяма, отколкото в миналите векове, а следователно и прогресът на човечеството ще бъде такъв. (14/стр. 326)

Христос едни ще помилва, а други ще накаже; едни ще прекара през огън седем пъти, а други ще повдигне. И за всичко туй срокът е двадесет и четири часа — това е ултиматум, последен срок... Тази съдба е вече неотменима. (14/стр. 327,332)

Тези двадесет и четири часа започват от тазгодишното равноденствие — 9 март 1914г. (22 март по нов стил). И всеки един час съответства на един месец, а двадесет и четири месеца — това е един Божествен ден. По-малък ден от този не може за хората; за животните може, но за хората — не. Като се пресметне колко години ще струва една Божествена година, ще видите, че ще излезе, че български-

ят народ е прекарал в робство само една нощ, т.е. малко повече от половин ден. (14/стр. 332)

Ние сме в началото на Второто Пришествие. Първият период на Второто Пришествие ще продължи 45 години. И после ще се поотложи, и пак ще подкачи. На вълни, на вълни ще дойде! После ще има втори период от 45 години. После пак ще се поотложи. След това ще дойде трети период от 45 години. (7/стр. 43)

От 1914 г. е почнало съденето на света и ще продължи усилено 50 години. Те са петдесет юбилейни, ликвидационни години. Не се смущавайте от последствията. Никой сега не може да измени Божия път... Всички досегашни учения, като мохамеданство, будизъм, теософия, и формалното проявление на всички религии си изиграха вече ролята. (23/стр. 317)

Днес във всички камари се събират представители, разискват по въпроса за свободата на народите, но нищо не може да се постигне. Защо? Няма начин, средства, с които да си послужат... Всички религии в света губят ума и дума, не знаят как да напътват хората. Няма религия днес, която може да посочи на хората Правия път. (1/стр. 28)

Не си правете илюзии от сега нататък да бъдете щастливи на Земята, т.е. да бъдете материално

щастливи, защото всички ще бъдете горчиво излъгани... Започва се от държавите, та ще се стигне до отделния човек: кой каквото има да дава, ще го даде.
(14/стр. 330)

Някои от вас и сега мислят да си правят къщички, но напразно. Мина вече това време. Сега Господ ще отвори книгата на миналото. (23/стр. 317)

Това, което става сега в света, е под ръководството на Христа. Той ликвидира всичко. Вече е късно да се спечели нещо с измама. За в бъдеще условия да живеят имат само честните, справедливи хора.
(4/стр. 102)

Днес и децата познават дали им се говори Истината, или не... Много пъти съм казвал: Минаха онези времена, когато грешните хора могат да се радват. Радост за тях няма да има. Каквото и да ядат, те ще бъдат пълни с горчивини, със съмнения, с болести.
(1/стр. 29,44)

За в бъдеще ще бъде ужасно. Минали грехове идат, идат, идат. Не ви съдя. Христос не е за съдба. Турете точка на днешния ваш живот и започнете още сега с Новия живот... Христос, Който идва в света, ще помете всичко — и църква, и държава, и всичко.
(4/стр. 171,172)

Днешното положение на света се дължи на неизпълнение Волята Божия. Светът трябва да се поп-

рави чрез страдания и Бог иде да го изправи. В съзнанието на хората трябва да стане промяна.

(9/стр. 183)

Питам: Кой беше причината за всеобщата война? Духовете! Ангелите поставиха Европа на това място, за да видят какво ще прави. Сега готвят още една война. С това те искат да кажат: „Или ще изпълните Волята Божия, или няма да ви оставим на спокойствие“. (1/стр. 38)

Христос иде и ще ни каже: „Преди 2000 години Аз дойдох да предотвратя това ваше нещастие и ви казах: не се противете злomu. Вие давате простор на вашето зло. Ако бихте приложили този закон, днешната война нямаше да се допусне“. (3/стр. 41)

Когато Бог слезе на Земята, Той плаща 50% заради хората и тия последните — само 50%. Той прави амнистия 50%, наполовина. Хората не се поправяха и нещата не се промениха, и тежките събития се наложиха. (3/стр. 56)

Това, което имаше да дойде, вече почва да действа. Сега е началото. Тези изпитания и събития, които идат днес, са карма на човечеството. И който е неутрален — печели, а който се бие — да му мисли. (9/стр. 61)

Съвременната модерна война е ужасно нещо, нямате никаква представа за ужаса ѝ... През вой-

ната е карма каръшък (смесване), т.е. действа кармата. Сегашната Втора световна война е война на птиците — аероплани, на рибите — подводници, на костените жаби — танкове, на дърветата — пушки. На онези, които ме разбират, казвам го символично, а мога да го кажа направо: Животинските сили в човека вземат участие във войната, а Божественото в човека, или Истинският човек, не взема участие. Това, което вършат — войната, не е по Волята Божия и ще страдат. (7/стр. 43,306)

Земята на един народ е неговото тяло, а хората, които я населяват, са неговата душа. Следователно, от чисто Божествено гледище, никой няма право да взема земята на един народ, в която той ще се учи и упражнява. И когато хората не постъпват както трябва, дохождат страданията. (11/стр. 183)

Един от братята попита: „Зад кой народ стои Бялата ложка и зад кой — Черната?“. Примесени са, сега се ликвидира кармата. Това, което днес става, никога досега не е било. Наближава изпълнението на 12 глава от Данаил, там се казва на Данаил: „Ще дойдеш в реда си“. Всички пророци говорят за сегашните времена. (9/стр. 108-109)

Дето пише в Езекиил и в Откровението на Йона, че от Небето ще се хвърля огън върху хората, това са бомбите, които се хвърлят от аеропланите. Това е буквално предсказано от Езекиил и в Откро-

вението. Втората световна война е като последствие от сегашната карма на човечеството. (7/стр. 424)

В сегашната война не ще има победени и победители... Победителят ще бъде Христос. И сега Той казва, че ако преди 2000 години не Го приеха, сега изпитват последствията, за да се изкупи стореното и вземе друг обрат. Защото, ако продължаваме така, след 2000 години щяхме да имаме по-грозна катастрофа. (3/стр. 43)

Тези събития, които стават сега и които ще стават, са наказание на езичниците, т.е. кармични последици на техните престъпления, но това ще докара пробуждане на съзнанието... Всякога, когато хората не приемат един Божествен Принцип, идва голяма реакция. (9/стр. 62)

Който престъпва Божиата Воля, лишава се от Божието благословение... Бог ще изхвърли от Своя организъм всички хора и народи на съвременната култура, които не изпълняват Неговата Воля. Това е Божествен, Разумен закон, който регулира живота. (18/стр. 396)

Болшевиките казват: „Трябва да избесим и да изколим всички престъпници, за да се оправи светът“. Добре, но кой ще остане тогава? Светът е сит на кражби, на всички грехове и е пълен с бесилки.

И болшевиките нищо няма да оправят, само още повече ще съборят и ще разрушат. (11/стр. 238)

Сега е разрушителният принцип, после ще дойде творческият. Сега се излива кармата на европейските народи и света изобщо, а после ще дойде творчеството. (4/стр. 96-97)

По време на гражданската война в Испания през 1937г. бяха избити един милион души. Тези страдания са кармично последствие от някогашната Инквизиция. В Първата световна война паднаха шест милиона убити — това е човешкият порядък; но като дойде Божественият порядък, тези хора ще се примирят... Сега е завършване на една стара епоха, ликвидиране на кармата и непременно ще стане сближаване между народите. (9/стр. 63-64,225)

Германците, убити на руския фронт, ще идат да се родят в Русия и обратното — същото ще се случи и на западния фронт. По този начин ще стане сближаване между народите... Един ден Бог ще примири всички. Тогава няма да има различия, както сега съществува едно временно различие. (9/стр. 65)

Това, което ние проповядваме, ще се наложи в бъдеще. Има едни закони, по които най-лошите прояви ще се сменят с най-добри. Войната непременно ще се смени с друг процес, точно обратен — това е неизбежно. Хората виждат, че войната е

несъвместима с живота, но не могат да намерят изходната форма, в която да пласират своите енергии. За нас въпросът е ясен, но за управляващите — не. Невъзможните неща сега ще бъдат възможни за бъдещи поколения. (9/стр. 83)

Войната е буря в Духовния свят, която трябва да освежи хората. След тази буря народите ще станат много умни, ще се явят писатели, които ще разсъждават много умно. Сега виждаме само злините, но след петнадесет години ще дойдем и ще видим последиците. В Божествения свят всички неща се използват. (11/стр. 88)

Добрите хора са убити във войната, защото в миналото, когато Христос ги е попитал дали са готови да умрат и проповядват Неговото учение, те са отказали, отрекли се — един купил нива, друг волове. Сега Христос ги среща в астралния мир и пита: „Готови ли сте сега да умрете за Моето учение?“. „Да!“, отговарят те. Сега има депутация (представителство) от 25 милиона души, които искат мирът от астралния свят да слезе на Земята. (4/стр. 96)

Съдбата на света започва от Дома Господен

Сега са последните времена на света. Всичко старо си заминава. Няма да се мине дълго време и

този век ще завлече всичко овехтяло. Всички философствания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил така. Има вече турен план. Човечеството не може да живее в тези дрипели. (8/стр. 99)

От 8000 години съществува антихрист... От 2000 години антихрист е на Земята. (30/л. 25/стр. 28)

Ще ловят антихриста — времето дойде вече — отлагане няма... Тия неща не са отсега, те се приготвяват от хиляди години, сега се изиграват.

(3/стр. 56)

И пак ви казвам: Страданията ще бъдат големи. А ако за избраните не се съкратят тия страдания, та да се помогне на сегашната цивилизация, тогава тежко и горко. (14/стр. 412-413)

Пространството е пълно с Божии войни: ако погледнете нагоре, ще видите войни с извадени ножове, с вдигнати знамена, с бойни колесници. Там всички точат ножовете си и поглеждат към Земята, търсят праведни и добри хора в света. Ако не намерят колкото трябва, те ще тръгнат напред, ще се впуснат в бой и ще извикат: „Край на всички неправди! Ред и порядък е нужен в света!“. (21/стр. 220)

И когато Божиите войни дойдат на Земята, знаете ли какво ще стане с вас? Ще ви обхване такъв ужасен страх, че онези, които нямат Любовта в

себе си, ще дирят дупки да се скрият; а онези, които търсят Любовта, ще кажат: „Ние сме ваши братя и много ви благодарим, че дойдохте да ни спасите!“.

(13/стр. 274)

Онези, които ще спасят света, идват сега. Те не са един-двама: те са милиони, милиони, въоръжени с оръжия, срещу които никой не може да излезе, против които нищо не може да противостои. Те са в състояние да съсипят света за една минута и нищо да не остане от него. Те са в състояние да превърнат цялата Земя на прах и пепел. Толкова голяма е тяхната сила, че който им се противопостави, само за една минута от него нищо не остава. Това го усещате не само вие, но и всички лоши духове. Питам ви: Ще се подчините ли, или не? Който каже „да“, прощават му се греховете; който каже „не“, свършена е работата му. Вие ще проверите това. (13/стр. 274)

Тъмните сили, които вървят по пътя на злото, ще бъдат пратени във вечния огън, за да изгори в тях залогът на злото. След това и те ще се покаят, защото е казано: „Всяка плът ще слави Господа“. (9/стр. 80)

Знанието, което имат тъмните сили, са го откраднали от Светлите Същества... Нали в Откровението пише за жената, която родила дете, което било грабнато и скрито, понеже било гонено от змея. Змеят символизира тъмните сили, които ще бъдат вързани в ядрото на Земята и ще бъдат изго-

нени от физическия свят. Когато жената била изкушена от тъмните сили в Рая, тогава те откраднали от нея Божественото знание, понеже жената е дъщеря на Бога. Но жената спасила това дете: значи, става ликвидиране; значи, сега връзват тъмните сили.

(7/стр. 22-23)

Сега Христос иде и ще се отворят, както е казано, книгите на живота. И ще бъдат съдени хората дали заслужават, или не — да минат в един клас погоре или да влязат в Небето. Ще се даде всекиму това, за което е достоен. (17/стр. 308)

Настъпва момент, когато известна част от хората ще стигнат до закона и ще останат под него, защото в тях ще се яви мисъл, че съществува някакъв закон; ала други пък ще влязат в закона и ще се ползват петдесет на сто; една част ще минат над закона, т.е. ще приемат Любовта. (9/стр. 80-81)

Невидимият свят допуска всичко, но същевременно държи отговорни разумните същества за всички нарушения на законите. Питате: „Какво представлява Земята?“. Земята е Божествено училище. Тя не е училище за апаша, за престъпници, нито за беззаконници и грешници. Това всички трябва да знаят! Ако на Земята са се наплодили грешниците, за това има ред причини. Онези Разумни Същества, които са създали Земята, имат план за хващане на тия разбойници. Те са записали имената им. (1/стр. 25)

От Невидимия свят слиза комисия, която взима участие в ликвидацията на човешката карма. Тя ще прегледа всички книги на човешкия живот и което може да остане, ще го остави; което е за изгаряне, ще го изгори и ще освободи човечеството от ненужен материал. В това седи спасението на човечеството от греха. (10/стр. 177)

В света няма никаква сила, която може да се противопостави на този Божествен план, на тази Божествена Правда... Това е предвидено. От това, което виждате сега в света, няма да остане и помен — даже и архивите ще изчезнат. В бъдеще ще останат само картини от сегашното. От стария свят няма да остане нищо в Новия — нищо старо няма да влезе в него. (6/стр. 105)

Всяка Духовна епоха се отбелязва с едно видоизменение на света, така че сега Земята ще се измени съвършено... Един ден този свят ще бъде една хубава история и в бъдеще всичко това ще бъде един много ценен материал с исторически данни. Ще се тури на филм и като станат хората съвършени, ще гледат как са живели едно време. (9/стр. 68)

И днес най-много работят Великите Учители на миналото: Хермес, Орфей, Буда, Мойсей, самият Христос и апостолите... Всичко досега съществуващо ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Взели са

предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. И ще създадат Новото човечество, каквото никой не е очаквал. (9/стр. 82-83)

За Новото човечество има загатвания тук-там в Новия Завет, в Откровението. Йоан Богослов е видял още преди две хиляди години жената, бременна с тази велика идея — Новото човечество; и е определил числото на тези избраници, носителите на тази идея — 144 000 души. (6/стр. 165)

Някои ще кажат, че тези 144 000 души са горе, на Небето. Не, тези хора са тук, на Земята: те вече са дошли на Земята и са се въплътили между образованите хора; едни от тях са писатели, други — поети, учени; и всички подтикват човечеството в пътя към Новата идея, към Божественото. Те са врагове на онзи мрак, на ония окови, които сковават човечеството. И това брожение, този велик преврат, който иде сега, се дължи на тях. Те ще обърнат този свят с главата надолу. (6/стр. 166)

Идат нови поколения, виждам ги, че идат, и знам, че ще изпълнят Новото. С тях се занимавам, с миналите поколения нямам нищо общо... Новите деца, които ще дойдат, са деца на бъдещата епоха. Казано е: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим“, което означава, че когато се завърши тази епоха, хората ще претърпят едно видоизменение. (9/стр. 80)

Този начин на идване, който сега имаме, ще се замени с друг. Чрез женитбата често могат да се родят съвсем низки духове. Напредналите души ще идват на Земята чрез вселяване. Ще се измени начинът на размножаване. Всяка душа ще бъде в състояние да си направи тяло. (7/стр. 213)

Всичките тези еротически работи, които сега имате в ума си, този начин за разплодяване, който имате сега, той е най-последният начин и следователно той ще се измени. Нищо повече. Той е един преходен начин само в едно грешно състояние на човечеството, понеже то минава през долината на греха. (27/стр. 653)

Докато служи на злото, човек живее в закона на раждането и прераждането. Откаже ли се от този закон, той служи на Доброто и влиза вече в закона на вселяването. (18/стр. 321)

Въплътяването е бавен процес и се изисква по-дълго време, а чрез вселяване се ускорява процесът и като дойдат Напредналите, Светли Духове, всички онези хора, които дигат шум, ще млъкнат... Когато Светлите Същества се проявят, светът ще се уреди и в техните години ще има изобилие, ще има умерен климат и ще се забравят земетресенията, градушките. (9/стр. 109)

В Невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали и ще дойдат на Земята, ще

турят ред и порядък. Те ще ви кажат: „Ето, това е животът!“. Човек, който не иска да служи, ще бъде задигнат. Хората, които ще са в управлението, съвсем ще се изменят, ще стане промяна в тях — вселяване, ...и виждаш, че този човек е вече съвсем друг.
(8/стр. 99-100)

Ако Невидимият свят реши да промени дадени събития, това може да стане много лесно. А как ли? Ще вкара някой свой служител в тялото на някой президент, цар, император, държавен ръководител и той външно ще бъде същият, но отвътре вече ще е друг човек. В него вътре е друг служител, от друга лока... Предишния го няма — той е взет от вътре и е изпратен да отговаря на съд горе, в Невидимия свят. Така се съдят горе държавниците, престъпили своите обязанности да служат на народите в името на Бога. В ръцете на Невидимия свят се намират неограничени възможности за действие, затова се казва, че съдбата на света започва от Дома Господен.
(26/стр. 43-44)

Не мислете, че в света хората сами уреждат своите съдбини. Те ще забележат, че сега Господ много лесно урежда съдбата им. (11/стр. 182)

Човек не знае какви сили се крият в него, затова казва, че е в състояние да разруши света. Той не може да вдигне един камък, а ще разруши света! Бог управлява света, Той е изпратил човека на Зе-

мята да учи, а не да разрушава. Който си въобразява, че може да направи много неща, той се намира под влиянието на същества от ниска култура, които искат да го изложат и спрат в развитието му.

(21/стр. 283-284)

Падналите ангели, които напуснаха едно време Небето, ...обсебват днес човеците и ги поставят в хипнотическо състояние, и по тяхно внушение се управлява днес човечеството. Човешката душа днес е поле, арена и върху тази арена работят лошите и Светлите Духове. Ние трябва да дадем място на Добрите Духове, защото те са, които ще ни изведат на добър път. (23/стр. 313)

Христос дойде на Земята, но дойде и антихристът. Ако слезе един Ангел от Небето, ще излезе и един Ангел от ада. Когато двамата Ангели се борят, човек е свободен да върши Волята на Бога. Защо се борят Ангелите? За да вършат Волята Божия... Те водят войната заради нас, понеже и едните, и другите искат да ни вземат на своя страна. (28/стр. 392-393)

Черната ложа иска да разруши сегашната култура и хората да почнат пак наново. Стане ли това, човечеството ще се приспи за хиляди години и после ще почне наново. Докато Бялата ложа не иска да се разрушава сегашната култура и да се приспива човешкото съзнание, но то да просветне. (9/стр. 109)

Бог е обещал, че ще спаси Своите възлюбени. Един ден Земята ще се превземе и Той ще я предаде на избраниците Си. Засега Земята е в чуждите ръце.
(10/стр. 96)

Сегашният свят, както е устроен, ние трябва да го превземем... Една мелница можем да я превземем, вместо нова да правим. (13/стр. 529)

Каквото и да стане със света, Царството Божие ще се въдвори на Земята — това е решението на Бога, на Ангелите, на всички Възвишени Същества.
(18/стр. 304)

Онези от Бялото Братство, които са поели сега отговорността да ръководят съдбините на света, са предвидили всичко. Разберете ме хубаво! Ако вие възприемете тяхната програма, работите ви ще вървят, ще се улеснят. (13/стр. 151)

Някои питат какво ще стане с България. Щом тя приеме Божественото учение, добре ще ѝ бъде, но ако не го приеме, зле ще ѝ бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите ще преуспеят, ако попречат на Бялото Братство... Ако евреите бяха станали проповедници на Христа, друг щеше да бъде светът. Те се отказаха да бъдат проповедници и затова идат сега върху тях тези страдания.
(9/стр. 51,214)

Знаят българите, че съдба има: дадоха на света една малка светлина — богомилството, угасиха я и попаднаха под робство... Това, което богомилите трябваше да дадат на българите, се прие от европейците и се роди Ренесансът. Богомили, самото име е хубаво: на Бога мили. Те имаха правилно разбиране за живота, но между тях навлязоха хора, които не бяха подготвени. (9/стр. 51,159)

Ако не се повдигаше противодействие против нас, съдбата на българския народ щеше да бъде по-добра... Някога българите направиха една погрешка, като изгониха богомилите. Ако направят втора — ще имат нейните последствия. (9/стр. 103,156)

Между Съвършените има един план за повдигане на човечеството... За всеки народ има план за повдигане. За българите също има и ако спазваха досега духовните закони, не биха се изложили на тези мъчности, на които се намират; на много от тях те сами са причина. (9/стр. 54)

Политическото благо на една държава зависи от духовното повдигане на тази държава. Съдбата на България, за която толкова искате да знаете, зависи от тази добродетел. (14/стр. 276)

Който се тревожи какво ще стане с България, той не е за Новото учение, да върви при хората със

старите идеи... Българинът, ако върши Волята Божия, има много добра съдба. (9/стр. 51,156)

Определеното число за Възкресение между българите — това е числото 1400. Това е то българският народ — те са силата... Тези 1400 души са, които от червей ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните още. (14/стр. 163-164)

Христос работи навсякъде из България, села и градове. Трябва да си помагаме с мислите си, па макар и някой да страда кармично... От България се иска 1440 души избрани, а други — и от другите славяни. (3/стр. 52,53)

Сега Христос се явява в славянството с център българския народ... Българският народ, ще не ще, ще изпълни своята задача. Могат да останат и триста хиляди българи, но възложената им от Небето мисия ще изпълнят. (9/стр. 50-51)

Разберете, че всеки народ има предопределена мисия, която ако не изпълни както трябва, той е загубен и нищо не може да го спаси. (6/стр. 126)

Работите на един народ някога вървят по-добре, а някога по-лошо. Защото някога кармата му, като назряла, поставя го в невъзможност да твори Добро, даже и да желае и иска. (14/стр. 277)

Понеже цикълът е много напреднал, то време за отлагане няма, а и дума не може да става да отменяваме... Българите трябва да се повдигнат духовно. Вярно е, че в материалното не им върви, но у тях трябва да се развие вярата, да бъдат носители на Божественото. (9/стр. 50-51)

Само за десет години българите биха изплатили всичките си дългове, но ще трябва да се заемат да изучават тази жива Природа. А какво правят сега българите? Те очакват отнякъде своето спасение. Очакват го оттам, отдето няма да дойде. (6/стр. 292)

Нека всички българи се обърнат към Бога — аз им гарантирам, че всичко ще бъде в ред. (17/стр. 312)

Българите, като народ, трябва да се обновят. Дали ще ме слушат, или не, това е тяхна работа — аз съм длъжен да им кажа Истината. (18/стр. 407)

Не искам друго, освен да любите Господа. А за мен нищо не мислете. Аз бих желал българите да приемат това Учение, а после нека заличат името ми, нека ме забравят. (11/стр. 191)

Аз не мисля да живея в България. Аз не мисля да живея даже на Земята. Един ден ще се върна в своето Отечество и от друго място ще ви гледам, и тогава няма да правя добро както сега — да ви проповядвам. (23/стр. 295)

Ако българите не изпълнят Волята Божия, те ще изпитат на гърба си закона на непослушанието. Мнозина искат да докажем това. Няма какво да доказваме. Вие ще бъдете свидетели на това време. Ще видите какво ще стане. Тогава ще си спомните, че моите думи са били верни. Тогава всички ще разберат, че Божиите закони не се изменят. Всеки трябва да служи на Високия Идеал. Като служи на този Идеал, той ще приложи закона на Любовта към своя народ. (23/стр. 301-302)

Та вие сте между този народ, за да работите за неговото повдигане. И спрямо българския народ ние трябва да бъдем изправни в сметките, защото същевременно и той ни прави една услуга... Защото, ако отидем в друг народ, ще ни познаят каква стока сме — няма да ни допуснат, понеже ще намерят, че в минало време сме били двоумни, двулични — и ще ни настанят на подобаващото място. (14/стр. 277)

Вие всички сте виновни за падането на Българското царство и понеже сега трябва да изправите грешките си, то сега се подлагате на изпит при благоприятни условия, за да може да помогнете на България. В минало време при падането на България сте били боляри и какви ли не зулуми сте правили. (14/стр. 186-187)

Повдигането на българския народ зависи от учениците на Школата. Защото учениците са сърцето

и душата на един народ. Ако вие работите, той ще се повдигне, той ще прогресира в своето развитие. Ако вие не работите, други ще свършат вашата работа. Но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред Небето. (23/стр. 298)

Аз си заминавам. Възрастта ми е 80 години. Пратен съм за 180 години. Сега остават 100 и по-неже събитието е важно, тия 100 години ги подарявам на братята и сестрите за работа на Бялото Братство. (23/стр. 315)

Аз си отивам за ваше добро и за доброто на България. (26/стр. 322)

Не искам да знаете кой именно съм аз... Познавам душата на българския народ, та не искам да създавам карма. Исус Христос се яви на еврейския народ, но Го не приеха и така си навлякоха карма. Аз не искам да създавам карма на народа. И като не се изявявам, искам да оставя народа да се развива по естествен начин. (14/стр. 126)

Ако аз остана, ще посегнат срещу мене и българският народ ще си създаде карма хилядократно по-страшна от еврейската, и този народ ще бъде затрит от лицето на Земята. Бог не желае това!
(26/стр. 60)

Не искам да бъда известен. Ако искам това, ще отворя очите на двама слепи хора и те ще разправят кой съм. Но ако се повдигне едно гонение, колко души от вас ще изтърпите? Затова аз не искам да ви турям на плъзгава почва, избягвам това. (14/стр. 126)

Ако река да мръдна Земята от нейния път, за да направя някакво голямо чудо, с това ще причиня нещастие на човечеството, но пак няма да го преобrazia. Ако спра Земята по нейния път или преместя Витоша от нейното място, какво добро ще допринеса с това? Днес светът не се поправя с чудеса.
(1/стр. 33)

Ще мине някой: „А, Учителят, и той е прост като нас“. Като вас! Далеч не, в моето съзнание други неща има, които вие даже не подозирате. Вие не подозирате какво е скрито в моето съзнание! Обикновен съм, нося такива дрехи като вас, ям и спя като вас, но ако това подразбира животът! Не е там животът. Вие не подозирате какво съм аз. (16/стр. 184)

Някой път, като вървя из улиците, чувам някои да казват: „Този с дългата коса е анархист, той развращава хората“. Да, аз ги развращавам, а те ги възпитават. Аз научих света да краде, да лъже, нали? Казват, че щял да дойде антихрист. Че той навсякъде съществува! (30/л. 25: стр. 28)

Когато някои говорят против мене, аз казвам: Слушайте, това, което казвам, не е мое. Аз не защитавам своя собственост. Този Бог, Когото аз знам, е много добър, но едновременно и много лош. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършим Волята Му; но няма и по-лош от Него, когато не изпълняваме Волята Му и вършим зло.

(4/стр. 10)

Някой ще дойде тук да вземе нещо и да го обърне против мен. Горко ономува, който ще направи това! Проклятие ще има отгоре си — не до четвърта, но до тияща (хилядна) рода. Такъв е великият Божи закон, Божествената Истина. „Който съгреши против Духа — казва Христос, — нито в този век, нито в бъдещия ще му се простят греховете.“ (4/стр. 8)

„Ама ти си добър човек.“ Ако мислите, че сега съм добър, вие се лъжете. Доброто, което виждате в мене, принадлежи на Бога. Каквото имам, то е на Бога. (28/стр. 394)

Аз ви предадох едно Учение на Христа, Учение на живота, не на буквата. Учение не на сектантство, а Учение на Мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот. (3/стр. 116)

Някои искат аз да ги направя свършени, аз да им дам наготово знания, да ги направя разумни. Не, такова учение няма! Учението, което про-

повядвам, е Учение на Любов, на постоянство, на самоотричане. (3/стр. 171)

Съдбата на света преминава през Великия Учител на Вселената

Мисията на Бялото Братство е да възвърне човека в Райската градина, в Царството Божие. Райската градина — това е Божествената Школа, в която човек се е учил. Оттам той носи знания и постоянно си припомня тях. (23/стр. 301)

Когато хората излязоха от Рая, имаше два пътя напред им и трябваше да изберат единия от тях. Цялото човечество взе кривия път и казваше: „Така е определено“. Не, имаше друг път определен, а той беше т. нар. Правият, Тесният път. (4/стр. 30)

Левият път е пътят на инволюцията. Десният път е пътят на еволюцията... Стъпките са: обръщение, покаяние, спасение, възраждане, новорождение. Новорождението е живот в Причинния свят. (4/стр. 104)

Раят е в Причинния свят над нас... Широкият път е пътят на кармата. Спасението е път на еволюцията. (4/стр. 104)

На вас сега предстои една задача — да се повърнете най-малко 8000 години назад, да дойдете до

вратата на Райската градина, да ви покажа, че сте хванали крива посока... Като дойдете до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в Новата насока на своята еволюция. Не може да се върнете през пътя, по който сте излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по Тесния път. (4/стр. 30)

Вие сте непослушни синове, които искам да въведа в Рая. А когато дойдат Синовите на обещанието, ние ще се освободим и ще бъдем с Господа едноносители на Великата Истина. (14/стр. 388)

Учителят, като дойде, носи Новото. Старите адепти не могат да отидат по-напред без един ключ и този ключ е в Учителя. (7/стр. 310)

Аз дойдох тука да покажа на хората пътя към Бога. И да Му служа тъй, както никога не са Му служили. (26/стр. 618)

Аз ви посочвам пътя, който води в Царството Божие. Ако искате да влезете в Царството Божие, ще следвате този път. (26/стр. 326)

Мислете като мен, чувствайте като мен, постъпвайте като мен. Ако не мислите, не чувствате и не постъпвате като мен, не може да припарите в Царството Божие. (27/стр. 657)

Като гледам на вашето бъдеще, виждам как едни стават, други падат; виждам как едни вървят

по пътя, а други криволичат; но всички в края на краищата ще бъдат добре, само че ще има клатушкане и закъсняване. (18/стр. 211)

Вашите умове са изопачени и прочее — аз знам причината защо е това така. Аз не ви срещам за пръв път и сегашните мъчности, които ми създавате, те са цвете, защото в миналото са били по-големи. (14/стр. 380)

Много пъти съм идвал да ви помагам. (14/стр. 172)

Аз имам връзки с вас. Не искам да ви разправам какви, но ще кажа, че и аз имам своето задължение, което ще видите само когато се върнем назад... Аз действам сега пред Бялото Братство, за да се реставрирате и да се възстановят вашите права. (14/стр. 299)

Аз съм длъжен да сторя това по една необходимост, по един дълг за мен. (14/стр. 443)

Ако в света още има зло, това значи, че още не съм си свършил работата, т.е. не съм дал колкото трябва от своята Любов и от своя Дух. Светът нямаше да падне, ако му бях дал това нещо. (11/стр. 243)

И единственият човек, който може да ви помогне в пътя, в който сега се намирате, то съм аз. Аз ако ви изоставя, вие сте изгубени в дадения момент. (4/стр. 117)

Вие сега не че ме не познавате, познавате ме, но сте забравили. Ще си припомните. (14/стр. 387)

Има една група, която винаги идва с Учителя. От началото, откакто Учителят слиза на тази Земя, оттогава една група ученици слизат заедно с него. При всички велики събития вие се събирате на едно място и идвате с Учителя. (7/стр. 12)

Връзката между Учителя и ученика не е моментална, в даден момент образувана, нито пък е временна. Тя е вечна и съществува от хиляди години насам. (12/стр. 175)

Отношенията между Учител и ученик не са само за един живот, а за много животи. Мога няког да облека, да нахраня, окъпя, изчистя — но съм близък, когато го уча. (7/стр. 338)

Когато имам отношение с един ученик, знаей това, което ще му се случи след хиляди години — и го имам в предвид, взимам мерки. (7/стр. 337)

Няма никой повече да ви обича от вашия Учител. Понеже Учителят е Висшата Разумност на Земята и Небето, той ви прекарва с най-малкото страдание през вашия път като ученици. (26/стр. 619)

Елате при мене с чисти умове и сърца да ви дам каквото искате. Но ако дойдете нечисти, и това,

каквото имате, ще го взема. Знаете притчата за талантите. Господарят казал: „Вземи единия талант от този и дай го на онзи, който има пет“. Това е великият закон. (27/стр. 658)

Учителят е изворът, който дава изобилно, а ученикът — стомната, която иде да се пълни. Учителят обича чистите и празни стомни, които могат да се пълнят. Ако стомната е пълна, не може да има никакво отношение към извора. (27/стр. 739-740)

За да има правилни отношения към мен, за да ме разбира, ученикът трябва да е чист и ще е чист, ако няма грях; а такъв няма да направи, ако държи в съзнанието си Бога и Чистите Същества.

(7/стр. 337)

Моите истински отношения към хората аз навън не ги изявявам. Външните ми отношения само са методи за работа. (23/стр. 292)

Вие трябва да знаете, че не служите на мене, а на Бога. Аз не мога да уча вместо вас. Аз мога само да ви предам, а вие сами трябва да се учите. (4/стр. 137)

Работата на ученика е да учи, а колко време ще вземе учението, как ще стане — това да не го безпокои... Когато кармата се развива, то само по себе си ще се ликвидира с нея. (9/стр. 197)

Най-първо Бог от нас не иска служение. Служението е едно качество на Напредналите. Най-първо Бог иска учение. (5/стр. 382)

Щом човек стане ученик, то той може да разреши всички други въпроси, тъй като повечето от тях са последствия. (9/стр. 195)

Всеки, който е готов, аз му помагам. Всеки, у когото има условия, аз му помагам. У някого има желание да учи — спра се, помагам му. (4/стр. 81)

Ако нивите ви са посети — поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. (4/стр. 81)

Някой от вас има нужда — аз ще отправя моите мисли към вас и те ще ви помогнат. Но ако между мен и вас няма хармония, не ще може да асимилирате мислите ми и полза не се извлича. (14/стр. 57)

Някой казва: „Учителю, всичко можеш да направиш изведнъж“. Не се качвайте на тези сламки, които сами се създават. Те са самоизмама. Аз не седя на сламка и не искам и вие да седите на сламка. Аз седя на греда, да не се счупва. Искам да вярвате в мен отвън, но вярването да е отвътре — защото така вярването е друго вътре, аз го зная. (5/стр. 385)

Има двама или трима души от младите, които считат, че имат стабилен гръбнак: на тези младите

се даде една задача и всичките тези заболяха. И аз, като мислих, че са силни хора, дадох им наставления, за да се види как ще изкарат; и всички те заминаха за другия свят... Че те нямаха вяра. Виждам, че това не е вяра. Аз усещам, че те нямат връзка и с мене. И да искам, не мога да им помогна — нямат контакт. (5/стр. 383)

Отношенията, които аз мога да имам с един човек, са нормални само тогава, когато има доверие, има пълна вяра в мене. И аз имам пълна вяра в него. (5/стр. 214-215)

Човек може да бъде ученик само докато е в контакт, или връзка, с Учителя си. Щом изгуби, или прекъсне, тази връзка, той престава да бъде ученик. За да бъде в постоянен контакт, необходимо е послушание и внимание... Следователно ученикът трябва да има абсолютно послушание към Учителя си. (12/стр. 175)

Ученикът е послушен, за да се посели в него Любовта на Учителя, и учи, за да възрасте в него Любовта. (7/стр. 316)

Сега приготвявам учениците. Ще дойде време, ще ви запаля и вече не ще има угасване. (7/стр. 315)

Аз познавам вашия живот от миналото — зная всичко, но аз не ровя, но заравям нещата отгоре. (4/стр. 119)

Преди две хиляди години когато онази тълапа искаше разпятието Христово — и вие всинца тук сега сте били в онази тълапа, и сте викали в едно с тях: „Разпни го, разпни го“. Но понеже от толкова години насам Христос вече ви е засегнал — защото всичко туй вие сте сторили от незнание и понеже съзнанието се родило във вас — то сега ви събират, за да изправите грешката на миналото си. (14/стр. 146)

Малко е доброто в миналото на човечеството. От осем хиляди години насам човечеството не е направило голям скок. В живота на човека до грехопадението има хубави неща, но след грехопадението няма нищо особено. Като знаете това, по-добре не се интересувайте от миналото си. (2/стр. 178)

Човек представлява жива написана книга, от която всеки може да чете. Само той не може да чете от своята собствена книга. Защо не можете да четете от вашата книга? Защото написаното е на гърба ви... Гърбът на човека представлява дрехата на неговото минало. Вие можете да прочетете написаното на тази дреха само когато я съблечете. Това може да стане при условие, когато някой мъдрец пожелае да купи тази дреха. Тогава мъдрецът ще разкопчае дрехата и ще я съблече от гърба ви. Обаче мъдрецът предварително ще се уговори за цената на вашата дреха. (2/стр. 16-17)

Така че за вашето свободно време и за това, че вие идвате тук, аз съм заплатил за всеки от вас поотделно на цена скъпа и прескъпа. Няма случайни неща. (26/стр. 72)

Случайни хора тук и да искат, не могат да дойдат. За да дойдат тук, трябва да бъдат освободени отвътре. Всички хора днес са завързани отвътре и отвън с дебели въжета. И да искат да се движат на някъде, не са свободни. За всеки един от вас е строго определено какъв въпрос и каква задача има да разрешава в този живот на Земята. Определено е за какво време: един — за десет, друг — за двадесет, трети — за тридесет години на Земята. Но като дойдете при мен за съвет и помощ, аз този въпрос го разрешавам и вие като ме послушате и направите това, което ви кажа, то разрешавате задачата си за една година. Да кажем, че за тази задача са ви определени двадесет години, останалите деветнадесет години са вече свободни и тогава, в това свободно време, вие идвате при мен. (26/стр. 72)

Скъпо струва дрехата на вашето минало! Щом я продадете, ще облечете нова, чиста дреха. (2/стр. 17)

Аз ви освободих от това поле и сега сте свободни. А знаете ли какво означава това и какво, и колко ми коства всичко това? Аз за вас съм заплатил скъпо и прескъпо. За всеки един от вас е платена от мене преголяма цена. (26/стр. 72)

Вие сте отмерени на два кантара: първо, на моя кантар, за да преценя заслужава ли си да ви откупя; и второ, претеглени сте на онзи кантар, откъдето трябваше да ви откупя. Затова никой не е излъган — нито аз, нито онзи, от когото сте откупени. Всичко е точно отмерено и заплатено както трябва. (26/стр. 72)

Не мислете, че вие ще се избавите от това, което аз ви уча... И търпението ще научите, и милосърдието, и добрите обноски, и надеждата ще влезе във вас, и волята, и всичко ще дойде. Този, който е взел от мене пари, той няма да мине така. (13/стр. 416)

Всичко виждам! Всичко зная! (23/стр. 44)

Аз ще дам доклад за вас, както никой не е дал: ще кажа как се учите с всички подробности. После, ако дойде тоягата, аз не съм отговорен. Ако Баща ви употреби тояжката, аз ще седя с всичкото благоговение и ще чета ударите. (4/стр. 120)

Досега ние търпяхме, търпяхме, търпяхме, вие се така разгащихте... Вършите такива безобразия, каквито даже учениците от света не вършат. Онези имат смелостта да ги вършат доблестно, направо, а учениците на окултизма ги вършат скрито.

(16/стр. 184-185)

Всичко, което тук ще учите, е Велика Истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете

искрени със себе си при приложението ѝ. Искрени не спрямо мен, а спрямо вашия Господ, спрямо вашия ум и вашето сърце, спрямо вашия Дух и вашата душа във всичките им пориви. (4/стр. 8)

Лицемерието намеря ли го в един човек, ще бъде безпощаден спрямо такъв. Защо да държим дявола, та да страдаме и работим за него? Защо дяволът да се ползва от нашия мед и от нашето благо? (14/стр. 173)

Ако аз знаех, че ще ми направите тази спънка, никога нямаше да се свързвам с вас, а щях да свърша работата си и да си отида. Но сега вече не мога, защото съм свързан с вашата карма. (14/стр. 280)

Тия неща, които сега ви се дават, в хилядите години се веднъж дават. Затова трябва да ги пазите. Да не оценява това, което е дадено — значи, че върши престъпление тоз, който струва това, и подлежи на наказание. С това именно се обяснява тежката съдба на ония лица и народи, на които Господ е говорил, а не са послушали. (14/стр. 167)

Като изучавам човешкия живот, в миналото и сега, виждам, че от единия до другия край той върви все по линията на непослушанието. Човек не послуша в Рая, но и до днес, 8000 години оттогава, все не слуша. Той постоянно живее по закона на непослушанието. (22/стр. 195)

Колкото първите човеци послушаха Бога, толкова и сегашните хора ще послушат и изпълнят моите думи. Мога да им се наложа, но това е насилие, а насилието не разрешава въпросите. За да приеме Словото, човек трябва коренно да се измени. (26/стр. 323)

Вие мислите, че като се приближите до мен или че като чуете нещо, то ще ви ползва. Може да ви ползва, но още пророкът е казал: „Тия хора се приближават само с устата си, а не със сърцето си“. Вашето сърце далече отстои от Господа. Половината от вас сте само съгледвачи, дошли сте да шпионирате, а другата половина не сте решили да служите на Господа. Казвам ви Истината. (13/стр. 324)

Не ме слушате! Но вие се намирате пред зоркото око на Бога, Който не изпуска нищо предвид. (16/стр. 185)

Знаят ме тук като г-н Дънов, а не знаят какво е моето истинско име. Един ден как ще ме търсят? (11/стр. 191)

Аз мога да се направя невидим за хиляди години — да ме търсите по Небето и да не ме познаете. Как ще познаете някого? Може да познаете някого само чрез закона на Любовта. (16/стр. 184)

От Любов трябва да служим на Господа! И Той само тогава ще ни се изяви. Колкото до мене, аз въпроса съм го разрешил... Аз ще се върна при моя

Баща, Който е Любов; ще се върна при моите братя и сестри, които са Любов. Ако искате, и вие можете да дойдете. В мене две мнения няма. (13/стр. 331)

Аз не искам ученици, които не се учат. Които не се учат — нямам нужда от тях! Отвън има много работи — тук не си губете времето, грехота е!

(16/стр. 241)

Онзи, който ме слуша и не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помирише всичко и да си замине, а той е много гладен. А с мирисане живот не се живее. (3/стр. 145)

Като намеря някой, че не учи, като му помогна деветдесет и девет пъти — най-после, на стотния път, го оставям и му казвам: „Сбогом!“ (4/стр. 137)

От това, което слушате, не мислете, че аз ви кълява. Защото аз мога и да мълча, но аз ви говоря една велика Истина, която след дълги години вие сами ще я научите. Това съм научил аз след дълги години, които съм прекарал в материята тук, на Земята. (18/стр. 231)

Някой път, за да стресна, за да изтъкна някой недъг и за да помогна, разправям в беседата работи, с които се цапам... Цапам се, ала не може другояче, трябва да кажа Истината. (7/стр. 314)

Ще кажете: „Като слушахме този човек, да не би да си развалим живота?“. Ами че вие и сега сте го развалили. (4/стр. 160)

Мисля скоро да се оттегля... Когато останете сами, вие ще разберете как да живеете. Ако живеете по Бога, тогава аз ще ви се обадя, но ако не живеете, ще ви оставя. (13/стр. 331)

Аз трябваше да свърша работата си на Земята. Аз я свърших, а вас ще заключа на Земята, докато не свършите вашата работа, за която сте дошли. От Земята няма да излезете, докато всеки един от вас не си свърши работата. В мен е ключът. В моите ръце е ключът на вашето избавление. (23/стр. 60)

Вие имате голяма нужда за помощ! И само аз познавам каква голяма нужда имате за помощ.
(14/стр. 280)

Вие имате задължения не отсега, а от далечното минало и сега трябва да ги изплатите. Задължения имате! Задължения, които трябва да ги завършите. Колко пъти сте започвали задачата и сте я напускали.
(16/стр. 188)

Имате задължение спрямо Белите Братя на Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини. Не можете да се освободите от за-

дълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и в дъното на ада. (4/стр. 119)

До дъното на ада да слезеш — пак ще те измъкна, за да изпълниш насила Волята Божия, която ти е определена! (23/стр. 59)

Който се опита да извърши престъпление — ще го хвана... Няма да му позволя да извърши самоубийство. (4/стр. 118)

Аз не искам да отричате вашия живот. За мене всичкият живот в света, като погледна всички същества — буболечки, мушици и други, е свещен. Аз имам особен възглед за живота. (27/стр. 187)

И не е мъчно да изпълните Волята Божия, мъчнотията лежи винаги в дълбоките причини на неразбиране на живота. (17/стр. 332)

Казвате: „Какво той знае?“. Аз зная това, което ако ви го кажа, ще ви побелее главата. (5/стр. 482)

Един ден трябва да ви събера да ви изповядвам, не както поп изповядва. (27/стр. 661)

Ще свикам и двете ложи и ще им дам един такъв обед, какъвто не са виждали. Ще им говоря тъй, както никой досега не им е говорил. (23/стр. 59)

Сега оставям моите пожелания! Помнете, че ще ви разтърся един ден, в добрия смисъл на думата. Това е Волята Божия. (27/стр. 664)

Аз говоря в Името Божие. И този Бог, за Когото говоря, ще разтърси Земята и тогава ще познаете дали аз говоря Истината, или не. Писанието казва: „Още веднъж Господ ще разтърси Земята и всяка жива твар ще познае, че има Правда в света“. (30/л. 25: стр. 29)

Моята проповед ще я чуят всички. Не могат да не я чуят, понеже Бог е, Който говори в света. Моята проповед е като Слънцето. Няма да остане нито един, който да не я чуе. Не това, което се говори, но има нещо, което остана неизказано. То влиза във всички хора. То е Божественото. Светът е направен от Бога и този свят ще стане такъв, какъвто Бог го изисква. (26/стр. 107)

Не съм казал досега това, което имам да го казвам. Разбирате ли? (27/стр. 661)

Аз съм този, който движи нещата и събитията, и политическия живот на страната. И не само на страната, но и целия политически живот на света и на човечеството. Съдбата на света преминава през мене. Божественият Дух, Който е в мене — Той управлява света, а Христовият Дух управлява Небето и Земята! (26/стр. 41)

На мен всички форми ми се подчиняват. На мен всички Сили земни и Небесни ми се подчиняват. На мен и Силите Господни ми се подчиняват, защото Бог стои над мен и е в мен. (26/стр. 619)

През мен минават и най-слабите трептения на Любовта. Аз долавям веднага целия живот на Вселената. (26/стр. 621)

Аз ида от Слънцето, но трябва да знаете, че зад това Слънце има друго Слънце. Това е Божественото Слънце и оттам идвам аз. И когато си свърши работата един Учител, пак се връща там, отдето е дошъл. Един Учител е извън нашата Слънчева система. Той борави с всички Слънчеви системи, защото Той управлява Вселената. (26/стр. 619)

Един Учител регулира земните пластове и въздушните пластове на Земята. Той регулира земния и Духовния живот на Земята и на Небето... Учителят управлява живота във Вселената, живота на Битието и на Небитието. (26/стр. 619,620)

Аз не говоря на вас. Вие сте още малки да ме разберете. Аз говоря на Духовете, които управляват Слънцата, Планетите, Силите и живота във Вселената. И това Учение ще почнете да го разбирате след хиляди години. (26/стр. 620)

Много работи има, които не ви казвам. Съвременното човечество не е дошло до този етап. А като

проучите Словото и Го приложите, тогава Небето ще се отвори за вас, Невидимият свят ще вдигне пред очите ви своята завеса, ще се отворят очите ви, ще се отпуснат ушите ви и вие ще станете член и ученик на Всемирното Велико Бяло Братство. И тогава ще срещнете Великия Учител на Вселената.
(26/стр. 623)

III. СЪДБАТА И ЛЮБОВТА

Обикновената човешка любов е кармична

Като се говори за кармическия закон, подразбираме различни видове отношения. Например слуги и господари, ученици и учители, братя и сестри, майки и бащи — това са все кармически отношения... Според този закон всички хора се намират в близки или в далечни отношения с цел да се разплатят. Съвременните хора трябва да знаят този закон, за да ликвидират правилно със своята карма. Иначе, ако не знаят какъв е този закон и какво той изисква, те ще създадат помежду си нови кармични отношения, които в бъдеще трябва да се изправят. (12/стр. 101)

Който е кармически вързан, да не се развързва. Който не е вързан, да не се връзва, т.е. да не си създава карма — да не се връзва с духове, защото трябва да им даде плът. А който има връзки и обещания с духовете, трябва да им даде плът, иначе ще страда. Не трябва да изменяме Божествените нареждания на нещата. (4/стр. 191)

На вас казвам: Там, гдето Бог ви е поставил; там, гдето Земерелецът ви е посял; там, гдето Майката ви е турила в училището — не напушайте вече тия отношения, които са създадени. Земерелецът и Майката са по-умни, отколкото вие, които напушате училището. (4/стр. 118)

Във всяко училище се задават задачи, а такива задачи и Господ задава във всеки дом. Задачи могат да бъдат вашите мъже и жени, вашите деца, вашите приятели и т.н. Често и аз решавам задачи, а такива сте вие за мене. (3/стр. 171)

Имате една велика задача, имате едно минало така преплетено, че както сте събрани, не сте на един и същ уровень. (16/стр. 161)

Докато човек не се свърже с Бога, той живее под закона на кармата. Сега раждането, женитбата и прочее е под закона на кармата. (7/стр. 103)

От осем хиляди години никой от вас не е бил женен: вие сте роби на женитбата и нищо повече... Вас ви женят духовете, вие сами не се жените. И българите казват, че идвало „сляпа събота“. (13/стр. 214)

Женитбите, които стават в този свят, имат кармични причини. Кажете ми защо даден мъж има стремеж към известна жена и дадена жена към известен мъж? Защо някоя жена се оплаква от своя

мъж, дори го мрази? Защо мъж говори зле за жена си? Вие на тия проявления в живота казвате: „Това са обикновени работи“. Не са обикновени, но са естествени работи, почиващи на закона за промените, който съществува в света. (6/стр. 59-60)

Ако някой мрази някого, това е, защото според кармичния закон този последният в миналото му е сторил зло, което го е спряло в еволюцията му, и той иска по един или друг начин да си отмъсти. Но първият направи ли го зет, даде ли му дъщеря си, той се помирява с него. Има и друг начин за помирение, той е следният: някой момък се влюбва в една мома, но тя се омъжва за друг; момъкът се влюбва в сестра ѝ, ако и нея не вземе, влюбва се в третата сестра — защото, за да се помири, трябва да вземе една от трите. (6/стр. 59)

Мразиш някого — не се старай да се махне този човек, да го избегнеш, а намери някого да обичаш. Светските хора по-добре разбират този закон. Например някой мъж не обича жена си, той намира друга да обича... А вие какво правите? Обърнете се към Бога и се молите: „Боже, вземи този мъж или мене вземи, да се освободя от него“. Но вие не знаете, че и тогава няма освобождаване, защото, ако той замине, за вас ще бъде още по-лошо. (3/стр. 102)

Напуцал ли е някой жена си, за да види как се напуца, и обратно. Знаете ли, че в четири прераж-

дания едва може тя да се освободи от него или той от нея? (4/стр. 183)

Когато обичаш някого, ще ти се отвори един филм, цял ред картини, и ще видиш защо го обичаш. Ще видиш какви добрини ти е правил в миналото. Това е приятно. И когато не обичаш някого, пак ще ти се отворят ред картини и ще видиш защо не го обичаш, ще видиш какви пакости и страдания ти е причинил в миналото. И ще ти кажат: „Поправи сега това и това!“. (7/стр. 156)

Този, който ви мрази; този, който ви прави пакости — вие сте му направили някога нему същото. Ето защо трябва да го обичаме, за да загладим и изправим стореното по-рано. (4/стр. 134)

Между хората съществуват не само обикновени отношения, но и кармически отношения... Всички ще се стремите да разрешите по любовен начин вашите отношения към обкръжаващите ви. Не мислете, че Любовта няма да дойде. Ако Любов не се прояви в положителен смисъл, ще се прояви в отрицателен смисъл: в омраза, отмъщение, негодувание и т.н. Затуй съзнанието ви всякога трябва да бъде будно. (15/стр. 53,89)

И дяволът си има любов... Щом влезете в животинската любов, там ще усетите жажда за отмъще-

ние. Следователно любовта на дявола се заключава в това, че той се радва на отмъщенията. (3/стр. 169-170)

Ангелът Купидон някога си, преди грехопадението, бил отличен, много благороден, възвишен, но с грехопадението той се извратил; ...там започва флиртът у хората... Флиртът на любовта предизвиква ужасна омраза. Любовта ще вземе обратен процес — на омразата и отмъщението. Следователно свързваме се със закона на кармата за неестествените постъпки в живота си. (13/стр. 245-247)

Човешката любов е причина за греха, за престъпленията, за противоречията. (2/стр. 207)

Божествената Любов никога не пресъхва, а човешката пресъхва на всеки шест месеца... Когато вашата душа се размъти, вашият Дух ръководител ви показва, че се намирате в човешката любов, а не в Божествената. (3/стр. 169)

Сегашната обикновена любов е кармична, тя не е чиста и затова не е устойчива. Божествената Любов не е кармична и е трайна. Писанието казва: „Роденото от Духа — Дух е, а роденото от плътта — плът е“. Значи, има една любов на плътта, която преминава, изчезва. Тя е човешката любов. А има друга Любов — Любовта на Духа, която вечно пребъдва. Тя е Божествената Любов. (7/стр. 122)

Роденият от плътта ще образува братство, което за четири поколения ще се изглади — ще изчезнат връзките между родни братя и сестри. Най-много след двеста години всякакво братство, всякакво роднинство между хората, които са били свързани помежду си по плът, ще изчезне. Роденият от Бога ще образува трайно братство. Връзките между хората, родени от Бога, ще продължават най-малко 25 000 години. (2/стр. 55-56)

У много хора има нещо, напластено от миналото. Ако има ревност, подозрение, съмнение, не може да се образува братство. Това не е онова Божественото, което сплотява хората. Когато се говори за Любовта, някой изпитва срам, понеже неговата любов има примеси. Затова човек трябва да има чисти мисли и желания и Любовта, като минава през тази среда, не ще добива никакви примеси.

(7/стр. 129-130)

Във всеки човек е вложено Божественото начало, в което той трябва да има пълно доверие, за да се освободи от всяко съмнение, подозрение, терзание... Любовта ни трябва да бъде тъй обширна, каквато е Божията. Засега Бог ни изпитва на Земята, но от нас се изисква абсолютно доверие към Него. (1/стр. 211-212)

Макар твоят приятел и всичкото ти имане да ти вземе, ти никога не се съблазнявай, че иска да те

окраде. Каквото и да се случи в света, да не се усъмниш в онзи, който те обича; да не кажеш: „Разбрах, че и тук няма Правда“. (25/стр. 255)

Не подозирайте никого в неговите постъпки. Подозрението ще дойде, но не се съединявайте с това подозрение... Казал ти някой лоша дума, за добро е. Казват добро за вас, то е за Любов. Лошите работи са за добро, а добрите работи, които са казани, са за Любов. (25/стр. 255)

Когато дойдем в противоречие с Любовта в живота, ние трябва да обърнем мисълта си към Бога... „Господи, Ти, Който си Любов, най-високият връх, помогни ми да се изкача на този връх, оттам да погледна!“ (15/стр. 89-90)

Човешката любов ще еволюира. Тя е Любов от Бога, само че има примеси. И един ден тези примеси ще се премахнат, страданията ще ги пречистят. Любовта не се губи. (7/стр. 145)

Щом човек обича някого, винаги ще го обича, тази любов не може да престане; може да отслабне, наглед може да се изгуби, но само когато човек заспива, т.е. потъне в други работи. После, когато се събуди, любовта пак се проявява. Любовта, която човек има към някого, не е от това прераждане. Тя е от далечното минало, отпреди много съществувания. (7/стр. 144)

Ако някой обича даден човек, тази Любов не е създадена днес. Тази Любов е вложена в душата на човека от Бога, а днес само се изявява. Следователно нови връзки не се правят сега. (1/стр. 79)

Хората слизат групово — в група от 10 000, 20 000, 100 000 души... Между членовете на една група има вътрешна връзка. Всеки един от вас има най-малко около 10 000 родствени души по целия свят.
(7/стр. 213)

Всички, които са в Братството, са роднини: някои са били родители и деца, други — братя и сестри, а трети — първи и втори братовчеди. Тези, които са били по-близки роднини, сега повече се обичат, а които са били по-далечни, по-малко се и търсят, но все се считат близки. (9/стр. 104)

За да обичаш някого, трябва дълго време да си живял с него, та да се образуват връзки през вековете. Не може в първия миг да се срещнете и незабавно да се обикнете, защото тогава има само една слаба връзка. (8/стр. 88)

Ние казваме за много неща, че са станали „случайно“, когато не можем да си ги обясним. Срещаме един човек и си казваме, че случайно го срещаме; един от законите на живота казва, че нашата среща се обуславя от известни предшестващи причини, които са ни докарали да се срещнем. (17/стр. 62)

Някой човек става професор. Защо? Да срещне и да се запознае в университета с някои души. Те ще постъпят в университета като студенти, той ще им преподава цели четири години. По този начин ще направи връзка с тия души. Заслужава човек да посвети целия си живот в университета, за да срещне ония души, които обича. (24/стр. 58-59)

В народните училища връзките между учителя и учениците продължават и в следващите прераждания. И колкото повече те напредват, толкова поинтимни стават връзките между тях. (7/стр. 13)

Вие може да имате слуга невежа, но не знаете отношенията на този слуга към вас — защо Господ го е докарал във вашия дом. Връзката ви с него не е отсега: този слуга много пъти е бивал във вашия дом — вие не знаете, но Господ знае; този слуга може би много пъти е избавял живота ви от погибел. Следователно трябва да имате всичката любов и снисхождение към него. (17/стр. 127)

Когато някой те люби и ти дава нещо, ти оценяваш любовта му и го обичаш. Този, когото не обичаш, той е еднакъв с теб. Не обичат никого, понеже той не обича никого и така му се отплащат. (9/стр. 228)

Когато възлюбиш някого, значи ти му се отплащаш. Той ти е направил всички услуги в миналото и сега да нямаш човещина към него, това не е ху-

баво. Всякога онзи, когото любиш, е този, който те е любил. (8/стр. 152)

Но този въпрос има една по-дълбока, мистична страна. Когато дойдем до Свещената Любов, до Христовата Любов, тогава ти обичаш всички, без разлика какви са — грешни или праведни, добри или лоши; дали са те обичали в миналото, или не; дали са ти причинявали страдания, или не. (7/стр. 157)

Дисхармонията в отношенията на съвременните хора се дължи на факта, че те поставят любовта си на почва на знание, на богатство и т.н. Едно трябва да имате предвид: Любовта е строго определен закон, който не зависи от никакви социални отношения. Той може да се опита. Нито учението, нито силата, нито богатството могат да задържат Любовта. (12/стр. 134)

Любовта към човека почива на строго определени математически отношения. Ако двама души, които се обичат, спазват тия отношения, между тях ще настъпи хармония... Кармата е резултат на нехармоничната проява на Любовта между хората. Докато в Любовта на хората няма хармония, кармата между тях ще се увеличава, ще натежава все повече и повече. (12/стр. 133,135)

Забелязано е, че когато иска да обсеби нещо с чувствата си, човек си създава карма. Когато даде

свобода на хората, той ликвидира със своята карма. Ако изисквате от някой ваш приятел да ви обича, да ви покаже любовта си, той ще тури на главата ви юлар, отзад ще ви бодне с остен и ще ви пита съгласни ли сте да ви обича по този начин. Това значи да се създаде карма между двама души. (12/стр. 102)

С Любов се ликвидира кармата. Някои хора ни са симпатични по кармическия закон, а други ни са антипатични пак по същата причина. Ние трябва да се издигнем над този закон. (7/стр. 113)

Когато нямаш симпатия към един човек, кажи: „Господи, и тук искам да Те видя“. Поискай да видиш Бога и в този човек, тогава той се променя — Бог се изявява и той ти става симпатичен; щом искаме да Го видим в този човек, тогава Бог ще ни се покаже чрез него. (7/стр. 62)

Отношенията на хората едни към други говорят за вътрешните отношения, които съществуват между тях и Първата Причина. (19/стр. 238)

Може да каже някой: „Този или онзи не ме обича“. Аз казвам: Защото вие не сте обичали Бога. (4/стр. 137)

Злото в света се явява, когато престанем да любим Духа, т.е. злото е отсъствие на Любов към Духа. Някой казва, че мрази еди-кой си човек — това зна-

чи, че той мрази себе си и затова всякога ще бъде нещастен. (11/стр. 233)

Ще ви дам метод, по който да превръщате омразата в обич. Този, когото мразите, веднага се поставете на неговото място, че и вие имате същата грешка по отношение към Господа... Каквото поведение има даден човек спрямо вас — също в такова положение сте вие по отношение към Господа. Господ и досега не си е изменил поведението спрямо вас! Той ви обича! Започнете да мислите от вас до Господа, а после се обърнете от себе си до другия, до човека, когото мразите. Тази обич, която Господ има към вас, ще мине от вас към другия и той ще се постави в същото положение спрямо вас, в каквото сте и вие към Господа. (3/стр. 131)

Кажете: „Господ при всичките ми грешки ме обича, затова и аз ще направя същото с този човек — ще го обичам“... Като ви карам да превръщате омразата в обич, тя няма изведнъж да изчезне, все ще си върви. Ако опитът ви излезе сполучлив, ще усетите един ден вътрешен мир, придобиване на една малка енергия. (3/стр. 131)

Едно нещо, което се изисква от човека, е да обича Бога! Когато обичате някого, вие ще се изпитате него ли обичате, или Бога в него... Човек е дошъл на Земята да опита Любовта си към Бога. Ще го ху-

лят, ще го гонят, за да се развие неговата вътрешна Любов. (2/стр. 252,253)

Вие обичате някого, но той ви каже няколко думи, които ви нараняват — любовта ви трябва да издържи на изпитите. (7/стр. 346)

Когато обичаш някого и откриеш слабости или погрешки в него, и не отпадне любовта ти, ти си издържал изпита на Любовта. Когато онзи, когото обичаш, не се отнесе внимателно към теб и ти не отпаднеш в любовта си, ти си издържал изпита на Любовта. (7/стр. 149)

Обичайте се едни други заради Господа. Някой казва, че иска да обича, но не може. Защо не може? Защото не е дал място на Бога в себе си. Само Бог люби! (18/стр. 302)

Любовта не е ваша. Бог е Любов, а не човекът. Вие трябва да разбирате живота правилно — да се оставите на Бога, Той да работи у вас както иска. Страданията и мъчнотиите, които хората преживяват, се дължат на факта, че те искат да се наложат на Бога. (2/стр. 277)

Докато се ползва от благата на живота, човек е добре разположен. Щом се отнеме едно от тия блага, разположението му изчезва. По този начин Невидимият свят изпитва любовта на хората... Ако

Бог всичко ви е дал и сте доволни, вие имате външна любов. Ако всичко ви е взел и пак сте доволни, вие имате вътрешна Любов. Не е лесно да се вземе всичко на човека и той да мисли, че това е Любов!
(2/стр. 256,263)

Като дойде на Земята, Христос донесе едно Учение, което искаше да приложи. То беше Учение на Пълната Любов — на външната и на вътрешната. Що се отнася до външната любов, лесно се проповядва. Обаче дойде ли до вътрешната Любов, там се изисква сила и вяра. За тази Любов Христос се намери пред кръста. (2/стр. 262-263)

Преди две хиляди години, когато Христос дойде на Земята, хората не бяха готови да приложат вътрешната Любов в живота си. И сега още не са готови да я приложат. Щом не са готови, ще страдат.
(2/стр. 260)

Как ще бъдете щастливи, ако не отдадете Божието на Бога?... Хората дават само на кесаря — той само взема, а не дава. Бог се отличава с това, че дава и взема: Той ще вземе детето на една майка, но след една-две години ще ѝ даде друго, по-добро дете; някой мъж бие жена си, Бог ще вземе тоя мъж и ще ѝ даде друг, по-добър от първия. Тъй щото, когато Бог вземе нещо от вас, не съжалявайте. Той е всеблаг, справедлив и милостив — в замяна на това, което е взел, ще ви даде нещо по-добро. (18/стр. 170)

Любовта всякога дава на човека повече, отколкото той е изгубил. (10/стр. 63)

Всеки човек сам се е вързал кармично

Закон е: Каквото е твоето отношение към Бога, такова ще бъде отношението на хората към теб. Не може да обичаш Бога и хората да се отнасят зле с теб. Ако имаш един неприятел, ти си го създал, не го е създал Бог. Измениш ли своето отношение към Бога, обикнеш ли Бога, и този човек ще се измени — няма да те мрази. Мрази те, понеже ти нямаш правилно отношение към Бога. (7/стр. 99)

Казано е: „Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Бог го примирява с всичките му врагове“. Ако не си примирен с другите, значи пътищата ти не са благоугодни. (7/стр. 100)

Всеки човек сам се е вързал кармично. Това въже, с което са те вързали, ти си го направил. Оръжието, което си направил, дал си го на твоите неприятели. Оръжието, с което твойт неприятел те напада, ти си го приготвил и сега с Доброто ще изкупиш своята погрешка. (8/стр. 104-105)

Няма да унищожиш неприятеля си, а ще му дадеш Правда като на себе си — ще му вземеш оръжието и ще внесеш Новото както в своя живот,

така и в неговия. Ако мислиш, че като победиш неприятеля си, трябва да го унищожис, ти си на крив път, не си разрешил задачата си правилно.

(21/стр. 235)

Мойсеевият закон казва: „Зъб за зъб и око за око“. Но според Христовото учение законът е тъкмо обратен: Да любим враговете си — ако ни ударят от едната страна, да обърнем и другата!... Според Мойсеевия закон, понеже старите хора не са способни да се борят с Новото, искат да хванат противника и да му извадят очите, за да не може да ги вижда и намери. А Христовото учение казва: „Вашите противници може да направите ваши приятели, можете да ги обезоръжите и дори да ги накарате да ви служат“. (17/стр. 435)

Щом намерите добра черта в човека и заради нея го държите в съзнанието си, той ще бъде винаги добре разположен към вас и ще ви стане приятел. Свържете ли се с лошата черта на човек, вие го настройвате против себе си и го правите ваш неприятел. Казано е в Писанието: „Създайте си приятели от неправдата“. (21/стр. 207)

Материалният живот, в който се движите, носи условия за създаване на характери. Именно тук вие ще срещнете своя противник, своя неприятел, който ще ви разтърси, и в борбата си с него ще се калите,

ще създадете характер. Справедлив е вашият неприятел, той е изпратен от Разумния свят. (21/стр. 84)

Ти не знаеш ли, че човек, ако няма врагове, не може да расте? Затова Христос казва: „Любете враговете си!“ (23/стр. 58)

Като обичаш врага си, ти го обезоръжаваш! Любов към врага значи, че в миналото ти си тикнал този човек в крив път и си го направил враг, отклонил си го. Ще го обичаш, за да го върнеш в Правия път. (7/стр. 142)

За да обичаш врага си, трябва да обичаш Бога в него. Ти казваш: „Не мога да се помиря с него“. Примири се с Бога, Който живее в него. Някой ти е неприятен — за Господа да ти е приятен! (7/стр. 141)

Един беден човек дължал голяма сума на богат и не могъл да му я върне, а богатият не искал да прости дълга на бедния и постоянно го безпокоял за парите. Един ден бедният се разхождал край брега на реката и видял, че някой се дави; веднага се хвърлил във водата, хванал давящия се за ръката, извлякъл го на брега и тогава познал своя кредитор. От благодарност към бедния, който спасил живота му, богатият го прегърнал братски и му простил дълга. Когато Христос казва да възлюбим враговете си, Той има предвид това положение — че през дългия земен живот на човека ще дойде ден, когато

врагът му ще го извади от реката и ще спаси живота му. От вашия враг зависи да ви извади от водата или да ви остави да се удавите. (21/стр. 28)

Някои не се разбират и не знаят кои са причините за това; те не са нови, а са създадени от хиляди години, сега само изпъкват. Не съжалявайте, че са изпъкнали, но научете се как да ги избягвате.

(6/стр. 37)

Някои са се скарали, а причината за това е от десет прераждания: сега се започва между вас известен спор за работи, които вие преди десет прераждания сте ги повдигнали, а сега идват условия за ликвидация. Ще кажете: „Онзи спор, който тогава сме повдигнали, ще го ликвидираме, ще го уредим“.

(13/стр. 80)

Ако някои спорят, казват: „Туй е нужно, ние кармически имаме нещо“. Един от двамата трябва да отстъпи. Ще каже: „Ама аз няма да отстъпя“. Ще отстъпите, кармически е това, няма да ви оставят — ще отстъпите... И аз съм забелязал следното: някои се скарат, не могат да се търпят. Погледнеш: един от тях заболява от корем, готов е вече да се помири; другия го заболял гръбнакът. (13/стр. 72,78)

Казвам някому: „Ти се караш със съседа си за два метра място. Примири се с него и ще ти мине главоболието, събрала се е енергия“. Който отиде

да се примирява, той е силен. Който очаква да се примирят с него, той е слаб. Всеки, който се съди с другите, разпъва Христа. (7/стр.143)

От двама души единият дължи, не иска да плаща, не признава, другият настоява. Съдили се десет години. Вземаме ги на онзи свят, разказваме им закон на кармата. Събуждат се, разказват: „Сънувах един сън, че ти си платец, а аз кредитор“. Другият: „Че и аз бях там. Слушай, не искам да ми плащаш, прощавам ти. Да ги дадем на бедните“. Дават парите на бедните. Дават си ръка, свършва се въпросът; всичко става лесно, магически. (13/стр. 109-110)

Ти имаш да вземаш от много хора — готов ли си да простиш, да забравиш каквото имат да ти дават? На някои ще простиш лихвата, на някои — една трета, а от някои нищо няма да вземеш. (7/стр. 143)

Ти имаш задължения към много хора от миналото. И ако на всички хора, с които се срещнеш, заплатиш задължението, което имаш към тях — то ти си живял добре. (8/стр. 143)

Когато гледаш хората през очите на Бога, тогава имаш право мнение за тях. Ще гледаш на хората, както Господ гледа. (9/стр. 240)

Че имате карма — оставете това. Под думата „карма“ се разбира нужда. (14/стр. 47)

Казвате: „За да обикна някого, той трябва да бъде чист“. Не! Сега, в това състояние, го обикни, защото той има нужда от теб днес! (11/стр. 248)

Лошия човек, като ти прави зло, ти го обикни — това ще го запали и той също ще те обикне и ще престане да ти прави зло. Ти ще бъдеш запалка. Обичай злия, без да правиш зло... Бог как ни обича при всичките ни грехове? Той ни обича, но не одобрява нашите грехове. (9/стр. 240)

Ние като се отвращаваме от греха, то Бог е в нас, Който се отвращава от греха. Той от вътре ти сигнализира: „Не е хубаво това, което правиш“. А пък падналите духове, когато правиш грях, ти нашепват: „Добре е това, което правиш“. Правиш ли грях, този, който го одобрява от вътре, е паднал дух, а пък Този, Който от вътре не го одобрява, е Бог. (7/стр. 16)

В нашите добродетели Бог се проявява, а в погрешките ни Той не е там, оттегля се и ни оставя свободни. В добродетелите се учим да познаваме Бога, понеже постъпваме като Него. В нашите погрешки пак се учим, понеже се проявява Божието Милосърдие, тъй като Той не ни съди, а само ни нашепва: „Не прави така“ и не ни казва: „Защо направи това?“. (7/стр. 35-36)

Бог е тъй снисходителен към всички! Той съвсем не е така начумерен, както са Го представяли тол-

кова години. Той е Бог на Любовта, на тази Любов, която сега ще изучаваме. В тази Любов седи Той сега, поусмихва се и казва: „Тия деца...“. (6/стр. 310)

И така, сега ще гледате да създадете нещо помежду си: не за хората, но заради Ангелите на хората. Оттам ще започнете. Ще си кажете: „Този човек има един Ангел и заради него ще създам това единство, защото този човек страда, а неговият Ангел иска да го направи добър човек“. Той казва: „Аз зная този човек не от един живот. Колко много е живял той на Земята!“. (13/стр. 416)

Вие сте деца все на Ангели, вие сте малки ангелчета и постепенно ще растете, докато стигнете степенята на свършените Ангели. (4/стр. 133)

Ако се бият хората, ако има недоразумения — това не е недостатък на Бога, а е ваш недостатък. Ако ние се караме — това са наши, а не Божии работи. В Бога съществува една абсолютна позитивност във всички неща, Той е всякога благ. (13/стр. 299)

Нито една от двете страни, които се бият, не е права. Любовта не взема никаква страна. Тя е на страната на всички. (9/стр. 66)

По някой път аз мълча и като мълча, вие казвате, че взимам страна на одного или на другото. Не, ако аз взема страната на одного, работата няма да

се оправи. И ако взема страната на другия, работата пак няма да се оправи. На всички трябва да се даде онова необходимото, от което те се нуждаят... Всеки трябва да се задоволи по един Божествен начин... Като дойде Господ у вас, вие ще се примирите със себе си. (5/стр. 115)

Казано е в Писанието: „Бог ще заличи всичките им грехове“... След заличаване на греховете в живота на хората ще остане само хубавото, красивото: всички спорове, недоразумения ще изчезнат. Хората на Новата култура ще живеят помежду си като братя. (19/стр. 66)

Когато някой спор между учениците не може да се разреши, то се дължи на това, че имат малко Милосърдие. (13/стр. 185)

Милосърдието — в него се крие изкуството да помирява хората. (18/стр. 154)

Христос сега идва, за да внесе Новото учение на примирение между хората, учението на Милосърдие към всички без разлика... И когато хората видят милосърдния човек, ще кажат: „Ето един, който ходи по Бога“. (11/стр. 92,94)

Аз забелязвам, че някога някои ме наблюдават как аз гледам; мислят как ли ги виждам като ясно-видец. Пък аз виждам далечните им планове: как ги

кроят и в бъдеще искат да бъдат предатели. Без разлика е за човека — и предател да бъде, то пак е смелост. Той пак от Любов го прави. Питам ви като ученици на окултизма: Как се роди злото в света? Как? Като слезе Любовта, роди се и злото заедно с нея.
(16/стр. 141)

Аз ще обясня Любовта в първа степен — Любов, която не може да се разбере, е омраза. А кога Великата Любов става омраза? Сега, майката родила пет-шест деца, обаче едното от тях обича повече. Следователно туй обично дете е станало причина да се появи вкъщи омразата. Любовта на едното ще роди омразата на другите. (16/стр. 141)

Омразата е временна, а Любовта — вечна; омразата се превръща на Любов, затова Христос казва: „Горчивата чаша след време ще се превърне на велико благо, затова Аз трябва да я изпия“. Ако последователите на Христа и Неговите ученици прилагали Любовта, светът щеше да бъде изправен. Те внесоха омразата в света, която след време ще се превърне на Любов. (18/стр. 36)

Трябва да разберем какво нещо е Любовта... Любовта винаги носи след себе си омраза: ако обичаш Доброто, ще мразиш злото; ако обичаш злото, ще мразиш Доброто. Следователно Любовта сама по себе си не може да разреши въпроса и да донесе спасение на хората, ако не е придружена с пос-

тоянно отбягване на нейната противоположност. Тогава кой ще спаси света? — Ангелът на Любовта, придружен от Ангела на Милосърдието. Само Милосърдието няма сянка, само в Божественото Милосърдие няма раздвояване. (11/стр. 91)

Когато хората в света се научат да бъдат милосърдни и приложат Милосърдие навсякъде, тогава всички ще се примирят. Истината прави човека свободен, учи го кое е Добро и кое е зло, кой е глупав, кой е Мъдър — но тя няма в себе си елемента да примирява хората. И Любовта сама не може да примири нещата. Божественото Милосърдие е ключът, който примирява Правдата с неправдата, Мъдростта с глупостта, Доброто със злото, за да не се карат в нас. (11/стр. 91)

Понякога вие казвате: „Ние сме много просветени, затова ще се скрием, за да не ни демагнетизират и да не ни ограбят“. Не! Отворете вашите каси, вашите сърца — всичко отворете!... Трябва да напуснете вашите черупки. Аз не говоря на охлюви или на миди, аз говоря на хора, които се питат: „Какъв е смисълът на моя живот, какво е моето предназначение, какво трябва да направя?“. Отговарям: Трябва да научите Божественото Милосърдие. (11/стр. 92)

Някои мислят, че съм дошъл да разединявам. Не! Да съединявам, да обединявам — затова ме е пратил Господ тук, на Земята. (11/стр. 191)

От това, което е станало между вас, не са се изменили моите отношения. Аз съжалявам, гдето хората не могат да разберат този закон... Станалото — станало, то не е за първи път. Но всички недоразумения трябва да изчезнат — доброволно, а не по насилствен начин. (4/стр. 122)

Защото освен делото и задачата, за която седя, какво друго може да ме спира? Някакво имение и стежание (богатство) ли, културата на съвременния живот ли? Аз не искам да образувам котерия около себе си, която да се кара с този и онзи, с други хора. (14/стр. 282)

Разногласието на славяните е пословично. По-неже ги обича, Бог ги прекарва през огън, за да се обединят. Няма други народи в света, които да са минали през толкова страдания, както славяните. (23/стр. 325)

При днешното развитие на хората и онези, които любят, и онези, които ги любят, взаимно се ограничават. Съвременните хора искат да се освободят от тези ограничения, но за това се изисква Нова философия на живота. (12/стр. 135-136)

Къде греши човек най-много? По отношение на Любвта. (18/стр. 250)

Днес човешкия егоизъм наричат любов... Днес всичко има, но няма Любв. (7/стр. 154)

Христос ми казва: „Ида да помогна на този народ, да загладя всичките недоразумения и да разбия всичките препятстващи духове“. Аз и Христос едно сме. И с нищо друго не можете да ме подмамите, освен с вашата Любов. (14/стр. 282)

Когато има егоизъм в сърцата на хората, аз ги разединявам. Когато има Любов в сърцата на хората, аз ги съединявам. (13/стр. 191)

Закон е: Примирете се с Бога, нищо повече. В това: „Възлюбете Бога!“ е спасението. Не говорим за примирение, а казваме: „Възлюбете Бога!“. (9/стр. 80)

Ако започнете да питате как да обичате или дали правилно обичате, вие ще пропаднете на изпита. Обичайте! Нищо повече! В Любовта грях няма. Любовта освобождава човека от греха. (2/стр. 275)

Досега сте ходили извън закона на Любовта и затова сте грешили. И сега трябва да ходите по закона на Любовта, за да не грешите. (7/стр. 288)

Нека ви кажа, че тази работа е сериозна, не се шегувам. Между вас има раздори и поради това аз не съм могъл да помогна там, гдето трябваше да помогна — а това е, за което аз най-вече съжалявам... Съобщавам ви това: спъвате ме. При все това, аз ще река на себе си: „Хак ти е, да не си отишъл. Но щом си се ангажирал, носи си последствията“. (14/стр. 280,282)

Аз прекрасно бих отишъл в пустинята и си бих прекарал живота, но съм ви събрал тук, за да имам главоболие с вас, защото такава е Волята Божия.

(14/стр. 339)

Щом Бог ви търпи, и аз ще ви търпя. Щом Бог такива ми е дал, ще ви търпя, защото други няма. Каквито сте, такива сте. (23/стр. 58)

Съдбата се смекчава много, когато човек е милосърден

Колкото пъти съм говорил за Милосърдието, всякога ми се гневят и ми казват: „Ти ни мислиш злото, не ни разбираш“. Аз ви разбирам: разбирам, че обичате Истината, Правдата, но още не съм срещнал между хората милосърден човек. А в Милосърдието е спасението — това е Христовото учение, това е бъдещата култура. (11/стр. 92)

Само Милосърдието е в състояние да смекчи Истината. Една сила има в света, която смекчава Истината — да бъде Бог малко снизходителен и да ти даде време. (13/стр. 188)

Без Милосърдието законът показва, че лошите последствия непременно ще се върнат назад. Законът е верен. Туй, което наричаме орисница, всякога ще се върне. Престанеш ли да се ръководиш от

Милосърдието, непременно тази лоша орисница — съдбата — ще се върне. (13/стр. 180)

Всеки от вас може да придобие Милосърдието. Туй Милосърдие може в човешката душа да расте и да се развива, както всяка друга добродетел. И ученикът е длъжен да култивира Милосърдието. Туй Милосърдие, като премахне тази лоша орисница (съдбата), ще премахне лошите условия и ще му създаде благоприятни, при които той ще бъде един отличен ученик. (13/стр. 180)

Всеки човек има по едно малко дете в себе си — неговото Милосърдие. Не препятствайте на Милосърдието ви да се проявява! Днес препятствате, утре препятствате, докато най-после сърцето ви се втвърди. (21/стр. 218)

Аз наричам Милосърдието едно от най-великите качества на човека. То дава най-благородния отенък на човешката душа... Милосърдието дава особени черти, една мекота за човешката душа, едно снизхождение: да знаеш, че всички хора имат слабости. Ако вие имате това Милосърдие, ще бъдете снизходителни и тогава вашата критика няма да бъде тъй остра, но ще бъде мека, снизходителна спрямо вашите съкласници. Ако един ученик няма това Милосърдие, той ще бъде горд и надменен; а пък онзи, който е неспособен, който няма това зна-

Милосърдието, непременно тази лоша орисница — съдбата — ще се върне. (13/стр. 180)

Всеки от вас може да придобие Милосърдието. Туй Милосърдие може в човешката душа да расте и да се развива, както всяка друга добродетел. И ученикът е длъжен да култивира Милосърдието. Туй Милосърдие, като премахне тази лоша орисница (съдбата), ще премахне лошите условия и ще му създаде благоприятни, при които той ще бъде един отличен ученик. (13/стр. 180)

Всеки човек има по едно малко дете в себе си — неговото Милосърдие. Не препятствайте на Милосърдието ви да се проявява! Днес препятствате, утре препятствате, докато най-после сърцето ви се втвърди. (21/стр. 218)

Аз наричам Милосърдието едно от най-великите качества на човека. То дава най-благородния отенък на човешката душа... Милосърдието дава особени черти, една мекота за човешката душа, едно снизхождение: да знаеш, че всички хора имат слабости. Ако вие имате това Милосърдие, ще бъдете снизходителни и тогава вашата критика няма да бъде тъй остра, но ще бъде мека, снизходителна спрямо вашите съкласници. Ако един ученик няма това Милосърдие, той ще бъде горд и надменен; а пък онзи, който е неспособен, който няма това зна-

ние, като усеща своята слабост и липса на знание, тогава отсъствието на Милосърдие ще го направи подъл, долен и лицемерен. (13/стр. 182-183)

Аз съжалявам по някой път, че като дам изпит на някои, те не се радват. Тъй щото аз съм решил: на всички ония, които не се радват, да не давам изпит, нито задача — ще бъде много внимателен... С някои съм решил да нямам абсолютно вземане-даване по простата причина, че щом им дадем задача, в тях се ражда недоволство и неблагодарност. Аз ги наричам разгалените ученици. А разгалените ученици ние ще ги оставим сами да се гаят. В разгаления ученик Милосърдие няма в душата му. (13/стр. 186)

Ако един ученик, след като влезе в Школата, почне да иска само нему да е приятно, нему да е добре — той няма Милосърдие. Взаимност трябва да има. И аз съм забелязал: някои ученици са способни, но те са като шила — като ги пуснеш, с шилото си ще създадат хиляди нещастия. Но знайте, че ние в Окултната Школа имаме ножици за шилата. Най-острите шила можем в скоро време да ги притъпим. И аз казвам: Или престанете с шилата си, или от шилата в ръцете ви ще останат само дръжките. (13/стр. 181)

Сега аз искам да турите като добра основа Милосърдието — няма да се връщам да говоря пак за

него. Други ще говорят за Милосърдието: скърбите, страданията, нещастията, неволите — всичко туй ще ви говори все за Милосърдието. И всичко, което сега съществува в света, тази дисхармония — то показва, че Милосърдието не е обсебило човешкото сърце. (13/стр. 181)

Доброто в човека е в отношение 1:3; единицата е Доброто, а тройката — трите неприятели, които му се противопоставят: те са заблуждението, себелюбие и жадността да пролива кръв. Ще кажеш, че не си проливал кръв — няма човек в света, който да не е проливал кръв. Миналият век е век на проливане на кръв... Друга култура трябва да дойде в света, култура на Милосърдието, което ще определи отношенията на човека към Бога — това е първото отношение, първото изкуство. Придобие ли се това изкуство, другите идат сами по себе си, всички тайни се откриват сами по себе си. (18/стр. 154)

Милосърдието е най-високата проява на човека, който живее на Земята... Милосърдието, за което ви говоря, не е нещо отвлечено, мъртво — то е реално и живо. Всеки ден то слиза на Земята, то е първият лъч, който сутрин ви събужда. Милосърдието внася първата мисъл във вас за работа — ако не приложите тая мисъл, ще сгрешите. То ви нашепва какво да правите, а вие отлагате. Милосърдието казва: „Няма време за отлагане“. Ако отложите, ще пропуснете условията. (18/стр. 164)

Днес Милосърдието учи хората как да прилагат Мъдростта и Силата — в това се заключава Христовото учение, в това се изявява Христос, Който иде вече на Земята да научи хората... В черквите проповядват, че Христос иде да накаже хората. Не е така, Христос ще дойде да тури всяко нещо на мястото му, да тури ред и порядък в света — само така светът ще се оправи. (18/стр. 159)

Ако Бог не беше Милосърд, вашата работа би била свършена. Вие ще призовете Бога в Неговото Милосърдие. (25/стр. 252)

Като се научили за решението на Бога да направи човек, Ангелите се изредили пред Господа... Пръв се явил пред Господа Ангелът на Истината и казал: „Господи, не създавай това същество, то ще завладее света“. Втори се явил Ангелът на Правдата и казал: „Господи, не създавай това същество, то ще бъде жестоко и неотзивчиво, ще мисли само за себе си, никога няма да влиза в положението на страдащите“. После дошъл Ангелът на Мира и казал: „Господи, не създавай това същество, то ще напои света с кръв, с неговото явяване ще настанат големи кръвопролития“. Бог се отказал от желанието Си да създаде човека. Най-после се явила при Господа най-малката дъщеря на Милосърдието и казала: „Господи, както си намислил, така направи — създай това същество. Даже всички да се откажат от него, аз ще му покажа как да люби, как да проя-

ви Милосърдието“. От тия думи лицето на Господа светнало и Той казал: „Ще създам това същество, ще го направя по образ и подобие Свое“. (18/стр. 152-153)

Значи, човекът бил създаден заради Любовта на малката дъщеря на Милосърдието. И до днес още, който познава тая дъщеря, той запазва образа на Оня, Който го е създал. Който не познава тая дъщеря, той е осъден на изчезване. Малката дъщеря на Милосърдието е Христос. (18/стр. 153)

Не можеш ли да дадеш път на Милосърдието в своя живот, ще дойдат Ангелите на Истината, на Правдата и на Мира пред Господа, за да кажат, че са били прави, когато са Го съветвали да не създава човека. Когато един от тия Ангели види, че човек греши, той си казва: „Аз знаех, че ще бъде така“. Милосърдието и Доброто трябва да работят дълго време върху човека, докато възстановят Оня образ в него, който някога му е бил даден. (18/стр. 153-154)

Питате защо плаче човек, какво е предназначението на сълзите. Една сълза, излязла от окото на човека, може да го спаси от престъплението, което е извършил — тя е сълзата на Милосърдието.

(18/стр. 156)

В Божия закон няма изключения, но в Божи-ята Милост има правила, които могат да смекчат закона. (4/стр. 48)

Сега ще коленичим и ще отправим ума си към този Господ на Любовта, и ще Му кажем: „Господи, ние сме готови да изпълним Твоята Свята Воля абсолютно, без никакви изменения“... Като казвам „ще коленичим“, разбирам, че ще коленичим не ти с тия колене, ще коленичим с душата си, ще вдигнем ръцете на своя Дух и ще призовем Господа. Ще Го призовем в Неговата Милост и Той ще ни отговори. (13/стр. 10,11)

Когато минава Любовта, вие ще се обърнете към нея, само една дума ще ѝ кажете: „Помилвай ме“.
(25/стр. 41)

Господ е всемъдър, добър, справедлив, съобразителен и любящ, Който прощава и помага на страдащите и бедните. Ако сто пъти съгрешите и се обърнете към Него, Той ще ви прости. Той наказва само дяволите, Той ги е проклед и е създал за тях голям огън. Тъй че който не иска да бъде свързан с дяволите, трябва да бъде милостив и съобразителен.
(17/стр. 456)

Преди 5000 години хората са имали много велики идеи. Сега нямат такива. Сегашните хора са много по-жестоки от по-раншните. Лекарите съживяват един болен, осъден на смърт, за да го обесят после. Това е жестоко. Културата е да простят.
(4/стр. 97)

Величието на Христа седи в жеста на благородство, който Той прояви на кръста още — закован с гвоздеи на ръцете и на краката, Той каза: „Господи, прости им!“ . (2/стр. 186)

Всички първи християни мъченици ликвидираха с кармата си, като прощаваха. И така се прекъсваха връзките. Законът е: Щом прощаваш, кармичната връзка се скъсва. Като не прощаваш и се противиш, връзките на кармата се продължават. (7/стр. 43)

Когато тук, на Земята, те удари някой, една нишка, която те държи вързан с своята зла съдба, се скъсва — ето защо казва Христос: „Ако те ударят от едната страна, обърни и другата“. (17/стр. 477)

Знаете ли защо страдаха мъчениците? Тези, които ги мъчеха, бяха мъчени от тях в миналото. А мъчениците, като претърпяха мъчението, ликвидираха с кармата си... Христос показва на Своите ученици и на първите християни как най-лесно да ликвидират с кармата — по пътя на страданията. (9/стр. 109,233)

Христос се е пожертвал, Той работи за нас. Остава ние да се жертваме, а пък ние седим и мислим две хиляди години как да се жертва човек. (25/стр. 251)

Съдбата, която сега иде, ще ви научи на много неща. Чрез съдбата иде Бог в света и пита хората дали са готови да простят. (24/стр. 73-74)

Ще умират хората, къщи ще изгарят, параходи ще потъват и т.н. — не е в това злото... Но злото е в това, че вие не прощавате. (4/стр. 55)

Казано е: „Всички ще бъдат научени от Господа“. На какво ще бъдат научени? На Милосърдие... Кога ще бъдат научени? Когато служат на Господа. Милосърдието има отношение към закона на служенето. Решете се и вие да служите на Бога — това е Новото учение, което всеки може да приложи. (18/стр. 153,163)

Учение, което не може да се приложи, не искам да чуя за него. (3/стр. 84)

На всеки един от нас, който не може да прощава, значи липсва му какво? — Милосърдие. (13/стр. 180)

Някой път не само че не прощавате някому, но не давате и на Господа да го прости... Някои казват: „Аз никога няма да му простя“. Ти няма да му простиш, но Бог ще му прости. Бог като му прости, и ти ще му простиш. Човекът, на когото не искаш да простиш, става банкер. Ти имаш нужда, той е добър и ти дава запис, твоето мнение за него веднага се изменя. Значи, Бог туря едного в трудно по-

ложение, а на другия отваря сърцето. И така ще ги примири. (7/стр. 141-142)

Всички нещастия, които ни сполетяват, идват от хората, а не от Бога. Когато Господ иска да накаже някого — оставя го на хората. (4/стр. 183)

Прощавай на хората заради себе си, за да не влезеш в същата клопка. Понеже, ако не простиш, ще държиш този човек в ума си и той ще те зарази; пък ако му простиш, той ще бъде вън от тебе. Грешният, като му простиш, той ще бъде вън от тебе; ако не прощаваш, той ще бъде вътре в тебе. Та от чисто хигиеническо гледище — прости му. (5/стр. 253)

Ще бъдете последователи на едно Учение, според което винаги ще казвате: „Аз ще му простя“. (13/стр. 371)

Заради Христос ще носите всичките обиди! И като ви обидят, ще кажете: „Заради Господа!“. И ще се зарадваш, че са те обидили... Това е Любовта! (25/стр. 251)

Нямате ли Любов, Царството Божие е далеч от вас. Да се покаеш, разбирам да разтвориш сърцето си и да възприемеш Любовта вътре в него. Друго покаяние не разбирам. (11/стр. 232)

Някои искат, като се помолят на Бога, да им се прости всичко. За да ти се простят греховете,

постил ли си пет-шест дена, молил ли си се?... Пет-шест дни ще постиш, ще се молиш, ще контролираш мислите си, чувствата си, действията си — и тогава ще кажеш: „Господи, прости ме“. Постът е само един метод, с който разрешаваме най-великите задачи в света. (13/стр. 370)

Според мен постът е едно филтриране на човешките мисли и чувства. И човек се нуждае от филтриране. (5/стр. 382)

Постът означава да очистиш ума, сърцето и волята си... Когато постиш, ще започнеш да прощаваш на всички и да заличаваш всичко от тефтера си. Ще кажеш на Господа: „Господи, каквото правя аз, така прави и Ти с мене“. (13/стр. 370)

Когато се намираш пред Лицето на Бога, ти трябва да простиш прегрешенията на брата си. Когато се намираш пред Лицето на Бога, ти трябва да простиш всички дългове на брата си — абсолютно да ликвидираш с него... Казвам: Ако още днес не скъсате вашите изпълнителни листове и не се явите с чисто лице пред Господа, и вие, и длъжниците ви ще излезете вън. (2/стр. 185)

Ако сте готови да скъсате вашите записи, вашите изпълнителни листове, и аз съм готов да скъсам моите записи срещу вас. Ако вие не сте готови, и аз не съм готов. (2/стр. 186)

Сега, като ме слушате, ще кажете, че сте ме разбрали. Ако наистина сте ме разбрали, ще ви подложка на изпит. Ще дам изпита първо на някоя сестра. Ще накарам всички да ѝ говорят лоши думи и да я оплюят. Ако понесе това изпитание спокойно, като че нищо не става, тя ме е разбрала. (27/стр. 764)

Само силният духом може да прости — това не е за малодушните. (13/стр. 371)

Някой човек става пръв министър, но наскоро след това започват да го гонят, да го преследват: турят го в затвор за някакво престъпление, лишават го от богатства, от слава, от почести и т.н. Ако при това положение той може да издържи и от позорния стълб, на който са го поставили, повдигне очите си към Господа с думите: „Господи, благослови тия хора! Благодаря Ти за привилегията, с която си ме удостоил!“ — това значи Любов към Бога. (1/стр. 65-66)

Ще ви кажа отгде можете да вземете тази Любов. Като ви обидят, почнете да се огорчавате — това показва, че вашата любов има граници, отпада, значи не е любов. Павел казва: „Любовта никога не отпада“. Преди да падне орехът, окапва нещо от него, то не е орехът, то е черупката. Някой казва за други, че любовта му отпаднала, но то са опаковки на Божествената Любов. От вас трябва да отпаднат всички черупки и да остане Божествената ядка, която е

Любов, в която има сила — щом я призовете, всичко да се стопи в тая Любов. (3/стр. 82)

Не можеш да простиш някому, докато не го обичаш и докато не те обича. Ако някой мисли, че може да прощава без Любов — лъже се. И онзи, който иска да го простят, трябва да иска да го простят по закона на Любовта. Вън от закона на Любовта прощение не може да има. (13/стр. 448)

В грешния ще обичаш онова, което не е грешно... Да виждаме Бога дълбоко в грешния, зависи от степента на развитие на съзнанието ни. (7/стр. 139)

Човек трябва да дойде до това положение, че като срещне подобния си, да вижда Божественото в него. Така трябва да схващат нещата и страдащият, и онзи, който не страда. И двамата еднакво трябва да съзнават положението си като братя. (10/стр. 194)

Дойде някой ваш приятел и кръвно ви обиди — един изпит... Наблюдавайте след колко време може да превърнете тази обида в приятно чувство. Това е пак до силата на съзнанието ви. Ако до един месец не можете да я превърнете, вие сте далеч. Тогава минават месец, два, три, година, две и повече и по закона на кармата след много време всичко минава, заличава Господ този спомен. И вие казвате: „Свърши се“ — да, но това не е ученик, никакъв урок той не е научил. Добре сте научили урока си, ако, след

като ви обиди някой, в един час отгоре заличите тази обида. Не само да я заличите, но да обикнете тази дума. (16/стр. 285)

Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш, то не е прощаване. За Бога ще го обичаш! Ще постъпиш така, както Бог постъпва. Дали заслужава, или не — това ще го оставиш настрана. Господ, когато ти правеше добро, дали го правеше за твоята добрина? Правеше го за Любовта, която има! (7/стр. 143)

Около всеки човек Провидението изпраща не ония, които го обичат, но ония, които не го обичат, които му мислят злото. Те се трупат около него и го докарват до ужас. Той настръхва от страх и се обръща към Бога с молба да го освободи от тия неприятели. Не, докато не им прости, той няма да се освободи от тях. Той трябва да ги погледне спокойно, с Любов и да каже: „Заради Бога прощавам на всички“. (24/стр. 67)

Да простите — в това се заключава истинската магия, истинската наука. Докато не простите на онези, които не ви обичат и ви причиняват пакости, никаква наука, никаква магия, никаква школа, никакви стихове и формули няма да ви помогнат. Напротив, тия неща по-скоро ще бъдат нещастие за вас. (24/стр. 67)

Няма по-голямо нещастие за човека от това, да помни и добрините, и злините, които хората са му причинили. Затова именно Бог е заличил всичко от паметта ви, да не помните кой какво зло ви е причинил. Един ден ще дойде страшният изпит, когато Бог ще дигне завесата на вашето минало, ще ви покаже какви са били отношенията ви с всички хора, едни от които са ви правили добро, други — зло; и вие да погледнете към тях, да погледнете към Бога и да бъдете готови да простите. Така ще се изпита вашата Любов. (24/стр. 66)

Кармата се разрешава само чрез Любовта

Всеки може да ликвидира с кармата си при условие да приложи Любовта в живота си. За тази цел той трябва да се запита обича ли всички същества еднакво. Това може да се постигне, когато гледате на хората като на същества, в които Божественото се проявява... Тъй щото обичайте всички хора за Божественото в тях! (12/стр. 132)

Обаче, докато не намерите Божественото в себе си и го обикнете, и хората не можете да обичате. Всички страдания, всички противоречия в света произтичат от факта, че хората търсят Истината и Любовта отвън някъде. Първо ще ги намерите вътре в себе си. (12/стр. 57)

Ще гледате на всички хора със свещен трепет, като на души. Щом обичате хората като души, и те ще гледат по същия начин на вас. (7/стр. 140)

Когато човек люби, това не е най-великото. Има нещо по-велико — това е самата Любов. И камъкът, като го обикнете, ще ви разбере. Няма същество в света, което, като го обикнете, да не разбере Любовта. (7/стр. 140)

Човек ликвидира със своята карма, като работи за другите, за Бога. Чрез Любовта човек ликвидира със своята карма. (7/стр. 217)

Работата за ближния и работата за Бога е един и същ закон, който се изразява в две направления. (15/стр. 230)

Казано е в Писанието: „Любовта ще покрие множество грехове“. Всяка погрешка трябва да се покрие с едно Добро. (7/стр. 217)

Има добро, което е за ликвидиране на едно зло. Тогава ти правиш добро по кармични причини. (7/стр. 175)

При закона на кармата трябва да идеш някъде, защото си създад връзки с известни лица, за да се изплатиш. Хилядите злини са хиляди нишки, хиляди конци. Как ще ги скъсаш? Като направиш хиляди добрини. (7/стр. 217)

Трябва да се срещнеш с онези хора, на които ще бъдеш полезен. Затова се извършва промяна на професията, за да се срещне човек с онези, с които трябва да се срещне. Другояче не би се срещнал с тях.

(8/стр. 132)

Щом си правил много грехове, ще правиш и много добрини. Туй е закон. Ако имаш хиляди грехове, ще кажеш: „Господи, аз ще направя за всички злини в света и толкова добрини. Всичко ще поправя тъй, както Ти искаш“. Ще се върнем и ще поправим. Може тази погрешка да ни коства хиляди години, все едно. (13/стр. 124)

Кармата се разрешава само чрез Любовта. Яков имаше дванадесет синове, но само Йосиф беше роден по закона на Любовта. Яков работи седем години за него, след което се ожени за Рахил, която роди само един син — Йосиф. Който може да слугува седем години с Любов, той ще роди Йосифа.

(18/стр. 365)

Кои хора познавате и кои не познавате? Вие познавате само ония, които са ви направили някакво Добро или които са ви услужили. Ония, които не са ви направили Добро или които не са се проявили към вас, не познавате. (18/стр. 85)

Доброто, което някой прави по кармични причини — тоест като отплата за добро, сторено нему

в миналото — е ценно за Небето. Обаче най-ценно е това Добро, което става не по закона на кармата, но по Свобода и от Любов. (7/стр. 175)

Доброто е свързано със закона на Любовта: Когато Милосърдието и Любовта действат в човека, той е готов вече да прояви Доброто, да прави добри дела. Вън от Милосърдието и Любовта Доброто не съществува, т.е. не може да се прояви. (18/стр. 312)

Има Добро над кармата... Има Добро за самото Добро, не по кармични причини. Това е вече Дихарма. Това е Истинско Добро. (7/стр. 175)

„Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изважда добрините“ — доброто съкровище на сърцето представлява Божествената душа... Под думите „добро съкровище“ Христос разбира човешката душа, която се развива правилно. Според окултистите тя представлява добрата карма на човека. (18/стр. 475,480)

Как се придобива доброто съкровище? Чрез знание, търпение и постоянство... Добрият човек е изпълнявал Божиите закони, събирал добро съкровище в сърцето си и днес има какво да вади и да раздава на ближния си. Злият човек е нарушавал Божиите закони, правил злини, с което си е създал лоша карма. Днес го турят в затвор, дето лежи

няколко години, докато придобие известна опитност — чрез страданията соковете на злините се превръщат в добрини. (18/стр. 469,481)

Как се познава кой човек има добро съкровище в сърцето си?... Ако станете сутрин с лошо разположение на Духа и през целия ден не можете да подобрите състоянието си, вие носите лошо съкровище в сърцето си. Ще се извинявате, че не сте разположени, че сте болни, и т.н.; нищо не може да ви извини — съкровището ви не е добро. (18/стр. 481)

Казвам: Добър е онзи човек, който може да прояви своята Доброта при най-неблагоприятните условия в живота. (13/стр. 491)

Опитайте се, вижте се във време на несполука какъв сте вие в себе си. (4/стр. 160)

И при най-лоши условия имаш възможност да направиш Добро. Защо светът да се пълни с тези думи: „Аз не мога, нямам условия“. В Природата откъдето минеш, можеш да направиш нещо. Видиш някой камък и се спънеш — я го тури на място. Или видиш някоя книжка да се търкаля по пътя — я се наведи, вдигни я и я прибери настрана. (7/стр. 175)

Човек отведнъж не може да придобие Добрия живот. За да бъде сега добър, трябва да се е трудил с векове. Всяко добро дело, всяка добра мисъл уве-

личава нашата вяра. Само когато човек действа с Добро, е свободен; правиш ли зло, ставаш роб на условията. (7/стр. 172)

Казано е в Йезекиил: „Ако извърши престъпление, праведният прекъсва връзката си с Бога“. Ако извърши Добро, грешникът се свързва с Бога. (19/стр. 261)

В Невидимия свят има много примери — много Напреднали Същества, като Богове са те, и като направиш една погрешка, те казват тъй: „Това, което правиш, не е право, не е хубаво“... Но как трябва да го направиш, не ти казват. И ако искаш да направиш Доброто, ти трябва да идеш при Господа, Той ще ти каже как трябва да го направиш. (5/стр. 250)

Щом решиш да извършиш едно Добро, между тебе и Бога се явява връзка, завежда се вече разговор. Моментата, към който решиш да вършиш Добро заради Бога, Той мисли за тебе. (3/стр. 132)

Когато Божественото присъства в човека, и най-лошият, и престъпникът могат да извършат някакво добро, велико дело. Когато Божественото отсъства от човека, и най-добрият може да извърши някакво престъпление. Трябва ли тогава този човек да минава пред хората за лош? Моментната проява не прави още човека нито добър, нито лош. (12/стр. 132)

Този момент, в който вършиш лошо, показва, че си бил такъв и в миналото, но той е отражение на миналото... Ти трябва да престанеш да си лош, а това значи да предизвикваш Доброто от своето минало. (3/стр. 183)

Бог работи върху човека с Доброто и със злото, с положителните и с отрицателните сили. От човека зависи как ще се ползва от тия сили. (21/стр. 181)

Докато студентът решава задачата на дъската, професорът седи далеч от него и следи работата. Когато професорът се приближи до дъската да провери задачата, студентът остава близо до него и се поучава. Това е процес на съзнанието. Как ще намерим грешките? Това е работа на професора. Студентът само учи. Той изучава Доброто и злото като сили, които работят в човека. И тъй, обичай злото като корени на дървото, а Доброто — като клони. Като обичаш клоните, ще се грижиш и за корените... Ще бъдеш студент, ще ти преподават и ще те изпитват. Изпитът е съдбата. (22/стр. 95-96)

Според това какви искате да сте, малки или големи, ще опитате двете положения — ще опитате плодовете и на Доброто, и на злото. С това индустите определят образуването на човешката карма — причини и следствия. (6/стр. 57)

Има моменти в живота, когато трябва да бъдем големи, а в други — малки. Единият и другият метод са потребни, но потребен е и един среден — да знаете изкуството да преминавате от едно състояние в друго, от една форма в друга; вие сте учили първите два метода, искам сега да научите Третия метод.

(6/стр. 52-53)

С Третия метод ще можете да превърнете лошата карма в добра, лошите последици в добри, а на добрите да дадете правилна насока в живота; защото без последното и добрите последици може да се извратят, да се превърнат в лоши... Защото на енергията, която служи за Добро, като извърши тя своята служба, трябва да ѝ се даде нова насока — Правият път; не направите ли това, тя ще влезе в услуга на злото. (6/стр. 57)

Казвам: Гъстата материя, в която съвременните хора са слезли, както и материалните въпроси, които разрешават, свършено са ги отдалечили от Правия смисъл на живота. (1/стр. 228)

Сега, в десет години искате бърже да измените всичко, като с магически замах. Не зависи от мен да ускоря работата. Аз мога да ви посоча методи за по-бързото ви еволюиране, но има други сили, които контролират действията ви без лицеприя-

тие. Следователно трябва да влезете в тази Права посока за развитие. (6/стр. 61)

Аз мога да ви направя като пчелици, като ви туря в котела, но аз искам вие сами да станете добри. Защото, като дойде времето, ще бъдете добри по необходимост, а сега е време на свобода, на избор. (3/стр. 83-84)

Вие изучавате законите на Ангелите само в техния негативен смисъл и затова не успявате. В бъдеще ще се изучават само законите за Доброто, което ще даде подтик на Доброто. В Окултната школа ще има правосъдие на добрите хора: ще се прекрати съденето на грешните, а ще бъдат съдени праведните; няма да наказваме, а ще възнаграждаваме. (6/стр. 243)

Съвременната съдба, или правосъдието на съвременните хора, се отнася само до престъпленията им. Например, ако някой човек направи едно престъпление, веднага идват стражари, хващат го, турят го в затвор и против него се завежда дело. Обаче, ако направи някакво Добро, никой не го търси да му даде известно възнаграждение. (24/стр. 169)

На Небето, ако някой направи едно добро дело, веднага видните адвокати и съдии стават на крак и казват: „Доведете този човек при нас, да видим

какво Добро е направил, за да му отдадем заслуженото“. (18/стр. 475)

След всяко Добро, което правите, Разумният свят увеличава кредита ви... За най-малкото Добро, което виждат в човека, те са готови да го възнаградят материално и морално. Това не е подкуп, а поощрение — за да върви напред, човек се нуждае от одобрението на някое Възвишено Същество. (21/стр. 170)

Като направиш едно Добро, 25 хиляди години ще жънеш последствията. (7/стр. 174)

От сърце или не от сърце, направете Добро — то ще ви спаси. Днес едно, утре друго, други ден трето — като направите сто, старите мехове ще се пукнат и ще ви измъкнат навън. И вие ще бъдете свободни. В съвременната наука, религия и разбиране има голяма игра на думи — лъжи, лъжи, лъжи, с които искат да ни вържат. Навън вече тия лъжи! (14/стр. 463)

Добрият човек не задържа нищо в себе си... За да се освободите от горчивината, трябва да я повърнете назад. Сега на вас казвам: Повърнете всичко старо, което сте яли от хиляди години насам. Като се освободите от старото, съзнанието ви ще просветне. (2/стр. 100-101)

Не мислете, че пътят на един Добър човек е по-тлан с рози — ако едни го обичат, други го мразят. На Земята засега е тъй. (6/стр. 242)

Молете се на Бога — Висшите Същества, които ръководят съдбите на народите, да работят върху тях и да ги упътват към Божественото. Молете се да се отложат и смекчат изпитанията и страданията, които идат върху човечеството. Молете се Бог да превърне всичко в добро. (9/стр. 289)

Съществува един свят толкова възвишен и чист, толкова отзивчив и чувствителен към страданията на хората, че при най-слабото апелиране към Съществата от този свят за помощ веднага се получава отговор. (1/стр. 93-94)

Благодарете на добрите си приятели, видими и невидими, които се притичват на вашия разумен зов. (21/стр. 182)

„Ние сме улисани, не сме будни“ — без да гледат на това, Съществата работят върху нас непрекъснато и безвъзмездно. Те искат да станем сътрудници в тяхното дело и това ще бъде... Всеки човек си има свои Духове, които му помагат. Те са Служебни Духове и имат връзка от миналото с човека. (9/стр. 267)

Като ви говоря сега, виждам около вас Ангели, които копаят с мотика в ръка, вдигат голям шум наоколо си. Казват за някой проповедник: „Той е направил много за паството си“. Нищо не е направил той, но направили са го онези хиляди Ангели, работници, които вие не виждате. Доброто вътре

в нас и великите блага, които търсим, могат да израстат само благодарение на Бога и на Неговите помагачи служители. (6/стр. 63)

Ангел на санскритски означава „служител“, но означава още и „огън пламтящ“, а също така и „любов“. Любиш ли — Ангел си. (11/стр. 89-90)

Като придобиете поведението на един Ангел, у вас ще израсне Новото, вие ще се новородите и ще кажете: „Роденият от Бога грях не трябва да прави“. И тъй, щом станеш сутрин, ще си кажеш: „Аз трябва да имам поведението на един Ангел“. Малко се разтревожиш, ще кажеш: „Аз трябва да имам поведението на един Ангел“. Ще си казвате тези думи всеки ден: и като спите, и като ядете, и като работите. (13/стр. 478-479)

„За този Нов живот, който ни чака, дали ще се приготвим единствено чрез чиста храна, светли мисли и добри постъпки?“ Напредналите Същества работят над нашата култура и над нашите души. Те ще изработят в нас Новия човек, ще ни подготвят за Новия живот, за който нямаме представа. (9/стр. 266)

Най-смелата фантазия не е творила блян, подобен на това, що Бог е приготвил за нас. (4/стр. 165)

Непостижима е Божията Мъдрост. Бог има за цел да произведе нещо много по-красиво, отколкото ние разбираме. (9/стр. 65)

Един ден ще се събудиш и ще видиш, че не си такъв, какъвто си бил досега, и ще си кажеш, че си бил голям дивак. Това наближава, още десетина години — и всеки ден ще представлява много години.
(9/стр. 82)

Кармата е отклонение от Правия път

Какво нещо е кармата? Едно време карма не е съществувала. Хората сами създадоха своята карма и ако вървят в Правия път, кармата им сама по себе си ще се махне. (24/стр. 117)

Как може да се върне човек в Правия път? Вижте какво прави детето, когато огорчи майка си: като разбере, че я е огорчило, то само отива при нея и започва да плаче — плачът е неговата молитва... Сега и на вас казвам: Идете сами при Бога, както детето отива при майка си. (18/стр. 323)

Като видя, че някой плаче — ще го утеша.
(23/стр. 295)

Лошите хора ще станат по-добри от тия, които днес минават за добри. Аз съм си поставил за задача да помогна на всички хроми, слепи, сакати, за да оздравеят и да се радват на живота. (18/стр. 322)

Може да е направил човек много грехове, но пробужда се душата и тя се умива. А пък друг човек

може да не е направил грехове, но пък, отклонен от пътя, в който е поставен — пропада. (14/стр. 117)

Сега започвате, както много пъти сте започвали, започвали, но не довършвали. За пример, ще дойдем в Окултната школа да проучваме от какво произтичат тия обществени недъзи, причините им. Ще кажете вие: „Карма!“. Хубаво, карма, но то е много общо, а трябва да се знае де е причината. (16/стр. 186)

Казвате: „Коя е причината да дойде кармата в живота на човека?“. Когато човек изгуби Любовта си, кармата дохожда на нейно място. Когато човек изгуби Радостта си, скръбта дохожда на нейно място. Когато човек изгуби Правдата, безправие-то дохожда на нейно място. Когато човек изгуби Милосърдието си, страхът и насилието дохождат на негово място. Следователно недъзите в човека показват какво му липсва, т.е. какво е изгубил той в живота си. (12/стр. 130)

Всички недъзи, които съществуват между хората, трябва да им послужат като мерки, по които да съдят доколко са се отклонили от Правата посока в живота. Като видите някакъв недостатък, било в себе си, било в другите — това е придобивка, за която трябва да се радвате. Този недостатък показва де сте се отклонили и какво отклонение е станало във вашия живот. В това отношение недостатъци-

те на хората не са техните съществени качества, но са временни отклонения само, които предстоят на изправяне. (1/стр. 89)

Правата мисъл се иска от всички. Не казвай, че мъжът ти върви в крив път, но кажи, че е направил погрешка, която трябва да изправи. Когато малкото дете се цапа, това не показва, че върви в лош път — детето не е виновно, че се цапа. Очисти го и чакай, докато порасне и съзнае погрешката си. (18/стр. 22)

Много пъти с одумването умът изгубва правата страна. (5/стр. 389)

Вие трябва да гледате с добро око на своя ближен — мислете за него само Добро. Лошото, което виждате, има отношение към неговия минал живот. Днес той се стреми към Доброто и ще стане добър. (18/стр. 322)

Кармата определя първото отклонение, което човек е направил по отношение на правата мисъл... Следователно, като се повърнем към правата мисъл, ние ще имаме, казано в християнски смисъл, Божиата Благодат. Що е Благодатта? Дихарма, или повръщане към първото естествено състояние на правата мисъл. Да имаш правата мисъл, значи да имаш Благодатта на Бога, да си под Неговите крила. (29/стр. 242)

Казвам: Пътят, по който сте тръгнали, е прав. Вървете по него без колебание. Прав е пътят, но от вас се изисква усилие, труд и работа. (24/стр. 60)

Мислете за Небето, а живеете на Земята. Така ще се оправят работите ви... Щом се увеличават страданията, мисълта е, която може да изведе човека от това трудно положение. (5/стр. 406,416)

Трябва да достигнем до положението, при което, като виждаме, че някой ще нанесе удар на главата ни — ние да можем чрез своята мисъл да спрем този удар; веднага да парализираме неговото действие. Ще каже някой: „Дали е Волята Божия да спираме някого?“. Може да питате вие: „Кармически ли е да те удари някой в главата?“. Ако си глупав — да, може да те удари. Глупавия всеки ден го бият. (16/стр. 235)

Вашите погрешки, вашите глупости не ги обяснявайте все с кармата. (16/стр. 249)

Всичко съдейства на човека да тръгне в Правия път, да мисли право. (27/стр. 765)

Един човек, когото осъдили на смъртно наказание, си казал, че не могат да го обесят по никой начин; смятал, че ще се скъсат всички въжета. И наистина, въжетата се скъсали. И Христос казва: „Всичко, каквото поискате, ще ви бъде“. И ако не

получавате, значи зле просите. А зле просите, когато не мислите право. (7/стр. 201)

Човек е само онзи, който мисли право. Когато дойде правата мисъл и смени всички отрицателни състояния в положителни — това е човекът... Следователно правата мисъл представя магическата пръчица. Който владее правата мисъл, той е маг. (24/стр. 55,57)

Докато живее в съзнанието и самосъзнанието си, човек живее и се движи в света на промените — в радостите и скърбите. Щом мине в подсъзнанието и свръхсъзнанието, човек вече влиза в друга фаза, той излиза от всички промени, от всички противоречия. Щом се натъкне на някакво страдание, той лесно го сменява в радост. Неговият живот сам по себе си е молитва, т.е. непреривна, съзнателна връзка с Бога. (24/стр. 52-53)

Като получиш една Божествена мисъл, тя е магическа, всичко може да постигнеш с нея. (27/стр. 382)

Правата, възвишената, идейната мисъл иде само от Бога. (1/стр. 196)

Всичките прави мисли са светли, всичките нечисти мисли са тъмни. Всичките желания прави са топли, а всичките желания нечисти са студени.

Всичките добри постъпки са меки, а всичките лоши постъпки са остри. (5/стр. 263)

Идването на Христа ще се ознаменува с движение на човечеството в Права посока — всички хора ще започнат да мислят, да чувстват и да действат право. (18/стр. 252)

Где е Правият път? В страданията. Те ни показват веднага Правия път... Някой трябва да мине през река: обикаля покрай брега, за да търси удобно място, брод, за да мине — с това се забавя; но ако види зор, намери се пред опасност, веднага влиза в реката и намира Правия път. (4/стр. 178)

Страданията и нещастията имат за цел да върнат човека към Първичния живот. (19/стр. 254)

Страданията не са нищо друго освен обвивка, в която са скрити благата на живота... Христос казва: „Който има уши да слуша, нека слуша“. Аз пък казвам: Който не вярва в думите ми, ще ги опита. (18/стр. 364)

Всички хора трябва да знаят, че благата, които имат, са дадени от Бога. Нещастията, страданията в света са допуснати пак от Бога. В края на краищата обаче всеки човек ще разбере, че Божията Любов седи над всички страдания и нещастия. (10/стр. 63)

Някой каже: „Това е мое тяло“. Да ме простиш, не е твое тяло, защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, сестри, братя са положили живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше... В момента, когато кажем, че това тяло е наше — върху нас, върху децата ни, върху всички ни идва проклятие. Трябва да кажем: „Господи, благодарим Ти, че си ни турил вътре в туй Твое тяло“. Така трябва да мислят всички. (4/стр. 10)

Всичко, каквото искате на Земята, принадлежи на Бога. Щом ние обичаме Бога, можем да разполагаме с всичко Негово. Ако ние имяхме Божията Любов в себе си, оскъдност в този свят нямаше да има. (15/стр. 34-35)

Нещастieto на човека не се дължи на липсата на блага, но на това, че той спира добрите мисли и чувства в себе си, не ги проявява навън — с други думи казано, той не дава възможност на Бога в себе си да се прояви. Бог тихо ви нашепва: „Направи едно добро дело“. „Не искам.“ „Остави тогава Аз да го направя!“ „Не позволявам.“ Може ли при това положение да бъдете щастливи и да намерите Бога? (18/стр. 316)

Онзи, който е свързан с Живия Господ, чува Божия глас и изпълнява Волята Му. Ако направи

някаква погрешка, веднага чува тихия Божии глас в себе си, който му говори: „Не постъпваш добре, изправи погрешката си!“. Който се противопоставя на този глас и не го слуша, ще понесе последствията. (18/стр. 406)

Сега разберете: Определено е какво човек трябва да премине. Ти не можеш да избегнеш от своята съдба. И праведният, и грешният ще минат по един и същ път. Тогава вие питате: „Каква ще бъде разликата?“. Ето каква е разликата: праведният ще мине по пътя и всичко ще се превърне за негово добро — каквото му се случи, ще бъде за негово добро; а на грешника каквото му се случи, ще стане за негово зло. (5/стр. 192-193)

В Божествената икономия няма какво да се предвижда. Бог е предвидил всичко добро за тези, които вършат добро. Тези, които не действат добре, ги чакат злини. И едните, и другите ще носят последствията на великия закон. Това е не защото Бог иска да ги наказва, но следствията са плод на самите наши действия и затова ние не можем да ги избегнем. (3/стр. 183)

Ще ви обясня от какво произтича мъчението. Всеки ученик, който не спазва един от вечните закони, които съществуват, той създава мъчението. Обаче този ученик или съзнателно, или несъзнателно отхвърля факта, че е направил грешка; и върви

в живота от едно прераждане във второ и трето, а законът на мъчението постоянно си действа. Този закон действа тъй, както една река си пробива път и взима ново направление от това, което е имала по-рано. Следователно аз наричам мъчението метод, или начин, за изправление на човешкия живот... Разберете следния факт: мъчението показва истинския път на отклонението. (4/стр. 12,13)

И без да бъде ясновидец, човек ще разбере как и кога се е създала кармата. Достатъчно е човек да направи най-малкото отклонение от закона на Любовта. (12/стр. 102)

Слушайте Бога, докато ви говори бащински, с Любов. Не Го ли слушате, Той се отдалечава от вас и законът ви хваща. (18/стр. 406)

Който се отдалечава от Бога, ...проявява егоизма си, понеже е изгубил своята вътрешна светлина и топлина. (18/стр. 434)

Виждаме мнозина, които не знаят да мислят, да действат — да мразят могат, но да любят, не могат. Всички тия хора със своите развалени умове и сърца образуват карма. (17/стр. 214)

Само Любовта носи Чистотата и затуй без Любов не можете да бъдете чисти. Туй трябва да го осъзнаете. (13/стр. 63)

Благодари, че има един закон на Любовта, който е снизходителен — туря най-малкото наказание. (5/стр. 470)

Страданието е първият признак, че Благословената ръка работи върху човека да го изправи. За онзи, който разбира законите, страданието е велико благословение. В сравнение с това, което Любовта носи, страданието е кратковременно. (2/стр. 72-73)

Да остане сега тази мисъл във вас — че Господ е вътре във вас и всички блага, които имате сега, от Него са. И да се образува тази връзка между Него и вас. Тежко е, когато няма връзка. (5/стр. 430)

Яков имал и лоши черти в характера си, но Бог го поставил на големи изпитания и страдания, докато се облагороди. Колко пъти горко е оплаквал съдбата си!... Чрез страдания и изпитания Яков придоби способността да съзерцава. Той се свърза с Бога — молеше се и разговаряше с Него. (18/стр. 358)

Бог не раздава благата сам, а ги дава на други да ги раздават и те ги раздават в изобилие. Когато се дойде до страданията, Бог сам ги раздава и тогава е много внимателен. Той дава от тях на всеки едно-го само толкова, колкото може да носи. Да, Бог е много внимателен спрямо нашите страдания! Щом знаете, че това е тъй, и вашите отношения към другите хора трябва да се изяснят, да бъдат правилни.

Когато видите, че някой страда, вие обикновено казвате: „Кармата му е такава“. Да, може кармата му да е такава, но ние трябва да му помогнем, за да се освободи от тази карма. (15/стр. 45-46)

Какво правят сегашните хора? Повечето мислят за себе си, а децата си оставят на произвола на съдбата. Питат някого: „Де е брат ти?“. „Не знам, той е голям грешник, останал е някъде.“ Господ му казва: „Не постъпваш добре, подай ръка на брата си“. (18/стр. 18)

Казвам: Не се дръжте с двете си ръце за Христа, Канарата на вашия живот — с едната си ръка се дръжте за Христа, а с другата помагайте на своите ближни. Не мислете, че хората са грешни, само Бог знае защо грешат и защо страдат. (18/стр. 18)

За да се справите с кармата си, вие трябва да желаете доброто, щастието на всички хора. По този начин вие се повдигате, същевременно помагате на себе си, както и на цялото човечество. Щом желаете доброто на всички хора, ти изучаваш Христа... Ще проявиш към другите Христовата Любов, така както Той я е проявил към теб. (7/стр. 140)

Като погледнем някого, да му пожелаем всичкото добро, тъй както Бог желае това. Да забравим всичките му погрешки, тъй както Бог забравя, защото Любовта, като дойде, никога не вижда пог-

решките. Пред Божията Любов греховете и недъзите на хората изчезват като прах и дим и от този Божествен огън остава само онова чистото, възвишеното и благородното у човека. (13/стр. 491)

Каквото и да направиш, даже и най-лошото, Любовта ще те целуне, поглади, очисти, преоблече и ще те заведе у дома си. (18/стр. 261)

Любовта е особено чувство, особено състояние в човека, при което Бог, Божественото в самия него, иска да му покаже начин как да живее правилно. Не е приятно на Бога да гледа как хората грешат и вършат престъпления. Затова Той им изпраща Любовта Си, за да ги повдигне, без да обръща внимание на техните грехове. (2/стр. 314)

Не завиждайте на царете, не съжалявайте бедните, правите им мечешка услуга с това. Възлюбете ги и им кажете: „Братко, ти много добре си учиш урока, радвам се за това“. (11/стр. 155)

Преди всичко ти трябва да възлюбиш бедния! Ако само нахраниш човека и го оставиш на произвола на съдбата, по-добре не го нахранвай. (1/стр. 32)

Нашата Любов към ближния да не бъде такава, че да го смятаме за грешник и да го спасяваме, а да го смятаме за брат, приятел и да му създадем всички условия да живее и да се развива. (6/стр. 16)

Любов, която не е в сила да заглажда греховете, не е любов — това е първото нещо, първото качество на Любовта... Ако твоята Любов може да заличи вътре в тебе твоите погрешки и погрешките на твоите близки — това е Любов. Аз така определям Любовта. (16/стр. 146)

Казваш: „Толкова години се молим на Господа и мислим, че вече сме в Правия път“. Вие вървите в Правия път, но тази опитност, която имате, е от вашето минало. (5/стр. 416-417)

Грехът, престъплението съществуват във всички хора като зародиш от миналото... Когато човек върши някакво престъпление, той знае как да го направи; в случая той не е невежа. Всяко престъпление се върши със съзнание. (1/стр. 13,35)

Греховете, престъпленията, които хората вършат днес, са последствия от минал живот, който днес се изявява... Но като не разбира това, човек казва, че днес е съгрешил. (1/стр. 13)

„Грешен човек съм“ — каже ли някой така, това показва, че волята му е слаба. Грехът, погрешките се крият в човешкото безволие. Дайте права насока на волята си и вие ще се повдигнете. (18/стр. 500)

В Бялото Братство има един закон: Не можем да съдим един брат, докато не извърши престъпле-

ние. Да мислиш, да желаеш и да действаш — чак тогава. (4/стр. 120)

Докато работи, докато се бори, човек е на Прав път. Неприятелят може да те machка, да те събори десет пъти на земята, но ти не трябва да отстъпваш. (1/стр. 35)

Учението на Христа е Учение за изправление на човешките грешки и само когато изправим тия грешки, ние ще дойдем до онова положение — да разбираме. Именно сега, в този живот, вие трябва да придобиете мир и да придобиете победа. (4/стр. 168)

Духове, напреднали умствено, а изостанали духовно, създават хиляди мъчнотии и нещастия на хората. Затова в борбата, която водим, ние трябва да имаме предвид мисълта, че Бог е с нас. Та какъвто и кръст да ни се дава, да знаем, че това ни се дава от Небето, което работи за нашето добро. (14/стр. 117)

При най-големите противоречия кажи: „Всичко е за добро!“... Най-мъчното Учение е човек да повярва, че всичко, което става, е за добро. Главите на хората ще побелеят, докато разберат тази Истина. (7/стр. 256)

Понеже настава освобождението на Земята, ... Бог разоравя Земята. Това са разните видове стра-

дания, нещастия, смърт, които сполетяват хората. Но всичко това е за добро. (10/стр. 125)

Всяко добро начинание се предшества от тъмнота и противоречия. Защото, когато дойде Божествената светлина, нашата светлина потъмнява и вече се намираме в тъмнота. (7/стр. 33)

Каквито и да са противоречията, има нещо велико в тях. Щом ги е допуснал, Бог е вложил нещо добро в тях. Бъдете внимателни към противоречията. Каквито и да са те, не ги оставяйте неразрешени. Ако вие не ги разрешите, след вас никой не може да ги разреши. Разрешаването им е задача на сегашния век. (22/стр. 219)

Всеки сам трябва да се справя с противоречията, защото те са последствия на негов минал живот. (1/стр. 91)

Помнете: Човек не иде за пръв път на Земята. Ако сте за пръв път на Земята, как ще си обясните противоречията във вашия характер? Ако за пръв път излизате от Бога, трябва да бъдете чисти, да Го познавате — така ли е всъщност? Повечето хора не познават Бога, защото са се отклонили от Правия път. (18/стр. 360)

Когато съвременните хора се намерят в противоречия, веднага започват да търсят Бога, като ходят

по църкви, палят свещи и т.н. Обаче Бог казва: „По този начин вие не може да разрешите противоречията на вашия живот. Вие трябва да измените чувствата и мислите си“. „Как?“ „Като вървите паралелно с Моите чувства и мисли. И като постъпвате тъй, както Аз постъпвам.“ (10/стр. 58)

Ако човек не обича Бога и не живее за Него, мислите му никога няма да бъдат прави. Какво трябва да мислите за Бога? За Бога ще мислите, че Той е Правата мисъл, че Той е най-възвишеното, най-идеалното Същество. (1/стр. 200)

Щом помислите, че Бог ви наказва, че не е еднакво разположен към всички, вие сами се ограничавате — това показва, че нямате Идеал в себе си... Не, и целият свят да се обърне против вас, вашият Идеал трябва да остане непоколебим и да кажете: „Каквото и да става около мене, аз зная, че в Бога противоречия няма. Божията Любов е неизменна, а противоречията съществуват в мене“. (1/стр. 200)

Понеже ние сме в края на старата епоха, когато всички сметки се ликвидират, не можем да правим нови опити... Няма време за отлагане: каквото противоречие застава на пътя ви, разрешете го. Каквато грешка видите, изправете я. Не се отегчавайте да изправете погрешките си. Това, което става днес, няма вече да се повтори. (22/стр. 218)

Има времена, които са най-благоприятни за развитието на човечеството, а пък има и време кармично, когато няма никакви условия — тогава е зима, когато искате, но не можете да работите.

(14/стр. 400)

Не искам да ви плаша, но обръщам вниманието ви да бъдете смели. Всички Напреднали Същества са минали по Правия път и вие трябва да минете по него... Затова работете и мислете. (12/стр. 137)

Казва Христос: „Човек, който не работи, не може да се повдигне“. Непременно трябва личен труд на самопожертване и работа. (11/стр. 189)

Любовта е изпълнение на Волята Божия

Кармическият закон води началото си още от излизането на човека от Бога. А действието, или проявата, на този закон започва с поляризирането на човека, т.е. с явяването на двата пола, на двата полюса в света... Тия два полюса, оставени самостоятелно да се развиват, са се заблудили и забравили, че са страни на едно цяло. Следователно, веднъж раздвоили се, в тях се явява вътрешно желание да се завладеят по механичен начин. Обаче, дето съществува механично владение на нещата, там се ражда насилието. (12/стр. 97)

Когато първото съзнание в света е ограничило второто съзнание, явили са се вече условия за кармата... Господарите в света представляват първото съзнание, което по сила взима надмощие над второто съзнание. Слугите пък представляват онази категория хора, съзнанието на които се е подчинило на влиянието на първото съзнание. Обаче в самите слуги не е изчезнало още желанието да бъдат господари, да владеят над другите хора. И затова, когато някой господар има много слуги, те започват да се организират, да се събират заедно, да работят за събарянето на господаря си и един ден те го хващат, налагат го добре и по този начин стават господари, а той — слуга. Така именно и съзнанията на хората сменят положенията си, ролите си. (12/стр. 98)

Някой господар третира зле своите слуги: в бъдеще той ще стане слуга, а те — негови господари. Дълго време ще трябва да им слугува той, за да се изплати. Тъй щото, когато някой се запитва защо трябва да слугува на хората, ще знае, че причината за това се крие в неговото минало, когато той е искал да подчини съзнанието на някои хора, да ги направи свои слуги. (12/стр. 101)

Питам: Как се ражда злото между учениците на една школа? Злото между учениците се ражда тогава, когато някой от тях пожелае да бъде господар, да разполага със знанието на другите. Злото се

ражда и тогава, когато някой от учениците иска да се наложи на другите. (12/стр. 98)

Не си заповядвайте един на друг! Пазете се от това, защото вие като налагате на другиго своята воля, друг пък върху вас ще наложи своята. А пък знайте, че само пъкълът е основан на насилие.

(14/стр. 111)

В Любовта няма никакво насилие. В нея има Абсолютна Свобода. (7/стр. 288)

Дотогава, докато грешите, Любовта не може да живее във вас. Защо? Защото всеки грях е смърт.

(15/стр. 198-199)

Грехът си е грях пред Бога. Такова престъпление може да се прости, но не и да се извини. Ще дойде един брат цял живот да прекара, за да изкупи едно престъпление. (4/стр. 120)

Виждате един човек, който е сакат, казвате: „Горкият човек“. Добре, но той в миналото е изпочупил много крака и ръце на другите и затова сега Господ го свързва в ръцете и краката. (14/стр. 401)

Хората често си служат с насилие под предлог, че вършат това за наше добро. Който веднъж само е приложил закона на насилието, той неизбежно е опитал последствията му. (2/стр. 215)

Закон е: Всеки, който се опитва да завладее Любовта или да наложи нещо на душата на някого чрез насилие, той налага същото и върху себе си. Защо? Защото формите на насилието, на ограничението, които някой налага на своите близки, представляват затвори, в които един ден и той сам ще попадне. (12/стр. 130)

Казвам: Не поставяйте никакви капани за умовете и сърцата на хората, защото сами ще паднете в тях! Хиляди години могат да минат от създаването на този капан, но няма да го избегнете. Той ще ви чака векове и хиляди години, но ще ви издебне някъде. (12/стр. 131)

Връзвайте се, без да се връзвате; ограничавайте се, без да се ограничавате! С други думи казано, когато правите капан за другите или за себе си, оставете две врати свободни в него, та като влезете през едната, да излезете през другата. (12/стр. 135)

Като дойдете до Любовта, ще се научите, че трябва да слугувате. И в слугуването Божествената Любов ще се прояви. Господарството е най-отежчителното нещо. (14/стр. 145)

Законът на кармата може да се регулира само когато човек е готов да се самопожертва за другите, да стане техен слуга, да отдаде правото на всяко живо същество. (12/стр. 99)

Затуй казва Христос, Който е разбирал този закон: „Да се отречем от себе си...“. Щом човек се отрече, става слуга и като стане слуга — Господ казва: „Аз те обичам“. (17/стр. 266)

Това значи — да се отречеш от господарството на тялото, сърцето и ума. И да вземеш душата си за другарка! (18/стр. 68)

Когато огладнееш, кажи си: „Това не съм аз“; когато се страхуваш, кажи си: „Това не съм аз“; когато се възгордееш, пак си кажи: „Това не съм аз“. В такъв случай ще си зададете въпроса: „Тогава кое съм аз?“ — тогава ще дойде душата ти... А когато влезете в душата си, тогава ще намерите Христа. (18/стр. 71,73)

Непременно трябва да се съединим с Христа — иначе пътят ни е изгубен. Щом не служим на Бога, ще служим на мамона... Първият принцип (на мамона) ви улавя за краката и ако се не обърнете към Господа, ще слезете в дъното на ада, ще познаете другата философия на живота, ще познаете какво е да служиш на мамона. Никой не може да избегне от тази вечна съдба на нещата. (18/стр. 220,223)

Затова Христос казва: „Без Мене нищо няма да направите“. Тук е дълбокият смисъл: останете ли сами да се борите в света, ще станете слуги на първия принцип (на мамона) и тогава ще се проявят

във вас всички отрицателни качества — умора, завист, отвращение, недоволство, които постоянно разрушават. (18/стр. 218)

Турете в умовете си мисълта да се съедините с Христа... — всяка горчива дума, всяко недоволство да изчезне и всяко желание да ухапете вашия ближен да изгасне. Това значи да служим на Бога. (18/стр. 231)

Ако искате да работите за Господа, без Любов и себеотрицание не може. (14/стр. 282)

Самоотричането е материал, от който се образува Ангелската любов. Ангелът само като помисли за Бога, отрича се от своето блаженство в Рая и идва на Земята да помага. Сам слиза да помага само като помисли за Бога, а не по заповед. (7/стр. 118)

Слугуването е нужно, но то трябва да не се налага, а да става доброволно. Ако вие постъпвате според това правило, 95% от нещастията ви ще изчезнат. (6/стр. 255)

Аз казвам само едно: Ти си длъжен да се подчиниш на Бога. Не Му слугуваш и затова всички тези неща са те сполетели, никаква друга съдба няма в света. (18/стр. 209)

Законът на слугуването се състои в следното: Когато ние духовно възприемем да носим Любов-

та и всичко понасяме с Любов, Господ идва в нас. Любовта е съзнателна, тя прониква навсякъде, тя ще започне да ти говори. Любовта е Бог. (6/стр. 255)

Казвам: Главната причина за израждането на съвременния човек се дължи на това, че той не обича Бога. Втората причина е, че той не обича своя ближен. Защо трябва да обичаме Бога? За да се влее в нас Новият живот. Ако не Го обичаме, ние ще останем със стария живот в себе си, а старият живот е носител на злото, на страданията и нещастията на човека. (1/стр. 34)

Често запитват: „Защо идват нещастията и страданията в света?“. Казвам: Доказано е, че през всички епохи на човечеството страданията и нещастията са идвали като резултат от престъпване на Божествените закони. Едно нещо, което знаем с положителност, е следното: няма случай в цялата история на човечеството да са пострадали хората, когато са изпълнявали Волята Божия. (10/стр. 12-13)

Някои искат да имат благата на Бога, без да изпълняват Волята Му. Че това е кражба! Слънцето колко иска да му плащате за всички произведения, които ражда Земята и които то възраства? Има кой да мисли за хората и те са длъжни да изпълняват Волята Божия. Не я ли изпълним, идат противоречия. От Небето не желаят да употребяват стражарски

начин, ще допуснат да направих каквото си исках и после ще платиш за това, което си направил. Който престане да върши Волята Божия, деградира, слиза и губи Свободата си. (7/стр. 83-84)

Няма човек или Ангел, който да е отказал да изпълни Волята Божия и да е прокопсал. Не, винаги те са се разсипвали и разрушавали. Извършете Волята и за последствията не мислете. (4/стр. 126)

Предпочитам хора, които вършат Волята Божия и правят грешки, отколкото ония, които не правят грешки и не вършат Волята Божия. (4/стр. 145)

Искам от всички ви да сте готови да изпълните Волята Божия. Допуснете, че сте в първите времена на християнството. Колко от вас сте готови да претърпите гоненията и изпитанията? Вие имате малки изпитания в дома си, с мъжа си, с децата си, но те са нищо. Важното е да изпълните Волята Божия. Но вие какво правите? Ако е съгласна Божествената Воля с нашата воля, вие сте готови да я изпълните, но обратното — не. (3/стр. 81)

Аз наричам пробудена душа тази, която съзнава не само дълга към себе си, както и дълга към своите ближни, но която съзнава и своя най-главен дълг — към Бога. Или да предам същата мисъл в друга форма: пробудена душа наричам тази, в която силно живее желанието да обича Бога. (15/стр. 271)

Само един начин има да се поправи светът: когато всинца обичаме Бога тъй, както Той ни обича, и започнем да вършим Волята Му. (5/стр. 481)

За да дойде Любовта в тебе, ти трябва през всички моменти на живота си да вършиш само Волята Божия и да не мислиш за себе си. Досега мислехте само за себе си, а от сега нататък трябва да мислите само за Бога. (15/стр. 199)

Понеже Бог живее в мене, ако не изпълня Неговия закон, аз ще Го обидя. Не че Той ще каже нещо, нищо няма да ми каже, ...но аз ще знам, че моята постъпка не е права. Окръжаващите хора няма да бъдат разположени към мене. А Писанието казва: „Когато нашите пътища са благоугодни на Бога, Той ни примирява с външните неслоди, с живота“. Улеснява ни Той. Бог никога не съди, но така примирява хората. Ако ние не вършим Волята Му, Той оставя да си уреждаме сами работата, а Той само ни наблюдава. А щом вършим Волята Му, Той ни съдейства. (5/стр. 252)

Ако сте много борчлия, ...и да излезете от тялото си, кредиторите ще ви хванат... Какво трябва да правите? Единственото спасение е Христовото учение — да влезете в Божествената Любов. И всички, които любят Бога, ще ви помогнат! (3/стр. 171)

Свързан ли си с Бога, и беден да си, ще се чувстваш богат в съзнанието си и в който град влезеш, на която врата да похлопаш, навсякъде ще ти отворят, ще те приемат в своите обятия. Дето и да идеш по света, навсякъде ще намериш свои братя. (10/стр. 197)

Щом нямаш Божественото, всеки ще те изпъди. Имаш ли го, всеки ще те посрещне. (7/стр. 100)

Ние просто сме играчка в този свят. Ако искаме да не сме такива, трябва да се съединим с Господа. Когато Господ се прояви в нас, тогава ще бъдем със свободна воля. (14/стр. 135)

Свободата се придобива само когато работим за Господа... Започнем ли да работим за Бога, всички наши желания, които се отнасят не до нашия личен живот, но до живота на нашата душа, до живота на нашия Дух, ще се реализират. (15/стр. 229-230)

Единствената работа на човека, която остава за вековете, то е работата за Бога. Щом изпълняваш Волята на Бога, животът се осмисля. Често хората се запитват какъв е смисълът на живота, а той се заключава в служенето. (7/стр. 78)

Христос имаше в Себе Си една идея само — да служи на Бога. Да се прояви в света не Той — Бог да се прояви в живота, Любовта да се прояви!
(5/стр. 405)

Животът има смисъл, ако сме във връзка с Източника, от Който сме излезли — с Нашия Баща, Който ни пази и винаги е в нас. Онези, които Го слушат, ще ги благослови; онези, които не Го слушат, ще ги прати на изпитание. Дал е право на хората да правят каквото искат и е запазил в Себе Си правото да дава всекиму заслуженото. (4/стр. 102)

Знаете ли, като влезе някой в астралния свят, какво става с него? Понеже няма възможност да прави нови грехове, започва да вижда стари картини от своето минало: ... всеки ден ленти, ленти, докато в съзнанието му се втълпи идеята, че трябва да изпълнява Волята Божия. И тогава казват: „Изпратете го сега на Земята, за да видим дали е разбрал какво трябва да прави“. Душата идва на Земята в ново възплъщение. Като дойде, ако забрави какво е научил от Невидимия свят, пак прави грешки и като влезе отново в другия свят, пак ще види грешките си — ще види и старите, и новите ленти. (6/стр. 305)

Какво трябва да направи човек, за да излезе от обикновения живот? Да се свърже с Бога, Който работи сега в света. Работете и вие с Него, за да имате дял в Царството Божие. Да работи човек заедно с Бога, това значи да прилага Любовта. (18/стр. 319)

Когато Божественото начало в човека се пробуди и той се свърже с Бога, тогава само ще се премахнат негодите на неговия живот. (24/стр. 71)

По кармическия закон: Кой каквото върши, ще го намери. А Божественият път е законът на Любовта, чрез който кармата се смекчава. (13/стр. 448-449)

Само при Любовта може да се подобри човешката съдба. (8/стр. 210-211)

Ако погледнете на човека с окото на ясновидеца, той представя следната картина: в средата е човекът, а от него излизат множество нишки, които го държат вързан. Тези нишки са като лъчи на Слънцето. (20/стр. 127)

Всяка нишка представлява известен атом, който оказва действие върху материята и по този начин я обработва и преобразява — в този смисъл те са необходими... Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че целият свят е преплетен с нишки като паяжина. Това не е никаква паяжина, но пътища, по които Бог работи, и начини, по които човек може да изпълнява Божиата Воля. (18/стр. 399)

Кога се късат тези нишки? Само когато човек изпълнява Божиата Воля. (18/стр. 399)

Когато човек се прилепи с Любовта си към Бога, скъсва връзките с всички, за да бъде сам с Него. Това не е лесна работа. Човек да обича другите хора, но да не прави връзки. (7/стр. 102)

Вие разглеждате нещата като неразделна част от вас, вследствие на което се свързвате с тях и като ви се отнемат, страдате. Влизате в един институт, свързвате се с него и после не можете да излезете оттам. Например някой се ожени, свърже с института на женитбата и мисли, че не може да живее без него. Човек е съществувал преди създаването на този институт... Отречете се от всички връзки, които сами сте направили! (2/стр. 92,91)

Човек е свързан с този свят с една, с няколко или с хиляди здрави нишки — не е лесно да се освободи от тях. Праведният е свързан само с една нишка и лесно я скъсва; грешникът е свързан с много нишки, затова не може лесно да се освободи от връзките си. (18/стр. 399)

Веднъж влезли в Школата, вашата задача е да се справите с кармата си, да се освободите от всички свои кармични връзки, правилно да се развържете... Ще късате внимателно нишка след нишка, докато един ден отрежете последната нишка и се почувствате човек със свободна мисъл, със свободни чувства и свободни действия. Това значи да изработи човек в себе си Диамантена воля. (20/стр. 127)

Сегашният ви живот, както и условията, при които живеете, не трябва да ви смущават. Те не могат да ви спънат в развитието ви. Решите ли веднъж

да късате връзките си, ще видите, че веднага ще ви отворят Нов път. Така ще разберете, че всичко в света е разумно. (20/стр. 128)

Ще кажете, че човек трябва да си поживее малко... Като влезете в гроба, ще видите как се живее. И там човек запазва съзнанието си, и докато се освободи от тялото си, минава през големи мъчности и страдания... Тежко е положението на Духа и на душата, докато се освободят от връзките на тялото. (18/стр. 399)

Онова, което обичате, вие сте свързани с него. (27/стр. 660)

При мен са идвали много пъти да се оплакват, казват: „Баща ни не постъпи справедливо, той всичко на големия брат го даде, а на нас, четири-пет братя, нищо не остави. Особена слабост има към големия брат“. Казвам: Баща ти ...чрез линията на големия брат ще се прероди. Та онзи, когото обичате, той е път заради вас. (5/стр. 155-156)

И Христос обичаше грешните хора, понеже те бяха път за Него да се подигне в изпълнението Волята на Бога. Писанието казва: „Бог толкоз възлюби света“. И Синът, като знае, че Баща Му обича този свят, Той слезе да изправи този свят, за да се подигне в очите на Баща Си! (5/стр. 156)

Да обича човек Бога повече от всичко — това значи да бъде монах. (7/стр. 102)

Човек да изучава онези хора, които вървят по закона на Любовта — да се свърже с тях... Когато обичаме Христа, Той става за нас врата. (7/стр. 157)

Като казва Христос: „Аз съм вратата“, Той разбира само един път в живота. При сегашното ни състояние има само един път, по който може да се развива и сложи бъдещият ви живот; има само една врата, през която може да влезете. Бъдещото ви прераждане, бъдещото ви състояние се обуславя от тази врата. (6/стр. 33-34)

Вратата на живота е Любовта. Без Любов вратата не може да се отвори. Любовта ще отвори вратата. (25/стр. 251)

Когато ме обича някой, аз съм врата за него. (7/стр. 157)

Единствено Божиата Любов може да оправи света

Единствената сила, която може да оправи света, е Любовта. Тя може да даде подтик на човешкия ум, сърце, воля и душа. Светът не може да се оправи по никой друг начин. (9/стр. 176)

Любовта е единственият път, по който светът ще се оправи... Щом хората намерят Любовта, всеки от тях ще победи своя свят. Когато всеки човек победи своя свят, и външният свят ще бъде победен, т.е. оправен. (2/стр. 69,72)

Никакви закони няма да оправят света, хората се спират на буквата на нещата, ала сега Любовта ще започне да функционира като Принцип и това ще обнови нас и света. Досегашните форми на Любовта са внесли известни реформи, но не са били в състояние да обновят света. Сега иде Новото разбиране на Любовта. (7/стр. 154-155)

Един закон трябва да има навсякъде! Този закон трябва да бъде свещен, той трябва да бъде закон на Любовта. Любовта — това е най-великият закон в света, от който произтичат всички закони. (15/стр. 30)

Ти казваш: „Като се подобрят условията, ще дойде Любовта“. Не, трябва да започнеш с Любовта! Ако започнеш с условията, ще имаш една горчива опитност. (7/стр. 140)

Някои се грижат да бъдат обичани и страдат от това. Да обичат Бога и ще ги обичат — това е тайната! (7/стр. 99)

Когато аз живея в Божията Любов, каквото и да стане в света, това не ме смущава. Защо? Защото

само аз съм господар на своето сърце — никой друг!
Аз мога да любя Бога, мога да любя и всички хора.
Туй е Любов. (15/стр. 171)

В Любовта абсолютно никой не може да те из-
мами — това е велик закон. Ако кажете, че някой ви
е измамил в Любовта — това не е вярно. Ти казваш:
„Колко съм нещастен!“. Ти си нещастен в чувствата
си, а не в Любовта. Тогава ще кажеш: „Нещастен
съм в своите чувства, а щастлив съм в своята Лю-
бов“. Защо? „Защото Любовта, която имам, никой
не може да ми я вземе.“ (8/стр. 102)

Човешката душа никой не може да я зароби.
Ако аз влагам някъде моята душа, за да бъде тя про-
водник на Божията Любов — това е именно, което
тя изисква. (15/стр. 111)

Любовта е само тази, която може да издържи
всички безконечни грехове на хората и да ги пов-
дигне. Моето определение за Любовта е: Ако Лю-
бовта ти може да заличи в теб твоите погрешки и
погрешките на твоите близки — това е Любов.
(7/стр. 131)

Ако имате някое своенравно, упорито дете, нап-
равете опит с него — приложете метода на Любо-
вта. Обикнете това дете и никога не мислете за не-
говите отрицателни черти; мислете, че то е добро,

разумно, и ще видите, че след известно време то ще се оправи. (18/стр. 449)

Съвременните хора казват, че за да се поправи някой, трябва да бъде нахокан: „Ти си вагабонтин, крадец, такъв-онакъв“. Не, не трябва да се бие, както по-рано. Мислите ли, че с тия звуци, които ще влязат в ухото му, вие ще го промените? Ни най-малко. Законът е друг: За да възпитате друго, първо трябва да възпитате себе си. (17/стр. 295-296)

Когато родителите не могат да възпитат добре децата си, то в следващото прераждане стават учители в народните училища и учат тези деца. (7/стр. 13)

Една сестра, по професия учителка, се обади: „Някои ученици са по естество лениви“. „Вие не сте ги обикнали още, щом виждате погрешките им.“ (9/стр. 229)

Любовта като види погрешки — лекува ги.
(8/стр. 88)

Да изкарате добро от добрите хора, това не е голямо изкуство, но да изкарате нещо добро от лошите хора, това е изкуство. (12/стр. 189)

Някой живее между хиляди хора и казва, че живее всред вълци. Това е, защото не ги обича, възприема ги като вълци; не може да възприеме Бо-

жественото в тях и така може да умре от задушаване. (8/стр. 131)

Ако този свят в нещо ни е неприятен, то се дължи на нашия вътрешен егоизъм, от който нашата душа става като пуста земя, в която нищо не се ражда. (14/стр. 144)

Една госпожа ми разказваше, че гледала мъжа си цели двадесет години болен, но не се отегчила нито момент. Защо? Обичала го! (18/стр. 17)

Като намериш Божественото в човека, ти си намерил същинския човек. А като намериш човешкото в човека, ти си намерил сянката. (7/стр. 130)

Чрез законите на Любовта ние можем да преобърнем в най-добри най-лошите хора. (14/стр. 145)

Любовта е един огън с 35 милиона градуса... Ако можеш да любиш всички хора, всичко е възможно. Когато дойде в душата ти това чувство, аз го наричам прозрение, такава сила ще получаващ, че всичко ще превръщащ в добро. (23/стр. 352)

Любовта не е за великите хора, за Ангелите, за светиите — тя е за малките, дребните, бедните, пропадалите братя. (17/стр. 127)

В сегашните времена Напредналите Същества се въплътяват именно между бедни, прости хора.

Туй не е абсолютно така, но в повечето случаи се забелязва това нещо, защото по този начин Невидимият свят иска да повдигне слабите, сиромасите и простите хора в света. (12/стр. 62-63)

Любовта не побеждава пречките, но щом я видят, пречките плюят на петите си и бягат, не я чакат да дойде. Соломон, като е казал „суета на суетите“, имал е предвид, че всичко без Любов е суета. Страданията в света са безлюбие. (7/стр. 109)

Като погледнете Любовта — ще забравите всичко. И ще изскочи от вас всичката грозота на живота, грях и страдания. (8/стр. 102-103)

Ние нямаме Любов към себе си, ние сме несправедливи към себе си. Ако имахме Любов към себе си, не щяхме да грешим. (9/стр. 184)

Не смесвайте егоизма с израза „да обичаш себе си“. „Любов към себе си“ в мистичен смисъл е да дадеш ход на Божественото в себе си и да имаш стремеж към усъвършенстване. (7/стр. 105)

Много хора нямат почит и уважение нито към себе си, нито към другите. Първо, човек трябва да има почит към себе си, към своето Висше съзнание, към душата си, а тогава — и към другите, т.е. към окръжаващите. (12/стр. 133)

Някой път вие, като не можете да търпите себе си, намирате някой по-виновен от себе си, за да се търпите. Не, не, като изкараш всичките грехове, пак трябва да се обичаш. Когато е хубаво, то е в реда на нещата, но да обичаш себе си и когато си грешен — в това се изисква доста голяма смелост.
(16/стр. 140)

Твоята Мъдрост и твоята Любов, като сили, трябва да влязат в душата ти и да заличат греховете ти. (16/стр. 148)

Мнозина мислят, че както и да живеят, те се ползват от Божията Любов. Това е крива мисъл. Не може Любовта да е благосклонна към вас, ако нямате правилна обхода към всичко, което тя е създавала, и ако не цените създаденото от нея. (2/стр. 85)

Аз признавам, че имам да давам на Природата. За да се отплатя на воловете, че нося обувки от тяхната кожа, ще спра при някой вол, ще го потупам и ще му кажа да ми прости. Той ще отвърне: „Няма нищо“. Всички волове са едно. Като съчувстваш на воловете, ти вече се изплащаш. Когато ядеш круши, ябълки, ти влез в положението им, това е достъпно за разбиране. Съзнай жертвата на дърветата, чиито плодове ядеш, благодари и им съчувствай. За всяко зърно грозде, което ядеш, трябва да благодариш.
(7/стр. 65)

Днес всички казват, че Земята е юдол плачевна (долина на страданията). Не, юдол плачевна е неразбраният човешки живот. Земята е благословена наша майка, която ни дава всички блага. Защо роптаем против нея? Земята ни дава цветове, плодове, всякакви храни, прегръща ни и ни утешава. Не Земята е грешна, а грешни сме ние, които не разбираме този велик закон — опетнили сме и нашата майка. (11/стр. 246)

Нашата велика майка, Природата, спира постоянно своите деца по всички правила, които има. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба: ...когато тази Божествена майка те хване, тя ще те прекара през всички правила на възпитанието, без да ѝ мръдне окото... Тя туря ред и порядък и когато приложи закона, за да тури реда и порядъка, идат страданията. (4/стр. 22,157)

Човек като злоупотребява с благата и Божието благословение, страданията неизбежно го следват. Какво трябва да направи, за да се освободи от тях? Да прегледа живота си и да го изправи. Единствената сила, която може да изправи човешкия живот, е Любовта. Приложете Любовта и животът ви сам по себе си ще се изправи. (18/стр. 250)

Любовта не е сила, не е светлина, но тя е храна за човешката душа. Без тази храна човек не може да живее... Често срещам гладни хора по улицата,

пожълтели, позеленели, оплакват се, че работата им не върви добре. „Не се храниш добре.“ „Как да не се храня добре? Вегетарианец съм, ям само плодове, ябълки, круши, най-чиста храна.“ „Не се храниш правилно, т.е. не се храниш с Любавта.“ (22/стр. 95,96)

Има само едно Учение, което е здравословно, и то е Божественото Учение. (4/стр. 157)

Ритмическият закон трябва да се спазва. На всеки шест работни години седмата трябва да се почива: ако в едно село всички хора работят шест години нивите си и в седмата нивите почиват, то благодатта, плодородието ще бъде непрекъснато и голямо. Така е и с търговеца, чиновника и прочее. Така е и с всички. (3/стр. 55)

Всяка седма година нивата, лозето, дърветата да почиват. Всяка 49-а—50-а година е юбилейна — тя е година на връщане. Всеки има право на владение само 49 години, а на 50-та трябва да върне всичко владяно. (4/стр. 181)

В търговията трябва да се помни, че големите реки, печалби, се образуват от малките приточета — малките печалби. Не трябва да търгуват приятелите с продукти, които носят карма и които подлежат на разваляне. Всяка покупка и продажба между приятелите и изобщо в търговията, макар и с външни от нас хора, трябва да се ликвидира и уравновесява

веднага. Най-добрата търговия е в производството. Приятелите трябва да обикнат производството в пчеларство (10—20 кошера), овощарство, зеленчукова градина и житни храни. (4/стр. 180)

С жертвите, които правите за Господа, има ускорение на процеса за еволюцията. Дървата, които изгорихте нощес, ускориha процеса си за развитие със сто години; гниенето е тежък процес... Но сеченето на живи дървета и горенето им на кюмюр от духовно напреднали човеци носи за тях карма. (4/стр. 112,191)

Земеделците трябва да знаят, че всичкото плодородие, което очакват, зависи от служенето им на Бога. Също така, за да бъдат здрави, трябва да изпълняват Волята Божия. И то да не е само едно голо вярване, но да е реално служене на Бога. (9/стр. 277)

Без Любов към Бога не може да се служи, но не тази любов, която сега имате. Сегашната любов е неузряла. Сега и майчината любов е изродена — трябва всичко да дадеш и да забравиш. (4/стр. 171)

Даването е първата проява на Любовта... Всеки извор, който има изобилна вода, постоянно дава. (2/стр. 99-100)

Някой ти иска сто и петдесет лева. Ти трябва да работиш най-малко десет дни за тях, за да му ги

дадеш. Аз мога да бръкна в касата и да му дам и сто хиляди лева, но ще си създам карма. Следователно Добро е само това, което е излязло от нашите ръце. Затова, докато не се научите да работите и от труда си да давате, всичко друго, което е направено, не е Добро. (13/стр. 451)

Досега виждам, че се трудите само за себе си. Нито един от вас не е направил нещо за мене. (27/стр. 658)

Бъдете готови, когато дойде времето да се дава всичко даром!... Ако при сегашните условия на развитие искам да приложите закона, това ще бъде насилие върху вас. Затова ви оставям свободни. Този закон не е още за вас. (22/стр. 184)

Насила не трябва да се взема на богатия имотът и богатството, а трябва всеки сам да реши своята съдба и съзнателно да си даде имота и богатството. Господ му е дал богатството и дал му е воля сам да се разправя с него... Вземането на богатството чрез съдилища и затвори — това е насилие. Нито аз ви казвам: „Раздайте го“, защото това би било второ насилие. А сега ги съдят по този неистинския начин. Права съдба! Съдба с Любов. (4/стр. 153)

Каквото вършиш, върши го с Любов. Има закон за най-малката жертва, за десетъка... Този закон е

благословение за тебе, ти се повдигаш. Радост трябва да изпиташ, когато даваш. (23/стр. 299)

Законът за десетъка се изпълнява по свобода. Това е за Божието дело. Който участва в него, ще участва и в благословението... Най-малката жертва за Бога — това има смисъл. Личната благотворителност е съвсем друго нещо. (23/стр. 299)

Живота, който сега имате, сте го плели, плели и колко милиони години има, докато го изплетете. Следователно има два вида плетене. Едно е плетенето на змията, която излъга Ева и изпъди човека от Рая. После дойде Христос, качи се на Дървото на Живота, разпнаха Го и Той сега казва: „Ево, вземи от този плод“ — ...от Любовта. (11/стр. 187)

Дървото на Живота е Любовта. (9/стр. 209)

Само Божията Любов знае да плаща. Тя ще те покани в хубава градина, ще те нагости с плодове, които няма да забравиш през вековете. (9/стр. 267)

Като имате Божията Любов, вие ще ликвидирате най-първо със своята стара карма и няма да се боите от нищо... Вие сте пред прага на Новата епоха, когато Синовите Божии идват да изявят Божията Любов, да покажат на хората в какво седи Любовта. (15/стр. 151,152)

Христос на Небето е велик с това, че носи греховете на всички хора. Той пренесе греховете на цялото човечество не само навремето си, но и днес Той носи човешките страдания. (11/стр. 112)

Христос, като прие страданията, плати за греховете на хората, т.е. изплати голяма част от общо-човешката карма. Христос донесе на Земята една Нова светлина, донесе една Нова сила, чрез която се подобри аурата на нашата планета... Без това вливане на Нова светлина и Нова сила в земната аура от Христа, човечеството нямаше никакви сили и условия, за да се повдигне. (9/стр. 115-116)

Трябва да знаете, че в бъдеще Мистичното християнство ще стане всесветска религия на човечеството... Единствено Учението на Христос носи общо-човешка идея и принципите на бъдещата култура, затова от Невидимия свят е предназначено да стане в бъдеще общочовешка култура. (7/стр. 390)

Християнството, в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на Духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство — то трябва да претърпи преобразование. Ако бе християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде в друг вид. (4/стр. 4)

Защо днес хората почитат Христа? Защото Той изплати всички дългове на хората, понесе всички

техни грехове. Ако Христос не беше пострадал, ако не беше дал нищо от Себе Си за хората, Той щеше да бъде обикновен човек. (18/стр. 263)

„Ами как могат да се носят чуждите грехове?“ Само онзи може да носи греховете на хората, който — без да е грешил, без да се е спъвал някъде — се е нагърбил с този голям товар. В Писанието е казано: „Бог беше в Христа и примиряваше хората със Себе Си“. (2/стр. 286)

Страданието е една привилегия на Напреднали-те души. Които са много напреднали, те се решават да слязат, да видят какво нещо е страданието... И тия страдания на Христа са, които спасяват човечеството. И всички, които са на Земята и които не искат да страдат, те не могат да се спасят.

(5/стр. 377-378)

Зарадвайте се на това състояние на скръб, което изпитвате сега. Чрез вашето страдание вие вадите души от ада... Не се плашете. Вашият род изплаща последна карма. Във вашия род са се родили умни типове и на тях им е дадено да служат на Бога.

(9/стр. 278)

Това, което трябва да научим, е, че някой път добрите хора трябва да страдат и за грешните... Ако е за спасението на хората, добрият човек трябва да

страда. И добрият човек е хляб, който трябва грешните да изядат, за да живеят и да оздравеят.

(5/стр. 376)

Всеки трябва да пожъне това, което е сял — това отчасти е вярно. Майката може да страда заради своето дете — то като боледува, тя като го лекува, без да иска, тя страда. (5/стр. 375)

Колкото човекът, който страда, е по-близо до теб; колкото повече го обичаш — толкова повече страдаш. (9/стр. 233)

Да любиш и да те любят, на окултен език подразбира правилното разпределение на товара между двама души. (12/стр. 133)

Когато обичаш някого, неговото лошо състояние се прехвърля на теб. Това става при човешката любов, докато при Божествената Любов няма такова прехвърляне. (7/стр. 123)

Има и друго в живота: синът умира за християнството и майката се радва, че той умира като мъченик. Казва си: „Няма нищо, ще се видим“ — което е право разбиране. (9/стр. 233)

Християнството е наука за ликвидиране на кармата... То е освобождение от миналия ни живот. (4/стр. 4,179)

Ако вземем стиха на Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света — то значи, че Той е платил дълговете му. Що е християнство? То е да знаеш да плащаш дълговете на хората.

(4/стр. 4)

Християнството въведе закона на Любовта. Та сега вече, ако знаеш, може да си изплатиш кармата за десет години; докато, ако не знаеш, може да отнеме това изплащане и хиляди години. (14/стр. 45)

Идването на Христа е най-великото събитие в историята на Земята. Другите религии са само подготовка за съзнанието на човечеството и за разбирането на Христа. Христос веднъж изплати греховете на хората и вече казва: „Който не иска да плаща, да върви по Моя път. А който не върви по Моя път, ще си плаща“. (9/стр. 116)

Христос дойде на Земята, когато хората бяха изоставени. Даже и Ангелите не са знаели как да постъпят с хората. И те се учат сега. Първият завет биде даден чрез Ангелите. Те приложиха закона на Правдата, но той не можа да спаси хората. Чрез Христа дойде Любовта на Земята. (15/стр. 151)

Хората на Земята бяха богати в омраза, а Христос беше богат в Любовта. Следователно Христос от Небето дойде със Своите капитали да купи стоката на хората... Той купи греховете на хората. Нищо

повече. Всеки един от вас иска разбиране — то е дълбокото разбиране. (5/стр. 476,481)

Хората говорят за страданията Христови, обаче тези страдания са външната страна, а онова, което даде сила на Христос да ги изтърпи, бе Любовта Му. (9/стр. 116)

Човек може да измени съдбата си

Съдбата е на Земята и със своя живот човек избира дали да бъде щастлив, или не... Сега е време да се определи човек. Който сега се определи — това е. (9/стр. 63,67)

Всеки човек е творец на собствената си съдба. Щастието или нещастieto в нашия живот зависи от нас. (4/стр. 170)

Ние казваме: „Нещастни сме, съдбата ни гони“ — никаква съдба не ви гони, а вашата глупост ви гони на всяка една крачка. (17/стр. 364)

Ако вие вечерно време заспите и дойде някой вампир, турне своята уста и ви изсмуче кръвта, като се събудите, какво ще усетите? Една голяма слабост... Ще каже някой: „Кармата ми е да ми изсмуче кръвта“. То не е философия. Ако не беше отворил „прозорците“, карма нямаше да бъде. (16/стр. 249)

Препънал се някой — карма е. Ако не беше паднал, тогава карма ли щеше да е?... Ще кажеш: „Не внимавах хубаво в своя ход, че паднах, нищо повече“. (16/стр. 249)

На Бога Му са нужни души, които постъпват разумно. (9/стр. 64)

И глупостта, и интелигентността са кармически закони. Ако си много интелигентен, ще се движиш много бързо и ще се сблъскаш с тия, които бавно се движат. Ако си пък много глупав, ще се движиш бавно и ще се сблъскваш с тия, които бързо се движат. И в двата случая ще имате еднакви резултати. (12/стр. 106)

Какво представя кармата на човека? Кармата е бомба, заровена в земята, която хората разравят и започват да изследват. Бутнат ли я не на място, или изпуснат ли я на земята, тя веднага експлодира. Дойдете ли до някоя бомба, вие трябва да бъдете внимателни, да я заобиколите, да не я пипате. Много бомби има човек в себе си, които не трябва да пипа. Докато не ги пипа, той е добре. Пипне ли ги, кармата се проявява. (2/стр. 337)

В човека има известни мисли, чувства и желания, които трябва да спят. Не ги събуждайте преждевременно — те не са нужни. Това положение може да се формулира със следните думи: Не ис-

кай повече, отколкото ти е нужно! Използвай само ония условия, които моментът носи. (1/стр. 7)

Кармата на човека не би се явила, ако в най-близкия момент на настоящето не се създаде за това някаква причина. (12/стр. 130)

Разумният, Истинският човек се отличава по това, че живее по вътрешни Божествени закони и правила, чрез които съзнателно се ограничава. (21/стр. 211)

И грешният, и праведният имат бомби в себе си. Разликата между тях се заключава в това, че грешният постоянно пипа своите бомби, а праведният ги заобикаля. (2/стр. 337)

Приложи ли човек безпавието, насилието, жестокостта, веднага кармата се явява. (12/стр. 130)

Бъдете внимателни към всяко свое чувство, към всяка своя мисъл. Преди да ги изразите, прецедете ги, да не падне с тях заедно нещо нечисто. През какво ще ги прецеждате? През филтри. От гледището на окултната наука сърцето, умът и волята на човека са филтри, с които се прецеждат неговите чувства, мисли и действия. (12/стр. 102)

Някой нервен ще каже: „Баща ми беше нервен, майка ми, че съм ги наследил“. Но ако ги нямаше,

какво ще кажеш? Ние обясняваме кармата малко другояче... (16/стр. 249)

Не е във вашата власт и воля да избирате вашите родители. Не, не, налага се на човека според условията на неговите минали съществувания... Но веднъж роден от баща си и майка си, ти си господар, ти може да изправиш живота си. След като се освободиш, като станеш на 21 години пълновъзрасен, ти си в състояние да измениш живота си както искаш. Но се изисква воля, воля. (16/стр. 207-208)

Често някои стоят и плачат за свои минали погрешки — за това, че са били много грешни, че се отнасяли зле с майка си. А днес им дават добри условия за живот, за работа. Но някой се отказва и казва: „Аз съм грешил и пак ще греша“. Ти си човек и може да измениш действията на закона!
(3/стр. 183)

Най-голямото изкуство е човек да може да измени съдбата си. (7/стр. 217)

Кажем ли, че Господ ни е забравил и оставил на произвола на съдбата — това е едно човешко схващане, едно лъжливо понятие за Бога. Трябва да признаем, че не сме работили достатъчно, обленили сме се, не сме се молили, не сме служили на Бога и сме се отдалечили от Него — причините са в нас. (9/стр. 283)

Когато човек преживява някакво тежко състояние и не знае, че причините за това се крият в негов минал живот, той се гневи на съдбата си и роптае срещу нея. Всеки трябва да знае, че той сам е създал съдбата си. Днес човек носи последствията на това, което е създал в миналото си. Значи, последствията са допуснати от Бога, но причините не са от Него. Причините се крият в самия човек. (1/стр. 197)

Един млад момък се отчаял от живота и решил да се самоубие. Качил се на една висока канара и решил да се хвърли от тази височина да се убие. Докато решавал този въпрос, дожаляло му за живота, за младостта му и започнал да плаче. Защо плаче? Много просто. Това състояние не е негово. Той преживява състоянието на някой умрял, когото в миналото някога е бутнал от такава канара и го убил. Духът на умрелия иска да му отмъсти, да го застави той сам да се хвърли от канарата, да умре по същия начин като него. (20/стр. 81)

Някой човек расте правилно, умът и сърцето му се развиват добре и всички се надяват да излезе нещо от него, но случи се нещо неочаквано в живота му и неговата форма се разруши... Мнозина ще кажат, че съдбата на този човек е била такава. Когато грънчарят направи някое гърне изкривено, недопечено, кой е виновен за това? Самият грънчар. (12/стр. 10)

Всяко нещо, което става в света, е на своето място и време. В такъв случай всеки човек е достоен за това, което му се дава, или за това, което му се случва в живота. (10/стр. 120)

Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания. (21/стр. 219)

Но за умните хора земетресението е глас на Господа... Учете се от всичко, което става в света! (10/стр. 69,91)

Кой е виновен за бедствията по света? Виновникът не е един — всеки сам за себе си е виновен за лошите последствия... Както си ял и пил, без да мислиш за последствията, сега ще бъдеш герой да понесеш закона за възмездието върху себе си. Ще благодариш на този закон, че ти дава възможност да се изправиш. (18/стр. 237)

Христос казва, че човек не е създаден за съдбата, а съдбата е създадена за човека. (3/стр. 101)

Ако съдбата е строга към тебе, де е вината? В тебе. Христос се моли за много работи на Господа и молитвата Му се чуваше; когато се моли за Себе Си, молитвата Му не се прие. Христос знаеше, че причината за това е в самия Него... Бог Му каза: „Ти пое греховете на хората, пожела да платиш дълговете

им и сега ще плащаш. Ще дадеш всичко, каквото имаш: имот, чест, положение, а най-после и живота Си“. Христос каза: „Да бъде Твоята Воля!“. Справедливо ли е това? Справедливо е. (22/стр. 42)

Не мислете, че няма да имате изкушения, отегчавания. И Христос се отегчи. Ще дойде момент, когато човек ще каже: „Докога ще нося това бреме?“. (4/стр. 49)

Човек носи, докато може да издържа; щом дойде до крайния предел, където не може повече да издържа, той казва: „Такава е Божията Воля“. Докато можеш да издържаш, не казвай, че е такава Божията Воля; щом не можеш да издържаш напрежения, кажи в себе си: „Такава е Божията Воля“ — минеш ли този предел, без да си се смирил, сърцето ти може да се пръсне, да се скъса някоя вена, да стане разрыв. Ако не можеш да се смириш, отпрати излишната енергия на сърцето към ума си и започни да мислиш; кажи си: „Не съм единственият в света, който страда. Защо трябва да се обезсърчавам? Всички хора страдат и аз страдам“. (21/стр. 79)

Бъдете мъже и носете съдбата си с мъжество. За да бъдете освободени чрез Възкресението, непременно трябва да бъдете съдени. В този процес на съдене едно е необходимо: да се молим на Господа да бъде милостив към нас. Плачът нищо няма да помогне. (23/стр. 317)

Бъдете будни вие, защото нито косъм няма да падне от главата на праведния. Всички ще минат през изпитания. Будни бъдете, защото, които издържат на всички изкушения и изпитания, те ще влязат в Царството Божие. (26/стр. 331)

Съдбата дебне човека всеки момент. Като знаете това, постоянно се молете... Молете се на Бога да ви пази от лошата съдба, която всеки момент ви преследва. (7/стр. 57)

При молитвата се организира Духовното тяло на човека... Когато човек има организирано Духовно тяло, не губи равновесие при страдания и противоречия и ги посреща с вътрешна сила. (9/стр. 286)

Човек трябва непрестанно да се моли, за да бъде във връзка с Бога. Съдбата трябва да се предаде в Божиите ръце с Вярa. Бог ще те докара някога на косъм, но не ще те остави. (18/стр. 99)

Новата философия е, че човек може да измени своята съдба, своя живот, и убеди ли се в това, той ще го направи; но докато се съмнява, ще бъде роб. Докато човек върви по Божествения план, той е свободен; щом го напусне и създава свой план, той е роб. (9/стр. 282)

Най-първо Бог живееше в човека. Но той като почна да урежда своя живот, Бог каза: „Щом ка-

то почваш да уреждаш живота си, Аз ще те оставя“. (5/стр. 405)

Всичко има в умовете и сърцата на хората, но само Бог не е там. Тази е причината, задето днес хората са обременени, измъчени. Те носят голям товар. (1/стр. 10)

Някои хора мислят, че са свободни, а всъщност всички са впрегнати. (18/стр. 490)

По какво се отличава Свободата? По това, че дава широк простор на действие. В необходимостта имате само един път — вие сте впрегнати. Кошумът ви (ремъците за впрягане) може да бъде златен, много хубав, но вие трябва да вървите само в една посока — напред; спрете ли, камшикът ще се стовари на гърба ви. В Свободата, наопаки, имате избор. (17/стр. 476)

Докато не предадете всичко в Божиите ръце, никога няма да се освободите. Докато не се молите, никога няма да се освободите! Казано е: „Молете се един за друг“. Когато един се моли за други и последните се молят за него, тогава Цялото почва да се проявява чрез тях. За всички се молете. По този начин ние обръщаме внимание да се заинтересува Небето от някого, който страда... Можеш да помагаш външно на хората, но да се молиш за тях, това струва колкото много дни външно помагане. (7/стр. 57-58)

Казано е: „Бдете и молете се“. Човек трябва да бъде в контакт с Небето, защото не знае това, което има да му се случи. Ако някое злощастие е определено, молитвата може да го отмени. Може, може и още как! В тези работи чудеса могат да станат, стига молитвата да е силна. Божията ръка не се е отменила да спасява. (9/стр. 235)

Човек вътрешно има познание за Божията ръка. (7/стр. 63)

Има възможност да се измени съдбата ти. Как? Като повярваш в Бога с Вярата на детето и изпълниш Неговата Воля. Само Бог е в състояние да измени съдбата ти. (1/стр. 98)

Какъв обрат ще вземат събитията, не можете да предвидите. Но съдбата би била във ваши ръце, ако имате Вяра и упование на Бога... Тогава вие непременно ще измените вашата съдба, дето и да сте, в каквото положение и да ви поставят — като маслото вие ще излезете над водата. Първото нещо за това е: да не се боите и безпокоите. Трябва да имате смелост и решителност. (17/стр. 106)

Човек е по-силен от съдбата и условията и ако е по-смел, ще надделее условията, иначе условията ще го спънат. (7/стр. 289)

Кармата обича смели хора. Бъдете смели да посрещнете кармата добре — като гост, дошъл в дома

ви. Бягате ли от нея, тя ще ви настигне с пръчка и така ще се разправи с вас. (12/стр. 105)

Благородство има в кармата... За смелия човек кармата е подобна на настръхнала мечка: тя минава покрай него, нахохори се (гледа го заплашително), наплюе го и заминава; тя казва: „Хайде от мен да замине!“. Вие ще ѝ благодарите, че не се е докоснала до кожата ви. Че ви е наплюла малко, че страх сте преживели, това нищо не значи. Важно е, че сте останали живи и здрави. (12/стр. 105)

Кармата има мечешки характер... Когато не иска да нападне човека, мечката минава покрай него, настръхне, нахохори се, наплюе го и заминава. В този случай кожата на човека остава здрава, но голям страх преживява.... Когато ви дойде някакво голямо нещастие, кажете: „Моята възлюбена карма се е нахохорила и ме плюе, но повече от това не може да направи“. (12/стр. 105)

В сегашните времена, които са критически, на косъм висящи, какво ще стане? Нищо. Гнилите листа ще окапят, гнилите плодове също, а ще останат само здравите. Затова приложете Вярата, както Господ казва: „Опитайте, че съм Благ“. (4/стр. 95)

Аз съм виждал хора при големи опасности да си кършат ръцете и да си скубят космите — това няма да им помогне да ги послуша Господ. Но ако

рекат: „Господи, Ти си всякога Благ, никога не си ме оставял и сега ще ме избавиш. Аз вярвам и на Тебе оставям съдбата си“ — Господ ще послуша и ще помогне. (14/стр. 426)

Всяко просене въвн от Бога е унижение за човешката душа. Днес става точно обратното: от всички други просим, но не и от Бога. (1/стр. 149)

Като дойде Господ и не Му се помолиш, Той си отива. Който не иска да се моли на Бога, ще се моли на хората — Господ ще ги прати. Ако не се молиш на хората, ще се молиш на животните. (4/стр. 190)

Казвате: „Дали Бог ме обича?“. Аз оставям този въпрос на Бога, не се меса в Неговата Любов. Когато ми се случи някакво нещастие, казвам: Моята любов към Бога не е толкова силна. (5/стр. 129)

Обичаш ли Господа, готов е да даде всичко за тебе; не Го ли обичаш, затваря се като камък. Затова ние можем да направим Господа за нас и строг, и благ. (3/стр. 25)

Можете да познаете Благостта на Бога — там, дето никой не може да ви помогне, обърнете се към Него. Ще имате една опитност, ще имате една радост, която никой не може да ви даде. (5/стр. 457)

Направите ли най-малък контакт с Бога, вие изведнъж ще обърнете цял лист от своя живот. Дос-

татъчно е да имате най-малкото съприкосновение с Бога и кармата ви ще се смекчи. (10/стр. 175)

Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества в океана — и тях чува, та вас ли няма да чуе? (3/стр. 142)

Нито един косъм не може да падне току-така. Ако изпълнявам Закона Божии, ще бъда под покровителството на Бога както птичките. (17/стр. 222)

Има моменти, когато човек трябва да бъде строго послушен както онова дете на един машинист, чиято къща била до железницата; детето си играло и когато експресът наближил, извикали му отдалече: „Лягай!“ — детето послушало, легнало и така се спасило. Някой път ви казват: „Лягай!“ . „Ама защо?“ Лягай, не питай защо — когато мине експресът, ще видиш защо. Има моменти опасни, когато трябва да коленичим, и като мине опасността, да благодарим на Бога. (17/стр. 441)

Като се намираме в Окултния път, ние ще действаме и после ще мислим. Окултните ученици трябва да действат, после да мислят. Вън, в света, ще мислите, после ще действате. (16/стр. 238)

При всяко изпитание, което ние минаваме, образува се една вътрешна връзка между Бога и нас... Следователно големите изпитания — това са

вътрешни връзки, които ни свързват. И ние уякваме. И тогава Любовта на Бога ще се прояви. Защото при големите мъчности, ако ние не можем да издържим, в нас има Някой, Който може да издържи. (5/стр. 200)

Казвам: Всички в живота си по време на мъчности трябва да имате характер. Ще си кажете: „Така е определено“. Ако е определено, ще носите определеното. (5/стр. 387)

Никой не може да ни отдели от Бога... Мъчните могат да ни сломят, но от определения път никой не може да ни отдели. (4/стр. 183)

Вие имате мъчности наистина, но Бог е, Който се явява в тях, и вие трябва да упоавате на Него. (14/стр. 56)

Законът е: Уповавай само на Божественото в себе си и упоавай на Божественото, което е в хората; и не упоавай на човешкото, което е в тебе, и не упоавай на човешкото, което е в другите хора; не упоавай на животинското, което е в тебе, и животинското, което е в другите хора. (5/стр. 384)

Трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло... Едно време хората са ходили в манастири, къде не са ходили, пре-

карвали са в уединение по 10–15–20 години, за да уякнат. (4/стр. 78)

Гледайте да се учите и да влезете в Новата вълна, която ще ви повдигне по-горе, в Новата фаза на живота — инак ще повтаряте класа. (7/стр. 346)

Гледайте сега да ликвидирате със старата си карма — не отлагайте. Гледайте да насадите Нови мисли, Нови разбирания, в които да има растеж и разширение на душата, за да уякне човек. (4/стр. 78)

Ако се усещаш слаб, дръж се за Истината. Някой ме пита как да уякне физически. Казвам: Дръж се за Истината и за Доброто. Така ще придобиеш живот и ще станеш силен. Не позволявай на злото и на лъжата да те уморят преждевременно. (28/стр. 393)

Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си — те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада... Младостта е образувана от думата „махатади“, което значи превръщане на Божествения Принцип в една човешка форма, т.е. обновяване на остарелия живот. (3/стр. 139,190)

Сега по някой път вие питате: „Защо трябва да се платят дълговете?“. Защото сте живели и сте стари. (5/стр. 403)

Небето прощава всички грехове на малките деца, но към старите то е строго и казва: „Скоро

вън!“. Тогава какво се заражда в нас? Недоволство, отчаяние и омраза... За да бъдем обичани от Бога и от хората, единственото нещо е да възприемем вътре в себе си тази Божествена идея — да бъдем малки пред Бога. (18/стр. 278)

Трябва да се върнете в своето първично, детинско състояние на душата, да слушате и да възприемате всичко, каквото Учителят ви преподава. (2/стр. 179)

Защо Господ дава благословение на някои? Защото са малки деца. (18/стр. 278)

Станете дете на послушанието — само тогава Бог ще заговори и вие ще разберете отношенията, които съществуват между Бога и вас. Съвременните хора са изгубили отношенията си към Бога. Мислят, че са свободни, че имат право да критикуват дори Бога. (18/стр. 272)

Христос казва: „Ученикът да бъде както Учителя си“. Често ние мислим, че светът не е направен добре, че знаем повече от Господа, критикуваме и казваме: „Моят живот не е живот“. За такъв като нас се казва, че е по-горен от Учителя си, има по-голяма философия. (14/стр. 428)

Когато човек помисли за себе си, че е фактор в света, той е вече на погрешната страна. Човек трябва да знае, че Бог действа чрез него. (10/стр. 196)

Днес и Бог няма условия — за какво? Няма условия да прояви Своята Любов. Във „величието на своята любов“ ние не Му даваме условие да се прояви... Ние сме на пътя Му като една голяма спънка. (5/стр. 114)

Питате ме защо страда светът. Страда от „велики“ хора и идеи... От „велики“ идеи страдаме всички. Евреите, и те имаха „велики“ идеи — богати да станат; възгордяха се от това, че са избраният народ — тридесет и три хиляди обещания имат от Бога. Но Христос им показва, че величието на един човек седи в това да стане малък като дете. Само тогава Бог ще бъде на негова страна. (18/стр. 275)

Под думата „дете“ Христос разбира особено вътрешно състояние — да бъдем в съгласие, във връзка с Духовния свят, с всички Сили, с всички Същества. Започнеш ли да мислиш, че си някое Велико Същество, изгубваш тези връзки. (18/стр. 273)

Любовта за никого не прави изключения. Всеки човек в живота е обикновена запетая, турена на своето място. (12/стр. 134)

Правете дълбоки психологически наблюдения върху себе си да придобиете нужното смирение, да се съзнаете като малки запетайи във Великата книга на живота. „Как! Запетая да съм? Аз съм Син Божий.“ Имаш ли синовни отношения към Бога? (20/стр. 123)

Съдбата е огледало на отношението ти към Бога

За да измени съдбата си, човек трябва да измени
отношението си към Бога. (7/стр. 103)

С нас постъпват хората и духовете така, както
ние постъпваме с Господа, с Бога. (4/стр. 115)

Някой казва: „Аз съм крайно обиден“. Защо?
„Защото не ме приеха добре.“ Питам ви: Вие при-
ехте ли вътре в себе си Бога, Христа както трябва?
(3/стр. 169)

Обичта се състои в това да понасяме обидите.
Две обиди не правят една добродетел. Когато Гос-
под ни прощава, Той иска сами да признаем, че
сме Го обидили. Но когато дойдем до положение
да съзнаем това и започнем да плачем и скърбим,
Бог ни изпраща Ангели да ни помогнат. (3/стр. 172)

Аз не съжалявам по човешки съображения, че
съм обидил някого. Когато някой дойде при мен,
аз съзнавам, че съм пред Лицето на Господа. Аз съ-
жалявам, че пред Лицето на Господа съм обидил
някого. (25/стр. 249)

Пазете се да не огорчавате вашия Баща, а не
мислете какво аз мисля за вас, но какво Бог мисли
за вас. (3/стр. 172)

Какво има да се интересувате какво мислят хората за вас? Всичко, каквото хората мислят за вас, не го слушайте. Това всякога ще ви обиди! (25/стр. 250)

Като ви одумват, мълчете. Правете се, че това не се отнася до вас. Може да се вкиснете малко, но считайте, че това не сте вие... Не приемайте външното вкисване за вътрешно. (3/стр. 131)

Когато ви се смеят, когато ви корят, не се обиждайте. Знайте, че това не се отнася до вас. Обаче, когато ви хвалят, не се забравяйте. (2/стр. 179)

Обидили сте някой човек. Какво трябва да правите? Няма да му се извинявате, но ще търсите случай да му помогнете. Когато го намерите в някакво затруднение, вие веднага ще му се притечете на помощ. Помогнете ли му, той всичко ще забрави. По този начин всякаква обида, всякаква неразположение изчезва. Иначе колкото и да му говорите, колкото и да се извинявате, нищо не помага. (2/стр. 306)

Има известни закони, които регулират отношенията на хората. Че може някой да направи пакост — това не е никак произволно. То ще стане по самия закон. Всяко нещастие обаче ще ви донесе благословение. Всяка мъчнотия ще разкрие за вас нов хоризонт. (17/стр. 30)

Бог помага на всички същества. Като вижда мъчнотиите и труда на човек, Бог го благославя — Той

превръща горчивата му чаша в сладка и го благославя. Бог еднакво гледа на всички: на праведни и на грешни, на учени и на прости, на хора и на животни. (18/стр. 35)

Когато искате да се избавите от едно препятствие, не бива да мислите, че това препятствие Бог ви го е изпратил за ваше нещастие — никога не бива да туряте такава мисъл в ума си. Когато например имате едно домашно нещастие, Бог го изпраща да се отрезвите. (14/стр. 45)

Сполетяват ли те нещастия, да знаеш, че Господ е обърнал внимание на теб. (4/стр. 160)

Господ, когато иска да поправи някой човек, дава му страдания, а след това го благославя. (4/стр. 130)

Ако имате правилна идея за Бога, то само като помислите за Него, ако сте болен, ще оздравеете и ако някой въпрос не го разбирате, веднага ще се проясни... Най-важно е човек да има свещено чувство към Бога. (7/стр. 102-103)

Може да съзнаете, че някой има недостатъци — не го съдете; понеже, като съдите него, съдите Господа. Господ казва: „Аз зная, че е груб, но Аз работя върху него“. (14/стр. 426)

Сегашните верующи казват: „Господ ми каза да ти кажа“. Не му е казал Господ. Не е въпрос да се

съдят хората. Ние мислим, че по закона на съденето ще постигнем нещо. Не! По закона на съденето нищо не може да се постигне. (25/стр. 266)

Срещнете ли някой човек, не го осъждайте, че не върви по пътя, по който вие вървите; но вътре в душата си дайте му право да живее, както той разбира. Да дадеш право на човека свободно да се проявява — това значи да дадеш възможност на Бога в него да се прояви. Щом ограничиш един, втори, трети човек, най-после и тебе ще ограничат.

(2/стр. 261)

В пътя на Свободата трябва да оставим всеки един да си постъпи, както Бог го е научил. Постъпи, както Бог те е научил. Защото, ако постъпиш, както някой ще ти каже, винаги ще направиш една погрешка, каквато и да е, който и да си. (25/стр. 266)

Не съдете! Не си давай мнението за Божиите работи! Не е ваша работа защо Господ е направил света така, защо е направил човека — всичко това; защо са тия страдания, защо умират хората — това не е ваша работа, това е Божия работа... Та казвам: Не съдете за Божиите работи! Не съдете Любовта! Възприемете Любовта и тя ще уреди вашите работи.

(25/стр. 147,155)

Никой няма право да се меси в Божиите работи. Бог не дава отчет за Своите дела. Защо човек стра-

да, защо умира — това не е негова работа. Защо Бог допусна това или онова — не е твоя работа. Правете разлика между това, което е ваша работа, и Божи-ята работа. (27/стр. 740)

Вие казвате: „Еди-кой си е умрял. Защо Учителят не го е излекувал?“. Еди-кой си се е разболял — защо мене ме държите, че се е разболял? Бог е направил целия свят. Питайте Бога — то е Неговата работа. (27/стр. 661)

Всичко, което става в света, е на мястото си. Ако обичате Бога, така е. Ако не Го обичате, ще страдате. (27/стр. 747)

Докато не се смири, човек не може да има правилни отношения към Първата Причина на нещата. (21/стр. 228)

Аз като срещна един човек, аз няма да искам какво е неговото отношение към мене, а какво е неговото отношение към Бога. Какво отношение може да има към хората, това не ме интересува. Мене ме интересува първата връзка — отношението му към Бога. (27/стр. 656)

Понеже имате извратено понятие за Бога, казвате: „Ние сме грешни, как ще се явим пред Бога?“... И вие минавате с наведени очи, искате да бъдете много праведни и чисти, та да каже Господ, че като

вас други няма. Представете си, че Господ дори не мисли за вашите грехове. (6/стр. 309-310)

Мнозина се запитват ще ги приеме ли Господ, или не; достойни ли са за Него, или не. Това са празни приказки... Идете при Бога такива, каквито сте. (18/стр. 9,13)

Бог не се гнуси от нас. Казваш: „Как ще погледне на мене Бог, като на един грешник?“. Като те занесат при Господа оцапан, Той казва: „Турете го в коритото, очистете го!“. След това като злато светнеш. (25/стр. 201)

Когато човек напълно се обезцени от греховете и така отиде при Бога, Той му взема греховете и му дава в замяна на това вътрешна радост. Той е посребрил и позлатил греховете му. Този човек излиза, радва се, че Бог е позлатил греховете му и ги е превърнал в добродетели. (15/стр. 150)

Аз съм срещал Добродетелта, разговарял съм се с нея. Какви блага бликат от нея! Знаете ли каква красива дъщеря е тя на Бога? (18/стр. 261)

Има желание у нас да вървим из Божествения път. И ако правим грешки, правим ги не по зла воля, а по други причини, които лежат в нашето минало. (17/стр. 47)

Но вие трябва да знаете, че извън вашия свят има и други светове с по-напреднали от вас Същества, които знаят работите по-добре от вас. И затова, като се намирате в трудно положение, обърнете се към тия Същества за помощ. (1/стр. 93)

Когато се намираш в опасност или в трудно положение — повикай ме. (23/стр. 68)

Аз ви запознах с Живия Господ, Когото можете всякога да опитате... Нека изтече всичката мътна вода, събрана от вековете. (3/стр. 119)

Някой ще каже: „Ама греховете ни са толкова много, че Господ не може да ги заличи“. Тогава, ако Господ не може да ги заличи, Неговата Любов е много слаба. Но след като Господ е заличил твоите грехове и ти отидеш да правиш нови грехове, твоята карма ще се удесетори. (16/стр. 149)

Казвам ви: Приемете Бога на Любовта и всичко ще стане. Как? Отворете сърцето си. Вие ще се спрете, ще казвате: „Дали ще дойде Той, аз съм много грешен“. Абсолютно вярвайте! Щом отворите сърцето си, Той ще дойде. (13/стр. 105)

Къде е Господ? Във вас! Отворете сърцето си и Той ще се прояви. (18/стр. 316)

Днес хората все това говорят: „Ние сме грешници, грешници!“. Не искам вече да чувам такова

нещо! Това, което аз зная, е, че хората по естество, в душата, са добри, а по заблуждения и воля са лоши. (6/стр. 21)

И когато сме най-големи грешници, Бог пак намира нещо хубаво у нас. Апостол Павел казва: „Когато бяхме врагове на Бога, Той пак ни обичаше“. Значи, Той виждаше нещо добро у нас и като държеше това добро в ума Си, чрез него ни спаси. (15/стр. 202)

Човек колкото и да е грешен, все му се дава възможност да надникне във Великия живот на Божествения свят, макар и за няколко мига. И това му дава подтик да живее за Него на Земята — и то идеално и възвишено. (7/стр. 226-227)

Има една Истина: Човек колкото и да е грешен, това засяга само личността, но не и неговата душа. Човешката душа, чиято и да е тя, винаги е чиста и красива. (7/стр. 164)

„Кога душата се показва такава, каквато си е — в своето истинско естество?“... Душата се показва, каквато е, само на онзи, който я обича, а се крие от онзи, който не я обича. Само когато обичаш някого, душата му се разкрива пред теб. Ние често постъпваме спрямо хората според тяхната външна проява, а не според това, което имат дълбоко в душата. Аз виждам как и най-големият престъпник

всяка вечер плаче, моли се, съжалява за своите погрешки. (7/стр. 209-210)

Аз не гледам на външната страна на нещата...
Аз не гледам на външната маска, но гледам какво се крие зад нея. (22/стр. 41)

Мен не ме интересува толкова проявата на човека, колкото стремежът, който седи вътре в него.
(9/стр. 67)

Работете върху себе си! Освободете се от кармата! Имайте Любов! (9/стр. 195)

Когато влезе във вас Христовото учение, то ще ви повдигне: вие ще познаете хората, ще виждате техните души... Не сте още готови за това. Ще дойде време, когато ще бъдете готови. (17/стр. 309)

Аз вярвам във вашата душа, вярвам във възможностите, които се крият във вас, и зная, че един ден ще прогледнете. И да направите нещо лошо, да сгрешите, да направите някаква пакост, душата ви няма да се измени. (18/стр. 323)

Душата може да страда, може да мине през ужасни страдания, може да гори в най-големия огън, но ще мине и замине, без да се засегне, и ще каже: „Минах през големи страдания, велика опитност придобих и пак излязох благополучно.

Благодаря на Бога за благата, които по този начин придобих!“. И тъй, ако вървите по Божия път, ще видите, че във всички неща има велик Божий Промисъл. (10/стр. 25)

Защо съм ви събрал в Школата?... За да се образува една среда на Любовта, за да може от тук да се пратят към целия свят мощни вълни на Любов — да се разлее Тя по света, да достигне до душите на човечеството и да ги буди. (7/стр. 338)

Развитието на човешката душа зависи от туй, че в Природата има една есенция, която е толкоз деликатна, щото човек през много съществувания може да хване много малко от нея. Тази Божествена есенция прави човека съзнателен и всякога, когато Духът се опомни, тогава той образува около себе си нещо като водовъртеж със спирала, в която се образува Божественото съзнание. (14/стр. 43)

Докато не влезе в Божествения свят, човек се намира в бурното море, изложен на бури и ветрове, на земетресения и катаклизми, на тревоги, смущения, лишения и т.н. Ще дойде ден, когато ще излезе от вълните на бурното море и ще стане творец на собствената си съдба: каквото помисли, ще стане; каквото пожелае, ще има. Работете съзнателно, за да станете творци на съдбата си — да бъдете господари на своите сили... Силни и слаби,

всички хора трябва да работят, никой да не очаква наготово. (21/стр. 178)

Не гледай дали си настроен, или не. Прочети днес малко и като се свърши денят, дай си сметка какво си научил. Записвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен...

(3/стр. 144)

Някои мислят, че Бог и Природата ще оправят работите им, ще помогнат да се освободят от мъчнотиите си. И това е вярно, но първо вие ще работите, за да трансформирате състоянията си. Бог помага на онези, които работят. (21/стр. 169)

Бог ще покаже един път само за тези, които имат добрата воля да побеждават в себе си всякога своите мисли и желания... Който иска да се учи, трябва да има желязна воля, нищо да не го отчайва.

(3/стр. 83,190)

Какво представляват лошите и мрачните състояния? Те са мисли на живи същества от ниска култура. Щом ви нападне такова същество, впрегнете го на работа — дайте му един добър урок, за да не ви посещава втори път. Ще кажете, че причината се крие във вас, че сте лош човек, затова имате лоши състояния. И това е възможно, но питам: Как така един и същ човек днес е добър, а на другия ден — лош? (21/стр. 169)

Знаете ли защо става това? Всеки, който влезе в Духовния живот, ще се събудят у него всички лоши качества от миналия живот, които са били спящи, и сега, като дойде Божественото благословение, са поникнали. Трябва плевелите от вашата градина да ги изхвърляте. (3/стр. 81)

Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш — няма да бъдеш грешен. (3/стр. 111-112)

Човек, който е тръгнал към Бога, колкото и малко да се замисля за Него, той е спасен, колкото и да е лош като човек. Знайте, че с това Учение, за което ви говоря, човек не погива. (3/стр. 142)

На умните хора съдбата е определена и на глупавите — също. Хората, като мислят, определят съдбата си със собствената си мисъл... Сменете съдбата си! (9/стр. 156,285)

Ние сами си създаваме своята съдба. Каквото помислим и каквото пожелаем, Господ ще ни го даде, но помнете, че ще си понесем и последствията... Някой път сме създали отрицателни навици и понеже сме ги създали, трябва да ги превъзмогнем. Казваме, че не можем. Как не можете — вие сте ги създали. Това, което сме създали, можем да го превъзмогнем. (9/стр. 219)

Нашият живот е предопределен от редица предшестващи причини. Ако използваме тези причини, ние можем да подобрим живота си; можем да се борим със злото в света, можем да го победим. Това индусите наричат карма, или грехопадение. Ние можем да се борим с грехопадението — един човек, който може да пада, който може да прави грехове, той може да стане и да победи. (6/стр. 287)

Често казват, че човек трябва да победи себе си... Аз не искам да се побеждавате, а да владеете себе си. Разгневите се, дойде ви някоя лоша мисъл, работете върху владението на тази мисъл. (4/стр. 47)

Всяка мисъл, дори и добра, ако не може да се употреби разумно, е лоша мисъл. И обратното. (11/стр. 104)

Всяка мисъл, която вие проектирате в света, първо докосва Божественото съзнание и после отива при обекта, към който я изпращаме. Всяка наша мисъл минава през съзнанието на Божествения център и всички грехове произлизат от това, че ние грешим против Бога и Неговите велики закони. (6/стр. 448)

Как хората ще изправят погрешките си? Като се научат да управляват своите мисли, чувства и постъпки. (2/стр. 178)

За да ликвидира с кармата си, човек трябва да работи върху себе си, да трансформира своите мисли и чувства, да ги преобрази. И теософите говорят за Висш и низш манас, за Висше и низше съзнание в човека, за Духовно и плътско начало, като два полюса в човека. В това именно седи работата на човека върху себе си — да се движи от единия полюс в другия, главно от низходящия към възходящия. (12/стр. 102)

Чистене на съзнанието — тази е задачата на ученика. За тази цел са посочени два главни метода: чрез филтриране и чрез дестилация. Да чистите съзнанието си, това значи да трансформирате съзнанието си, за да мине от по-ниско в по-високо състояние. (12/стр. 138)

Филтрирането е метод за сърцето, а изпаряването (дестилацията) — за ума. Обаче от време на време тия два метода ще се кръстосват, а именно: умът ще се пречиства чрез филтриране, а сърцето — чрез изпаряване. Но умът се пречиства главно чрез изпаряване. Затова хората казват: „Тия мисли трябва да се изпарят от главата...“. Когато се подложи на един от тия два метода, човек започва вече да проглежда. (12/стр. 128-129)

Като се филтрирате, вие първо скърбите, а после се радвате. Като се изпарявате, първо се радвате,

а после скърбите. Следователно, когато започнете да скърбите при филтрирането си, не пресичайте скръбта си, а продължете нататък, влезте дълбоко в земята, за да се пречистите. И после излезте на другия край, т.е. на повърхността на земята, дето ви очаква радост и веселие. Тъй щото, като съедините двата края на страданието и двата края на радостта, ще образувате един кръг, в който животът ще протече. (12/стр. 128)

Когато люби Бога, човек превръща течението на отрицателните сили в себе си в положителни... Като възлюбиш Бога, ти влизаш в Неговите бели дробове, в Неговото сърце да се пречистиш. (18/стр. 12)

Използвайте условията, които съдбата ви дава, да станете силни, да се справяте с нея... Силен човек е онзи, който прилага правилно Божията Любов в живота. (22/стр. 229-230)

Ако искате да ликвидирате със закона на кармата, дръжте се за Божествения закон, за закона на Божествената Любов. С кармата си не се борете, нито мислете за нея, за да не я предизвикате. Мислете за Любовта и работете с нея като единствено средство, като единствено условие, чрез което можете да ликвидирате с кармата си. (12/стр. 131-132)

Ако следвате досегашния начин на възпитание, нужни са ви най-малко десет прераждания, за да изправите една малка ваша погрешка. (6/стр. 322)

Та като кажем сега, че трябва да служим според закона на Любовта — ние трябва да задействаме една най-велика сила на нашия живот, за да поправим нашите погрешни постъпки. Затова трябва да любим! Понеже само Любовта е в състояние да съкрати времето. (6/стр. 322)

Човек в един момент може да се спъне за сто години, както и в един момент може да напредне за сто години. (4/стр. 46)

Тъй щото вдигането и падането е постоянно и всеки стои или пада според закона на Любовта — според своето поведение, което има към Бога.
(13/стр. 503)

Всички хора, които психологически не приемат Божественото Съзнание, те са извън Него и привидно само са свободни, но нямат съответствие с другите хора. Те сами се осъждат на вечни страдания и недоволства от живота и казват: „Нас никой не ни обича, за нас никой не мисли“... Щом няма кой да го обича, това показва, че такъв човек се е откъснал от Божественото Съзнание. (10/стр. 169-170)

Някой се оплаква, че не е видял светъл ден и че няма кой да го обича. Не, Бог го обича... Ние постоянно имаме заблуждението, че не ни обичат. Възможно е, но това ни най-малко не трябва да ни спъва. Основният принцип е, че Бог ни обича.
(7/стр. 97,99)

Бог всякога ви обича, всякога е готов да ви помогне, независимо от това дали сте праведни, или грешни! Бог ни обича, въпреки всички наши грехове и погрешки. Той никога не е изменил Любовта Си!
(18/стр. 14)

Любовта не дели хората на праведни и грешни, тя еднакво живее и на Небето, и на Земята — живее и в ада, и горе. За Любовта еднакво радостно и весело е да изпълнява своята длъжност където и да е.
(11/стр. 204)

Аз, като погледна на света, виждам Божиата Любов, която се оглежда. Бог ни обича, понеже се оглежда в нас. (25/стр. 200)

Вие мислите, че сте нещастни. Защо? Защото Господ не ви обича. Кажете ли така, това са кармичните ви грехове. Затова излезте от вашите зимници и турете в сърцето си думите „Отец и Син“. За идейния човек трябва борба, но християните сме малодушни хора. Сега, ако ви погонят малко, ще кажете: „Дали това Учение е право, или не?“.
(3/стр. 176)

Не мислете, че имам желание да ви упреквам. Аз днес обичам злобата толкова, колкото и Любовта; обичам крадеца толкова, колкото и онзи, който не краде. За мен е добър и този, който лъже, и онзи, който не лъже... Когато срещна някой, който знае

да лъже, казвам: „Приятелю, обичам те, защото умееш да лъжеш“. (11/стр. 237,240)

Някои казват, че не се обичаме, че Учителят обича някого по-малко. Това е илюзия на вашия ум. Ако в Търново днес грее Слънце, а във Варна има облаци, варненци могат да кажат: „Днес Слънцето не ни обича, има малко облаци, Слънцето е неразположено“. Не че Слънцето е неразположено, а вие образувате облаци и предавате вашия недостатък на Слънцето. (13/стр. 299)

Като се поусмихна някому, кажа му някоя блага дума, веднага и вие сте доволни от мене; намирате, че съм добър. Но понамръщя ли се малко, казвате, че съм си изменил характера. Тези неща в света са привидни, те са едно фокусничество. (3/стр. 185)

Когато видим, че Бог е намръщен, то е, защото нашите мисли са такива и те се завръщат към нас. (6/стр. 65-66)

Във вашия ум аз не искам да остане нито спомен от съмнение, че ви лъжа. Защото който се съмнява в себе си — той е, който се съмнява в мен. Аз съм огледало и всякой от вас се оглежда в мен. (14/стр. 387)

Съмнението ще дойде, но вие не го приемайте, а изпитвайте нещата по деветдесет и девет пъти.

Защото законът гласи, че който се съмнява, прави пакост на себе си. (13/стр. 359)

Видели ли сте нещо лошо от мене? Искате да направите нещо, аз казвам: Опитайте, направете. Но аз зная, законът е такъв: С каквато мярка мери човек, с такава ще му размерят. Да бъдете свободни! (4/стр. 119)

Вие можете да четете каквото искате. Даже аз с готовност ще ви препоръчам четиво — книги, каквито искате. Обаче не изпускайте предвид, че тук ви се дава от Духа нещо, което да ви ползва, за да можете да работите. (14/стр. 339)

Тия познания, които може да добиете в една Окултна школа, ще засегнат не само вашия настоящ живот, но и бъдещия ви живот. Тия познания ще ви бъдат в полза не само засега, но може би за хиляди години от сега нататък. (16/стр. 47)

Аз искам душите, над които работя, да успяват и един ден да бъдат една написана книга, че да се радвам, че съм постъпил добре. (7/стр. 311)

Когато се намирате в затруднение — търсете ме. (23/стр. 107)

Някой ми се оплаква от някое нещастие, а аз си казвам: „Дънов, разбра ли какво си направил? Този човек имаше нужда повече да му дадеш“. (11/стр. 243)

Аз съм океан, в който всички води се утаяват.
(26/стр. 621)

Аз подавам ръката си за помощ към всички слаби, невежи, грешници. Това може да е слабост, но и Христос имаше слабост към грешниците. Той дойде в света за тях — да им помогне, да ги повдигне и освободи. (18/стр. 324)

Да учиш умните, всякой може, но да обичаш безумните, които ще ти заплатят според безумието — това е Божествено. Тези са принципите, които аз държа, и тези принципи са Христови. (14/стр. 380)

Аз не мисля още да озарявам целия свят. Аз осветявам само малко. (25/стр. 232)

Ако аз проявя Любовта си напълно, вие не ще можете да издържите, ще се стопите. (7/стр. 329)

Никой не ви е обичал тъй, както аз ви обичам!
(5/стр. 480)

БИБЛИОГРАФИЯ

1. Трите родословия — УС, изд. 2000г. — София
1. Мнозина казваха — НБ, изд. 1998г. — Варна
2. Царският път на душата. Да им дам живот — СБ, изд. 2009г. — София
3. Искайте сила. Имайте вяра — ИБ, изд. 1994г. — София
4. Аз ви избрах — ИБ, изд. 1995г. — София
5. Аз го създадох — УС, изд. 2003г. — Стара Загора
6. Мировата Любов — СБ, изд. 2008г. — София
7. Акордиране на човешката душа. Т. 1. — архив на Боян Боев, изд. 1999г. — София
8. Акордиране на човешката душа. Т. 2. — архив на Боян Боев, изд. 2008г. — София
9. Акордиране на човешката душа. Т. 3. — архив на Боян Боев, изд. 2001г. — София
10. За съдба дойдох — НБ, изд. 2011г. — София
11. В начало бе — НБ, изд. 2003г. — София
12. Школата — МОК, изд. 2004г. — София
13. Новият живот — СБ, изд. 2009г. — София
14. Веригата на Божествената Любов — годишни срещи, изд. 2007г. — София
15. Свещеният огън — СБ, изд. 2009г. — София

16. Трите живота – ООК, изд. 1999г. – Кърджали
17. Сила и живот. Т. 1. – Начала на новото учение, изд. 2006г. – София
18. Сила и живот. Т. 2. – Начала на новото учение, изд. 2006г. – София
19. Синове на Възкресението – НБ, изд. 1998г. – Варна
20. Добри навици – МОК, изд. 1994г. – София
21. Божествената мисъл – МОК, изд. 2011г. – София
22. Красотата на Душата – УС, изд. 2011г. – София
23. „Изгревът“ на Бялото Братство. Т. 3. – сборник, изд. 1995г. – София
24. Учителю Благи – НБ, изд. 2011г. – София
25. Добрият език – УС, изд. 1998г. – София
26. „Изгревът“ на Бялото Братство. Т. 1. – сборник, изд. 1993г. – София
27. Събуди се – ООК, изд. 2005г. – София
28. Сеятелят – УС, изд. 2012г. – София
29. Младежки събори – СБ, изд. 2001г. – Стара Загора
30. Той заповядва на Слънцето – НБ, изд. 1925г. – Русе